Anul XVII (Serie nouă) Nr. 27

Intemeietor: TITUS ENACOVICI
Ctitor: NAE IONESCU

REDACȚIA CALEA VICTORIEI, 48-50
ADMINISTRAȚIA STR. SĂRINDAR, 5-7-8

TELEFOANE:
Centrala Imprimeriilor și Administrația . . . 3.84.78
Direcția . . . . 5.87.08 | Redacția și Sport 3.79.34
Secretariat general 5.87.00 | Paginația 3.78.98
Secretariatul . . . 5.87.09 | Provincia 3.79.34

Director: P. P. PANAITESCU

Taxa de francare plătită în numerar conform aprobării direcțiunei generale P.T.T. Nr. 3.101.575, 1940

32 PAGINI 5 LEI

P. Sâmbătă 9 Noemvrie 1940

Cuvântul

Ziar al Mișcării Legionare

LEGIUNEA IN ISTORIA NEAMULUI

Marile fenomene istorice nu se ivesc la întâmplare, ele răspund unor nevoi adânci ale societății. Așa și Mișcarea Legionară: ea a fost creată pe de o parte de geniul Căpitanului, pe de altă parte de poporul românesc întreg, ale cărui aspirații le-a personificat marea figură a întemeietorului Legiunii.

Sânt desigur și fenomene materiale din viața societății românești cari au prevestit mișcarea legionară, au făcut-o necesară, dar acestea nu sânt cele mai însemnate. Le vom pomeni numai pe scurt.

România eșise din războiul cel mare cu nevoi ce nu se împliniseră: o administrație nouă și cinstită pentru toate provinciile alipite, o clasă negustorească ce urma să acopere nevoile crescute ale teritoriului mărit, și mai ales o țărănime, clasa cea mai numeroasă, care prin ridicare economică să poată ține pe umerii ei țara cea mare. Improprietărirea, așa cum au aplicat-o politicienii, n'a ridicat viața economică și morală a țărănimii românești, administrația de după război a fost chiar mai rea și mai venală ca cea dinainte. Evreii au continuat să stăpânească economia națională, ba chiar au câștigat mult teren în această privință. Așa dar, nevoile vitale ale societății românești așa cum reieșeau din situația creată prin întregirea neamului n'au fost împlinite. Numai o mare mișcare de reînoire socială, o dictatură a românismului integral, putea să facă față împrejurărilor, să cucerească pozițiile pierdute sau neocupate. Acesta este rolul istoric al legiunii în viața materială a neamului.

Dar istoria adevărată a unui neam se desfășoară pe plan sufletesc. Dacă societatea românească avea nevoi materiale, mult mai mari erau însă nevoile sufletului. De un veac România nu mai trăia în formele de viață firești ale istoriei sale, cari sânt *ortodoxia*, viața istorică a *datinei*, *omenia*, adică o cârmuire întemeiată pe om, pe înțelegerea lui, nu pe litera abstractă a legilor și a reformelor. Influente streine, occidentale, căutau să falsifice acest suflet românesc, care trăise așa dela Daci încoace timp de veacuri multe; îi dăduse forme abstracte, raționaliste, „statul" impersonal, democratic, legea copiată de aiurea, scoaterea religiei din viața sufletească și transformarea ei într'un formalism administrativ. Gândirea Căpitanului și a Legiunei lui au venit *să restabilească viața cea veche istorică a sufletului neamului nostru*. Ea se adresează omului dinăuntru, caută să-l ridice, nu-l socoate un număr, o abstracție, credința strămoșească a fost reabilitată, înviată chiar în multe suflete, în cari candela sfântă se stinsese.

Dar pentru a înțelege bine rolul Legiunii în istoria Românilor, trebue să mai adăugăm un fapt important. Ceiace a adus izbânda ei este *o mare sete de dreptate* care se născuse în sânul acestui popor. Cârmuirea țării era nu numai pe căi streine de sufletul neamului, dar se făcuse și nedreaptă. Nu mai era cârmuirea pentru toți, ci cârmuitorii ajunseseră să lucreze numai în folosul lor propriu. Nu e vorba de o sete de dreptate pur materială, cei nedreptățiți în averea lor, în venituri, ci de ceva mai înalt. Dacă noi Românii am moștenit dela Daci înțelegerea dumnezeirii și omenia, de la Romani am moștenit simțul de dreptate. Romanii au fost acei cari nu numai au întemeiat dreptul, dar l-au și trăit. Dreptatea nu este același lucru cu egalitatea, fiecare om are dreptul său, dreptul la viața lui, după cum l-a făcut Dumnezeu. Petre Rareș domnul Moldovei spunea unui sol care-i lăuda puterea și bogăția împărăției țarului Ivan cel Groaznic: „Dacă acolo nu este dreptate, nu este nimic!" Iar Tudor Vladimirescu scria: „Prin mine își cere neamul drepturile cele pierdute".

Această nevoie de dreptate adânc sădită în spiritul românesc, ca un instinct istoric, a izbucnit din adâncurile trecutului, sub forma Legiunii. Aci stă rolul ei cel mai mare în istoria neamului românesc.

P. P. Panaitescu

SFÂNTUL ARHANGHEL MIHAIL

IN FRUNTEA SOBORULUI SFINȚILOR INGERI
(Gravură în lemn dela 1833)

UNIREA PRIN LEGIUNE

Chiar îndată după Unirea din 1918 începu să se vorbească de „nevoia unirii sufletești a Românilor". Se spunea că Ardelenii au o mentalitate a lor care nu se împacă cu cea a Regățenilor, că Bucovinenii sunt nemțiți, iar Basarabenii prea puțin prinși în cercul de influență a culturii naționale. Politicienii, mai ales politicienii, erau preocupați de această problemă și păreau chiar foarte îngrijorați.

Dar pretinsa neînțelegere între Români nu era decât o neînțelegere între politicienii români. Ei căutau a justifica luptele între dânșii pentru cucerirea „puterii" prin deosebirile de mentalitate, ba uneori chiar prin deosebirile de „interese" între diferitele „provincii".

Dacă aceste conflicte între șefii de partid ar fi rămas la suprafață, ar fi rămas un simplu joc de întrecere în arena politică, nicio primejdie nu s'ar fi ivit pentru dăinuirea Statului român. Luptele politicianiste au creat însă antagonisme reale între provinciile românești, mai ales că în aceste învrăjbiri s'au amestecat „minoritățile".

Sfâșietoarea tragedie a neamului românesc începu chiar cu primele alegeri pentru parlament. „Democrația" cu votul universal, cu neîncetatele schimbări de guvern, cu alunecarea vertiginoasă spre demagogie, cu formarea de nenumărate partide și facțiuni, aruncară țara în haos și, în sfârșit, în brațele unui despotism sângeros. Ideologi fanatici, demagogi șireți și lipsiți de conștiință, șarlatani și excroci, aruncară țara într'o frământare continuă oprind orice încercare de *organizare* a națiunii.

Dar dacă la suprafață politica țării părea un haos, o deslănțuire și ciocnire oarbă de patimi și instincte, o observație mai atentă a faptelor ne arăta că jocul dramei era condus din umbră de o rațiune diabolică. Țara era împinsă înadins spre anarhie pentru a o aduce sub stăpânirea Jidanilor.

Acesta este adevărul, iar toate vorbele politicienilor, toate îngrijorările lor, cum și toate teoriile unor scriitori zăpăciți sau interesați nu erau decât minciună și înșelare.

Unirea sufletească a Românilor s'a înfăptuit dela începuturile neamului românesc. Acelaș sânge, aceleași credințe, aceleași suferințe i-au prins într'o unitate sufletească desăvârșită. Acelaș graiu răsună de la Nistru pân'la Tisa, în cântec și povești, iar drumurile de la șes și potecile din munți au fost străbătute de veacuri de păstorii și oștenii români. Unirea politică a Românilor a fost doar rodul unității lor sufletești și nicidecum ea nu avea s'o înfăptuiască, iar destrămarea și vrajba politică nu izvorau din lipsa de unitate sufletească, ci din uneltirile jidovilor porniți să distrugă cu ajutorul politicienilor venali și orbiți de patimi *puterea politică* a României, pentru a preface neamul românesc dintr'un neam liber de ostași viteji într'un neam de robi.

Căpitanul, pornind la organizarea Legiunei, își întemeie acțiunea pe viziunea clară a unității sufletești a Românilor. Lupta lui se îndreptă împotriva celor ce vroiau să distrugă unirea sufletească a Românilor, închegată de veacuri și care dăduse naștere unirii lor politice.

Strigătul său de alarmă împotriva „tâlharilor și jidanilor" trezi toată Țara. Tinerii viteji veniră din toate părțile și niciodată în Legiune nu se ivi problema unirii sufletești, problema *regionalistă*.

In fața dușmanului care uneltea din umbră Legiunea se ridică neîndurată, oaste de neînvins, condusă de *Arhanghelul Mihail*, care cu spada sa de foc a despicat haosul întunecos ce apăsa asupra Țării și a făcut să triumfe lumina.

Traian Brăileanu

JERTFA IN LEGIUNE

Socotită la început ca o copilărească manifestare a elanului tinereții, care trebuia să sfârșească și ea, ca atâtea altele mai înainte, prin căpăluirea în diferitele „partide de guvernământ" a unei noui serii de „secături entuziaste"; crescută ca o tulpină vânjoasă și plină de seva vieții, dintre spinii și bălăriile ce copleșeau mișcarea naționalistă; ironizată dintru început, hulită mai apoi și prigonită de moarte în cele din urmă — Legiunea a trecut dârză peste toate piedicile și cursele urzite în cale de dușmanii ei, care s'au dovedit a fi fost dușmanii neamului românesc însuși.

Rând pe rând, toate s'au prăbușit; neînțelegerea unora, ironia altora și mai presus de toate, dușmănia celor mai mulți dintre cei ce ar fi avut datoria să o înțeleagă și să-i netezească drumul spre biruință. Spulberate în cele patru colțuri, stau astăzi sfărâmate și hâde în neputința și furia lor, toate forțele răului. Cine își poate închipui că aceste fantome mai pot prinde trup și se mai pot înfiripa din nou în ființe vii — își face cele mai zadarnice închipuiri: Ele s'au dus pentru totdeauna...

Dealungul celor 13 ani de luptă, calea Legiunii a fost presărată de jertfele neprecupețite ale celor ce-au dus-o la biruință.

Fiecare pas înainte al Legiunii, fiecare biruință a oștilor Căpitanului au însemnat tot atâtea jertfe. Au căzut, unul după altul, cei mai buni dintre noi. Căci cei ce-au condus au mers întotdeauna în frunte: suflete aprige și neînduplecate ca furtuna, minți vii ca zorile dimineții, toți au acceptat principiul jertfei din clipa însăși în care au intrat în Legiune, au căutat jertfa cu credința că într'adevăr moartea neamului nu poate fi înlăturată decât călcând peste propria viață, și au primit-o cu credință că prin jertfa lor mântuirea nu va întârzia să vină.

Și nu s'au înșelat.

Dela Virgil Theodorescu, asasinat mișelește la Constanța, pentru nemaiauzita vină de a fi cutezat să lipească pe ziduri afișe legionare, până la camarazii uciși în seara zilei de 3 Septembrie 1940, toți au dus spre izbândă Legiunea.

Minunea Sfântului Arhanghel Mihail, săvârșită în ziua de 6 Septembrie, cu atâtea veacuri după minunea pe care biserica ortodoxă o prăznuește chiar în acea zi, este opera lor și a celor care au luptat cu aceiași vitejie și au purtat stindardul Legiunii mai departe, fără șovăire în primejdie și fără slăbiciune în ispită.

In preajma Căpitanului, sufletele martirilor noștri, făclii sfinte de veghe, ne luminează și ne arată calea. Iar dacă, după ani de trudă și de nesocotire a noastră vom reuși să schimbăm această țară și să o facem cât mai asemenea gândului lui Corneliu Codreanu, dând acestui neam românesc — batjocorit de toți guvernanții lui de până acum — un alt destin, aceasta nu va fi izbânda noastră, a celor rămași, ci a lor, a celor aleși de Domnul.

Și în așteptarea jertfei care să ne încununeze viața — să pășim înainte cu gândul la Ei.

Vladimir Dumitrescu

MINUNEA SFÂNTULUI ARHANGHEL

„Ne-am strâns și mai mulți în jurul icoanei. Și cu cât greutățile ne vor asalta și loviturile lumii vor curge mai grele peste noi, cu atât vom sta, mai mult sub scutul Sfântului Arhanghel Mihail și la umbra sabiei lui"...

La umbra de taină a unei icoane lua ființă, într'o Vineri seara a anului 1927, Legiunea Arhanghelului Mihail.

Cei ce porneau la luptă erau atât de tineri, atât de săraci, atât de urâți de lume și atât de urgisiți, încât „toate argumentele scoase din starea de fapt pledau împotriva unor perspective de biruință". Ocrotiți de aripa Sfântului Arhanghel, porniseră la luptă având drept sabie dragostea. Dragostea care biruește dorirea. Dragostea care înflorește jertfa de sine. Gândul luminos al Căpitanului — nașterea din nou a omului — situa mișcarea legionară pe linia mișcărilor de mântuire. Calea biruinții era lungă, cumplită. Așa sânt căile mântuirii. Dar sfârșitul aducea dorita roadă.

De la icoană și de la altar porniseră cei dintâi legionari ai Sfântului și la altar și la icoană se înturnau ei, după vremelnicele biruinți, ori înfrângeri. Drumul vieții lor, din clipa în care sărutaseră adevărul cel mare, este drum de foc; drum de sânge. Mii de ani de închisoare, bătăi și nemernicii pe care numai unul Dumnezeu le știe, râuri de sânge bun, de sânge tânăr, de sânge nevinovat, iată cu ce au răsplătit stăpânitorii Români, toată truda, toată dragostea, toată pârga sufletului celor mai buni dintre fiii acestui neam. Gândind la oceanul de iubire din sufletul Căpitanului, îți vin în minte cuvintele cântării: Poporul meu! Poporul meu! Ce-mi răsplătiți mie pentru câte am dat vouă!...

In ziua de 6 Septembrie, zi în care Biserica prăznuește minunea Sfântului Arhanghel Mihail, înflorită în Colosa Frigiei, s'a petrecut minunea. Căci minune a fost.

Legiunea fusese lipsită de Căpitan. Fusese văduvită de toți conducătorii ei. Și pentru îngrozire, mii de ostași fuseseră apoi uciși. Și totuși, din adâncimi de taină s'a arătat soarele dreptății.

Cât de amarnică trebue să fi fost nevoia de ispășă a neamului acestuia, ca mântuirea lui să nu fie cu putință decât după jertfirea Căpitanului și după jertfirea a tot ce a fost mai bun dintre bunii Legiunii!

In ziua luminatului Praznic — cel dintâi după biruința Legiunii — să ne rugăm lui Dumnezeu și Sfântului Mihail Arhanghelul ca șirul jertfelor să ia sfârșit.

Insă nu după vrerea noastră. Ci după vrerea Lui.

G. Racoveanu

Cu prilejul cutremurului din urmă, din Octombrie trecut, un profesor mi-a povestit o scenă dela o școală de fete din Iași.

Pe când se clătina clădirea școlii, gata să se dărâme, de sguduirile prelungi ale cutremurului, elevele, cu profesoarele, au părăsit clasele, ieșind în curte, sub cerul liber.

Un profesor, cercetând repede sălile de clasă, a găsit în una din ele vre-o patru cinci eleve, stând singure în bănci.

— Ce faceți voi aici, fetelor? Dece nu ieșiți și voi?

— Noi suntem legionare. Nu ne temem de moarte.

O copilărie? Poate. Dar nu e oare ceva mai mult?

Să te expui a-ți pierde viața sub prăbușirea unui tavan, fără s'o dai pentru ceva de seamă?

Risipă de eroism. Desigur.

Dar ce semnificativă stare de suflet! Ce încordare excepțională de voință, ca un fel de exercițiu suprem al puterii de jertfire de sine.

— Suntem legionare. Nu ne temem de moarte.

E, sub altă formă și în alte condiții, cuvântul de fală al lui Chanteclaire.

El cânta la sfârșitul nopții, ca să răsară soarele. Altfel nu s'ar fi făcut ziuă! Lumina zorilor, de cântecul lui atârna.

— Dar, dece cânți ziua, când soarele e sus, pe cer?

— Je m'exerce!

LEGIONARI-SUFLETE TARI, LEGIONARI-SUFLETE LIBERE

Ceva din Etica Legionară

de I. GAVANESCUL

Astfel, risipirea întunericului apăsător al răutăților omenești, al slăbiciunilor vieții publice, al corupției de sus și de jos, al tiraniei dinăuntru și al primejdiilor din afară, atârnă de tăria, de puterea de jertfă a sufletelor eroice.

De ce vă expuneți, legionari, băeți și fete, la riscul durerilor fără folos ale împrejurărilor vieții zilnice?

— Ne exercităm! Ne întărim voința!

Binecuvântată fie școala eroismului, al cărui duh întăritor vă ridică simțirea deasupra stagnării adormite a robiei instinctelor, a trebuințelor și pornirilor animalice, și-i insuflă dinamismul înălțător al unui ideal.

Legionari — suflete tari.
Legionari — suflete libere.

Voi nu trăiți, numai ca să trăiți. Voi nu trăiți ca să vă îmbuibați de bunurile vieții materiale. Nu trăiți numai ca să vă mulțumiți poftele, nu trăiți ca să vegetați ca niște buruene ale pământului, ca să mistuiți energiile de hrană ale naturei, ca orice vietate oarecare zoologică.

Voi trăiți pentru ceva mai presus de vieața individului trecător.

Viața pentru voi nu e un scop, e un mijloc.

O păstrați și o întăriți, ca s'o puneți ca piatră de temelie și de zidire a unei clădiri uriașe.

Vreți, înăuntrul țării, curățirea „pământului strămoșesc" de bălăriile străinismului năbușitor, ale jidovimei cotropitoare, ale bolșevismului otrăvitor, ale masonismului pervers.

Și vreți, în afară, reîntregirea Neamului în vechile și străvechile lui hotare firești, și așezarea lui trainică în noua închegare politică a vieții internaționale, în rândul statelor și popoarelor trezite la rațiunea ce călăuzește calea dreaptă a civilizației europene și mondiale pe linia evoluției istorice a omenirii.

Dar omul nu poate face nimic de seamă în viață, dacă nu e liber. Și nu e liber, dacă nu are suflet tare.

Și ca să ai suflet tare, trebue să te înveți a răbda durerea și a înfrunta ispita.

După vechia — dar nu învechita — maximă a cârmuirii și liberării voinței: sustine et abstine.

Voi nu sunteți ca oamenii de rând; — fie ei cât de sus — gata să cădeți în capcana onorurilor, a îmbuibării banilor, a momelilor bunului trai, a huzurului lăfăit în splendorile unui lux tâmpitor.

Voi nu vă veți vinde conștiințele, ca să îmbrăcați livreaua de lachei, — era să zic de ceva mai urît — punându-vă în slujba nebuniei ce ucide generații, jăfuește țara, își trădează misiunea istorică — și asta pentru o răsplată ce v'ar asigura belșugul și lăcomia vieții.

Voi nu sunteți oameni „de rând", robi ai pornirilor josnice. Voi sunteți oameni ai elitei naționale, ce dați vieții prețul moral al idealului la care vă închinați.

Mergeți acum în vechea cetate a culturei românești din fosta capitală a Moldovei, și ridicați acolo steagul de însemnare al Orașului Mișcării Legionare, acolo unde Corneliu Codreanu, Căpitanul, a început mișcarea, ridicând steagul cu însemnarea Leagănului Mișcării Legionare.

Faceți o faptă de multă pietate, de adânc înțeles istoric, în clipa când, prin jertfa și moartea lui, prin jertfa și moartea atâtor martiri și apostoli ai credinții lui, Dumnezeu s'a îndurat să ridice piatra mormântală a tiraniei criminale depe sufletul țării românești și să dea Neamului nostru acea Inviere, pe care Căpitanul o vedea venind numai pe calea morții lui și a multor tovarăși ai lui.

Și ce de morți au mai fost, Doamne, a căror jalnică înmormântare nu se isprăvește pe tot întinsul pământului românesc!

Ridicați cu slavă steagul biruinței legionare în cetatea de obârșie a Mișcării Legionare.

Dar nu uitați, că acolo în Iași, numai ridicarea unui steag glorios, de simplă comemorare pioasă, nu e de ajuns.

Acolo în Iașii copleșiți de ovrei, cari au făcut din el un mare ghetto dominant, în Iașul infectat de comunismul care și-a ridicat virusul până la creerul intelectualității locale superioare, în Iașul otrăvit de duhul amăgitor al francmasoneriei îmbrăcate în ipocrizia unui fals umanitarism — atâta nu ajunge.

Acolo Legiunea trebue să stea de strajă, mai neadormită decât ori unde aiurea, să stea ca o veche adevărată Gardă de Fier, păzitoare ne-

(Continuare în pag. IV-a)

Momente din Istoria presei Legionare

Otrava presei semite; misiunea presei legionare

Când s'a întemeiat Mișcarea Legionară, sub egida tutelară a Arhanghelului Mihail, zorile care despicau orientarea lumii noui au trebuit să înfrunte vermina partidelor politice, și nu mai puțin atacurile lașe și perfide ale presei evreești. Lupta a fost năprasnică, împotriva unui dușman viclean, care-și picura veninul zi de zi și ceas de ceas în sufletul cititorului dornic să afle o lămurire, să găsească o informație, să citească un articol de îndrumare. In spatele presei presupuse „românești" se aflau trusturile bancare, tarabele partidelor, nu de puține ori vreun om politic ambițios, care, prin condeiul altora își dicta interesele meschine.

Această presă, alcătuită mai mult din evrei, mânată de scopuri materiale, tributară partidelor, hrănită copios din șantaj și calomnie, era otrava cea mai periculoasă a opiniei publice. Uneori morfină adormitoare, întinzând vălul tăcerii asupra adevărului, batjocorind orice inițiativă românească rodnică; alteori denaturând realitatea, cu vădita rea credință, strecurând cu viclenie informația falsă și comentariul tendențios, pentru a dezorienta spiritul cititorului.

Cu mijloace materiale reduse, fără bastimentele financiare ale statului demo-liberal, presa naționalistă nu putea să se înfiripe decât cu foarte multă greutate. Un ziar sau o revistă naționalistă întâmpina dintru început sabotajul depozitarilor evrei, nu mai puțin desconsiderarea depozitarilor organizați de „marele" gazete de tiraj. Reclama nu venea și nici nu era cerută. Lumea burgheză, înstrăinată, o privea cu dușmănoasă neîncredere. O publicație naționalistă își făcea loc cu multă greutate, dela om la om, cucerind spații sufletești prin puterea convingerii, fără siluirea adevărului, fără falsificarea intențiilor.

O presă cinstită, pusă în slujba națiunei, înregistrând ritmul vieții etnice, prevăzătoare și constructivă pe linia înnoirilor, iată deziderațul moral dela care a plecat Mișcarea Legionară.

In decursul celor 20 de ani care se împlinesc sub apoteoza triumfului, presa legionară a înregistrat pulsul Mișcării, a stabilit legătura dintre comandament și lumea dinafară, a slujit cu devotament ideia, a limpezit orientarea spiritului public. Năzuința individualistă a fost înlăturată, ambiția de a scri cu orice preț, cu tendința mărturisită sau nu de a impune un nume, n'a atârnat niciodată în cumpăna judecății legionare. Din aceasta pricină, mulți legionari au trecut în anonimat, numele lor nu decorează articolele pentrucă și o firească modestie îi împiedeca, iar ținta era tipărirea publicațiunei nu orgoliul personal.

Cu această tradiție, de morală și abnegație, am putut ajunge astăzi la întemeierea unei prese legionare de mare tiraj, la ziare tipărite în sute de mii de exemplare și care slujesc cu devotament interesele suverane ale țării.

ZORILE LUMII NOUI

In Iașul anului 1919 când s'a legat prietenia dintre Corneliu Codreanu și Constantin Pancu și se întemeiase totodată organizația politică sub numele de **Socialismul Național Creștin**, la care participau muncitorii din sindicatele naționaliste, a apărut ziarul **Conștiința**. Ziua de 30 August 1919, când a apărut primul număr din pomenitul ziar, e piatra de hotar a presei naționaliste. Zorile lumii noui se deschideau cu emblema muncii și sub scutul tutelar al credinței creștine. Acesta este rostul adânc și semnificativ al manifestului tipărit în primul număr al ziarului „Conștiința". Comunismul și semitismul erau dușmanii cari trebuiau înfrânți. Muncitorimea ieșană se prezenta la chemarea bătăliei lui Corneliu Codreanu și Constantin Pancu, cu entuziasmul și încrederea unui corp unitar și însuflețit de o idee nouă.

Primul articol din numărul dela 9 Februarie 1920 era semnat **Garda Conștiinței Naționale** și stăruia în credința că numai printr'o organizare productivă și o salarizare omenească a muncitorilor se poate nădăjdui întru adevărata frăție a celor trudiți și răpuși de nevoe. Articolul avea așa dar caracterul unui manifest de îmbărbătare. Tot în acel număr, aflăm **Procesul-Verbal** de întemeiere a gărzii, urmat de 183 de semnături. Momentul politic al mișcării muncitorești, animată la Iași de Corneliu Codreanu, este subliniat de apariția acestui ziar. Organ de luptă și de orientare practică, „Conștiința" arăta încă de pe atunci ce trebue să însemne presa legionară.

După cum era obiceiul timpului, ziarele evreești din București și din Iași s'au năpustit cu injurii și calomnii asupra „Conștiinței". Nu era ferită de atacuri nici Biserica Creștină, nici demnitatea masselor muncitorești, nu era scutită de atacurile gazetarilor evrei. Interesează foarte puțin astăzi, ce au spus atunci, procurorii de pripas ai mișcării naționaliste.

Fapt cert este că lumea românească începuse să trăiască sub chemarea ideii naționaliste. Corneliu Codreanu și Constantin Pancu dăduseră semnalul. In scurtă vreme Universitățile din Iași și din Cluj se prind în ritmul mișcării de trezire a cugetelor românești.

La 1 Aprilie 1922 apare la București revista bilunară **Apărarea Națională**. Dela primul număr publicația naționalistă se arată a fi condusă de „un comitet", dar de fapt direcția o aveau profesorii universitari N. C. Paulescu și A. C. Cuza. Administrația și grija redacției, tipărirea și deci răspândirea nu s'ar fi făcut fără sufletul lui Fănică Anastasescu. Dela No. 13, cu data de 1 Octombrie 1922, revista își strămută redacția în str. Pictor Grigorescu No. 9, în casele lui Ion Stănescu. Mult timp cele două odăițe, gospodărite de Fănică Anastasescu, care nu era numai redactorul și administratorul revistei, dar cu deosebire promotorul mișcărilor studențești în Capitală, au slujit ca loc de întrunire pentru Corneliu Codreanu și prietenii din București. „Prin studentul Fănică Anastasescu — ne spune Corneliu Codreanu (Pentru Legionari, pag. 113) care era administratorul revistei „Apărarea Națională", am început a cunoaște pe câte cineva". — Neobositul Fănică, informat ca nimeni altul, încât memoria lui este o adevărată arhivă de date și de nume, serviabil dincolo de orice putință de răscumpărare, cu o cheie fermecată deschidea tainițele sufletului omenesc și făcea prezentă pretutindeni persoana lui Corneliu Codreanu.

Revista „Apărarea Națională" publica mai mult articole de doctrină, studii documentate asupra problemei evreești și atacuri vehemente împotriva francmasoneriei. Printre colaboratori se pot semnala: Arhibald (gazetarul care a scris studiul Porell), Scipione Titu, Alexandru Naum, Atanase Nițeanu, Nicolae Roșu. Revista era, după cum am spus, mai mult o publicație documentară și prea puțin preocupată de soluțiile practice ale problemei politice.

Mișcările studențești începuseră la 10 Decembrie 1922. La Cluj se dăduse semnalul. Răspândirea a fost fulgerătoare, mărturisind o asemănare de situații generală. La 23 Decembrie 1922 apare la Cluj ziarul săptămânal **Dacia Nouă**. Ziarul era al studențimii clujene, având ca redactori principali pe Ionel I. Moța, Șulaga Mocanu, Iustin Ilieuș, Aron Păltineanu. Dela numărul 2 se începe publicarea traducerii românești a cărții cu circulație mondială **Protocoalele înțelepților Sionului**, după ediția franceză a lui Roger Lambelin.

Multe articole sunt nesemnate, dar deducem că sunt ale unor condee de talent. Ziarul are o înfățișare sobră, bogat în materie, cu o tradiție de demnitate profesională cum nu se află decât în presa românească din Transilvania, care moștenise datina **Gazetei Transilvaniei** a lui Gh. Barițiu și a **Libertății** părintelui Ion Moța dela Orăștie.

La București apare **Cuvântul Studențesc**, ziar al studențimii, adunând colaborări variate, cu o pronunțată notă antisemită, mai mult cu un caracter limitat la deziderațele universitare și fără o directivă politică în viața de stat. Alte publicații naționaliste își fac drum în opinia publică. Printre acestea este de semnalat **Conștiința Națională**, revistă lunară sub conducerea unui comitet de studenți, dar având ca girant responsabil pe Fănică Anastasescu, căci după câte știm, el era sufletul și directorul autentic, dar din modestie rămăsese numai girant deși era **fac totum**... Revista are un caracter de doctrină și polemică ideologică și literară. Apare la 1 Aprilie 1925 și adună colaborări însemnate. După doi ani de apariție, se putea face un bilanț mulțumitor căci în paginile acestei reviste s'au putut ceti articole semnate de Constantin Ionescu, Corneliu Cildis, Cristian Iorgulescu, Iulian Sârbu, Al. Dima, Maiorul Băgulescu, Mihai Uță, Prof. N. C. Paulescu, Ștefan Zeletin, Victor Medrea, Nicolae Roșu, Ion Fotiade, Em. D. B. Vasiliu-Cluj, Dr. Ion Istrate, cronica muzicală de Romeo Alexandrescu, cronica plastică de Horațiu Dimitriu și Ștefan Anastasescu, etc.

In primăvara anului 1935, apare la Cernăuți revista lunară **INSEMNARI SOCIOLOGICE** sub direcția d-lui prof. Traian Brăileanu.

Revista are un caracter de știință socială și doctrină. Dar punctul de convergență al ideilor este Mișcarea Legionară. Prin aceasta se aduce o contribuție gândită la adâncirea fenomenului legionar în toate domeniile spiritului. Revista reprezentă un punct de vedere cu totul opus școalei sociologice din București condusă de d. Gusti. D. prof. Traian Brăileanu este de fapt întemeietorul sociologiei românești. Incă din primele numere cetim un studiu semnat de d-sa și intitulat Problema **muncitorească în lumina doctrinei naționaliste** (An. I, No. 4). Legionarul George Macrin scrie despre **O nouă școală românească, taberele de muncă**, Barbu Slușanschi despre **Autohtonismul în literatură**. In numerile următoare, George Macrin revine asupra **Taberilor de muncă**, dar subiectul acesta îl ispitește și pe Ion Turcan care în numărul 7 (anul II) scrie despre **Tabere și șantiere**.

Un studiu de căpătâi pentru viitorea organizare a Statului Legionar intitulat **Desăvârșirea structurei elitei legionare**, publică d. prof. Traian Brăileanu în numărul din Decembrie 1936. Il urmează **Tehnica politicii legionare** în numărul de pe luna Iulie 1937. Partea de încheiere a revistei o formează recenziile și o bogată dare de seamă asupra revistelor. Colaboratorii cei mai activi ai revistei, în afară de director, sunt: George Macrin, Ion Turcan, Leon Țopa, Barbu Slușanschi, Dumitru Cristian Amzăr și Liviu Rusu. Dar se adaogă și alte colaborări, dela sociologii din străinătate.

Suspendată dimpreună cu alte publicațiuni legionare odată cu vremea prigoanei, revista **Insemnări Sociologice** reapare la București la 1 Septembrie 1940 adăogându-[illegible] colaborări numele d-lor profesori P. P. Panaitescu, Vasile Băncilă, precum și a gazetarilor legionari G. Racoveanu și Ernest Bernea.

Revista Insemnări Sociologice este [illegible] doctrinară a Mișcării Legionare. Animată de gândirea profesorului Traian Brăileanu, aduce cea mai însemnată contribuție sociologică la cunoașterea și interpretarea fenomenului legionar.

Tinerii scriitori și poeți din Cernăuți, întruniți într'o frățietate literară, încep să tipărească din anul 1935 revista **Iconar**. Nume frumos și semnificativ, imprimat în culoare verde, deschide ca un frontispiciu antic un sanctuar de artă revelată.

Primul număr cu un articol intitulat **Drum de neliniște** se încheie cu aceste mărturisiri de credință: „Și drumul de neliniște al icoanelor trece pe lângă această mare minune care este arta populară românească". Indată urmează un articol, mai mult eseu, al lui Leon Țopa despre **Mihai Eminescu**.

Barbu Slușanschi semnează **Politica literară**; G. Macrin, **Atmosfera suferinții**; iar cronicele Mircea Streinul. Dar și poezia este reprezentată de Vasile Posteucă și Teofil Lianu. Numerele trec, cu aceeași colaboratori, la care se adaogă Ion Turcan, iar la No. 4, mai cuprinzător decât celelalte, aflăm colaborarea lui Nae Ionescu cu eseul **Primejdia celor de pe urmă**. Timpul trece, cărțile Iconarilor, mai mult volume de versuri, încep să apară: adevărate bijuterii care pot împodobi cea mai prețioasă bibliotecă. Insfârșit, se poate vorbi cu netăgăduit temei de **Poezie Legionară**, și revista [illegible] face chiar o anchetă în jurul acestui subiect în No. 7, la care răspund Sextil Pușcariu, Constantin [illegible] D. C. Amzăr. Porniți din [illegible] măvăratec al muzelor, Iconarii ajunseseră luptători pe baricade.

Acum este vorba de ceva mai [illegible] de lupta împotriva literaturii [illegible] mite. Alți poeți vin cu vremea: [illegible] rel Marin, George Drumur, [illegible] Rossignon, Necu [illegible] Nedelcu și C. Pârlea.

Cu revista Iconar, ne aflăm [illegible] plină literatură și artă legionară.

Numai scriitori de talent, [illegible] inspirați, și ceeace este vrednic de laudă și trebue neapărat [illegible] se desprinde din faptul că toate aceste nume se află la locul de cinste în antologia literaturii românești. Marea bătălie literară a Iconarilor a izbândit. Când răsfoim paginele acestei reviste, tipărite în [illegible] time condițiuni tehnice, avem [illegible] luptatea tactilă a unui obiect de preț, a unei icoane care [illegible] prin credința fără de prihană a [illegible] urarului.

PĂMÂNTUL STRĂMOȘESC

ORGAN AL LEGIUNII „ARHANGHELUL MIHAIL"

PENTRU APĂRAREA PĂMÂNTULUI STRĂMOȘESC

„Din zei de-am fi scoborîtori,
C'o moarte tot suntem datori,
Tot una-e dac'ai murit
Flăcău ori moș îngârbovit,
Dar nu-i tot una leu să mori
Ori câne 'nlănțuit!"

Decebal către Popor. (Gh. Coșbuc)

IAȘI, 1927.

Coperta primului număr din „Pământul Strămoșesc"

Pământul strămoșesc

Legiunea Arhanghelul Mihail s'a întemeiat la 24 Iunie 1927. La 1 August 1927 a apărut Nr. 1 din revista bilunară Pământul Strămoșesc. **Coperta era împodobită cu o icoană a Sf. Arhanghel Mihail. Primul articol era semnat de Corneliu Z. Codreanu, Ion Moța, Ilie Gârneață, Corneliu Georgescu și Radu Mironovici. Un alt articol intitulat** E censul nostru, veniți, **era semnat de Corneliu Codreanu. Ion Moța colabora cu articolul** La icoană.

Gazetarul care se afirmase în paginile ziarului Dacia Nouă **și** Cuvântul Studențesc **era acum unul dintre colaboratorii cei mai devotați ai lui Corneliu Codreanu. Insuflețit de aceiași credință politică, Ion Moța putea să scrie următoarele rânduri care vădesc încrederea desăvârșită în destinul de conducător al lui Corneliu Codreanu: „In sistemul societăților omenești, forța nu se capătează decât prin organizare. Așa dar sistemul nostru trebue să aibă o organizație, și o are. Organizația însă, nu se poate naște și desvolta sănătos, fără rânduială, erarhie, și mai ales conducător. De aceea organizația noastră are un șef, neales de nimeni, ci consimțit, de cei ce, atrași de o forță tainică, au venit să constitue, sub conducerea unui șef, celulele ordonate și disciplinate ale organizației. Acest șef al nostru, este Corneliu Zelea Codreanu". In numărul 2, printre colaboratori, se așează numele lui Corneliu Georgescu și Radu Mironovici. Tot în acest număr, Corneliu Codreanu formulează cuprinzător și precis principiile etice ale vieții legionare. Articolul este intitulat** Legiunea Arhanghelul Mihail **și desprindem din el următoarele norme de conducere: Curățenia sufletească; Dezinteresarea în luptă; Credința, munca, ordinea, erarhia, disciplina; stimularea forțelor morale ale neamului; dreptate; fapte, puține vorbe. Aceste principii, enunțate de Corneliu Codreanu, au rămas punctele cardinale ale spiritului legionar. Scrisori mărturisitoare a unei evidente înțelegeri veneau din toate părțile; numărul abonaților la 15 Octombrie se ridică la 2.586.**

Pământul Strămoșesc **a însemnat pentru Mișcarea Legionară farul luminător al condeiului, îndrumarul educativ pentru cei care se înrolau în Mișcare, spovedania unor gânduri cinstite și isvorite din trăirea dramatică a fenomenului legionar. Fiecare cuvânt era chibzuit cu maturitate de gândire; fiecare frază constituia un angajament; fiecare făgăduială era urmată de o realizare.** Pământul Strămoșesc **a orientat mult timp Mișcarea Legionară, paginele care s'au scris acolo sunt și astăzi de o strictă actualitate, oamenii care le-au semnat, câți au rămas în viață, după o luptă eroică, sunt astăzi la posturile de conducere.**

Unul dintre cei mai conștiincioși colaboratori ai Pământului Strămoșesc **a fost Ion I. Moța. Articolele lui aduc pe lângă claritatea în exprimare gândirea politică a unui intelectual de rasă. Cele mai multe au un vădit caracter polemic, dar niciodată nu vom găsi atacuri** ad personam **sau expresii prea tari și care ar fi întunecat puterea argumentării. Este vrednică de remarcat varietatea problemelor atacate. Un articol de mari dimensiuni se referă la dialectica subtilă a lordului Rothermere; altul privește orientarea politică a Sașilor din Transilvania; însfârșit, un** Răspuns **dat prof. G. Bogdan-Duică tratează pe larg utilitatea principiului** Numerus Clausus. **Aceste articole, dimpreună cu celelalte apărute în ziarul** Dacia Nouă **și** Cuvântul Studențesc, **au fost retipărite în volumul lui Ion I. Moța intitulat** Cranii de lemn **(Sibiu, 1936). Monitor al Mișcării Legionare din tot acest timp,** Pământul Strămoșesc **poate fi privit și ca organ documentar și informativ al tuturor înfăptuirilor Legiunii Arhanghelul Mihail.**

VASILE MARIN

Mesagii de dincolo de munți

In tot acest timp Ion I. Moța cu spiritul lui luminat, cu încrederea lui nemărginită în opera Căpitanului, activa în Transilvania. In 1923 publicase traducerea românească a *Protocoalelor Ințelepților Sionului* comentată de prof. I. C. Cătuneanu. Cartea aceasta se tipărește în editura ziarului *Libertatea* dela Orăștie. Ea este închinată studențimei române. In tiparnița dela Orăștie descoperise Ion I. Moța mediul și tradiția de luptă a cărturarilor ardeleni.

Protopopul Ion Moța întemeiase cu mulți ani înainte ziarul *Libertatea* și alăturea de el făcea să apară *Foaia interesantă* și *Foaia Plugarilor*. Aceste publicațiuni se răspândeau într'un număr foarte mare în toate colțurile Transilvaniei. Gazetăria care se făcea la Orăștie urmărea culturalizarea și îndrumarea practică a maselor populare. Ziarul „Libertatea" era scris sfătos, pe înțelesul tuturor și devenise cu timpul cuibul de lumină a sufletului ardelenesc. Pe lângă articolele de promovare a spiritului românesc, se publicau sumedenie de informațiuni din toate părțile lumii, rețete practice pentru viața zilnică, așa încât, ziarul era mai mult decât un monitor tipărit și ajunsese hrana spirituală de toate zilele. Vorbind despre sine, într'un articol publicat în *Revista Mea*, publicațiune tipărită de d-ra Magda Rădulescu, scriitoare și fiica prof. Dan Rădulescu, Ion I. Moța spunea următoarele: „In ale scrisului vrea să fie, datoria îi cere să fie, — un simplu ziarist. Un ziarist luptător, așa cum era în tradiția presei cu adevărat românești, în deosebi în Ardealul de pe vremuri". Dar cât de mult iubea Ion I. Moța ziarul *Libertatea* se vede cu deosebire din testamentul lui: In scrisoarea către Corneliu Codreanu dela 22 Noembrie 1936 Ion I. Moța spune: *Rugămintea mea, în singura mea îngrijorare pe care o am: copiii și Iridenta — e doar aceasta una:*

Nu lăsați „Libertatea" să moară... Iar mai departe adaogă: *„Cu concursul tău, și lăsând „Libertății" sectorul operei ziaristice pe care o împlinea până acum în Legiune, — foaia e asigurată și familia mea are din ce trăi. Te rog deci ajută „Libertății" să trăiască".*

Intr'adevăr, prin condeiul protopopului Ion Moța „Libertatea" dela Orăștie ajunsese o publicație legionară, de mare prestanță morală, un ziar care a legat tradiția cu viitorul făcând să rodească fuziunea dintre generații.

Doctorul Ion Banea, aprigul luptător pentru Căpitan și Legiune, tipărește sub conducerea lui la Cluj publicația *Glasul Strămoșesc*. Articolele lui Ion Banea scânteiază de entuziasm, el este prin excelență un luptător de baricadă al condeiului. Dr. Ion Banea era un colaborator asiduu pe întregul teren al manifestărilor legionare. Dar în aceste rânduri, fiind vorba de presă, nu ne vom opri decât la activitatea lui desfășurată la ziarul „Pământul Strămoșesc" pe care îl conducea la Cluj. In Nr. 1 anul III, citim un articol semnat de el în care se vorbește de *Omul Nou* și de prima lui însușire: bunul simț. In Nr. 2 acelaș an, un cald articol despre *Căpitanul*; în Nr. 3 despre *Generalul Cantacuzino-Grănicerul*. Ziarul lui Ion Banea are o informație bogată privind cu deosebire lumea legionară. Se publică articole despre *Taberile de Muncă*, despre *Marșurile de propagandă și organizare*, se fac recenzii la cărțile legionare și se informează cetitorul asupra altor publicațiuni legionare. Dr. Ion Banea cu virtuțile lui de organizator, cu talentul lui de gazetar, reprezintă în presa legionară temperamentul luptătorului desăvârșit.

La Caransebeș apare *Tribuna Graniței*, unde se remarcă printre alți colaboratori condeiul legionarului Horia Sima.

Cu o siguranță invulnerabilă a expresiei, stăpân pe cuvântul gândit, articolele lui tratează cu deosebire probleme culturale și teologice.

La Cluj, în acest timp, d-ra Marta Rădulescu tipărește publicația *Revista Mea*. Alăturea de articolele mai mult literare ale directoarei găsim semnăturile lui Mihail Polihroniade, Vasile Marin, Vasile Cristescu, prof. Dan Rădulescu, Ion Banea și alții.

Directoarea era o scriitoare cunoscută și apreciată, dar revista însuflețită de idealul legionar făcea să propășească opera Căpitanului.

Svonuri din toate unghiurile Țării

In toamna anului 1930 începe să apară de două ori pe lună ziarul **Legionarii, organ studențesc ieșean, pentru apărarea românismului din capitala Moldovei**, condus de Ion Banea. Redacția se află la Căminul Cultural Creștin. Se dau desbaterile Congresului Studențesc dela Brăila; discursurile lui Andrei Ionescu, raportul lui Traian Cotigă. Colaborează alăturea de Ion Banea, Ion Crânganu, A. Ibrăileanu, Viorica Lăzărescu și alții. Se publică Manifestele Gărzii de Fier semnate de Corneliu Codreanu căci tocmai ne aflăm în perioada electorală, și se îndeamnă studențimea la luptă. Din anul III, Legionarii ajunge **Organ al studenților din Garda de Fier**.

La 23 August 1931 apare ziarul **Garda de Fier**, tipărit la Mânăstirea Neamțului și având un caracter eminamente politic.

Semnează un comunicat Mihai Bicleanu care anunță candidatura lui Corneliu Codreanu pentru alegerile din jud. Neamț. Se publică manifestul lui Corneliu Codreanu și alt material polemic.

Straja Neamului este organul Gărzii de Fier din județul Tutova și apare sub direcția lui Corneliu Z. Codreanu. Redacția se află la Bârlad. Numărul 7 dela 15 Ianuarie 1932 publică în întregime **Discursul de răspuns la Mesaj, la lui Corneliu Codreanu. Șeful Gărzii de Fier și deputat de Neamț. — Straja Neamului** continuă apariția sub direcția lui D. Popescu și având colaboratori pe învățătorul D. D. Chiriac. Th. Anton. Const. Gh. Vrabie și Lascăr Popescu.

Vechiul luptător legionar, om de mare suflet și devotament prietenesc Aurel Ibrăileanu, tipărește la Galați ziarul **Biruința, Organul Gărzii de Fer al Dunării de jos**. Se face o propagandă intensă împotriva comerțului evreesc; se dau indicații practice pentru organizarea mișcării; se vorbește stăruitor despre nevoia înfrățirii. Articole semnate de preotul Ion Dumitrescu, studentul Valentin Măcrineanu, etc.

Neobositul Traian Cotigă, cu o mare capacitate de entuziasm, și talentat orator, aflându-se în fruntea studențimii din București, face să se tipărească sub conducerea lui, și având ca redactor pe E. Horescu, ziarul **Dreapta** cu redacția în Palatul medicineștilor. După cum era și firesc. Dreapta este un organ de luptă. Se tipăresc ediții speciale în care se publică fotografii reprezentând pe studenții schingiuiți la 22 Martie 1932; se tipăresc memoriile și protestele studențimii, se protestează cu tărie și acuzațiuni împotriva guvernului care susnendase ziarul Calendarul al d-lui Nichifor Crainic. Dar și partea doctrinară a ziarului este bine reprezentată prin condeiul lui E. Horescu și a altor colaboratori din afară.

Cuvântul Studențesc, Organ oficial al Uniunii Naționale a Studenților Creștini apare în condițiuni tehnice mult mai bune, și în format de revistă. Se tipărește în Editura lui I. N. Copuzeanu, un vechi tipograf și luptător legionar. In no. dela 10 Decembrie 1934 găsim articolele lui Nae Ionescu, Nichifor Crainic, Ion I. Moța, Tudor Bilinaru, Gheorghe Furdui, Ion Banea. Cronica externă de Alexandru Cantacuzino și o corespondență din care se văd legăturile studenților cu profesorii. Ziarul își continuă apariția în aceleași condițiuni vrednice de laudă și cu aceleași colaborări prețioase. Numărul dela 1 Ianuarie 1936 se deschide cu un articol al lui Gheorghe Furdui, altul al lui Ion I. Moța, Puiu Gârcineanu, și cronica externă a lui Alexandru Cantacuzino. Intrunind patru numere, Cuvântul Studențesc din Ianuarie-Februarie 1937 este închinat lui Ion I. Moța și Vasile Marin. Jertfa dela Majadahonda străluminase conștiința studențimei române. Cei care scriu acest număr festiv sunt comandanți legionari, ei înșuși luptători de nădejde în cadrele Mișcării Legionare. Șerban Milcoveanu scrie în prima pagină despre **Mormânt de sfânt. — Neam Mesianic.** Urmează un studiu biografic despre Ion I. Moța, scris cu adâncă înțelegere, cu fapte prețioase unele evocate, altele informative care definesc minunat sufletul [illegible]

PUIU GÂRCINEANU

Studiul de 15 pagini, cel mai [illegible] plect care s'a scris, este semnat [illegible] A. Vântu (Andrei C. Ionescu). [illegible] hail Polihroniade scrie condensat dar complect, cu stilul lui de gazetar înăscut, un articol despre [illegible] sile Marin. Tot despre Ion I. Moța și Vasile Marin, dar cu titlul **[illegible] mașii lui Eminescu** scrie prof. [illegible] Mehedinți. **Rânduri pentru [illegible]** semnează Corneliu Georgescu. [illegible] Mironovici aduce o pagină de [illegible] minoasă elevație despre Ion Moța. Preotul N. T. Georgescu-Edin[illegible] îmbogățește numărul cu articolul **Eroi ai crucii, mucenici ai neamului**. G. Racoveanu, în cuvinte [illegible] și creștinești, evocă apoteoza eroică dela Majadahonda. Vasile Christescu, Dr. V. Trifu, Ioan Victor [illegible] jen, Ernest Bernea, Victor Puiu Gârcineanu aduc contribuția de [illegible] vire a celor doi luptători legionari. Numărul festiv din Cuvântul Studențesc datorită îngrijirii lui Andrei C. Ionescu și Dr. Șerban Milcoveanu, este cea mai prețioasă contribuție gazetărească a anului [illegible] Numărul acesta nu va trebui să lipsească din casa niciunui legionar.

Prof. Vasile Christescu, [illegible] mișelește de guvernarea lui Armand Călinescu, tipărește sub direcția lui **Vlasca Legionară**, foaie lunară a organizației **Garda de Fier din jud. Vlașca**. Ziarul apare la București și în primul număr dela [illegible] Aprilie 1933, găsim un manifest al Căpitanului către camarazi și [illegible] ții de luptă din județul Vlașca, altul al lui Vasile Christescu [illegible] articolele sunt semnate de Ion [illegible] lea Codreanu, Econom Gh. [illegible] na, M. Cernea și Zyrax (Vladimir Dumitrescu).

Preotul V. Boldeanu, acel [illegible] mare care va rămâne neîntinat [illegible] datorie în vremuri grele tipărește la Focșani ziarul **Brațul de [illegible]** Articolele de duh ale părintelui [illegible] complectează cu alte colaborări. Printre acestea este de semnalat Ion I. Moța, Ion Zelea Codreanu, Ing. I. Blănaru și învățătorul [illegible] tota Matei.

Legionarul Stere Mihalexe, [illegible] la Brăila ziarul **Omul Nou** [illegible] colaborarea lui Vasile Băncilă, [illegible] vățătorului C. Mercore, G. I. [illegible] tea și multe citate din opera Căpitanului.

Dela Moinești jud. Bacău se [illegible] pândește în toată țara revista [illegible] ră de studii critică și literară **Orientări**, condusă de C. R. [illegible] Apărând regulat, cu foarte [illegible] variate colaborări, revista Orientări impune prin seriozitatea ei [illegible] interesul care l-a deșteptat în [illegible]

Continuare în pag. 4-a

LEGIONARII ROMÂNI PE FRONTUL SPANIOL

Cum au luptat și murit Moța și Marin

Ne vorbește ultimul supraviețuitor al echipei care a luptat în Spania pentru cruce și naționalism

Pe părintele Dumitrescu-Borșa nu l-am mai văzut de mai bine de doi ani. A trecut dealungul prigoana cu furtunile ei.

Interlocutorul meu a scăpat ca prin minune. A știut să se facă nevăzut, să îndure ciuda urmăritorilor — mereu prezent și totuși de negăsit. A activat din fundurile periferiei ale Bucureștiului, cu fața și haina schimbată — cu unelte de variate meserii în mână.

De câte ori nevoia o cerea era prezent — gata să lovească și să fie lovit.

Așa o viață de revoluționar cu toate asprimile și surprizele ei. Intr'o zi a izbutit să treacă granița.

Dar despre acestea n'am prea vorbit, căci rostul prezenței mele acolo era altul — și-l veți vedea.

Cu toate cele amintite, părintele Dumitrescu-Borșa e departe de a avea o înfățișare standard revoluționară.

E un om scund, îndesat, cu fața plină de voioșie pe care barba nu mai e prezentă. Gesturile îi sunt domoale, ca și vocea.

Povestește fără să ridice glasul, cu simplitate și căldură.

Singuri ochii îi trădează omul de acțiune.

In rest nimic nu te face să ghicești viața extraordinară pe care a dus-o singurul supraviețuitor al echipei legionare ce a luptat în Spania.

Și tocmai despre acele vremuri am venit să stau de vorbă.

CUM S'A NĂSCUT IDEEA EXPEDIȚIEI IN SPANIA

— Inițiatorul a fost Ionel Moța. Tot el a fost și sufletul expediției...

In Spania începuse războiul între naționaliști și comuniști. Generalul Franco se ridicase să apere nu numai țara ci însăși crucea. Agitatorii drapelului roșu devastau bisericile, batjocoreau moaștele, trăgeau cu pistolul în statuile lui Hristos și în icoanele sfinților, omorau preoți, necinsteau călugărițe și se dădeau la tot felul de acte rupte demenței. Ziarele din toată lumea erau pline cu ororile lor.

In acelaș timp vitejia naționaliștilor era fără seamăn. La Alcazarul din Toledo, generalul Moscardo a rezistat cu școala de cadeți aproape optzeci de zile. Totul în jurul-i se transformase în ruină și nefiin-ță. Se găsea înconjurat de comuniști, fără hrană, și cu foarte puține muniții. Bandele roșii îi somaseră la telefon să se predea — altfel urmând să-i împuște fiul ce se găsea în mâinile lor.

După o scurtă convorbire între tată și fiu, la acelaș receptor, generalul Moscardo cu o întârziere romană a refuzat capitularea, auzind răpăiala gloanțelor ce-i ucideau copilul, lângă capătul celălalt al firului. In cele din urmă armatele naționaliste au reușit să-l despresoare. Și atunci, în raportul său către comandantul șef, căpetenia cadeților, cu calm desăvârșit spunea: Pe aici nimic nou, domnule General.

Eroismul lui Moscardo, scoborât parcă din legendă era salutat de toată lumea naționalistă. I se închinau articole elogioase și i se trimeteau daruri omagiale.

Ionel Moța admira din tot sufletul lupta și eroismul pentru cruce. Intr'însul s'a născut gândul ca Mișcarea legionară să facă ceva mai deosebit și mai simbolic decât ceilalți. A vorbit pe dată cu Căpitanul, cerându-i voe ca o delegație legionară să meargă și să predea generalului Moscardo o sabie de onoare. Și-a susținut punctul de vedere cu căldură, cu tărie.

A fost o vorbă dela suflet la suflet, dela înțelegere la înțelegere. Și Căpitanul a găsit ideia bună.

In acelaș timp generalul Cantacuzino a fost rugat să formeze și să conducă echipa în Spania. Acesta nu numai că a primit cu mare bucurie, dar a dat el însuși propria-i sabie, cu lamă de Toledo.

S'a colectat repede și confidențial, dela șefii de unități și județe, suma necesară deplasării.

Echipa a fost formată: generalul Cantacuzino, Ion Moța, Alecu Cantacuzino, ing. Gh. Clime, Bănică Dobre, Niculae Totu și cel ce-ți vorbește. Căpitanul a aprobat-o. Eram șapte de toți — atâți câți fuseseră și la întemeierea Legiunii. Plecarea fusese hotărîtă pentru ziua de 24 Noembrie.

Marea hotărâre

Bucuros foarte, Ionel Moța era numai zâmbet și lumină. Ne-a adunat într'un colț în biroul Căpitanului, și ne-a vorbit. Parcă-l văd și acum:

— Măi băieți nu v'am spus până acum, pentrucă n'am vrut să se știe. Dar acum pot să vă spun. Echipa noastră are încuviințarea, din partea Căpitanului, să lupte pe frontul din Spania. Vă dați seama cât de însemnat e de a lupta pentru credință și creștinătate împotriva oștilor diavolești. De asta sunt atât de bucuros.

Poate că unora dintre noi li s'a strâns puțin inima. Moța însă era plin de veselie, aproape transfigurat.

„AL ȘAPTELEA SICRIU"...

Când pregătirile erau în toi, a apărut la sediu și Vasile Marin. Nu știa nimic. Când a aflat, ne-a întrebat cu mustrare în voce:

— Cum, mie nu-mi spuneți decât acum? Unde-i Moța?

Au stat de vorbă, apoi s'a dus la Căpitan. I-a cerut îngăduința să meargă și în Spania să lupte. A vorbit hotărît, a insistat. Ghiceai intrinsul dorința arzătoare de a lupta, de a birui.

Căpitanul l-a privit îndelung și i-a spus în cele din urmă:

— Bine Marine! Tu însă ești ultimul.

A fost o năvală de bucurie. Parcă vrea să ne îmbrățișeze pe toți.

— Sunt ultimul înscris și candidat la moarte. Al șaptelea sicriu ce-l veți primi din Spania!

SOLDAȚI IN TERCIO

Am plecat prin Polonia și Germania, am ajuns în Spania și am predat sabia generalului Moscardo. Apoi ne-am înrolat.

Puteam să ne înscriem, ca străini în ori care din armatele spaniole, afară de cea în termen. Aveam de ales între armata regalistă, catolică — la Requetes, falangiști și legiunea străină — Tercio.

Atât în la Requetes cât și la falangiști, ne primeau cu grade de ofițeri. Dar trebuia să ne înscrim pe un termen mai îndelungat — cel puțin trei luni fiind necesare pentru cunoașterea perfectă a limbei spaniole și instrucției. Aceasta ar fi însemnat să rămânem în Spania cel puțin o jumătate de an.

Și în Tercio am fi putut fi primiți ca ofițeri, făcând însă un angajament pe cel puțin trei ani.

Ni se puteau încredința posturi în serviciul sanitar sau la diverse comandamente. Noi însă venisem în Spania să luptăm. Singura soluție era Tercio. Ne puteam înscri ca soldați, și după 10—15 zile, intram în luptă pe front. Și aci însă ni se cerea un angajament pe cel puțin trei luni. Căpitanul ne îngăduise o lună în bătăile. Cu perioada de instrucție făcea o lună și jumătate. Pentru rest a rămas să-i scrie și arate situația Moța.

Așa am devenit soldați în Tercio — bandera a 6-a, compania 21, batalionul I.

Bandera a șasea era cea mai vitează din toată armata Tercio. Când am intrat noi își refăcea pentru a treia oară efectivul. Luase parte la cele mai mari lupte, și fusese citată de două ori cu ordin de zi pe armată. Mai ales se dusese vestea companiei 21 — Venti una.

AMINTIRI...

— Amintirile mele de pe front? Le-am scris într'o carte, pe care o știi cred...

Amintiri... Da...

Trecuse Crăciunul lui 1936. Mai aveam vr'o trei zile până la Anul Nou. Căzusem de sentinelă noaptea, între două și patru. Stăteam de pază, în fața ușei. Nu departe, în tranșee comuniștii. La un moment dat au început să tragă. Intrebuințau gloanțe dum-dum — le recunoșteam după sunet.

Singur, în întuneric, cu șueratul gloanțelor în urechi, devii treptat nervos.

Cum stăteam așa, cu privirea ațintită, zăresc două umbre mici. Erau doi cățeluși ieșiți poate după hrană. Lătrau, fugeau și chelălăiau din când în când. I-am chemat. I-am strâns lângă picioarele mele gudurându-se. I-am mângâiat și i-am simțit cum tremură. Au rămas. Când a venit la patru Ionel Moța, i-am arătat. I-a îndrăgit pe dată. A doua zi s'au împrietenit cu noi — dar mai ales cu Moța și Marin. Par'că erau stăpânii lor de multă vreme.

Marin i-a dresat, învățându-i giumbușlucuri.

Trei zile mai târziu am pornit la atac și desigur nimeni nu se mai gândea la cățeluși. Totuși seara au apărut în tranșee lângă noi.

Au urmat zile de luptă. Am cucerit Poznello și ne-am măsurat cu moartea la Aravacca, înconjurați două zile de roșii. Câinii — nedespărțiți.

O PRESIMȚIRE

Cucerisem Aravacca și ne întorceam rupți de oboseală. Dar nu apucasem să ne odihnim când am primit alt ordin. Bandera a 6-a trebuia să plece pe dată să spargă frontul dela Majadahonda.

Ne-am strecurat anevoe de-alungul frontului dinspre Madrid, către Escurial. Drumul, vreo zece kilometri, a fost o goană prin tufișuri și pe după coline. Dar dintr'odată ne-am găsit fără nici o posibilitate de adăpost. Defilam pur și simplu prin fața inamicului. Și acesta n'a întârziat să tragă. Câinii, lătrând furios, s'au repezit în spre partea de unde veneau gloanțele. Vertiginos ne-am deplasat în direcția hotărîtă. Câinii nu mai erau.

Seara am ajuns la Majadahonda, printr'o ploaie de gloanțe. Drept adăpost, — o casă dărăpănată.

Câinii, nu s'au mai înapoiat.

Zadarnic i-am strigat, zadarnic i-a fluerat — așa cum știa el, — Marin.

Compania Venti una se înjumătățise.

Niculiță Totu greu bolnav, tușea și scuipa sânge. L-au ridicat cu ambulanța. Bănică fusese și el rănit. Rămăsesem cinci — fără somn, fără zâmbet, cu sufletele încleștate.

— Părinte, oare ce să însemne dispariția câinilor?

Ajunsesem un fel de ghicitor...

Il spusesem lui Bănică, cu o zi mai înainte, că va fi rănit. Și lui Totu, că va cădea și el.

— Ce semne mai ai părinte? mă întreba adesea Moța.

Nu știu cum mi-a venit atunci și am spus:

— Știu și eu ce să 'nsemne, plecarea câinilor?!... Poate că vor cădea aici morți, doi dintre noi...

ȘEDINȚE DE CUIB IN SPANIA

— Da, am ținut ședințe de cuib în Spania... Inainte desigur de cele ce ți-am spus. In Boadilla del Monte...

In anul 1936, a plecat să lupte în Spania, unde „se trăgea cu mitraliera în obrazul lui Hristos" o echipă de legionari, condusă de generalul Cantacuzino-Grănicerul. Dela stânga: Generalul, Ionel Moța, ing. Gh. Clime, pr. Dumitrescu-Borșa, Neculai Totu, Bănică Dobre, Vasile Marin și Alecu Cantacuzino.

Au fost cele mai înălțătoare ședințe de cuib la care am luat parte.

Prezida Moța. El era exemplul perfect al omului nou, așa cum îl dorise Căpitanul.

După fiecare deschidere de ședință, făceam o rugăciune. Moța se cufunda în această rugăciune până la lacrimi.

Apoi discuta, trata probleme. Era sufletul ședințelor.

Vorbea despre trăirea vieții legionare, despre credință, iubire, jertfă, îndreptare.

Cea din urmă ședință am ținut-o în ziua de Anul Nou 1937 — două zile mai târziu, am pornit la atac.

După o slujbă pe care am oficiat-o într'un altar improvizat la o școală, Ionel Moța a cerut ca toți să se mărturisească și împărtășească.

Ședința a urmat după îndeplinirea Sfintei Taine. Ne-a vorbit:

— „Când am plecat din țară am dorit ca toți să fim cu sufletul curat. Ne-am spovedit și împărtășit. Am scos din noi răul și păcatul. Ușurați și curățiți de toate păcatele, am venit să slujim lui Hristos, să luptăm pentru El, împotriva celor ce-L prigonesc. De sigur că în această luptă, Dumnezeu ne va cere jertfă. Nimic nu se poate face bun, nici pentru sufletul nostru, nici pentru alții, nici pentru Țară și Neam, până nu se pecetluiește cu jertfă. Numai ce se câștigă cu jertfă, dăinuiește.

Jertfa aceasta trebue să fie curată. Peste o zi sau două vom porni la atac. Am înțeles-o aceasta din cele spuse de comandantul companiei. Vor fi lupte mari și hotărîtoare. Noi trebue să dăm jertfă. De aceasta am ținut, cu cea mai arzătoare dorință, să ne ușurăm încă odată sufletele, să fim curați, curați cum au fost copiii din această școală"...

Am pus la cale apoi ce aveam de făcut în cazul când unii dintre noi vor muri, sau vor fi răniți. Am hotărît, ca atunci când va sosi vremea înapoierii în Țară să ne strângem cu toții, să căutăm pe cei răniți, să rămânem lângă ei, până ce se vor însănătoși — iar când vom pleca să luăm cu noi trupurile celor morți.

In acelaș ședință, eu le-am propus să le dau la fiecare puțină otravă — ce avea puterea să ucidă în câteva secunde — și pe care o purtam într'o cutiuță. Asta când cineva dintre noi ar fi căzut viu în mâna comuniștilor.

Moța s'a hotărît repede.

— Dacă nu voi avea norocul să mor străpuns de un glonte sau o schijă și voi cădea prizonier, voi suporta toate chinurile și batjocurile. Trebue să lăsăm să se facă voia lui Dumnezeu. Care dintre dvs. vrea însă, poate să ia.

Nimeni n'a luat...

Mă întrebam: oare s'a apropiat sfârșitul? Era prea multă asemănare, cu cele rostite în Grădina Ghetsimani:

— „Doamne, dacă este cu putință, să treacă paharul acesta dela mine"...

Am stat câteva clipe tăcuți, apoi Moța mi-a spus:

— Părinte, să-i strângi pe toți pe la 8. Să facem o rugăciune. Nu se știe. Poate, pentru unii din noi, va fi cea din urmă.

13 IANUARIE 1937

La ceasul hotărît, într'un colț de tranșee, eram cu toții în genunchi. Am rostit rugăciunea cu vocea tremurândă. Moța era transfigurat. Cufundat adânc în rugă, îi picurau lacrimi dese din ochi.

Am pornit apoi a doua oară în direcția Escurialului. O zi cu ceață și ploaie măruntă. De abia vedeam la câțiva metri. Am început să ne săpăm măști. După vr'o două ceasuri, ceața a început să se ridice. Eram bine înarmați, dar poziția foarte periculoasă. Ne aflam pe creasta unui deal, dealungul unei șosele care mergea către mijlocul frontului arcuit al vrăjmașului.

Comuniștii au deschis focul. Inainte de-a apuca și noi să tragem, primim ordin de retragere. O fugă zdravănă și izbutim să ne ascundem în dosul zidurilor. Un mic repaos: Moța îi scrie Căpitanului. Apoi un nou ordin și intrăm în tranșee. La mijloc — pușca mitralieră. In stânga Moța și Marin. La dreapta Alecu Cantacuzino, eu și Clime. In față saci cu nisip.

Deodată apar, la capătul văiei, trei tancuri comuniste. Vor să tragă cu tunurile. Ripostează de lângă noi un tun anti-tanc, așezat cu câteva clipe mai înainte. Ghiulelele noastre lovesc în plin. Două tancuri se aprind iar al treilea reușește să fugă.

Marin vine în partea noastră și ne spune că Moța e într'o stare grozavă de nervi. Vrea să ceară voe să comande plutonul nostru, ca să mergem să-i prindem pe comuniștii din tancuri:

— Trebue să-l calmăm, altfel merge la moarte sigură.

Comuniștii încep să ne bombardeze din dreapta. Satul e complet nimicit. Artileria își întețește focul. Patru-cinci baterii trag fără încetare. Cad deodată câte 3—4 obuze. Suntem prinși în barajul artileriei. In dosul tancurilor comuniștii înaintează. Sunt mulți, și vor să cucerească neapărat Majadahonda. Mitralierele țăcănesc fără oprire. Când ajung la vr'o nouă sute de metri răspundem. Cu mitraliera, cu puști și granate.

Un infern. Stăm liniștiți cu pieptul de parapet, ochim și tragem. Comandantul a ieșit din tranșee și cu revolverul în mână amenință:

— Nimeni nu are voe să părăsească poziția.

Moța ne strigă:

— Băieți, aveți grijă să nu cădeți vr'unul în mâinile lor. Ultimul glonte pentru voi. Cine are otravă s'o ia înainte de a intra prizonier!...

Acestea au fost ultimile lui cuvinte.

Lupta devenise infernală. Urletul obuzelor se amesteca cu șuerul gloanțelor, cu plesnitura granatelor, cu fumul și mirosul greu al prafului de pușcă.

Comuniștii înaintaseră până la cinci sute de metri de noi.

De-odată mi-a venit să cânt:

— „A'nceput vifornița cea mare... Răzbunare...

Moța a rămas în poziția de tragere.

Lângă noi a explodat un obus mare.

— Asta a nimerit chiar în tranșeia noastră, ne-a spus Clime.

Acoperiți de pământ și asurziți de zgomot, ne-am ridicat cu greu. Câteva clipe mai târziu Alecu Cantacuzino strigă:

— Părinte! Clime! Moța și Marin sunt morți!

L-am văzut cum s'a aplecat și a desfăcut dela pieptul lui Moța drapelul — spintecat, plin de sânge. A venit apoi către noi.

Lupta continua...

Intr'o cameră pe jumătate distrusă ne-am așezat morții. Cu ei am plecat, a doua zi, învoiți de comandanți.

INTOARCEREA

Au urmat telegrame.

Șasesprezece zile am stat la Toledo — rugându-ne în fiecare zi lângă sicriile lor.

A sosit și generalul.

Ne-am întors în țară — pe un drum de lacrimi.

Primiți de un popor întreg în genunchi.

Dar jertfa nu a fost deajuns.

Căci a venit prigoana și măcelul.

Până la sfârșit însă Mișcarea Legionară a învins. Așa cum a spus Căpitanul. Cu cele mai mari jertfe. Așa cum a simțit Moța și toți ceilalți.

N. And.

Cu Moța în frunte la un atac

...Ne găseam pe drumul Madridului, într'o tranșee. In ajun fusese rănit Bănică — și plecase la spital.

O dimineață plină de ceață. Când a început a se ridica pâcla, s'au pornit și comuniștii pe bombardat. Aveam impresia că plouă cu foc. Atacaseră tot frontul, iar artileria lor arunca obuze în trupele din dosul tranșeelor. Ne găseam prinși ca într'un clește. Roșii înaintau în spatele tancurilor. Și deodată din văzduh au apărut și vr'o douăsprezece avioane, cari au început să ne secere cu mitralierele. Simțeam că murim, în tranșee...

De-odată Moța a sărit în sus:

— Inainte! a strigat. Apoi către ceilalți:

— A mi la Legion!

Era de nerecunoscut. Pornise nebunește, înspăimântător. Am uitat tot și am luat-o în goană, după el. Ceilalți la fel. A fost o întrecere, un vălmășag. Cădeam, trăgeam, ne ridicam iarăși. Nu știu cât a durat. Ne-am trezit în tranșeele comuniste, peste morții și răniții lor.

Câțiva prizonieri au fost executați pe dată. Eram grozav de îndârjiți. Suferisem pierderi mari.

Eram stăpâni pe pozițiile roșilor, și asta datorită numai lui Moța. Toți se îngrămădeau în juru-i felicitându-l și îmbrățișându-l.

Salvase una din cele mai grele situații, scăpase dela moarte sigură o armată și câștigase și poziția vrăjmașului.

Moța însă părea jenat. Nu-i plăceau laudele:

— Nu mi-am făcut decât datoria. Meritul mare e numai al vostru, că ați mers vitejește. Mare minune cum am scăpat cu toții. Sfântul Arhanghel Mihail e cu noi.

DELA MOȚA AM INVĂȚAT A MURI

— Când am plecat să luptăm în Spania, nu mă gândeam nici la moarte, nici la rănire.

Imi era chiar teamă.

Am dorit de multe ori viața — desigur pentru plăcerea de a trăi, de a mă bucura de o mulțime de lucruri, care nu odată duc la rău.

Acolo în Spania am învățat a da jertfă.

Am învățat-o dela Ionel Moța.

După ședințele de cuib dela Boadilla, în prima zi când am pornit la atac, am înțeles că trebue să dăm jertfă. Dar o jertfă mai mică. Să fiu rănit la o mână sau la un picior — da. Țineam însă să rămân întreg.

După două zile de atac, văzând atâția morți și răniți în jur, am mers mai adânc. Am admis o jertfă mai cuprinzătoare. Să-mi lipsească o mână, un picior, chiar amândouă... In gând însă stăruia încă puternic în mine. Vroiam să trăiesc. Simțeam aceasta — cu toată tăria.

După alte două zile de lupte teribile, atunci când l-am văzut pe Moța ducând după el cetele de luptători, neînfricați, la biruință, am înțeles... Dacă Dumnezeu vrea să mă învrednicească cu cinstea morții, primesc.

Nu m'am putut ridica însă până la înălțimea lui Moța.

A trebuit să ajung acolo. El însă, era din prima clipă...

La Majadahonda

— Ocupasem Majadahonda, un sat, o stație de cale ferată, pe drumul Escurial-Madrid. Frontul înaintase în chip de unghi, având în deschizătură localitatea aceasta — care fusese de mare însemnătate strategică pentru comuniști. De aceia încercau din răsputeri să o recucerească.

Escurialul era amenințat să cadă, sub presiunea forțelor naționaliste. Lupte crâncene. Bandera noastră fusese adusă să lărgească frontul. De dimineață se făcuseră toate pregătirile pentru atac. Singurul loc atacabil — vârful unghiului. Am pornit într'acolo. Dar ne-am ales locul rău. Din pozițiile lor comuniștii ne puteau ucide până la unu, la cea mai mică încercare de a merge înainte. S'a hotărît în cele din urmă să ne întoarcem. Incercarea însă ne costa sumedenie de camarazi...

Satul trist. Noi asemeni. Ne-am aranjat pe cât a fost posibil tranșeea. [illegible] pe Moța au rămas zadarnice. Tristețea lui ne apăsa mai mult ca orice. L-am lăsat singur cu gândurile lui.

Eram în escuada întâia. Imi venise rândul de sentinelă spre ziuă, între 4—6. Mă mișcam atent, căutând în acelaș timp să mă desmorțesc.

La 3—4 metri, escuada a doua. Și acolo cineva face de sentinelă. La un moment dat omul s'a apropiat de mine și mi-a cerut, în spaniolă, apă. Era Moța.

Am vorbit mult în noaptea aceia. [illegible] *acum? Unde-i Moța?*

— Peste câteva zile părinte, se împlinește o lună și jumătate. Eu cred că se gândește Căpitanul la întoarcerea noastră și va face tot posibilul, să capete aprobarea să ne înapoiem. Sau poate va trimite o echipă de schimb. In ce privește jertfa noastră, poate că e deajuns. Bănică rănit. Totu scuipă sânge...

— Și eu gândesc tot așa. Jertfa este [illegible]

MIȘCĂRILE NAȚIONALE ȘI DICTATURA

De câte ori se vorbește despre o mișcare națională, sistematic i se pune în sarcină, faptul conducerii spre un regim de dictatură.

Nu vreau să fac în acest capitol, critica dictaturii, ci voesc să arăt că mișcările din Europa: „Fascismul", „Național Socialismul"—și „Mișcarea Legionară", etc. nu sunt nici dictaturi, după cum nu sunt nici democrații.

Cei cari ne combat, strigând: „Jos dictatura fascistă"! „Luptați împotriva dictaturii! Feriți-vă de dictatură"!, nu lovesc în noi. Impușcă alături, sau cel mult pot lovi în faimoasa „dictatură a proletariatului".

Dictatura presupune: voința unui singur om, impusă cu forța voinței celorlalți oameni dintr'un stat. Deci două voințe: a dictatorului sau a unui grup, deoparte și a poporului, de alta.

Când această voință se impune prin silnicie și cruzime, atunci dictatura este tiranie. Când însă o națiune în entuziasm indescriptibil și în majoritate de 98 la sută, națiune de 60 milioane sau de 40 milioane suflete, aplaudă în delir măsurile șefului, înseamnă că între voința șefului și voința poporului este un adevărat acord. Mai mult, ele se suprapun așa de perfect, încât nici nu mai există două. Există una singură: a națiunii, a cărei expresie este șeful.

Intre voința națiunii și voința șefului nu există decât un singur raport: raportul de exprimare.

A susține că unanimitatea obținută sub regimurile mișcărilor naționale se datorește „teroarei" și „sistemelor inchizitoriale" este cu totul neserios. Pentrucă popoarele în mijlocul cărora s'au ridicat asemenea mișcări sunt de o înaltă conștiință cetățenească. Ele s'au luptat, au sângerat, au lăsat mii de morți pentru libertate. Niciodată însă nu s'au plecat: nici în fața dușmanului din afară și nici în fața tiraniei dinăuntru.

Pentru ce nu s'ar lupta și n'ar sângera și azi în fața teroarei [illegible] entuziasm și delir. Nici la nația cea mai imbecilă din lume.

Mișcarea națională, neavând deci caracterul regimurilor dictatoriale, ne întrebăm: Ce este atunci?

Este democrație? Nu este nici democrație. Pentrucă șeful nu este ales de mulțime. Democrația are la bază sistemul eligibilității. Aici nici un șef nu este ales prin vot. Șeful este consimțit.

Dacă nu-i dictatură și nici democrație, atunci ce este? Este o formă nouă de conducere a statelor. Neîntâlnită până acum. Nu știu ce denumire va căpăta, dar este o formă nouă.

Cred că are la bază acea stare de spirit, acea stare de înaltă conștiință națională, care, mai devreme sau mai târziu, se întinde până la periferiile organismului național.

Este o stare de lumină interioară. Aceea ce odinioară era zăcământ instinctiv al neamului, în aceste momente se reflectează în conștiințe, creind o stare de unanimă iluminație, întâlnită numai în marile experiențe religioase. Această stare de drept s'ar putea numi: o stare de ecumenicitate națională.

Un popor în întregimea lui ajunge la conștiința în sine, la conștiința rostului său și a destinului său în lume. In istorie n'am întâlnit la popoare, decât sclipiri de o secundă. Din acest punct de vedere, azi ne găsim în fața unor fenomene naționale permanente.

In acest caz șeful nu mai este un „stăpân", un „dictator" care face „ce vrea", care conduce după „bunul plac".

El este expresia acestei stări de spirit nevăzute. Simbolul acestei stări de conștiință. El nu mai face „ce vrea". El face „ce trebue". Și este condus: nu de interese individuale, nici de cele colective, ci de interesele națiunii eterne la a căror conștiință au ajuns popoarele. In cadrul acestor interese și numai în cadrul lor își află maximum de [illegible]

Corneliu Z. Codreanu
(„Pentru Legionari" pag. 311—313)

Momente din Istoria presei Legionare

(Urmare din pagina II-a)

problemelor culturii legionare. Studiul **Două fundamente ale forţelor culturii** de C. R. Crişan apărut în numărul de pe Aprilie 1937, şi **Legiunea forţă a culturii** de pe Octombrie 1937 vor trebui cetite de toţi acei care se vor orienta în această problemă. Dar revista Orientări este şi o foarte bună publicaţiune critică.

România Creştină este ziarul de mare putere combativ care apare la Chişinău sub conducerea lui Sergiu Florescu. Răspândit în toate oraşele basarabene, ziarul se vindea foarte mult şi în Bucureşti, celace denotă interesul viu al publicului, dar şi o bună administraţie. Ziar de luptă România Creştină purcede la o serie de demascări a infamiilor făptuite de duşmanii Mişcării Legionare. Numărul în care se denunţă cu fapte şi documente încercarea de a fi otrăvit Căpitanul de Victor Iamandi, Lucas Gheorghiadis şi Pamfil Şeicaru este deosebit de preţios pentru istoria Mişcării Legionare. Dar calea demascărilor fusese aleasă mai înainte de Iancu Caranica şi Dorul Belimace, acei luptători fără teamă care tipăresc la Bucureşti ziarul **Armatorii**, în 1933. In paginele acestui ziar, care din nenorocire nu a apărut decât în 7 numere, a fost demascat întregul complot al lui I. G. Duca, al francmasoneriei şi judaismului de a răpune viaţa Căpitanului şi de a distruge Garda de Fier.

Inginerul Gh. Clime, fost conducător al partidului Totul pentru ţară, însufleţise în capitala Moldovei ziarul **Svastica Iaşului**. Prezenţa lui, de om care se învrednicise de marea încredere a Căpitanului, la direcţia acestei gazete a fost un puternic stimulent pentru tinerii legionari.

Mai în toate oraşele ţării apar ziare legionare. Tipărite cu fonduri reduse, ele trăiau exclusiv din vânzare şi din abonamente. Direcţia şi redactorii aveau de luptat cu prefecţii partidelor, cu poliţia, cu suspendările căci nici o altă presă n'a fost mai mult duşmănită decât presa legionară. Numai astfel se explică faptul că multe din ele au apărut intermitent sau au avut o existenţă limitată. Intr'o istorie completă a presei legionare toate vor trebui pomenite şi caracterizate, dar prigoana a distrus multe din ele, aşa încât nu vor fi găsite decât cu multă greutate şi numai la persoane particulare. In com. Domneşti jud. Muscel a apărut ziarul *Garda;* la Rădăuţi *Garda Bucovinei;* la Craiova *Garda Olteniei;* la Râmnicul Sărat, *Garda Râmnicului;* la Iaşi *Garda Moldovei; Cuvântul Nou* la Satul Mare şi multe altele a căror omisiune este explicabilă în această pagina care vrea să fie numai *Momente* din presa legionară şi nu o istorie completă.

Ziarele şi revistele din Bucureşti

Ziarul *Cuvântul,* întemeiat de Titus Enacovici, îndată ce trece sub direcţia lui Nae Ionescu se apropie din ce în ce mai mult de Mişcarea Legionară, până când, în timpul prigoanelor, contopirea ajunge complectă. Prof. Nae Ionescu, om de o cultură prodigioasă, spirit intelectual încadrat într'o logică perfectă, gazetar de rasă, celace înseamnă simţ de prevedere şi putere de însufleţire, a însemnat prin prezenţa lui la direcţia ziarului „Cuvântul" epoca de înălţare a presei legionare. El a arătat colaboratorilor săi cum trebuie să gândească, lăsând întreaga libertate talentului şi aptitudinilor personale; el a dat indicaţii cum trebuie scrisă şi cum trebuie alcătuită technic o gazetă. Şi sfaturile lui au rodit opera de astăzi.

In istoria presei legionare Nae Ionescu este punctul culminant până la care a putut să se ridice talentul şi cultura.

Articolele lui, cele mai preţioase, au apărut în volumul *Roza vânturilor* (Ed. Cultura Naţională), cu o post-faţă scrisă de Mircea Eliade. Dar ziarul „Cuvântul" înainte de suspendarea din Ianuarie 1934, când însuşi prof. Nae Ionescu a fost arestat, era gazeta de mare tiraj care slujea Mişcarea Legionară. Inafară de multe articole şi informaţii cari s'au publicat, privind rostul şi evoluţia Mişcării Legionare, trebue să semnalăm numărul dela 24 Decembrie 1933 în care a apărut *in extenso Memoriul Legionarilor deţinuţi la Jilava şi cari declaraseră greva foamei.* Tot în acel număr se tipăreşte scrisoarea lui Corneliu Codreanu intitulată *Un cuvânt în chestiunea dizolvării Gărzii de Fier.* Desprindem din această scrisoare următoarele rânduri: „Cum justifică omul cu suflet de fiară I. G. Duca, tot sângele pe care l-a vărsat, sângele românesc al camarazilor voştri nevinovaţi?... Bancherii străini? Nu. Răspunde d. Duca, alături de celălalt vânzător al vieţilor noastre, N. Titulescu. Răspund d-nii Victor Iamandi Inculeţ, Victor Antonescu, Valer Roman. Mai răspunde d. generai Dumitrescu comandantul jandarmilor, care s'a purtat cu o infamie neînchipuită şi d. Cristescu directorul general al Siguranţei. Aceştia sunt ucigaşii noştri şi schingiuitorii a peste 10.000 de copii români". Evident, scrisoarea aceasta, publicată numai în ziarul „Cuvântul" a stârnit ura guvernului liberal care a suspendat ziarul.

Mişcarea Legionară se întărise considerabil în Capitala ţării. Muncitorimea şi intelectualii îşi desăvârşeau educaţia morală şi politică în cuiburi. Presa legionară intra într'o nouă fază. Tinerii intelectuali, printre cari se aflau mulţi ziarişti talentaţi iau iniţiativa întemeierii unei reviste.

Ee se numeşte dinamic şi semnificativ: *Axa.* Şi aşa a fost: axa ideologică a Mişcării Legionare. Primul număr apare la 20 Octombrie 1932 având ca director pe H. Gugiuanu şi în primul număr colaborările lui Mihail Polihroniade, Ion Victor Vojen, Geo Zlotescu, Nichifor Crainic Ion Cantacuzino şi alţii din rândurile scriitorilor.

Chiar dela numărul 2 apar pe frontispiciul revistei ca redactori: M. Polihroniade şi Ion Victor Vojen. Sufletul Axei a fost Mihail Polihroniade. Legionar de credinţă desăvârşită desfăşurând o activitate bogată pe terenul faptelor practice, Mihail Polihroniade a fost gazetarul politic cu o uluitoare putere de muncă. Cultură politică şi istorică impecabilă, memorie admirabil organizată, Mihail Polihroniade, aducea în gazetărie preciziunea informaţiei stilul polemic previziunea lucidă, judecata masivă. Dar în redacţia revistei Axa fusese indispensabil un om de nemărginită cuprindere sufletească. Acesta era Ionel Belgea Român din Banatul iugoslav, student în vremea aceia, el fusese fermecat de spiritul lui Nae Ionescu. Ionel Belgea aducea în relaţiile cu oamenii o delicateţe sufletească de nuanţă aristocratică; o argumentare de o irezistibilă putere de seducţie sufletească, de nuanţă aristocratică; o argumentare de o irezistibilă putere de seducţie; un spirit dialectic convingător şi o cultură riguros organizată. Ionel Belgea prin ideile lui, prin spiritul lui de iniţiativă a slujit apariţia revistei Axa, aşa încât multe articole sunt inspirate chiar de el şi omul care în gazetărie se realiza verbal putea să se recitească în slova altora. Tot la redacţia revistei Axa mai venea şi legionara Nicoleta Nicolescu. Fanatică în credinţa pentru opera Căpitanului, pe care o slujea cu toată puterea de jertfă a vieţii ei, Nicoleta Nicolescu se ocupa de administraţie deşi se realizase şi în gazetărie la revista lui Dorul Belimace *Păreri Studenţeşti,* unde semnase *Colţul Studenţei.*

TRAIAN COTIGĂ

Cel mai productiv redactor al revistei Axa a fost Mihail Polihroniade. Articolele lui de mari dimensiuni, izvorîte dintr'o convingere nezdruncinată, documentate întotdeauna, scrise cu un condei sprinten, sunt pietrele unghiulare ale presei legionare. **Dreapta Românească** (Nr. 2); **O anumită stângă dar şi o anumită dreaptă** (Nr. 4). **Mica înţelegere şi interesele României** (Nr. 7), deschid perspectivele unor studii de mare amploare care iau proporţiile unor profeţii. Printre acestea va trebui să cităm: **Garda de Fier şi Statul democrat** (Nr. 13) **Sensul revoluţiei naţionale** (Nr. 14), **Spre cucerirea puterii** (Nr. 15). **Garda de fier la postul de onoare** (Nr. 23) şi ultimul articol nesemnat, scris din Inchisoarea Jilava, şi intitulat **Călăul Titulescu** (Nr. 24). Ion Victor Vojen deţine **Cronica dramatică,** Ion Cantacuzino cronica **cinematografică.**

Constantin Noica, Nicolae Andrieş, Pavel Deleanu, colaborează dela Nr. 3. Articolele lui Nicolae Andrieş despre francmasonerie, adevărată broderie de stil, artistic lucrată, învederează talentul literar al gazetarului. **Problema comunistă în Vechiul Regat,** articolul lui Ion Victor Vojen din Nr. 4, este mai mult un studiu, şi astfel înţelegem de ce această revistă se ridică dela gazetărie la epuizarea ideologică şi polemică a fenomenului discutat.

Dela Nr. 5 se observă colaborarea lui Nicolae Roşu cu articolul de fond **Situaţia intelectualilor,** care va continua în numărul următor tot ca articol de fond cu **Fapte şi idei,** în numărul 9 va publica un studiu **Anti-spinozism,** iar în numărul 11 pamfletul **O îndoită imposibilitate.** Nicolae Roşu aducea în articolele sale o pronunţată înclinaţiune polemică, un stil **incandescent şi** un temperament viril

Zyrax îşi începe colaborarea dela Nr. 5 cu un articol despre **Problema minoritară în România.** In celelalte numere Zyrax, care era de fapt pseudonimul lui Vladimir Dumitrescu va face o documentată şi aci-

D. Prof. I. GĂVĂNESCUL

dulată **Revistă a presei.** Dar şi alte articole scrise cu mult nerv apar în alte numere.

Vasile Marin colaborează dela Nr. 6 cu articolul **Naţiunea împotriva Statului de import;** apoi **Generaţia nouă şi Statul etic** în Nr. 9; **Sfârşitul erei democrate** în Nr. 12; şi **Mitul corporatist** în Nr. 20. Dar activitatea ziaristică a lui Vasile Marin pornită din paginele revistei Axa, va continua la **Cuvântul** unde a fost redactor, şi prin colaborări intermitente la **Porunca Vremii** (Nr. 136 1936—37), unde va publica **Note din drumul spre frontul spaniol,** la Cuvântul Studenţesc Invierea, Revista Mea, Vestitorii, Cuvântul Argeşului dar va rămâne cu deosebire prin numeroase articole publicate în revista Axa şi care împreună cu celelalte alcătuesc volumul **Crez de generaţie** (Tip. Bucovina, 1937). Această întrunire de articole ne întâmpină cu o prefaţă semnată de Nae Ionescu. Desprindem aceste cuvinte de caracterizare mai cuprinzătoare decât ori care altele: „Căci în presa şi publicistica mişcării, atât cât au îngăduit-o grija sau lipsa grijei de viitor a celor ce stau în războiul destinelor noastre astăzi, condeiul lui Vasile Marin s'a impus fără întârziere printre cele dintâi înfăţişătoare de doctrină". Cuvintele lui Nae Ionescu situiază pe gazetarul Vasile Marin în adevărata lumină.

Alexandru Constant îşi începe colaborarea la revista Axa cu articolul **Intre homo economicus şi zoon politicon** (Nr. 6) şi o continuă cu **O latură ignorată a noului pact al Micii Inţelegeri** (Nr. 9). **Al XV-lea buget al României Mari** (Nr. 10) **Conferinţa economică mondială şi interesele României** (Nr. 11), **Economia** (Nr. 12), continuare în Nr. 13, pentru a se menţine şi în celelalte, ocupând o pagină a revistei. Alexandru Constant prin colaborarea la revista Axa, s'a dovedit primul economist al Mişcării Legionare. Articolele lui mai mult studii, sunt însămânţări roditoare în ogorul economiei naţionale.

Dela Nr. 6 începe colaborarea lui Ştefan Ionescu, chiar cu două articole deodată: **Tragedia Maramureşului şi Joc de atitudini.** Ştefan Ionescu îşi va continua colaborarea şi în numerele următoare cu articolul **Indemn (Nr. 7) Intre teoria şi practica politică** (Nr. 12) **Momentul electoral în lupta politică** (Nr. 13) şi altele inspirate de problemele actualităţii. Ştefan Ionescu se dovedea încă de pe atunci un gazetar care trebuia să se realizeze în presa cotidiană. Un stil limpede şi cursiv ideile încadrate în expresiile potrivite, o prezenţă activă în ritmul actualităţii. Mai târziu Ştefan Ionescu va ajunge secrear general al ziarului Cuvântul de sub direcţia lui Nae Ionescu.

Numărul 7 din revista „Axa" se deschide cu articolul lui Ion I. Moţa despre **Excesul de abstracţiune.** In numărul următor publică **Spiritul Genevei; 3-22-250 Răspuns cifrat d-lui Titeanu** (nr. 16); **Faza precorporativă** (nr. 17); **Garda de Fier şi L. A. N.** (nr. 19); **Hitlerismul germanilor din România** (nr. 20), şi ultimul **Cranii de lemn** (nr. 23). Vedem aşa dar cât de mare este însemnătatea revistei „Axa" şi cât de mult este legată de activitatea politică şi gazetărească a lui Ion I. Moţa.

C. I. Papanace îşi începe colaborarea cu articolul **Problema colonizărilor** (nr. 7), dar tot în acel număr aflăm contribuţia lui A. Vântu, care nu era altul decât Comandantul Legionar Andrei C. Ionescu, semnând articolul **Duhovnicul studenţilor şi Patriarhia.** Colaborarea lui C. I. Papanace şi Andrei C. Ionescu se menţine şi la numerele următoare, dar altele noui se adaogă.

Scrisul lui Vasile Christescu pune în lumină problemele sufleteşti ale generaţiei noui. Nu mai puţin, revendicările corpului didactic sunt sprijinite cu căldură. Dar Vasile Christescu era şi un om de ştiinţă. Ne încredinţează despre aceasta unele articole cu substrat polemic. In numărul 16 citim articolul **Scriitorii români şi problemele naţionale,** aparţinând lui A. Vântu (Andrei C. Ionescu). In numărul următor Andrei C. Ionescu tipăreşte entuziastul articol: „Un tribun al Moţilor: Amos Francu". Virgil Rădulescu, legionarul frământat de problemele adânci ale existenţei, om înzestrat cu o mare nobleţe sufletească, îşi începe colaborarea cu articolul **Concepţia de viaţă legionară** (nr. 17). Este una din cele mai înţelegătoare pagini care s'a scris în această revistă. Colaborarea lui Virgil Rădulescu se menţine şi la celelalte numere, ispitindu-l mai mult problemele muncitoreşti.

Revista „Axa" obţine colaborarea prof. Traian Brăileanu, cu articolul **Politica profesorală** (nr. 22).

La 7 Decembrie 1933, după 23 de numere, revista „Axa" este suspendată. Cei mai mulţi redactori arestaţi şi trimişi în închisoarea Jilava. Doi dintre aceştia sunt puşi în libertate: Ionel Belgea şi Nicolae Andrieş. Ei au scos mai înainte, fără îngăduinţa guvernului, ultimul număr, închinând prima pagină unei anchete în jurul dizolvării Gărzii de Fier. Vor răspunde scriitori cari vor înfiera măsura criminală a guvernului liberal. Numărul 24 şi ultimul, a apărut la 23 Decembrie 1933.

In afară de colaborările pomenite mai sus, în paginile acestei reviste au semnat articole: Arşavir Acterian, Vasile Matei, Horia Stamatu, R. Pavel, Victor Ion Pavelescu, Alexandru Cantacuzino, Preotul Ilie Imbrescu, M. Cernea, Mircea Eliade, Septimiu, etc.

Revista „Axa" a fost prezentă în toate manifestările Mişcării Legionare, ea a întrunit cele mai alese condee din presa naţionalistă şi a lăsat o urmă de mare înălţare sufletească.

La 15 Martie 1936 apare ziarul **Vestitorii,** având ca redactor pe Gh. I. Ciorogaru, şi din primul număr colaborarea lui Nae Ionescu, cu articolul **Roza Vânturilor.** Din ziarul „Vestitorii" n'au apărut decât trei numere, cu mulţi colaboratori dela „Axa", la care se adaogă G. Racoveanu, Iordache Nicoară, Ion Mânzatu, Radu Gyr, Gabriel Bălănescu şi Traian Herseni.

In tot acest timp apare la Piteşti ziarul Cuvântul Argeşului, având ca

Inginer GH. CLIME

redactor pe Todie Curătureanul. Vrednic de reţinut este numărul 28—30 dela 1 Februarie, închinat lui Moţa şi Marin şi având colaborările lui Radu Mironovici, Puiu Gârcineanu, Vasile Christescu, Alex. Constant, Mihail Polihroniade, Nicolae Roşu, etc. Deasemeni numărul 24-37 dela 20 Mai 1937, care conţine demascarea trădării şi clişeele reprezentând cârdăşia Arman Călinescu-Oskar Kaufman.

La 1 Ianuarie 1935 apare revista **Rânduiala, arhivă de gând şi de faptă românească,** condusă de Dumitru C. Amzăr, Ernest Bernea, Ion I. Ionică şi Ion Samarineanu. Redactorii pomeniţi scriu din primul număr studii documentate de mari dimensiuni privind problemele spirituale ale generaţiei noui. Dela nr. 2 se adaogă Ion Conea, apoi Vasile Băncilă cu un studiu amplu, cu urmare în mai multe numere, despre **Sensul culturii şi culturalizarea satelor.** Mihail Polihroniade scrie despre **Politica externă a României,** un eseu de căpătâi pentru orientarea în acest domeniu al Statului Legionar. Studiul lui Nicolae Popp **Consideraţiuni etno-demografice asupra populaţiei României** (vol. II, caetul 3); **Economia legionară** (vol. II, caetul 9—10) de Ion Veverca, precum şi studiile lui Ernest Bernea şi D. C. Amzăr vor putea fi consultate oricând cu real folos, ele oglindind spiritualitatea legionară în tot ce are mai dinamic şi mai semnificativ. Poezia este reprezentată de Iulian Vesper, Radu Gyr, etc.

La 1 Maiu apare, sub conducerea lui Pavel Costin Deleanu, revista **Ideea Românească,** primele numere cu colaborări reduse dar consistente, dar în schimb dela nr. 5 foarte bogată.

Trecând în anul II, „Ideea Românească" se reorganizează, îşi schimbă formatul şi devine o publicaţie ideologică legionară. Printre colaboratorii cei mai frecvenţi, reţinem numele lui Alexandru Constant, Iordache Nicoară, Geo Zlotescu, Horia Stamatu, Nicolae Roşu, Haig Acterian, Traian Herseni.

Predania este revista de critică teologică de sub direcţia lui G. Racoveanu, care apare începând dela 15 Februarie 1937, având colaborarea aproape la fiecare număr a profesorului Nae Ionescu. Spiritul polemic al lui G. Racoveanu dă acestei publicaţiuni un caracter de luptă şi primenire teologală.

Scriitorul legionar C. Gane, cunoscut prin valoroasele lui studii istorice, tipăreşte săptămânalul de politică, artă şi literatură **Sânzana.** Colaboratori: Mihail Polihroniade, Neculai Totu, Radu Gyr, Petru Vignali, Sima Simulescu şi alţii, dar revista aduce un bogat material literar făurit de talentul lui C. Gane.

La 17 Decembrie 1937 apare revista de orientare critică, literară şi politică, intitulată **Decembrie,** sub direcţia lui Nicolae Roşu. Numeroase colaborări şi caracter polemic vehement. Articole politice semnate de Radu Gyr, Nicolae Roşu, Constantin Maican, etc.; partea literară susţinută de N. Ladmis-Andreescu, Teodor Scarlat, Anton Balotă, Constantin Stelian.

Poezia reprezentată de Aron Cotruş, Radu Gyr, Mircea Streinul, N. Crevedia, Ion Th. Ilea, Ion Maican, etc. Reţinem articolele lui Nicolae Roşu, comentarii politice asupra Mişcării Legionare şi atacul fulminant împotriva partidului liberal, din ultimul număr. La 13 Februarie 1938, după opt numere de apariţie, guvernul suprimă revista „Decembrie" din ordinul d-lui N. Iorga.

Buna Vestire este titlul ziarului de luptă şi doctrină legionară, care apare la 22 Februarie 1937. In paginile acestui ziar se oglindeşte lupta legionară prin cele mai strălucite condee. Mihail Polihroniade va preciza în linii mari directivele politicii externe, dar cu spiritul lui întreprinzător, ajungând primul redactor, îşi va dărui ziarului „Buna Vestire" toată puterea de muncă. Alexandru Constant, Nicolae Bogdan, Radu Gyr, Mircea Streinul, Gabriel Bălănescu, Nicolae V. Ileşu, Nicolae Totu, vor fi redactorii permanenţi, acei care prin scrisul lor vor face să se năruie piedicile presei iudeo-democratice aşezate în calea Mişcării Legionare. Pagina II-a, consacrată culturii, va fi însufleţită de poetul şi ziaristul erou Valeriu Cârdu. In „Buna Vestire", în tot cursul anului 1937, au apărut manifestele şi circularele Căpitanului. Oficios al Mişcării Legionare, „Buna Vestire" apăruse din iniţiativa şi cu sprijinul d-lui Mihail Manoilescu. După prigoană, ziarul reapare în luna Septembrie 1940, dar condeele de odinioară rămân pe frontispiciul ziarului: **Redactorii noştri în veci:** Mihail Polihroniade, Nicolae Totu, Bănică Dobre, Traian Clime, Valeriu Cârdu, Virgil Rădulescu, Al. Cristian Tell, Sergiu Florescu.

Profesorii Corneliu Şumuleanu şi Ion Găvănescu vor însemna în presa legionară farurile de nădejde în cele mai grele momente [illegible] broşurile şi articolele [illegible] cinacare a operei Căpitanului [illegible]

In condiţii vitregie de o [illegible] nare criminală ziarul Cuvântul [illegible] fuse suspendat la 1 Ianuarie [illegible] Reapare complect reorganizat [illegible] na Ianuarie 1938. Conducerea [illegible] Ionescu este prezent în fiecare număr. C. Racoveanu prof. [illegible] cescu, Ierodiaconul [illegible] cea Eliade, Axente Sever Popovici, Eugeniu V. Haralambie, [illegible] Ionescu secretarul general, C. [illegible] Vladimir Ionescu, Vladimir Dumitrescu, Titu Devechi, Nicolae [illegible] Petre Ţuţea şi alţii, alături de [illegible] Ionescu, dau „Cuvântului" o [illegible] stanţă neîntrecută în presa [illegible]nească. Complect din toate punctele de vedere, fără să-i lipsească [illegible] din ceeace se cere unei gazete de mare tiraj, tipărit în remarcabile condiţiuni tehnice şi cu răspândire organizată în toate unghiurile ţării. Ziarul „Cuvântul" adună şi [illegible] colaborări exterioare. Printre [illegible] trebuesc semnalate articolele d-lui prof. P. P. Panaitescu, Ernest Bernea, Victor Puiu Gârcineanu, Haig Acterian, Traian I. Nişcov, etc.

Ziarul „Cuvântul" reapare la [illegible] Octombrie 1940 sub direcţia d-lui prof. P. P. Panaitescu, în condiţiile cari le vedem astăzi.

In timpul prigoanei, la 30 Noembrie 1938, a apărut fără îngăduinţa guvernului, Curierul Legionar, cu o orientare despre politica externă a României, cu o mărturisire de credinţă în opera Căpitanului şi o parte din materialul documentar de demascare a complotului pus la cale de Armand Călinescu.

Din toate aceste manifestări se învederează necontestat că presa legionară a fost o armă de luptă din cele mai puternice în credinţa operei Căpitanului. Cu o valoare morală ridicată, scrisă cu talent, documentată, totdeauna de bună credinţă chiar cu adversarii, este nu mai puţin altarul atâtor eroi cărora [illegible] credinţa lor pentru Mişcarea Legionară.

CARTEA LEGIONARĂ IN ITALIA

Moartea eroică a lui Moţa şi Marin la Majadahonda, a avut un răsunet puternic în Italia. Ziarele au consacrat lungi articole subliniind *prezenţa* poporului român la acea bătălie sângeroasă, care a scos definitiv anarhia roşie din ţara latină şi mediteraneană a castelelor de veche glorie şi a mândrilor cavaleri. Garda de Fier îşi dădea astfel partea ei de jertfă la clădirea lumii noui. Nu mult după aceasta cuibul „Dacia" din Roma primi frumoasa însărcinare de a îngriji de tipărirea teastamentului lui Moţa în italieneşte. Vor rămânea adânc săpate cuvintele Căpitanului scrise atunci către camarazii din cuib, prin care arăta cum trebue să fie tipărit Testamentul şi care trebue să fie atitudinea celor ce se ocupă de răspândire.

Testamentul lui Moţa a apărut cu o vibrantă precuvântare a generalului Sani. In acele trupuri, când mii de voluntari italieni cădeau pe platourile Spaniei, cuvântul acestui catechism al lui Moţa era cuvânt spus deopotrivă de inima italiană. Crezul lui în victorie prin jertfă, adâncul său creştinism, desăvârşeau imaginea eroului pornit de pe plaiurile unei Românii înstrăinate şi mişeleşte ostile ideilor sale.

Testamentul viu al lui Moţa se împărtăşea şi în Italia şi în România; din jertfa de peste veac a lui Moţa s'a ridicat România de azi: alături de Italia, alături de Germania şi Spania, aşa cum a aşezat-o el prin sângele său.

Şi astăzi slova de foc a lui Ionel Moţa străfulgeră inima legionară; de va fi nevoie, legionarii vor porni după pilda lui.

Primirea caldă şi camaradereas-

LORENZO BARACCHI TUA

LA GUARDIA DI FERRO

GOLIARDIA FASCISTA - FIRENZE XVI

Coperta cărţii lui Lorenzo Baracchi Tua

că a „Testamentului" a deschis drum cărţii Căpitanului. Italia mussoliniană trebuia să cunoască în forma ei cea mai înaltă toată povestea de sbucium, de eroice lupte a Mişcării Legionare. Ce altă scriere putea să aducă mai autentic, mai autorizat, mesagiul României legionare, ferecată atunci, duşmănită de moarte, dar aprigă, neîndurată în lupta ei spre afirmare deplină, decât acea chemare măreaţă, care este „Pentru Legionari !".

Tradusă în italieneşte de d-na

CORNELIU ZELEA CODREANU

Guardia di Ferro

(PER I LEGIONARI)

S. A. Casa Editrice Nazionale

Coperta traducerii italiene a cărţii Căpitanului

Camozzi-Andreşoiu şi cu note de N. Şeitan, cartea Căpitanului a apărut în editura „Europa Giovane". P. Gorgolini, conducătorul institutului cu acelaş nume, a depus toată dragostea sa pentru buna prezentare a volumului. Fascist din primele zile ale revoluţiei iniţiate de Duce, unul dintre cei mai buni istorici ai mişcării fasciste, acest P. Gorgolini, după un an şi mai bine dela apariţia cărţii, atunci când marele suflet al Căpitanului se urca la cer, din grozava faptă a călăilor neamului, a scris câteva pagini de caldă şi nedesminţită simţire de camarad, închinându-le „Legiunii nemuritoare şi eroului Corneliu Zelea Codreanu".

„Guardia di Ferro", cu subtitlul „Per i Legionari" a fost în librării în momentul în care se terminase odiosul proces intentat de „apostolului neamului". Cât de mult ţinea Căpitanul la apariţia cărţii în italieneşte, se poate vedea din scrisorile rămase şi păstrate la Roma. Iar într'o circulară el a arătat dorinţa sa de a pleca în Italia şi de a scrie acolo cel de al doilea volum...

Odată cu înteţirea prigoanei în ţară, agenţii guvernului în străinătate au căutat să dosească tot mai mult urma traducerii.

Dar cartea Căpitanului este cunoscută totuşi — şi de acei ce trebuiau în primul rând s'o cunoască. Din ea a cunoscut şi cunoaşte acum Italia ideile Mişcării Legionare, specificul ei bine conturat, jertfele şi prigonitorii crezului unei Românii renăscute.

Aşa dar, calea cărţi legionare în Italia a fost inaugurată prin cele mai mari monumente ale scrisului legionar: „Pentru legionari" şi „Testamentul lui I. Moţa". Gândurile esenţiale ale Legiunii, au fost prezentate fascismului, ca o comunicare între doi luptători ce au acelaşi duşmani şi luptă pe acelaş front.

Suntem azi în plină biruinţă, având patronul Legiunii, pe marele ocrotitor Arhanghelul Mihail. Fie ca de-acum înainte începutul Căpitanului şi al lui Moţa în schimbul de idei şi în idealul de înfrăţire cu Italia fascistă să însemne un îndemn şi o poruncă ce va fi urmată prin noui cărţi legionare traduse în italieneşte. Astfel se va cimenta tot mai mult colaborarea României Legionare cu statele Axei, prin cunoaştere temeinică reciprocă.

Şi în primul rând, azi după ciuntirea ţării, e bine ca cei ce luptă pentru o Europă nouă, pentru victoria cărei idei suntem gata să muncim zi şi noapte şi să dăm examenul celor mai grele jertfe, să cunoască lupta grea pe care a dus-o Mişcarea Legionară, în interior împotriva uneltelor plutocraţiei internaţionale.

Războiul Mişcării Legionare a început încă înainte de războiul militar. Acest războiu nespus de greu, costând mari sacrificii, trebue să fie cunoscut în toate amănuntele sale, pentru a se arăta încă odată prezenţa, prezenţa continuă a Legiunii în lupta ce-o duce Europa Nouă contra Europei Vechi.

Leon Topa

LEGIONARI—SUFLETE TARI LEGIONARI—SUFLETE LIBERE

(Urmare din pagina I-a)

îndurată a zidurilor măcinate ale unei strălucite cetăţi româneşti, osândite a se prăbuşi în ruină.

La porunca şi sub privirile Căpitanului, sus inimile şi energiile voastre, Legionari.

Aveţi o grea misiune de înfăptuit. Grea şi grabnică misiune!

V'o spune aceasta un bătrân „camarad", care pe vremuri, a propovăduit, depe catedra universităţii ieşene, şcoala eroismului, în şirul de prelegeri al unui curs de un an, şi care dând catedrei caracterul unei tribune a naţionalismului, fără preocupări de ordin politic practic, a arătat marea Răspântie a vremurilor noi în viaţa noastră naţională; a precizat imperativul momentului istoric al destinului neamului românesc.

Gândurile şi îndemnurile lui stau de faţă înaintea generaţiei de azi cum au stat şi înaintea generaţiei lui Corneliu Codreanu.

Şi e fericit că azi, împovărat dar nu doborît de ani, adunându-şi puterile înviorate de biruinţa tineretului legionar, poate trâmbiţa vechile lui credinţe neclintite, la intrarea noastră în oraşul străduinţelor lui culturale de o întreagă viaţă de om, oraş ales de Providenţă să fie leagănul Mişcării Legionare.

Legionari — suflete tari.
Legionari — suflete libere.
Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

I. Găvănescul

ISTORIA DE SBUCIUM ŞI DE BIRUINŢĂ A MIŞCĂREI LEGIONARE

Dela începuturile timide până la prigoana cea mare şi ultimă prin lupte, închisori, lagăre şi moarte...

PRELIMINARII

Mă băieţi, aici am stat eu
din voia lui Dumnezeu
Martie 19 aprilie — Jilava 19 Iunie. 1938
Cu Dumnezeu 'nainte.
Corneliu Z. Codreanu.

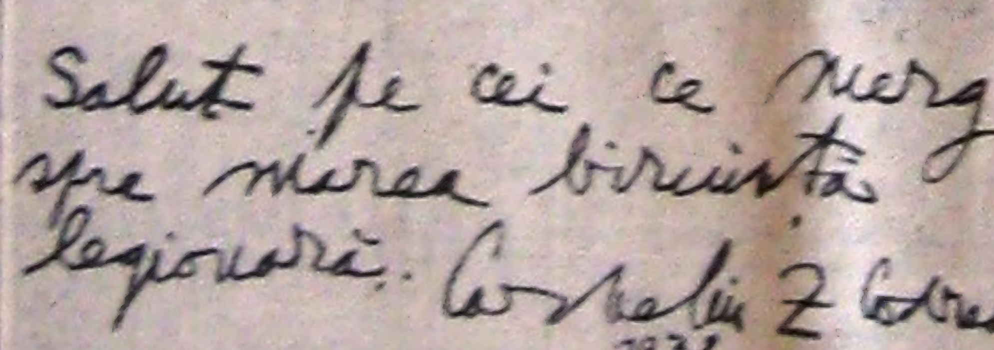
Pe uşa celulei din reduitul închisorii Jilava, Căpitanul a scris cu creionul, rândurile de mai sus.

Strigătul de luptă al studenţimii române

— 10 Decembrie 1922 —

Lupta contra comunismului

Apărătorii ai credinţei

PATA IN ISTORIA ŢĂRII

Prima săptămână a patimilor

Neamul se cerea răzbunat

REVELAŢIA

Continuare în pag. 6-a

ISTORIA DE SBUCIUM ŞI DE BIRUINŢĂ A MIŞCĂREI LEGIONARE

(Urmare din pagina 5-a)

tot mai mult de suferinţele închisorii.

Începuseră să spere şi să viseze într'o viaţă nouă a neamului.

In faţa icoanei Sfântului Arhanghel Mihail se face un legământ sfânt.

Dacă vor scăpa de cei cinci ani pe care credeau că o să-i capete, vor sta mereu uniţi şi vor lupta mereu pentru cauza naţională.

Se vor aduna cu toţii la Iaşi organizând tineretul ţării, elevii şi studenţii, pentru a creea generaţii noi de adevăraţi luptători naţionalişti.

Organizaţia va purta numele de „Arhanghelul Mihail" şi va acţiona în cadrul L.A.N.C.-ului.

PEDEPSIREA TRADARII

Se apropia data sorocită pentru judecarea procesului la Curtea cu Juri din Bucureşti: 29 Martie 1924.

De afară veneau svonuri tot mai îmbucurătoare. Naţia se demeticia din calomniile presei jidoveşti şi inimile ei începeau să bată unison pentru eroii dintre zidurile închisorii.

Un camarad din afara zidurilor le comunicase că trădătorul este Vernichescu.

In ajunul procesului, în unul din birourile închisorii Văcăreşti, Ionel Moţa pedepseşte trădătorul cu şapte gloanţe de revolver.

Procesul începe într'o atmosferă înăbuşitoare.

Sălile Tribunalului au fost luate cu asalt de mii de studenţi, şi cetăţeni.

Dela ora 1 la 8 seara toată durerea naţiei este desbătută în faţa juraţilor. Toată noaptea au vorbit apoi apărătorii: Nelu Ionescu, Tache Policrat, Paul Iliescu, etc. La ora 6 ultimul cuvânt al acuzaţilor, iar peste o jumătate de oră de deliberare juraţii aduc un verdict de achitare.

Intreaga naţiune răsuflă uşurată.

Ionel Moţa rămâne la Văcăreşti ca să fie judecat pentru răzbunarea pe Vernichescu.

Inapoiat la Iaşi află întâmplări înfiorătoare. Studenţi şi studente sunt bătuţi pe stradă de poliţişti beţi. Studentul Gheorghe Manoliu mort în închisoare.

Se explică camarazilor din Iaşi planul făcut în închisoarea Văcăreşti şi este aprobat cu aplauze.

Se ia aprobarea şefilor mişcării L. A. N. C. în frunte cu d. prof. A. C. Cuza şi începe organizarea.

O copie după icoana Sf. Arhanghel Mihail din închisoarea Văcăreşti, este depusă în biserica Sf. Spiridon.

Organizare şi muncă constructivă

Incepe munca de organizare a Legiunii „Arhanghelul Mihail".

Fără bani, fără ajutorul nimănui, lovit şi provocat din toate părţile, în ladul de samavolniciile provocate de poliţiştii întărâtaţi de banii jidovilor, Corneliu Z. Codreanu se trudeşte din greu ca să-şi pună în aplicaţie gândurile lui şi ale tovarăşilor de suferinţă dela Văcăreşti.

N'aveau unde se aduna şi au luat o hotărîre eroică.

In ziua de 8 Mai 1924, 26 de tineri au poposit la Ungheni şi-au început munca de salahori în cărămidăria Lascar.

Făceau cărămizi pentru viitoarea casă a Legiunii.

Căci în munca aspră a braţelor, sufletul „muschetarului" Corneliu Z. Codreanu, trebuia să iasă oţelit şi purificat pentru viitorul sumbru care îl aştepta.

Incetul cu încetul s'au adunat tot mai mulţi tineri care simţeau în ei chemarea de desrobire a neamului.

D-na Ghica le-a pus, lângă Iaşi, la dispoziţie un teren pentru grădinărie, ca muncind să poată şi trăi.

Parte din studenţi şi elevi trudeau la cărămidăria din Ungheni, unde plecau în fiecare dimineaţă pe jos, parte roboteau în grădinărie.

Organizaţia începea să se înfiripeze.

Viaţa studenţească decurgea în linişte.

Jidovii şi masonii nu capitulaseră însă.

In dimineaţa zilei de 31 Mai cei 50 de studenţi, în frunte cu Corneliu Z. Codreanu, sunt înconjuraţi la grădinărie, bruscaţi, loviţi şi înjuraţi, arestaţi şi conduşi la Prefectura Poliţiei. Aici Prefectul Manciu începe orgiile.

Tinerii sunt luaţi, descălţaţi, legaţi de picioare, spânzuraţi cu capul în jos pe câte o carabină ţinută de doi jandarmi şi Prefectul Manciu îşi făcea meseria de călău, umflându-le şi învineţindu-le cu vâna de bou picioarele.

Când ţipetele lor disperate se auzeau din stradă, un ajutor al lui Manciu, comisarul Vasiliu îi băga cu capul într'o căldare cu apă şi chinurile continuau.

Cu intervenţia procurorului adus de d-nii: prof. A. C. Cuza şi prof. Şumuleanu, Manciu este nevoit să-şi libereze victimele.

Lucrurile trenează aşa până în toamnă. Tineretul din Iaşi este mereu terorizat de către Manciu. Câteva inspecţii, cerute de populaţia revoltată, au darul de a-şi aduce Prefectului decoraţia „Steaua României", iar trei comisari care îl ajutau în opera lui, sunt avansaţi.

SE FACE DREPTATE

In ziua de 25 Octombrie 1924 în faţa Judecătoriei Ocolului 2 Iaşi vine spre judecare procesul studentului Comărzan, una din victimele lui Manciu.

Ca avocaţi ai studentului se aflau în şedinţă: Corneliu Z. Codreanu şi Dumbravă.

Manciu apare înconjurat de o gardă de vre-o 20 de poliţişti şi se repede asupra lui Corneliu Z. Codreanu.

In iureşul busculadei Corneliu Z. Codreanu scoate revolverul şi trage. Primul cade Manciu, al doilea inspectorul Clos, apoi comisarul Huşanu.

Se făcuse dreptate.

Corneliu Z. Codreanu a fost arestat şi internat la Galata.

Cu acest prilej au fost arestaţi şi toţi „Văcăreştenii" şi n'au fost puşi în libertate decât atunci, când după 60 zile de detenţiune nemotivată, au făcut greva foamei şi a setei.

Pentru unii din ei, cum spre exemplu pentru Tudose Popescu, această grevă a fost fatală.

Procesul urma să se judece la Curtea cu Juri din Iaşi, prin Ianuarie 1925 a fost însă strămutat din „oficiu" la Focşani. Aici era o veche citadelă liberală şi se spera într'o condamnare sigură.

Până în ziua de 14 Martie 1925, dată fixată pentru judecarea procesului, în tot Focşanii nu mai era un om care să nu ceară achitarea lui Corneliu Z. Codreanu.

Chiar în ziua judecăţii, după ce juraţii au eşit la sorţi, din ordin, procesul s'a amânat şi a fost strămutat la T. Severin.

In ziua de 20 Mai 1925 a început judecarea procesului în sala teatrului din T.-Severin.

Se înscriseseră ca apărători 19.300 de oameni. Sala gemea de mulţime, iar pe străzile din jurul teatrului erau peste 10.000 de oameni. Veniseră delegaţi din toate colţurile ţării.

In boxa acuzaţilor, în afară de Corneliu Z. Codreanu, mai erau: Ion Moţa, Tudose Popescu, Ilie Gârneaţă, Corneliu Georgescu şi Radu Mironovici.

Desbaterile au durat şase zile.

In ziua de 26 Mai 1925, în manifestările de entuziasm ale publicului, preşedintele Curţii, Col. Varlam, a citit emoţionat verdictul de achitare.

Dela Tr. Severin şi până la Iaşi naţia şi-a primit în triumf eroii.

Până toamna a continuat munca pentru organizarea mişcării şi a lucrului început.

Pe local donat de ing. Bejan, la 13 Septembrie s'a pus piatra fundamentală a Căminului.

In toamna anului 1925 Corneliu Z. Codreanu, împreună cu soţia şi cu Ion Moţa a plecat în Franţa, la Grenoble pentru a-şi continua studiile de doctorat.

Alegerile din Mai 1926 îl readuc în ţară, candidează la Focşani, unde în oraş bate toate partidele la voturi, dar în judeţ comune întregi au fost oprite dela vot.

La 26 Mai 1925, Căpitanul şi Văcăreştenii au fost achitaţi în procesul ce li se intentase la Iaşi şi care apoi s'a judecat la T.-Severin pentru pedepsirea lui Manciu, sluga jidanilor dela Iaşi. Fotografia noastră luată imediat după pronunţarea sentinţei arată (dela stânga) pe: Corneliu Georgescu, Căpitanul, Tudose Popescu, Ionel Moţa, Ilie Gârneaţă şi pe primul jurat.

Guvernul averescan exercită o teroare de neînchipuit.

Liga strânsese însă în toată ţara 120.000 de voturi şi intraseră în Parlament 10 deputaţi.

Satisfăcut de acest rezultat porneşte din nou la studii în străinătate — la Grenoble.

Aici duce viaţă grea, chinuită. Banii se termină. Foamea ameninţă, bătând tot mai stăruitor la uşă.

Este nevoit să lucreze la câmp ca să poată mânca zilnic, el şi cu soţia, câţiva cartofi.

Lipsurile nu-l împiedică însă, să înveţe cu stăruinţă, să-şi dea examenele şi să le ia.

In Mai veşti disperate îl chiamă în ţară.

Liga se rupsese în două.

Speranţele naţiei se prăbuşeau.

Profesorul A. C. Cuza îşi excomunica cei mai buni oameni ai mişcării.

Incepuse dezastrul.

Era o harababură complectă în organizaţie.

Venerabilul teoretician nu ştia să ţină în mână frânele unei mişcări care tindea să devină uriaşă.

Luptătorii încercaţi se împrăştiau desnădăjduiţi.

Majoritatea tineretului din mişcare — tineretul acela care suferise atât — nu-l mai vroia conducător pe prof. A. C. Cuza.

Altă parte a tineretului ridicat în ultimul timp în Ligă nici nu ştia ce vrea.

O încercare disperată a „Văcăreştenilor" pe lângă d. prof. A. C. Cuza, n'a dus la nici un rezultat.

Inapoi la icoană

In faţa acestei situaţii „Văcăreştenii" şi-au adus aminte de Sfânta Icoană care le-a îmbărbătat zilele amare.

Au ridicat-o dela biserica Sf. Spiridon şi au dus-o la Cămin.

S'au hotărât să nu mai meargă cu nici una din tabere şi să continue singuri lupta.

Li s'au adăugat foarte puţini studenţi.

In seara zilei de Vineri 24 Iunie 1927 (Sf. Ion Botezătorul), la ora 10 seara, a luat fiinţă „Legiunea Arhanghelul Mihail".

A doua zi „Văcăreştenii" s'au prezentat d-lui prof. A. C. Cuza şi i-au citit o scrisoare prin care şi-arată hotărârea de a se despărţi de mişcarea d-sale, în care nu mai cred şi l-au rugat să-i deslege de jurământ.

D. prof. A. C. Cuza i-a deslegat de jurământ, le-a dat mâna şi ei au plecat.

Au rămas singuri câţiva tineri încercaţi în lupte grele pentru neam, strâns uniţi în jurul unei Icoane.

Au pornit la drum, la luptă.

Niciodată însă n'a fost o mişcare mai îngrozitor hulită şi lovită, ca „Legiunea Arhanghelul Mihail".

Din toate părţile curgeau calomniile şi insultele.

Totuşi, dela început, s'au găsit oameni cu un trecut moral şi glorios în mişcarea naţionalistă şi i-au urmat.

Aceşti oameni au fost: prof. Ion Găvănescu, general Mucridescu, Hristache Solomon, inginer Clime, inginer Blănaru, Andrei C. Ionescu, Alexandru Ventonic, Dumitru Ifrim, Costăchescu, Ion Butnaru, ierodiaconul Isihie Antohie, etc.

Viitorul legionar începea să se călească sub clocotul de ură, de invidie, de calomnie şi de insulte.

N'a dat înapoi, a mers înainte.

Prima biruinţă

Prima luptă şi prima biruinţă legionară, a fost scoaterea revistei „Pământul Strămoşesc".

Trebuia să aibă o foaie prin care să-şi mărturisească credinţele şi să se poată ţine contactul cu prietenii din toată ţara.

A fost grea bătălia dar legionarii au biruit.

„Iată-ne acum cu graniţele mişcării noastre fixate. Cu un capăt înfipt în pământul ţării şi cu celălalt în cer: Arhanghelul Mihail şi Pământul Strămoşesc".

(Pentru Legionari pag. 293).

Incetul cu încetul legionarul se forma pe întinsul pământului românesc.

Răsuna tot mai mult cântecul lui, iar taberele de muncă dela Râpa Galbenă şi Ungheni atrăgeau atenţia ţării.

Calomniile jidoveşti huiau indeasurda pe lângă urechile bunilor români.

Rândurile tineretului se îngroaşă.

Se dă o nouă bătălie legionară şi camioneta „Căprioara" noastră aşa de dragă este cumpărată.

Viaţa materială a Căpitanului şi a celui din urmă „muschetar" ostracizat de „cuminţenia" potentaţilor zilei, este din ce în ce tot mai grea.

Undeva răsunau însă trâmbiţe de luptă, se îngrămădeau nourii suferinţi şi iluminaţi flăcăii se strângeau tot mai mulţi, gata de luptă şi de moarte.

A început organizarea temeinică a Fraţilor de Cruce şi organizarea pe cuiburi a viitorilor legionari.

Se lucra din răsputeri.

Primii legionari depun legământul la 8 Noembrie 1927.

Apoi vin alţii, alţii.

La 10 Decembrie 1928 depune legământul venerabilul dascăl Ion Găvănescu, profesorul de pedagogie dela Universitatea din Iaşi

La 4 Ianuarie 1929 se constitue „Senatul Legiunei".

Mişcarea este cunoscută în toată ţara şi Căpitanul este aşteptat şi invitat în toate unghiurile.

Ia fiinţă Garda de Fier, ca o mişcare pentru combaterea comunismului.

Lupta spre masele populare începe la 15 Decembrie 1929 în târguşorul Bereşti din jud. Covurlui şi continuă în jud. Cahul şi celelalte judeţe moldoveneşti şi basarabene. In acelaş timp se duce în ţara Moţilor şi în Maramureş.

Pretutindeni bătăliile se câştigă una după alta.

REINCRESTINAREA BASARABIEI

Românii basarabeni zăceau de veacuri sub jugul strivitor al jidovimii. Erau frământaţi de toate vânturile cele venite dinspre Răsărit. Foamea bântuia anual făcând mii de victime. Autorităţile îi lăsaseră în părăsire. Se cereau numai voturi.

Căpitanul s'a gândit să-i mântue dându-le curaj de îndreptare.

A hotărît executarea unui marş eroic prin satele pustiite de puhoaiele jidovimii.

D. Al. Vaida, ministrul internelor depe atunci, aprobă marşul.

Şapte coloane de legionari trebuiau să pătrundă în Basarabia prin şapte puncte diferite, ca să ducă pretutindeni cuvântul şi cântecul românesc.

Cahalul a început să urle — masoneria şi-a pus în luptă toate forţele.

Marşul a fost împiedecat.

A intervenit şi atentatul contra ministrului C. Angelescu.

Fără să aibă nici un amestec, fără să fie vinovat cu nimic, datorită intrigilor ziarelor jidoveşti, Căpitanul este aruncat din nou în temniţă unde stă până toamna.

Incepe prigoana.-Dizolvarea Legiunii

D. Al. Vaida este scos din guvern şi în locul d-sale vine la ministerul de interne, d. Ion Mihalache, care era hotărît să facă orice pentru a înăbuşi mişcarea legionară.

La 11 Ianuarie 1931, „Legiunea Arhanghelul Mihail" este disolvată, sediile închise, arhivele confiscate, Căpitanul şi cu şefii mişcării arestaţi.

N'a rămas casă neperchezitionată şi legionar sau prieten care să nu zacă măcar o noapte în beciurile poliţiei

Vineri 27 Februarie 1931 se judecă procesul. Tribunalul achită. Parchetul face apel

Vineri 27 Martie se judecă apelul. Din nou achitare. Recursul Parchetului se judecă mai târziu la Casaţie şi este respins din nou cu unanimitate.

BATALIILE ELECTORALE

Legiunea şi Garda de Fier erau disolvate.

Naţional-ţărăniştii cad dela putere şi vine guvernul Iorga-Argetoianu

In Iunie 1931 sunt alegeri.

Se formează „Gruparea Corneliu Z. Codreanu" şi sub această formă legionarii încep lupta electorală.

Lupta e grea. Lumea nu cunoaşte noua formă a mişcării.

Din cauza sărăciei nu se pot pune candidaturi decât în câteva judeţe.

Guvernul măsluieşte urnele.

Se adună 34.000 de voturi.

Nu intră nimeni în Parlament.

In aceeaşi vară se face un loc vacant de parlamentar în jud. Neamţ.

Căpitanul îşi pune candidatura.

In legiune este o sărăcie de neînchipuit.

Banii sunt adunaţi cu greu pentru depunerea listelor şi pentru manifeste.

Vin flăcăii din toate colţurile ţării, cu trenul, pe jos, călări, care cum poate ca să-şi ajute căpitanul.

Lupta este crâncenă. Ţărăniştii, liberalii, georgiştii, aruncă bani cu nemiluita pe toate drumurile. Vinul şi rachiul curg gârlă.

Legionarul luptă numai cu puterea credinţei şi cu răbdarea.

Şi învinge.

La 31 August 1931 lupta era câştigată.

Căpitanul luase 11.300 voturi, liberalii 7000, naţional-ţărăniştii cu averescanii 6000, etc.

La 17 Februarie 1932 altă bătălie electorală în jud. Tutova.

Pe o iarnă cumplită, luptându-se cu viforniţele, cu jandarmii, poliţiştii şi armata adusă de guvern, legionarii înving din nou.

D. prof. Ion Z. Codreanu este ales deputat cu majorităţi sdrobitoare.

Victoria în masele populare se apropia cu paşi mari.

Presa jidovească înebunise.

In Martie 1932 Garda de Fier este din nou dizolvată printr'o simplă decizie ministerială.

Prigoana este deslănţuită din nou asupra satelor şi oraşelor.

Cade şi guvernul Iorga-Argetoianu şi vine un guvern Vaida.

In Iulie 1932 noui alegeri.

Garda candidează în 36 de judeţe şi obţine 70.000 de voturi. Intră în Parlament cinci deputaţi.

Urmează o perioadă mai liniştită, în care timp mişcarea începe să se organizeze mai bine.

Presa jidovească în schimb şi toate hrubele masonice nu mai încetează cu calomniile.

Curgeau bani grei pe gârla mărimilor politice ale zilei pentru a lua o nouă măsură de îngenunchere a mişcării.

La 10 Decembrie 1932 se înfiinţează cel dintâiu grad în ierarhia legionară purtând denumirea de Comandant Legionar.

Primii comandanţi legionari sunt: Banea Ion, Belgea Ion, Blănaru Ion, Dumitrescu Ion, Ionescu C. Andrei, Silaghi Victor, Stelescu Mihail, Totu Nicolae, Cotigă Traian şi Tănase Antohi.

Toţi legionarii din seria 1927-1928 sunt înaintaţi Comandanţi legionari ajutori.

Prigoana din 1933-1934

Se întunecau din nou zările deasupra Legiunii. Nouri negri se adunau prevestind furtuna.

De-alungul ţării tineretul verde legionar începea să rânduiască în mase opere de gospodărie.

Pretutindeni erau însă şicanaţi, opriţi, insultaţi de autorităţi.

La ministerul de interne Armand Călinescu — sub guvernul Vaida — îşi servea cu conştiinciozitate prietenii din lumea Cahalului şi a masoneriei.

La Vişani 200 de legionari veniţi pe jos din numeroase judeţe ca să construiască un dig, sunt arestaţi, insultaţi şi schingiuiţi, apoi trimişi pe jos până la Bucureşti, din post în post.

In străinătate, la Paris, I. G. Duca, şeful partidului liberal făcea pacte mutuale cu jidănimea internaţională şi cu şefii masoneriei, că va desfiinţa Mişcarea Legionară şi Garda de Fier.

Dădea interviewuri la ziare şi se arăta ca un luptător al masoneriei internaţionale contra naţionaliştilor români.

Acţiunea i-a reuşit.

In toamnă, guvernul Vaida, care cu greu îşi târa ultimele zile, cade şi la 15 Oct. urmează un guvern liberal, în frunte cu Duca şi se anunţă noui alegeri.

Legionarii se pregătesc de o nouă bătălie electorală.

Căpitanul ştie că lupta va fi mai grea ca oricând şi împarte cu cea mai mare chibzuinţă oamenii pe judeţe.

De data aceasta intră în luptă cu toate armele grele Camarila din jurul Regelui, împinsă de jidovimea intrată în panică.

In ţară se desemna un curent foarte puternic pentru Garda de Fier.

In ţară legionarii sunt bătuţi, prigoniţi ca niciodată mai mult.

La Constanţa cad primii morţi. Studentul Virgil Teodorescu este împuşcat pe când lipea manifeste electorale.

Intr'o noapte I. G. Duca ticlueşte, într'o cameră dosnică a Palatului, decretul de disolvare a Gărzii de Fier şi a Legiunii Arhanghelul Mihail.

Legionarii sunt din nou scoşi în afară de lege.

Gem închisorile ţării şi mamele plâng lacrămi amare şi neputincioase.

N. CADORII

Neamul se găsea din nou la o răscruce. Sau se lăsa complect îngenunchiat de jidovime şi masonerie, sau toate impilările acestea trebuiau pedepsite într'un singur om care-şi luase obligaţiunea de sugrumare a naţiunii.

Neamul nu putea însă muri.

Din inima lui au răsărit trei flăcăi voinici: Nicolae Constantinescu, Caranica şi Doru Belimace. Hotărîţi s'au îmbrăcat în cămaşa morţii şi au pornit în hăituirea fiarei.

In seara de 29 Decembrie 1933 I. G. Duca, omul Camarilei şi al jidovimei internaţionale se prăbuşea în propriul lui sânge pe peronul gării Sinaia.

Neamul vorbise.

PRIGOANA

Intr'o noapte închisorile au început să geamă.

Toţi fruntaşii Mişcării Legionare au fost arestaţi. Se goleau satele mânate din urmă de paţii armei jandarmului.

Se înroşeau podelele puşcăriilor de sânge nevinovat.

Dela profesorii universitari şi până la cel din urmă muncitor, au cunoscut supliciile inchizitoriale ale siguranţei.

Se căutau mulţi vinovaţi şi s'a intentat un proces de proporţii uriaşe la Consiliul de Război din Bucureşti.

In săptămâna Patimilor a anului 1934 a început judecarea procesului.

Armata română şi-a păstrat însă demnitatea, Camarila nu reuşise să pătrundă în ea, şi a făcut dreptate.

Toţi fruntaşii Gărzii de Fier, în frunte cu Căpitanul au fost achitaţi.

Au venit din nou zile de linişte, de muncă constructivă, de organizare a mişcării.

In toată ţara se întind şantiere legionare, dela malul însorit al mării şi până sus pe crestele munţilor la Amota şi la Bărău.

Pentru a păşi cu temei în viaţa politică a ţării, pentru a canaliza complect masele populare spre Mişcarea Legionară, Căpitanul pune bazele partidului „Totul pentru Ţară".

Pe viitorul politic al ţării se conturează tot mai mult figura masivă a legionarului.

Ochii ţării erau aţintiţi mereu asupra lui căci dela el aştepta mântuirea.

Cupa cu venin nu se deşertase încă.

Duşmanii se pregăteau şi ei şi aşteptau numai semnalul să atace iar deodată, haită înfometată şi setoasă de sânge.

O pagină de glorie, alegerile din toamna lui 1937. Un vis rău guvernarea Gogo-Cuzistă, apoi a venit coşmarul înfricoşător, Prigoana cea Mare.

Toate ororile iadului au fost deslănţuite, toate mârşăviile au fost inventate.

Senin, legionarul le-a înfruntat pe toate, mergând cu fruntea sus spre moarte şi spre biruinţă.

Intr'o noapte mocirloasă de toamnă trupul Căpitanului schingiuit de călăi a fost trimis în lumea drepţilor-martiri, dar sufletul cald s'a împrăştiat de-alungul întinsului românesc, a fecundat în suflete sămânţa de viaţă nouă, a răscolit inimile încrâncenate de durere şi a chemat Neamul la Biruinţă.

Pagina aceasta de istorie vie o va scri viitorul cu litere de aur în Cartea Neamului.

Şt. A. Cosma

CONGRESUL DELA MÂNĂSTIREA PUTNA

In zilele de 14, 15 şi 16 Septembrie 1929 a avut loc la Mânăstirea Putna, în prezenţa Căpitanului, congresul studenţilor din Moldova integrită, prezidat de camaradul Andrei Ionescu, comandant legionar.

Acest congres a fost a doua manifestare studenţească care a avut loc în istorica mânăstire, prima fiind organizată de Eminescu Slavici, C. şi Iacob Negruzzi.

La congresul din 1929, care constitue prima manifestare a studenţimii legionare, Căpitanul a fost naşul drapelului, care în timpul prigoanei din anul 1933 a fost ale

PRIGOANA CEA MARE

Pe muntele suferinţii; prin pădurea cu fiare sălbatece; în mlaştina desnădejdii

Săraci şi tineri, necunoscând meşteşugul furtului de urne, cu toată „justiţia" ţării împotrivă, fugăriţi, fără preget, de batalioanele româneşti, legionarii porniseră, cu încredere, la bătălia alegerilor. Porniseră cu pas neclătinat: ştiau sfârşitul bătăliei. Şi biruinţa venise. Guvernul care făcuse alegerile, căzuse înfrânt.

Victoria aceasta legionară deschidea, însă, ochii hoţilor. Aceştia s'au sfătuit şi au trecut la lucru. Căpitanul, pricepându-le gândul, poruncise să ne dăm din drumul lor. Legiunea şi-o desfiinţase. Toţi primiseră poruncă să se întoarcă la îndeletnicirile lor de mai 'nainte.

Dar dracii nu se vroiau înfrânţi. Şi astfel, jandarmii luau în stăpânire Casa Verde. Căpitanul fusese arestat pentru că scrisese cuiva o scrisoare „necuviincioasă". Judecătorii îl osândiseră la 6 luni de temniţă. Teroarea se abătea asupra Legiunii. Urcuşul muntelui se începea...

PE MUNTELE SUFERINŢII

Legionarii trecuseră de jumătatea muntelui. Pe stânca goală, ei se urcau, cu nesfârşită credinţă. Din genunchii lor răniţi sângele începea să curgă. Mai aveau puţin până la vârf. Dar, deodată, stânca devine dreaptă şi colţuroasă. Sângele începe să curgă din piepturi. Glasul ucigaşului de om se aude îndemnând la dezertare. Dar „din adâncul miilor de veacuri" izbucneşte îndemnul: înainte!

„Fericiţi veţi fi când vă vor goni pe voi şi vor zice tot cuvântul rău împotriva voastră!".

Legionarii fuseseră adunaţi şi duşi în închisori. Mitraliere şi sârmă ghimpată stau de strajă zi şi noapte în jurul lor. N'au voe să cetească nimic. N'au voe să cetească Evanghelia: devenise subversivă.

Prin ploaia de protivnicii, prin prisosul nemerniciilor, legionarii se ţinuseră dârzi. Părea că drumul fusese străbătut. Cu toţii năzuiau spre creasta învingătoare. Semne de biruinţă începuseră a se ivi...

IN PADUREA CU FIARE SALBATECE

Dârzenia legionarilor scotea din minţi toate uneltele iadului. Căpitanul fusese condamnat la muncă silnică pentru TRADARE. Din temniţă, sfătuia la linişte desăvârşită. Incercarea de a-i cumpăra ucenicii izbutise; doar puţină neghină a dracului căzuse la lopata încercării. Trebuia, aşadar, încercat altceva; trebuia jucată cea din urmă carte.

INDEPARTAREA GENERALULUI

In ziua de 30 Noembrie 1938 se da publicităţii următorul comunicat:

„Intrucât generalul Antonescu Ion prin acte oficiale a depăşit cadrul atribuţiunilor sale legale, manifestând atitudini cu caracter politic neîngăduit, i s'a luat comandamentul Corpului III Armată, pe ziua de 29 Noembrie".

Generalul odată înlăturat, nemernicia s'a simţit la largul ei. Şi în ziua de 1 Decembrie 1938, îngroziţi de adâncul demenţei, putea ceti în ziare

COMUNICATUL

„In noaptea de 29—30 Noemvrie a. c., s'a făcut un transfer de condamnaţi dela închisoarea R.-Sărat la Bucureşti-Jilava. In dreptul pădurii ce corespunde km. 30 de pe şoseaua Ploeşti-Bucureşti, pela ora 5, automobilele au fost atacate cu împuşcături de necunoscuţi cari au dispărut şi în acel moment transferaţii profitând de faptul că transportul se făcea în automobile Brek tip jandarmi, deschise şi pe timp de noapte cu o ceaţă deasă, au sărit din maşini, îndreptându-se cu vădită intenţie de a dispare în pădure.

Jandarmii, după somaţiunile legale, au făcut uz de armă.

Au fost împuşcaţi:

1. Corneliu Codreanu, condamnat la zece ani muncă silnică şi 6 ani interdicţie; 2. Constantinescu Nicolae; 3. Caranica Ion; 4. Belimace Doru, autorii asasinatului comis asupra lui I. G. Duca, condamnaţi la muncă silnică pe viaţă; 5. Caratănase Ion; 6. Bozântan Iosif; 7. Curcă Ştefan; 8. Pele Ioan; 9. State Ioan; 10. Atanasiu Ion; 11. Bozgan Gavrilă; 12. Vlad Radu, autorii asasinatului comis asupra lui Mihail Stelescu, condamnaţi la muncă silnică pe viaţă; 13. Georgescu Ştefan; 14. Trandafir Ioan, condamnaţi la câte 10 ani muncă silnică pentru asasinat asupra lui Stelescu.

Atât Parchetul militar al Corpului II Armată, pe teritoriul căruia s'a întâmplat cazul, ca şi Parchetul Civil, fiind înştiinţate au venit la faţa locului şi au constatat în mod oficial moartea celor numiţi mai sus de către medic, prin încheiere de proces-verbal.

A autorizat înmormântarea cadavrelor, rămânând mai departe în cercetarea cazului.

Comandantul militar, după propunerea Parchetului şi pentru motive de ordine publică, a aprobat ca înmormântarea să se facă la Subcentrul Militar Jilava, fapt ce s'a executat în dimineaţa zilei de 30 Noemvrie a. c. prin îngrijirea Inchisoarei Militare Jilava".

Cele două Parchete minţeau, astfel. Justiţie nu mai exista.

Odată cu Căpitanul, cădeau batalioane de legionari pe întreg pământul ţării. Teroarea era dezlănţuită.

In vremea aceasta, un scriitor de istorie, scria articolul despre „Desălbătăcire". Desălbătăcirea noastră, a celor asasinaţi pe tot locul...

A început, apoi, jocul fiarelor sălbatece. Toţi cei bănuiţi de credinţa lor în învierea neamului românesc erau scoşi din viaţă sau din viaţa publică.

Laşitatea se lăţise. Increderea în sănătatea neamului slăbea. Demenţa începuse să-şi facă curaj: începuse să creadă că... s'a sfârşit cu Legiunea.

Atunci a căzut pilda şi pedeapsa. Ca trăznetul.

Dar demenţa n'a vrut să 'nţeleagă. Cea din urmă şansă de împăcare cu ţara i se prezentase. Şi-i dăduse cu piciorul. Setea ei de sânge se cerea satisfăcută. Mii de tineri au fost asasinaţi. Prin târguri au fost întinşi la soare: câte un student, un preot şi un ţăran (Ceilalţi erau ucişi cu zecile şi aruncaţi în ascunzători). Duşmanii naţiei se descoperiseră: erau studenţii, preoţii şi ţăranii. Fetele şi nevestele legionare, au fost necinstite de fiare. Setea de a pângări nu s'a oprit nici în faţa cadavrelor. Totul se petrecea ca în viziunea Căpitanului: „Dela marginea pădurii se aud urletele acestor fiare sălbatece" (Cărticica Şefului de Cuib, punctul 57).

Şi de ocară, în loc de lumânări, lângă cadavrele batjocorite, stau inscripţii — ca şi acum 2000 de ani — pilduitoare: „Aceasta va fi de aci înainte soarta asasinilor trădători de ţară".

Toate aceste grozăvii erau aprobate de reprezentanţii Justiţiei. La înmormântarea lui Călinescu, procurorul general al Inaltei Curţi, C. A. Viforeanu declara, în faţa tuturor reprezentanţilor Statului:

„Azi, înainte de a veni aci am trecut pe la locul unde zăceau cadavrele asasinilor lui Armand Călinescu, executaţi astă noapte. Nu plăcerea bolnavă de a vedea un asemenea spectacol m'a îndrumat acolo, ci dorinţa legitimă de a mă convinge cu ochii mei CĂ OPERA DE JUSTIŢIE PROMPTĂ FUSESE IMPLINITĂ".

Justiţia îşi proclama, astfel, inutilitatea...

IN MLAŞTINA DESNADEJDII

„...Aşa că mulţi din cei ce au străbătut prin pădurea cu fiare şi au urcat muntele suferinţii se înneacă în această mlaştină a desnădejdii. Alţii intră şi se întorc înapoi; iar alţii se înneacă acolo"... op. cit. punctul 58).

Mlaştina desnădejdii a înghiţit pe unii; a înghiţit pe mulţi. Aşa se rânduise, din veac. Desnădejdea a cuprins multe suflete: prea erau mulţi cei ucişi. Căzuse însuşi Căpitanul.

„Dar legionarii adevăraţi nu pierd nădejdea; ei străbat şi această ultimă încercare şi ajung la mal, acoperiţi de glorie" *(punctul 58).*

LA CAPATUL DRUMULUI

Drumul cel greu s'a sfârşit. Dumnezeu s'a îndurat şi ne-a izbăvit. „Acolo, la sfârşitul drumului greu al celor 3 încercări — *spune Căpitanul* — începe apoi munca cea dulce, munca cea binecuvântată pentru înălţarea din temelie a României celei noi".

Am ajuns aci. De aci paşii noştri nu vor mai aluneca în urmă. Chiar de-ar fi să-şi dea mâna toate puterile întunerecului de pe faţa pământului. Indemnul nostru, îndemnul „cel din adâncul miilor de veacuri" *aşa se chiamă:* înainte!

G. Racoveanu

TREISPREZECE ANI

S'au împlinit treisprezece ani, de când întemeietorii Mişcării Legionare, înainte de a pleca spre suferinţă şi martiraj, s'au închinat în faţa Icoanei, în Iaşii vrerilor româneşti. Inainte de a pleca la luptă, au îngenunchiat în faţa Icoanei, pentru a implora ocrotirea Celui de Sus pentru biruinţa ce trebuia să vină după mulţi ani în urmă.

De atunci şi până azi, o generaţie întreagă n'a făcut nici o singură zi politică. Chiar actele întâmplătoare cu pecete politică nu erau decât mărturisirea în fapt a celei mai curate credinţe ce a animat sufletul vreunei generaţii în trecutul acestui neam.

Huliţi, loviţi schingiuiţi, martirizaţi, purtătorii acestei credinţe au mers, fără să şovăiască, pe drumul ce le-a fost deschis de Căpitan. Se puteau alege drumuri mai uşoare, mai comode, cari să ducă mai lesne la o biruinţă politică. A fost ales, însă, drumul cel mai greu, pentrucă Intemeietorul de nouă viaţă românească pentru secole şi poate pentru mii de ani, nu putea clădi opera lui genială pe expediente şi formule politice.

Şirul neîntrerupt de suferinţe şi de jertfe a fost consecinţa logică şi necesară a transformării uriaşe de suflete şi de conştiinţe pe care a înfăptuit-o Căpitanul. Nu este exemplu mai cutremurător de jertfă, în toată istoria popoarelor, ca cel pe care l-a dat Mişcarea legionară. Care va fi soarta şi strălucirea politică a neamului nostru vor spune-o în mare măsură împrejurările externe. Viitorul spiritualităţii româneşti, însă nu va fi depăşit de nici un popor din lume, pentrucă nici unul nu s'a ridicat la puterea de jertfă a Mişcării Legionare. O generaţie întreagă, împreună cu Creiatorul ei, putea să trăiască azi în schimbul unor concesiuni şi al unor compromisuri de conştiinţă. In locul vieţii de toate zilele s'a acceptat suferinţa şi moartea, pentru a deschide drumul spre Invierea Neamului. Generaţii întregi vor străbate acest drum al Golgotei, pentru a duce neamul nostru spre Culmi de glorie spirituală şi spre mântuire.

Cronicarul vieţii politice nu sesizează revoluţia morală de proporţii uriaşe care este biruinţa legionară. El se opreşte la greutăţile economice şi la svârcolirile unei lumi ce se agită şi moare în păcatele ei, pentru a trage unele concluzii pesimiste ce nu pot privi nici Mişcarea Legionară şi nici biruinţa ei. Cei ce cred că o generaţie care n'a ajuns la conducerea ţării prin mijloace politice sau economice, poate fi răsturnată pe aceste căi, se înşeală.

Marşul dela 6 Octombrie dela Bucureşti şi cel dela 8 Noembrie din Iaşii începuturilor legionare sunt dovada cea mai strălucită a biruinţei spiritului nou. Biruinţa Mişcării legionare merge pe această linie şi arde cu arme invincibile zgura şi noroiul vieţii sociale şi economice. Legiunea urmăreşte o singură mare reformă începută: aceea a sufletului românesc. La temelia acestei reforme sunt sângele şi moaştele sfinte ale Căpitanului şi ale legionarilor căzuţi pentru credinţa întemeiată de El.

Tot ce se va clădi pe viitor în cetatea spirituală, politică şi economică a comunităţii româneşti, se va sprijini pe această temelie de granit. Nimeni nu va putea clătina nimic din ceeace a fost durat cu sângele Căpitanului şi al seriei nesfârşite de martiri! Nici destinul, nici oamenii, nici împrejurările, pentrucă „Cei ce-au căzut ucişi de gloanţele duşmane, păşesc în rând cu cei ce au rămas".

Ion Ţurcan

Democraţia transformă milioanele de jidani în cetăţeni români.

Făcându-i egali cu românii. Dându-le aceleaşi drepturi în Stat. Egalitate? Pe ce bază? Noi suntem aici de mii de ani. Cu plugul şi cu arma. Cu munca şi cu sângele nostru. De unde egalitate cu cei de abia de 100, de 10 sau de 5 ani, aici? Privind trecutul: noi am creiat statul acesta. Privind viitorul: noi românii, avem răspunderea istorică întreagă a existenţei României Mari. Ei n'au niciuna. Ce răspundere pot avea jidanii în faţa istoriei pentru dispariţia Statului român?

Prin urmare: nici egalitate în muncă, jertfă şi luptă la creiarea Statului şi nici egalitate în răspundere pentru viitorul lui. Egalitate? După o veche maximă: Egalitate înseamnă a trata inegal lucrurile inegale. Pe ce bază cer jidanii tratament egal, drepturi politice egale cu ale Românilor?

C. Z. C.

Reapare „Predania" revistă de critică teologică

La 1 Ianuarie 1941, reapare „Predania" revistă de critică teologică sub direcţiunea d-lui G. Racoveanu. Scrisă de prof. I. Găvănescu; prof. Traian Brăileanu; prof. P. P. Panaitescu; prof. Vladimir Dumitrescu; preot I. D. Petrescu; protosinghel Firmilian Marin; preot dr. Liviu Stan; Vasile Băncilă; Mircea Vulcănescu; Andrei C. Ionescu; arhimandrit Benedict Ghiuş; arhimandrit Valerian Zaharia; arhimandrit dr. Laurenţiu Busuioc; Petre Ţuţea; dr. Ion V. Georgescu; preot prof. Constantin Diaconescu; preot dr. Olimp N. Căciulă; preot dr. N. Ficiorul; diacon dr. Gh. I. Moisescu; dr. Iorgu D. Ivan; preot prof. Stelian Ilescu; preot Constantin Crişan; preot Al. N. Popescu; ierodiacon Cristofor Dancu şi Teodor N. Manolache.

Căpitanul și Profesorul Nae Ionescu

VIAȚA LEGIONARĂ ÎN

Miercurea-Ciuc, Vaslui, R.-Sărat, Sadaclia

MIERCUREA-CIUC

In mintea strâmbată de duhul rău a căznitorilor noștri, a mijit într'o zi ideia lagărelor, numite pompos „domiciliu obligator". Ne-au cules pe câți ne-au găsit și ne-au luat „cu ridicata" spre o destinație necunoscută.

Așa ne-am trezit mulți din noi fără rufe de schimb, fără haine, în lagăre, începând cu 21 Aprilie 1938. Grupul Moldova de Nord a fost închis în mânăstirea Dragomirna, măreața ctitorie a lui Anastasie Crimca, așezată lângă Suceava, între dealuri și păduri de fag. Ziduri puternice și turnuri masive o apăraseră în trecut de tătari și acuma apărau lumea din afară de legionarii „periculoși" închiși înăuntru. Aceia erau: d-nii Comandanți ai Bunei Vestiri Ilie Gârneață, și Mile Lefter, d. comandant Vasile Iasinschi, prof. C. Zoppa, Teodor Tudose, dr. Spiridon Poleacu, Simion Lefter, Macrin, ing. Droc, diacon Bericov și mulți alții.

De Inviere se temeau să nu facem revoluție. A venit inspectorul col. Barozzi dela Cernăuți, ca să vadă ce vrem. Nu vrem nimic, numai să fim la Inviere, ca toată lumea. Numai că la mânăstire se strânsese omenire multă în haină de sărbătoare, din satele învecinate. Veneau cu colaci și daruri, călugării nu puteau renunța la popor. Dacă venea poporul, se amesteca cu noi și cine știe, „comunicam cu exteriorul" sau o zbugheam sub un suman. Colonelul inspector dă ideia să se facă două Invieri, una în biserica mare, pentru popor, alta în paraclis, pentru noi. Până la urmă călugării n'au făcut nimic și la alaiul Invierii ne-am amestecat cu poporul, cu călugării, cu colonelul dela olaltă. „Hristos a înviat" cântat din piepturi legionare, nu răsunase niciodată mai frumos ca în noaptea Invierii 1938, la Dragomirna.

In timp ce noi bătătoream zilnic iarba reavănă în jurul bisericii mănăstirești, la Tismana stăteau închiși Muntenii, o bună parte din elita Legiunii. Ce vor fi gândit zbirii noștri, că au profanat mânăstirile cu noi, că puțină ieșire dintre ziduri ne va face bine, destul că într'o bună zi ne-au „pus" pe tren și ne-au pornit, conform uzului „în direcție necunoscută". După 24 de ore de hălăduire ne-am văzut ajunși în inima secuimii, la Miercurea Ciuc, și de îndată transportați peste Olt, pe o coastă de deal, cam la 4 km. de oraș, unde o școală de agricultură fusese transformată în pușcărie legionară.

Astfel s'au întrunit grupurile ardelean, muntean și moldovean sub acelaș acoperiș, având răgaz pentru o școlire sufletească pe care trecutul de luptă sau de muncă nu-l îngăduise. Cu toții erau uniți în suferință, erau în plină prigoană, vești amare soseau zilnic; era atmosfera folositoare călirii sufletești. Erau între noi câteva figuri mari ale Legiunii. Prezența și exemplul lor era un continuu îndemn de înălțare.

Se adună legionarii

Grupul Dragomirna și grupul Tismana au sosit deodată la Ciuc, în aceiași dimineață. Grupul Ciuc, bănățeni și transilvăneni, au rupt zăgazurile opreliștelor și ne-au salutat sosirea cu cântece legionare. Le-am răspuns la fel, spre furia neputincioasă a colonelului de jandarmi dela Brașov venit să supravegheze operația.

Nouă, care veneam dintre ziduri, oricât de sfinte și venerabile, Ciucul ne-a părut o gură de rai. Pajiști verzi cât vezi cu ochii, valea Oltului deschisă la dreapta și la stânga, în fața munții Ciucului, cu primele gurgine împădurite, în fund spre stânga munții Harghitei stâncoși, ca o perdea de sloiuri proectată pe orizont. Nu ne mai săturam ochii privind. Ce importanță mai avea firavul gard de sârmă, o împletitură ridicată în cruciș și curmeziș, prin care puteai trece fără nici o bătae de cap.

Dar nouă nu ne era de fugă. Dece să fugi? N'am fugit în drum spre Dragomirna, când ne-am răspândit în restaurantele din Siret, iar garda de soldați rămăsese în autobuz. Nu. Noi acceptasem situația materială a privării de libertate. Doream numai să ni se poată răspunde întemeiat la întrebarea: „Pentru ce?" La aceasta nu ni s'a răspuns niciodată.

Apoi ce să ieși afară pe furtună când aici era, cum am zice „cald și bine"? Vrei să fii legionar? Unde poți fi mai bine ca în lagăr unde e Legiunea toată? Lagărul nu mai era domiciliu forțat, era un adăpost al sufletului legionar.

Pe cei nou sosiți ne înhățau la percheziție și înregistrare, casicum nu veneam din alt lagăr. Bricege, cărți, jocuri de șah erau interzise. Il văd ca astăzi pe **Virgil Rădulescu**, umblând pe sub geamurile camerelor unde așteptam rândul; făcea colectă de obiecte interzise pe care le ducea direct în lagăr, păcălind vigilența grosolană a inchizitorilor.

Și până la sosirea grupurilor noi, care au urcat efectivul lagărului la încă odată și jumătate (vre-o 180), grupul Ciuc își organizase viața spirituală. Căci lor le fusese dată cinstea de a avea dela început în mijlocul lor pe prof. Nae Ionescu. Intre tinerii bănățeni și ardeleni și profesor s'au cimentat legături atât de trainice și adânci, încât ne-o dovedea pe urmă atașamentul oarecum fanatic și exclusivist al cutărui camarad dela Oravița sau dreptul la ceasul de taină și comuniune al profesorului pe care îl avea un altul, dela Timișoara sau dragostea părintească a profesorului pentru un copil al blândeții dela Mureș. Dar deosebirile pe grupe de origină n'au durat. Le-a luat locul diviziunea pe dormitoare, în care s'a așezat fiecare unde s'a nimerit, Tismana dând mai multă dovadă de solidaritate, iar Ciucul de conservativism. Dragomirna s'a aciuat prin toate părțile, fiind pretutindeni și nicăiri.

Clădirea dela Ciuc avea un parter, un etaj și o mansardă. Fațada nu avea intrare și privea spre răsărit Munții Ciucului și orașul Miercurea-Ciucului. Dormitoarele toate priveau și ele într'acolo. Un coridor lung străbătea clădirea la fiecare etaj.

La parter patru dormitoare aveau caracter specific. Primul, în flancul stâng, dormitorul din care a plecat apoi Alexandru Cantacuzino și Gh. Istrate. Acolo a scris I. Mânzatu cântecul Căpitanului, răspândit subt titlul „Vânt de seară", acolo Alexandru Basarab ne-a pus chipul pe hârtie și d-rul Neagoe ne lecuia la ochi, în timp ce Livadaru ne împuia urechile cu un debit verbal inepuizabil.

Alături era dormitorul „comandirilor" unde stătea badia Gârneață și unde se intra cu mare spaimă și cutremur, căci de acolo porneau ordinele, iar lăcașul autorității se cuvenea venerat.

Spre flancul drept era salonul pe care l-a cinstit prezența lui Nicolae Totu, Traian Cotigă, Mișu Polihroniade, Al. Chr. Tell, și care s'a golit aproape când a pornit procesul din Iunie 1938.

Până atunci a fost binecuvântare între noi Domnul Inginer Clime. Ca să ajungi la el, într'o cămăruță strimtă în care își ascundea chinul năpraznic al unei boli de rinichi, trebuia să străbați alte două dormitoare, unul plin de masivitatea statuară a lui Visticu Erhan, altul de blândețea părintelui Dominic Ionescu. Țintuit în pat, Domnul Clime era un muncitor neobosit. De o înzestrare muzicală măiastră, a armonizat din memorie o serie de cântece și seara, tiptil, ne furișam la el în cameră ca să le învățăm. Era Paul Gălășanu, Simion Lefter, Ion Dobre, părintele Dominic și încă trei-patru. Căldura, bunătatea, o putere și o lumină lăuntrică învăluitoare, ne făceau în prezența Domnului Clime să devenim ceeace e plămada în mâna creatorului. Prin El simțeam cum **devenim.**

Am dat apoi un concert sub cerul liber. Ieșirea Domnului Clime ca să-și dirijeze corul a fost pentru toți o sărbătoare. Până la proces a ieșit de trei-patru ori între noi.

Neuitată va rămâne pentru toți sărbătorirea zilei de naștere a Profesorului. In fața lagărului adunat, Domnul Clime a povestit istoria prieteniei sale cu Profesorul Nae Ionescu. Esența cuvintelor era: „Am mers pe căi deosebite care au dus la acelaș liman". Duioșia, sinceritatea au rupt zăgazurile emoției. Când vezi doi bărbați de măsura sufletească a Domnului Clime și a Profesorului lăcrimând în comuniune de simțire, e o priveliște copleșitoare. Doar un furtunos „Mulți ani trăiască" izbuti să zbicească lacrimile. Apoi minunea unui ghiveciu de flori, pe care nu știm prin ce vrajă Conu Fănică Anastasescu l-a strecurat între sârme. Și la urmă revista plină de haz și miez a lui Nelu Mânzatu.

Cuvântul lui Nae Ionescu

,Ultimul dormitor dela parter era al avocatului Ibrăileanu dela Galați, ilustrat de prezența lui Dorin Hasnaș, a lui Iosif Weselowsky și a altora. Acolo se bea cafea bună și se țineau ședințe de cântece și poezie în cerc intim.

Etajul întâi avea pe flancuri două dormitoare mari. Cel din stânga era de faimă, dormitorul 15, căci era o selecție de bănățeni și transilvăneni iubitori de cântec și poveste, băeți vânjoși și inimoși. Acolo se adunau cei mânați de cine știe ce dor de ducă sau sete de împărtășire și aflau îndată inimi largi și reconfortante. Era dormitorul luminat de fruntea divină a lui Puiu Gârcineanu, care adus de-a dreptul la Ciuc, n'a mai vrut să plece dintre primii lui camarazi de lagăr, cu toată chemarea axiștilor sosiți dela Tismana. Era omagiul său față de firea deschisă, sinceră, robustă a transilvănenilor, care-l cuceriseră cu totul.

Revăd, dela intrare, pe Chira, maistru făurar de icoane de lemn, cu obrazul încadrat în barbete de marinar scoțian, apoi pe Stoicănescu adâncit în meditații, pe care în amurg avea să le destăinuiască Profesorului. In fund era svârluga de Boborodea, suflet de viers și grai de mierlă, plin de zicale și strigături ca un Păcală depe șapte sate. Aici era Olaru Ruselin, meșter zicător în fluier, duios la cântare și la suflet, deși profesor de matematici. Și tocmai în fund, ca un hultan dosit, de strajă lângă Puiu Gârcineanu, era Tavi Roșu, mândrul spadasin, cu verb năvalnic și suflet năpraznic de om al Carașului, unde sângele de miază-zi bate mai fierbinte în fibrele încordate și gata de salt.

Aici veneau doctorul Cincora, cântărețul horelor someșene, care prins pe după umăr cu Boborodea nu mai termina din strigături, aici Povestașii neîntrecuți, Mitu Banea despre luptele legionare și Toderaș Inoraș despre satul lui, de jucau cămășile pe noi de râs și ne lăcrămau nările de duioșie.

Apoi mai era dormitorul 15 sala de conferințe a lagărului. Aici a răsunat cuvântul lui Nae Ionescu în memorabila conferință care a implântat în noi pumnalele de foc ale unor adevăruri nestrămutate: „Neamurile sunt în primul rând entități spirituale. Fiecare din ele își mijlocește o interpretare a divinității. Acel neam care se înalță mai aproape de adevăr în trăirea sa de Dumnezeu, are legitimitatea să și-o întindă și cât mai departe. Limitele unui neam sunt limitele spiritualității sale". In cuvintele lui Nae Ionescu Biserica și Neamul deveneau iarăși una.

Mulți vorbitori au trecut prin dormitorul 15, anunțați cu fidelitate de crainicul oficial al tuturor spectacolelor, Pârva, cel mustăcios și ciufulit, mereu îngrijorat „să iasă bine" din punct de vedere technic. Căci loc era puțin și lume multă dornică să frângă monotonia zilelor.

La acelaș etaj la mijloc era camera Profesorului. Acolo intrai greu, dar ieșeai și mai greu, căci nu-ți mai venea să pleci. In jurul Magului iubit era un mănunchi de spirite alese, între cari doctorul Mișu Georgescu și profesorul Tucu străluceau plini de umor sprințar și spontan. Au mai venit apoi Ion Belgea și copilul sufletesc al Profesorului, Mircea Eliade. Profesorul Copuzeanu zâmbea sceptic peste entusiasmele tinerești, iar conu Fănică Anastasescu avea un ochiu de vultur pentru buna rânduială a tuturor lucrurilor. Cu Nelu Mânzatu am trăit multe seri de cântec și de vis în preajma Profesorului, a cărui fermecătoare intimitate rămâne pentru mine unul din darurile fără preț ale vieții.

Dormitorul mare din flancul drept era mai mult al macedonenilor. Mircea Goga tuna acolo cu glas de tigru rănit, Polisperhan Șupila sărea, înalt și svelt, mereu gata de jocul cu mingea. Ghițea măsura cu pași rari și îndesați timpul pe care-l înfrunta cu o încruntare dârză.

La mansardă mai erau patru dormitoare. Unul mare pe flanc, al părintelui Palaghiță apoi în centru, cel al domnului comandant Alexandru Ventonic, dormitorul 21 unde a locuit Teodor Tudose și unde făceam curs de limba franceză; mai era un dormitor mare și unul mic, al câtorva flăcăi bucovineni, unde țineam ședințe pe regiuni.

Ne plimbăm cu mintea prin această casă atât de a noastră prin viața legată de ea, și nu ne dăm seama că vorbim de un lucru pierdut în țară străină, de un lucru sfințit cu suferință și apoi cu mucenicie românească. Am vrut să trecem repede în revistă clădirea lagărului și mereu ne-am poticnit de amintiri. Căci de fiecare colț se leagă o întâmplare.

Cu venirea tuturor grupurilor de lagăriști viața s'a organizat pentru toți pe bazele experiențelor Ciucului, care, sub conducerea lui Furdui, devenise o școală legionară de disciplină. Program zilnic, cu ore fixate de muncă și odihnă, spre a menține spiritele și fizicul tuturor în condiție.

Planul guvernului de atunci cu privire la cei din lagăr era demoralizarea spre a obține defecțiuni cu publicitate și vâlvă mare. Cu cât ne organizam mai bine viața spirituală în lagăr, cu atât creșteau mizeriile materiale, scăderea rației zilnice sub orice nivel suportabil, interzicerea intermitentă a fumatului, oprirea, timp de peste trei luni, a oricărei corespondențe.

Cu toate acestea viața în lagăr se putea defășura neturburată. Dar regimul despotic organizase marile lovituri, procesele înscenate Căpitanului și apoi celor nouăsprezece conducători ai Mișcării.

Abea veniți între noi, Domnul Clime, Alexandru Cantacuzino, Vasile Cristescu, Niculae Totu, Gh. Istrate, Alecu Tell, Paul Craja, Sima Simulescu, Mih. Polihroniade, Traian Cotigă, apoi Furdui, Aurel Serafim, Ing. Virgil Ionescu, dr. Milcoveanu, plecau la proces. Golul sufletesc provocat de plecarea lor era imens. Dar consternarea noastră la aflarea unei iezuitice defecțiuni, și la vestea condamnării fără dreptate, rațiune și omenie a celor care apoi aveau să fie măcelăriți păgânește la Râmnicu-Sărat!

Începută sub zori de deprimare, urmată cu voe bună la Ciuc timp de o lună, viața de lagăr începe a se împleti cu vițe tot mai groase de amar. Zbirii noștri aplicau mizeria metodic, ba cu refuzul de a spăla rufe, ba cu insuficiența asistenței medicale (care a costat viața părintelui Dominic Ionescu la Brașov), ba cu oprirea cumpărării de tutun. Atunci lagărul tot s'a legat să nu mai fumeze, spre stupoarea jandarmilor, cărora le scăpa din mână un mijloc de sâcâire.

Au vrut să interzică slujbele religioase sub pretext că sunt „adunări" și într'o seară, pe coridorul dela etaj, unde ne făceam rugăciunea de noapte, un gradat jandarm s'a repezit să întrerupă pe părintele Dominic pe când vorbea despre rostul „postului". Discursurile sunt oprite, a strigat el. „Păi nu e discurs" zice părintele. „Las' că știu eu" se răstește imprudentul peste gura căruia pe loc vre-o câțiva camarazi și-au scrântit palma, și până jos a fost dus tot pe sus încât n'a mai putut atinge scările.

Au vrut să oprească ora de rugăciune care se făcea în continuare 24 ore, și confiscau mereu încăperea goală sub pretext că le trebue.

Vine comisia de anchetă

Văzând că prin șicane nu pot provoca reacțiuni, le-au înscenat ei. Un domn din lagăr, mai bătrân și mai nervos, a zvârlit pe geam vreo trei farfurii cu o mâncare imposibil de înghițit. „Revoluție" și-a zis comandantul lagărului. A telegrafiat la București să vie comisia de anchetă. Noaptea următoare un planton al nostru observă un gradat cu o ladă de cioburi în mână, cum tot scoate și așează peste farfuriile sparte ca să fie revoluție mai mare. Alarmă, și gradatul a șters-o în noaptea neagră.

Comisia de anchetă a venit, vre-o cinci inși, cu magistrat militar și cu generalul Topor în cap. Il trimisese generalul Bengliu să ne caute nod în papură. Au cerut un delegat al lagărului. Lagărul a spus că nu poate trimite unul ci câte un specialist pentru fiecare chestie. După multe tărăgăneli e admisă delegația dinainte hotărâtă: col. Zăvoianu, Bădia Vasile Iasinschi, Vergati, Nelu Mânzatu și Puiu Gârcineanu. Fiecare avea câte un compartiment limitat de tratat.

Topor a început emfatic și moralizator să ceară socoteală. I s'a răspuns că cei din lagăr consideră comisia venită nu să facă morală ci să ancheteze și să asculte doleanțe. Vergati a desvoltat problema în drept „Dece am fost aduși aci, pe ce baze?" și a conchis: „pe baze ilegale".

Bădia Vasile Iasinschi a arătat condițiile țigănești de igienă în care suntem ținuți. A dat frâu liber revoltei și pe cât era de indignat pe atâta a strigat.

Nelu Mânzatu a pus problema sentimental, încât ar fi plâns și pereții dacă l-ar fi auzit.

Puiu Gârcineanu a pus problema etic. „Ce spune onoarea voastră de militari? Cum vă pretați la acest joc sinistru pentru un galon și o situație? — Sunteți nedemni de uniforma de pe voi".

A încheiat colonelul Zăvoianu cu accente de leu rănit: „Am o soție și o copilă rămase pe drumuri pentrucă stau aici. Te blestem și îți urez ca soția și fiica ta să ajungă ceeace vor fi constrânse să ajungă soția și fiica mea pentrucă mă ții aici".

Delegația lagărului a declarat că nu mai are nimic de spus, s'a întors și a plecat.

Așa s'a terminat ancheta. Generalul Topor, și acoliții lui trebue s'o țină minte și acum.

Prigoana se 'ntețea în țară, sârmele se îndeseau mereu, încât nici puricele nu le mai putea străbate și într'o bună dimineață lăstunii lagărului s'au făcut nevăzuți. Venea toamna. Iarba, verde în primăvară, din spațiul nostru împrejmuit cu sârmă, era acum pământ bătătorit. Tot mai puțini întârziau pe-afară. Spre mijlocul lui Septembrie au început plecările la Vaslui. O serie, a doua, a treia, cu duba de hoți, noaptea pe furiș, ca marii criminali. Ciucul rămânea departe în urmă cu luminile și umbrele lui.

A le spune pe toate ar cere o carte cu multe și răbdătoare pagini. Acolo s'ar însemna tâlcul tot al vieții petrecute și obrazele ce s'au învrednicit a-i da strălucire. Dar până atunci, mai puternică decât dorința însemnării acelor lucruri, este sentimentul dezolant al golului lăsat în noi de plecarea pe căile înaltului a celor pe cari lagărul dela Ciuc ni i-a făcut parte de temelie a sufletului nostru. E greu de scris de lagărul din Ciuc, pentrucă acolo a fost o floare cu foi depline ceeace azi e desfrunzit și smuls. Dar poate odată vom frânge greul și trecutul va învia.

B. S.

INCHISOAREA DIN R.-SĂRAT: Colțul din curtea unde au fost asasinați legionarii.

Mânăstirea Sadaclia, — azi ocupată de străini, — transformată în lagăr pentru legionare și apoi pentru preoți. — (După o țesătură lucrată de o legionară).

MÂNĂSTIREA-LAGĂR SADACLIA

Am sentimentul umilitor al înfrângerii.

Știu că pentru acum nu mai este nimic de făcut.

Sunt scoasă din luptă. Voia lui Dumnezeu!

Neliniște nu mai am. Sunt obosită și caut să fiu singură. Aștept, dar am în gând că nu trebue să rămân mult timp. Mă interesează puțin ce este în jur, schitul părăsit, stepa și cerul cenușiu care nu spun nimic.

*

Percheziție. Imi confiscă icoana, pentrucă este „Arhanghelul". Până acum nu m'am despărțit de ea.

*

Sosirea noastră coincide cu inspecția colonelului din Tighina. Ne ia interogatoriul.

„Numele..."

„De ce ești arestată?"

„Pentrucă sunt legionară".

„Legionară?! Către maior: „O auzi?!" „?!".

„Da, legionară". Mi se pare simplu. Nu e acesta adevărul? De ce insistă?

Colonelul vrea să știe multe. Printr'o înțelegere tacită nimeni nu spune nimic. E provocator. Din partea noastră, o neclintire dârză și rece.

*

Comandantul lagărului este un plutonier de jandarmi, o figură anecdotică — ținta permanentă a săgeților arzătoare ale lui Zizi. Regimul este „indulgent", ușile sunt descuiate în timpul zilei, un soldat țigan, caporal de schimb, curier, bucătar și ordonanță în acelaș timp, nu se mai depărtează de lângă noi, e prieten, îi plac cântecele și e gata să ne servească în orice fel! Aflăm mai târziu că este o iscoadă conștiincioasă.

Noi suntem 13 acum; când vom pleca vom fi tot 13 printr'o întâmplare.

*

Lenuțica Bagdad.

Este cea mai senină dintre noi. Are conștiința datoriei împlinite, conștiința pregătirii pentru o altă luptă, conștiința eliberării imateriale și definitive.

Am cunoscut-o chiar dela intrare

Continuare în pag. 9-a

LAGĂRELE MORŢII

Crâmpee de amintiri pentru o istorie care trebue scrisă

...ma în legiune, toamna lui 1934. Era o...bulă, înaltă, cu faţa prelungă şi o...ă, cu fruntea lată, ochii negri, ...strălucitori, trebuia să se interneze într'un sanatoriu pentru boala de plămâni care o scotea din luptă. Imi amintesc de fotografia pe care i-o trimisese Căpitanul la plecare şi pe care scrisese:

„Ai ordin să te faci sănătoasă!"

Nici odată n'am văzut o voinţă mai încordată, o hotărîre de luptă cu întreaga viaţa, sau cu moartea fizică, o siguranţă de învingere, ca în acel răstimp la ea. Lenuţica Bagdad a învins orice logică a medicinii, a învins boala numai prin credinţa că ...ceace a scris Căpitanul trebue să se adeverească. Şi s'a înfăptuit. A trecut o convalescenţă lungă, dar era cu totul alta.

Prigoana o găsea restabilită. Incepe să lucreze în curierat. Poliţia o ştiase din 1933, aşa că părea necunoscută. Ingrijeşte, de închisori — ajutând pe camarada Nicoleta. Eforturile sunt mari, dar nu ţine seama de nici o piedică. Este de un optimism încântător. De altfel aceasta este trăsătura ei cea mai caracteristică — şi trăsătura unui suflet puternic — în vremea cea mai aprigă pentru noi toţi. Cade prin trădare şi este dusă în lagăr — „deschide" lagărul Sadaclia. In urma eforturilor, a regimului prefecturii, sănătatea i s'a şubrezit.

Focarele se deschid, plămânii sângerează.

Dar arde, arde într'una o flacără în inima camaradei Bagdad: Căpitanul. Ochii ei surâd — e un copil bolnav acum şi visează că e departe — departe. An căzut zăvoarele, s'a risipit sârma ghimpată, — şi se vede în ţara legionară.

*

Intr'o noapte cu ceaţă şi ploaie, după multe încercări şi stăruinţe zădărnicite i se aprobă de către inspectoratul jandarmeriei, internarea într'un sanatoriu — sub escortă. La Bârnova. Acolo nu i se dă nici o îngrijire — mai mult, este chinuită în modul cel mai sălbatic cu putinţă. declaraţia. Refuză cu îndârjire. E hotărîtă să moară. Ar mai fi putut lupta cu ea, cu moartea. Dar nu mai este nevoie. O primeşte ca pe o eliberare. E fericită, cântă:

„Sfântă tinereţe legionară".

Sunt ultimele ei vorbe, ultimul cântec, în timp ce era împuşcată.

Trandafir Lucia

8 NOEMVRIE: ARHANGHELUL MIHAIL

Arhanghelul Mihail este Cerescul protector al Mişcării Legionare, iar 8 Noemvrie este sfânta noastră sărbătoare.

Pentruce oare aceasta?

Ar fi zadarnic să căutăm cu raţiunea înţelesul. Minţile raţionaliste refuză să priceapă comunicarea între Cer şi pământ. Dar Dumnezeu în nesfârşita Lui înţelepciune n'a pus în fiinţa omenească creer, ci a pus un suflet — ceace este cu totul altceva. Nu mai mult decât organele de simţ, raţiunea s'a dezvoltat în mijlocul concurenţei ca un instrument al existenţei pământeşti. Sensurile mari şi destinele totale sunt sub imperiul instinctelor adânci.

Deaceea să căutăm cu sufletul şi cu afectivul din fiinţa noastră a înţelege pe Arhanghelul Mihail.

In viaţa cerească creştină Arhanghelul Mihail este strategul care în numele lui Dumnezeu a pedepsit răzvrătirea vinovată.

Misiunea lui pământească este să dea biruinţă Adevărului şi Dreptăţii. Prin aceasta se găseşte în continuu războiu cu Lucifer-Satana şi cu întreaga gloată a Iadului. Cât despre noi bieţii oameni neîncetat alergăm cu ochii închişi în beana neputinţei noastre dela unul la altul şi după cum suntem posedaţi de geniul Răului sau al Binelui ne încheiem scurta noastră viaţă pământească în Cer sau în Iad.

Chipul Arhanghelului şi Mişcarea Legionară

Dar, să pătrundem puţin chipul Arhanghelului Mihail!

Priviţi dintr'odată statuia Lui:

Este înaltă, subţire şi sveltă — dar hotărît închegată. Arată viaţă, putere şi superioritate. Este statura stăpânilor şi conducătorilor, este statura care impune şi copleşeşte micimea dintre oamenii pământului, este statura omului departe evoluat, este statura nobilului tip rasial nordic.

Priviţi şi atitudinea Lui:

El nu stă, ci vine coborînd de sus. Nu este cineva dintre noi, ci este un trimis printre noi. El coboară spre pământ pentru a-şi îndeplini misiunea.

Oare voi, dragi camarazi, nu citiţi în El ceva din legionarul cu pumnii strânşi şi în pas alergător de marş? din legionarul cu aurori înălţându-i-se pe umeri şi cu un clopot sfânt bătându-i în piept? din legionarul mistuit de flacăra sfântă a împlinirii unui destin în viaţă?

Deasemenea priviţi trupul Lui:

Işi ţine capul sus pentrucă ştie ce vrea şi ce trebue să facă. Işi duce înainte un piept larg deschis, care aduce în el o generoasă chemare. Muşchii lui încordaţi şi vinele lui întinse nu sunt spre lâncezeală, ci pentru luptă şi războiu, pentru viaţa multă.

Oare voi, dragi camarazi, nu citiţi în El nesfârşita mândrie legionară şi nu recunoaşteţi în El falnicul trup oţelit dela Carmen Sylva, spre exemplu al lui Th. Todose?

Priviţi acum fruntea Lui:

Este o frunte albă şi boltită, ce nu poate închide în ea decât sămânţa dumnezeiască-Olimpul.

Oare voi, dragi camarazi, nu vedeţi că este însăşi fruntea largă şi tot atât de albă şi boltită a sfântului nostru martir Ionel Moţa?

Dar mai ales priviţi ochii Lui:

Sunt înşişi ochii Căpitanului, ochii aceia de azur de care s'a îndrăgit atâta lume. Sunt înşişi ochii luminei şi ai voinţei de lumină. Din asemenea ochi porneşte acea ştiută privire a Căpitanului, privire obişnuit caldă, blândă şi de nesfârşită bunătate, dar care deodată se oţeleşte, devine aspră şi atât de pătrunzătoare încât aruncă săgeţi de foc.

Iar faţa Arhanghelului:

Strânsă şi suptă în suferinţă, dar plină de frământată hotărîre şi voinţă.

Oare voi, dragi camarazi care abia aţi ieşit din lagăre şi temniţe, nu vă daţi seama că este însăşi faţa legionarului ieşit din prigoană, faţa legionarului care după o bătălie câştigată intră cu crescândă hotărîre într'alta.

Braţul Arhanghelului Mihail strânge în mână o sabie de foc. Este însuşi braţul de fier al neînfricatei Gărzi şi este însăşi pedepsitoarea spadă a Dreptăţii legionare.

Oare voi, dragi camarazi — purtători ai atâtor suferinţi şi nedreptăţi, desigur recunoaşteţi pe Nicadori, pe Decemviri, pe cei nouă prahoveni şi pe cei atât de mulţi necunoscuţi.

Dacă lucrurile stau astfel, dacă totul din Arhanghel se regăseşte în Mişcarea Legionară, mai poate fi îndoială că Arhanghelul Mihail este cerescul nostru protector şi că întreg destinul Mişcării legionare este împlinirea Dreptăţii şi împlinirea adevărului?

Căpitanul trimis al Arhanghelului Mihail

Nemuritoarea mişcare legionară s'a născut tocmai pentrucă pământul şi poporul românesc n'aveau şi erau însetaţi după Adevăr şi Dreptate. Cu ochii legaţi şi braţele dezarmate mergeam ca naţiune la neapărata prăbuşire. Iar mai grav, conducătorii Statului în netrebnicul lor huzur şi complect inconştienţi nici nu-şi dădeau seama.

In mijlocul acestei furtuni, care depăşea omul şi era naufragiul şi drama întregului neam, s'a produs o neînchipuită minune.

Anul 1923. Ziua de 8 Noembrie.

Un tânăr şi viteaz român — un sfânt de român cu numele de Corneliu Zelea Codreanu se găsea întemniţat la Văcăreşti pentrucă dăduse studenţimii române creştine semnalul luptei pentru izbăvirea neamului. Ca printr'o predestinare temniţa închidea în inima ei o veche şi sfântă biserică — mânăstire ctitorită de boerii pământeni Văcăreşti.

Tânărul întemniţat în fierbinteala lui dragoste şi credinţă către neam se ruga zi şi noapte la picioarele unei icoane pentrucă bunul Dumnezeu să se îndure şi să trimeată salvarea tuturor românilor.

După multe zile de pioase rugăciuni tânărul îndrăzneşte în acea zi de 8 Noemvrie să ridice privirea în sus la icoana la picioarele căreia se ruga îngenunchiat. Era însăşi icoana Arhanghelului Mihail.

Dar iată că deodată din icoană se desprinde chiar Arhanghelul Mihail. Vine spre tânăr, îi pune mâinile pe umeri, îl priveşte îndelung în ochi şi dându-i Arhanghela putere îi ordonă să meargă la luptă.

Emoţionat tânărul se ridică în picioare şi ridicându-se ridică cu El la luptă pentru o nouă viaţă întregul neam românesc.

Acolo în biserica unei temniţi s'a născut mişcarea legionară şi Corneliu Zelea Codreanu a devenit Căpitanul românilor şi trimisul Arhanghelului Mihail.

La început lupta a mers greu de tot, iar deşteptarea a fost tare anevoioasă. Dar odată trezit şi cu o voinţă crescândă în piept întregul neam românesc, s'a asvârlit vijelios în istorie în 1933 cu Garda de Fer şi în 1937 cu Totul pentru Ţară.

HOTARARE DUMNEZEEASCA ŞI NEVOILE NEAMULUI

Puterea şi biruinţa Mişcării legionare mai mult decât în geniul şi piepturile luptătorilor ei de astăzi, stă în nevoia şi setea neamului de a avea o Dreptate legionară şi mai ales stă în hotărîrea lui Dumnezeu — hotărîre tălmăcită şi trimeasă nouă de Arhanghelul Mihail.

Deaceea nu este numai credinţa noastră, dar este însăşi realitatea vădită că Mişcarea Legionară se găseşte la comanda naţiunei prin voinţă cerească şi că nimeni şi nimica pământesc nu o poate înlătura atâta timp cât corespunde nesatisfăcutelor nevoi ale neamului.

Se poate şi nu este numai probabil, că noi, aceştia, mici supravieţuitori ai tragediei din ultimii doi ani, să nu putem corespunde nevoilor şi să nu fim la înălţimea misiunei noastre. Sentimentul acesta, care nu este al neputinţei, ci al imensităţii viziunei, chinuia şi mistuia însuşi pe Căpitan şi pe martirii în lungile nopţi de veghe în lagăre şi temniţe. Şi era firesc aceasta pentrucă adeseori, pământul a fost mai tare decât Cerul şi pământescul a atras pe mulţi sortiţi unui destin mai înalt.

Acela dintre noi care nu vor fi ceace se aşteaptă dela ei şi ceace trebuie să fie vor cădea, va fi necesar să cadă. Dar cu ei nu va cădea mişcarea legionară, ci vor cădea doar nişte instrumente ale mişcării, vor cădea trecătorii oameni ai unei eterne mişcări.

Cât timp cerul românesc va fi mai departe plin de lumină, cât timp în neamul românesc va trăi dorul de înoire şi cât timp căpeteniile româneşti vor avea voinţa unei vieţi mai bune, mereu vor fi braţe care să ducă steagul legionar din biruinţe spre noui biruinţe şi continuu Dumnezeu va veghia pentru viaţa legionară a nobilului neam românesc alergând spre mântuire.

SĂ RĂMANEM CREDINCIOŞI ARHANGHELULUI

Dar pentru aceasta se cere o condiţie:

Să rămânem legionari şi credincioşi Arhanghelului Mihail. El însuşi ne-a spus-o când ne-a dat biruinţa politică în chiar ziua lui la 6 Septemvrie 1940.

Astfel s'a terminat cu Revoluţia legionară.

In istorie sunt multe revoluţii populare care au eşuat, aproape toate, după o scurtă viaţă revoluţionară, s'au terminat şi lumea a redevenit ceace a fost înainte.

Mecanismul eşuării oricărei revoluţii este distrugerea spiritului revoluţionar care cuprinde puterea credinţei şi eroismului jertfei. In locul spiritului revoluţionar omul îşi însuşeşte comoditatea burgheză şi dorinţa de avere. De sus şi până jos se cultivă minciuna, nu se mai spune adevărul, fiecare e mulţumit cu micul — dar lucrativul lui comerţ, iar idealurile sfinte sunt lăsate pe seama naivilor sau a nebunilor.

Chiar în situaţia aceasta criza nu este politică, ci morală. Nu este o criză politică pentrucă nu este uşor de îndepărtat o organizaţie cu trupe de asalt dela guvernarea peste un popor dezarmat, nu numai de arme, dar şi de drepturi politice. Dar este o criză morală pentrucă valoarea nu stă în păstrarea puterii, ci în împlinirea prin puterea guvernamentală a misiunei ce ţi s'a încredinţat.

Şi ca s'o spunem răspicat: definiţia acestei situaţii este ceace se numeşte tirania.

Oare voi, dragi camarazi legionari, crescuţi în sânul Căpeteniilor-martiri nu vă mistue conştiinţa şi simţul răspunderii această întrebare: Ce oare trebuie să prevedem şi ce oare trebue să facem din timp ca să nu cădem într'o tiranie legionară?

Pentru aceasta este un singur răspuns:

Să rămânem permanent şi mai mult decât până la sânge credincioşi Sfântului Arhanghel Mihail, patronul ceresc al mişcării legionare.

Să rupem din noi minciuna, pământescul şi dragostea de materie sau dominaţie.

Să ne scuturăm din laşitatea şi comoditatea minciunei şi neînfricaţi faţă de nimeni să strigăm Adevărul şi să luptăm pentru Dreptate.

In numele unei puteri mai tari decât pământul ne legăm astăzi 8 Noemvrie 1940 cu acest întreit legământ atât în toată viaţa românească, cât şi mai ales în interiorul mişcării legionare.

Dacă nu ţinem acest legământ Arhanghelul Mihail are dreptul şi datoria să ne pedepsească.

Cât despre Revoluţia legionară ea totuşi nu poate muri pentrucă Căpitanul şi martirii din mormânt încă trăesc în noi.

Trăiască Legiunea şi Căpitanul.

Dr. Şerban Milcoveanu

P. S.: *Gânduri în continuarea celor dela 8 Noembrie 1938 în Penitenciarul special Râmnicul Sărat când numai credinţa în protecţia Arhanghelului Mihail ne hrănea nădejdile.*

ÎNCHISOAREA DIN R.-SĂRAT: Celula Căpitanului.

Inchisoarea dela Râmnicu Sărat, văzută de pe şosea.

VASLUIUL INTRE VÂNTURI

Cel dintâiu lagăr legionar, dela Miercurea-Ciucului, care a concentrat acolo pe toţi camarazii dela mânăstirile Tismana şi Dragomirna, pe cei dela diversele poliţii din ţară, prefectura şi poliţia Capitalei, îşi începea activitatea tocmai într'o zi de 13. Numărul avea să ne poarte noroc ca şi altădată.

Era cifra la care se oprise Căpitanul când a creiat prima unitate de luptă, cuibul.

In viaţa mişcării acest număr, fatidic pentru necredincioşi, îşi are istoria lui fascinantă şi începutul în 13 Septembrie 1899, sărbătoarea Sf. Corneliu Sutaşul, ziua de naştere a Căpitanului.

Noi l-am purtat dealungul anilor ca pe o emblemă a biruinţei finale şi l-am întâlnit misterios la toate răscrucile decisive.

Profesorul, fiind-că acesta era pentru ciuceni numele lui Nae Ionescu, era acolo din 8 Maiu 1938. La 13 Maiu a sosit în Miercurea-Ciucului grupul Tismana al inginerului Gheorghe Clime, în aceeaşi zi apoi moldovenii şi basarabenii, închişi până atunci la Dragomirna, în frunte cu col. erou Vasile Diaconescu, Vasile Iasinschi, Ilie Gârneaţă şi alţii.

Era acum prezentă în munţii săculmii, răvăşiţi de atâtea ori de Domnii Moldovei, de acel neastâmpărat Petru Rareş mai ales, toată ţara legionară. Stăpânirea ne-a strâns între brazi şi dumbrăvi, cu Oltul curceluşe argintie la picioare, ca o linie de frontieră duşmană, să ne unifice în gând şi faptă, înfrăţind, fără să vrea desigur, atâtea mentalităţi opuse.

In preajma altui treisprezece Septembrie, şi chiar în ziua Sfintei Cruci, lagărul şi sufletele noastre au fost rupte în două. Au fost jumătate porniţi spre o destinaţie necunoscută, din grija aceleiaşi stăpâniri pentrucă, fiind prea mulţi, Statul a ţinut să nu ne înăbuşim în camerele aglomerate peste măsură. Atenţia aceasta deosebită ascundea, ca toate măsurile chioare de altfel, sub aparenţa ei de umanitate şi patriotism, un punct important de program, în defavoarea băeţilor.

Pe drum, sub cea mai straşnică pază, camarazii au observat imediat că pleacă din Ciuc cei consideraţi nepriméjdioşi, inofensivii şi proaspăt încadraţii. Nimeni nu le-a spus nici măcar în vagoanele dubă, unde vor poposi mâine, după o călătorie în noapte şi fără opriri, lipsiţi de apă şi înghesuiţi în compartimente de plumb

Convoiul...

Convoiul avea să sosească a doua zi, în zori, la Vaslui. Dincolo am rămas teroriştii, după ei, Corneliu Georgescu, Radu Mironovici, Ioan Belgea, Vasile Iasinschi, Ilie Gârneaţă, Constantin Stoicănescu, Iordache Nicoară, Puiu Gârcineanu, Petrică Bolintineanu şi alţii, căci grupul ing. Gheorghe Clime era deja judecat.

Trenul special ne lăsa în gara unui târg moldovenesc, în ţinutul cu numele melodios şi de dureros ecou. In Vasluiul atâtor mari Moldoveni, cari au umplut cu fapta lor, istoria ţării decenii întregi.

Printre mutrele roşcate, ale peronului din dimineaţa aceia umedă, n'am putut distinge figura nici unui urmaş de străbun viteaz, nici o învolburare pe feţele călătorilor la apariţia noastră stranie.

Locul era acum străin şi făptura omenească a vremei de azi murdară şi pistruiată.

Spătarul *Neculai Milescu*, cel neastâmpărat, vasluianul cârnit din poruncă domnească, doarme undeva în negre străimătăţi şi pe zgia întinselor sale moşii mişună azi viermii păgâni înfriguraţi şi fără nici o aderenţă cu sufletul lui de pelerin mondial. Legionarul român trecu astfel printre santinelele româneşti, pragul noului locaş.

MARTIRUL...

Inaintea tuturor, câteva capete venerabile, colonelul Vasile Diaconescu păşea dintr'un picior de lemn, fumând şi râzând mereu. Căuta o cameră la parter să nu fie silit să urce scările ca să ajungă primul la apelul zilnic din curte. Dela apel n'a lipsit decât în zilele de boală sau grevă a foamei pe care a făcut-o la Ciuc pentrucă nu i s'au dat, cum scria regulamentul lagărului, scrisorile lui lunare. A protestat odată energic cu toată demnitatea de ostaş şi ofiţer superior cu care a înfruntat moartea pe front. Jertfa lui pentru Ţara mare îi dădea acest drept. Acolo, la Ciuc, depusese un prim şi ultim memoriu în care arăta desluşit că şi-a pierdut pentru nouile hotare un picior, că i se poate lua trupul tot, pentru triumful legiunii, dacă Statul urmăreşte acest scop, dar nu îngăduie nimănui să-i chinuiască sufletul întrecând orice legalitate călcând cu perfidie în picioare textele unei legi creiate chiar pentru întărirea ordinei juridice a naţiunii.

Legionarii s'au cutremurat. Greva foamei era arma şi cheia teribilă cu care puteam dărîma sau descuia porţile lagărului. Bine organizată făcea inutilă această instituţie celebră chiar la începuturile ei.

Cineva, dintre cei arşi de dorul copiilor lăsaţi într'un cătun fără pâine şi foc în vatră, propunea vijelios generalizarea ei. Proectul a căzut. Unealta asta nu făcea parte din arsenalul legionar.

Par'că îl văd şi azi pe profesorul acelor zile. Ingrijorat de sănătatea Colonelului şi de eroarea în care erau să ancoreze camarazii. Era acolo doar pentru a menţine puritatea şi linia dreaptă, ortodoxă, a mişcării.

L-a cercetat pe Colonel; l-a mângâiat. Paznicii speriaţi i-au adus scrisorile şi i-au îngăduit să scre.

Marele mutilat a biruit şi a înţeles că poate străbate cu jertfa lui sârma ghimpată. Ar fi putut repeta exerciţiul grozav la Vaslui ieşind din lagăr pe această cale. N'a voit să plece şi să ne lase acolo singuri nici când şi-a revăzut copilul şi soţia plângând, implorându-l, în cancelaria temnicerilor, după 10 luni de absenţă.

Mândria lui era feciorul său. Avea să-i poarte numele nepătat dealungul anilor, chiar dacă moare de tot, tatăl lui ucis pe jumătate. Era fericit şi tânăr gândindu-se că fiul lui va avea aripi poate chiar la ieşirea tatălui din închisoare.

Flăcăul se visa pilot aviator şi obţinuse consimţământul tatălui.

Când urca încet şi scârţâind din proteze scările, colonelul se ducea la rugăciune.

Omul acesta era un credincios devotat şi se ruga în fiecare zi odată. Ţinea post negru şi participa la rugăciuine din miezul nopţii. Puritatea lui morală îl apropia de lumea îngerilor, iar disciplina intransigentă şi caracterul lui îl înălţau deasupra noastră, aşezându-l alături de marii legionari mucenici.

Toţi militarii legionari ne-au părăsit după câteva luni, dar el a rămas până la împlinirea anului. A refuzat şi nu s'a tocmit.

După învierea Domnului în 1939 şi după prelungirea anului de internare i s'a dat libertatea fiindcă prezenţa sa jena cârmuirea.

Şi ne stimula optimismul nostru. Fişa lui era plină de asemenea nesăbuinţe. Adora tineretul, alina suferinţele şi alimenta entuziasmul legionar.

Acest legionar fusese adus între sârme ca element primejdios. Devenise însă extrem de periculos şi trebuia eliminat dintr'o ambianţă unde respira cu atâta nepăsare virilă...

Conu Aristotel Gheorghiu, tot veteran viteaz, intrase în spital.

Colonelul Diaconescu fusese scos din rânduri. A doua zi lagărul a fost melancolic şi la capelă doi oameni daţi lipsă la rugăciune în faţa madonei lui Aurel Chira, două lumânări, imprimate pe podea, stinse.

Puiu Gârcineanu a dorit să aibă în apropierea lui, a dormitorului nouă, o cameră de rugăciune, şi a găsit-o. Lângă sala de mese era o odăiţă. Poate o cămară de alimente odinioară. Inţeleptul Esop, care era pictorul Chira, un Moţ din munţii Turdei, zugrav din naştere, a ostenit acolo 3 săptămâni dearându-l. Ii ţinea în braţe penelurile şi culorile când Gherasim Pârva, când Gheorghe Restea, sau fratele Casăneanu Gheorghe.

„Vedeta" lagărului

Gheorghe Căsăneanu era lăutar în taraful lui Taşcă. Invăţător, într'un sat prin apropierea Tecuciului, legionar vechi şi fanatic, era o fântână de glume şi voe bună. Era atât de vesel şi de nepăsător că ajunsese o vedetă a lagărului.

Foarte puţini ştiau cum îl chiamă, fiindcă internaţii îi spuneau simplu: Beorbi. Părea descins din paginile lui Creangă, hâtru şi subtil, inventiv şi băsnar de rasă. Intrecea în cultură şi inteligenţă atâţia diplomaţi universitari, burduf de carte înaltă, dar îşi râdea de spiritul lor livresc, într'un limbagiu de o savoare moldovenească unică.

Acest exemplar de elită n'a lignit totuşi pe nimeni. Era nelipsit dela concursurile de woley şi stângăcia lui ajunsese proverbială. Jucător şi el, concurent cu ochii şi cu gura mai mult, hrănea sufletele cu vorbele lui de duh, încântând asistenţa până la delir.

Nicu Comănescu, prahoveanul, arunca serios, după performanţele lui Beorbi, în văzduhul colbuit, expresia clasică: „E grele mingile Beorbi?".

Răspunsul invariabil al camaradului Căsăneanu: „Este grele frate Niculae!".

Nu admira în lagăr, măi frate, în asemenea clipe, pe nimeni. Numai pe Şupila. Il sorbea pe macedoneanul lung cât un gât de girafă, şi măsliniu ca un armean bragagiu în port, la Pireu.

Beorbi prindea atunci căciula de moţul răsfrânt, alerga după minge şi strica priveliştea jocului. Intre dinţi îi ardea mucul de împrumut, căci el fuma pe veresie. Un dascăl n'are bani nici afară, dar mite între sârme, fraţilor. Avea partida lui de joc şi ambiţie lui era să smulgă a... miul din mâinile lui Şupilă. Campionul acesta nu-l lăsa să doarmă după amiezele. Şupila prin tehnica lui îl exaspera. Beorbi era mic şi Şupila nu putea fi întrecut. Recunoştea că e cel mai bun jucător Şupila, dar numai pentrucă era avantajat de fizic.

Fără exagerare, Şupila era cel mai bun wolleyst al Europei. Se antrenase în lagăr 19 luni, câteva ceasuri la zi. Bombele lui ne tăia respiraţia, iar salturile sale până la sârmă păreau deslănţuite de agilitatea unui leopart. Iubea mingea şi nu mai cunoştea altă pasiune.

Macedonenii jubilau. „Conul Fănică", spuneau ei cu mândrie de mine, supraarbitrul, fiindcă am condus clubul Colţei în civilitate, l-a declarat cel mai bun jucător de pe teren.

Partidele acestea au ajuns o necesitate. In marile noastre chinuri morale, supărări şi desnădejdii, ne restabileau echilibrul sufletesc.

Le doream.

Toţi eram îndrăgostiţi de sport. Şi Şupila şi Beorbi şi locotenentul Florin Gârcineanu s'au dus pentru totdeauna. Stau dincolo împreună cu Iordache Nicoară Puiu Gârcineanu, Ion Belgea şi Vasile Buhai.

UN SFANT...

Puiu Gârcineanu îşi descria dimineaţa dorinţa, viziunea sa. Pictorul lucra apoi supravegheat, cu rândul, de locatarii dela dormitorul nouă.

Dintre ei dorm acum somn liniştit sub verdeaţa Predealului, jumătate: Puiu Gârcineanu, Iordache Nicoară, Mircea Moţoc, Nicolae Ma-

Continuare în pag. 10-a

VASLUIUL INTRE VÂNTURI

(Urmare din pagina 9-a)

ricari, Vasile Naciu, Gogu Racman şi Busuioc.

Capela lor a rămas cu Maica Domnului îndurerată în şcoala dela Vaslui. Pruncul e aşa de frumos, atât de luminos şi de bălălor. In genunchi de mii de ori Puiu şi Bădia Nicoară l-au adorat pentru frumuseţa lui nepusă. Puiu aducea, cu barba lui neagră a mag răsăritean căzut cu smerenie la picioarele unui Dumnezeu în pruncie nevinovată.

Am văzut la deshumare cămăruţa de rugăciune, plină lumină şi cu strălucirea ei de totdeauna.

Bădia Iordache a inventat icoanele din urmă, de cireş cioplite cu briceagul, zugrăvite cu acuarele şi date cu baiţ. Iconăritul acesta este o artă pur legionară şi nu este cunoscută de nicio ţară ortodoxă.

El a imprimat acestor iconiţe stilul românesc, iar noi le-am multiplicat în sute de exemplare după îndrumările lui.

„...ARMANDELE CÂND SĂ VIU ?..."

Osarii au apărut întâiu la Ciuc. Un camarad, Vasile Buhai a zărit un os curat şi alb. Orfanul acesta a inventat osăritul. Integru, aspru, săritor la nevoie era legionarul desăvârşit. Veşnic ocupat, a descoperit întâia oară virtuţile osului şlefuit. Intr'o zi de plictiseală, — şi trebue să-l amintesc, a făcut două zaruri şi o Pereche de table. El este deci noul Columb. A frecat osul pe piatră până la sudoare grea. A desenat pe partea dreaptă şi lustruită o cruce şi a iscat din el o cruciuliţă. A doua zi un crucifix. Apoi o spadă. Industria osului a fost apoi transferată la Vaslui, ca o sucursală. Legionarii aveau preferinţi ciudate: cruciuliţe şi baionete. Au umplut apoi ţara şi închisorile cu ele.

Avea Vasile Buhai un suflet nobil, de adevărat samaritean. Colinda din dormitor în dormitor cu paharele după el, lăsând în urmă speranţă şi însănătoşire. Bolnavii treceau întâiu sub mâinile şi ventuzele lui, apoi la siringa doctorului Tudorache dela Călăraşi, despre care în curând multe voi spune.

Bietul Buhai, îmi era ajutorul de noapte la strigarea reglementară a caminilor de lagăr. Când am plecat din Vaslui i-am încredinţat definitiv conducerea serviciului de noapte, căci era omul corect, aspru şi punctual, visat de Căpitan, adversarul temut al lui „Sticlete" omul tenebrelor.

Nu i-a fost teamă de moarte. Lângă patul lui veghea fantoma morţii desenată în cărbune pe un perete, pe coasa căreia se profilau versurile populare:

„Foaie verde spic de grâu,
„Armandele când să viu?

Paznicii noştri se schimbau lunar. Imi aduc aminte că într'o lună de vară, a sosit un maior bărbierit proaspăt, subţirel şi cu o cravaşe nelipsită. Victor Medrea l-a desvăţat repede de acest obicei boieresc. El mi se pare, zis bărbierul pomădat, ne-a îndemnat să nu mai scoatem cruciuliţe, ci inimioare şi căţeluşi.

DOCTRINARUL NOSTRU APRIG

Contrastele locuesc totdeauna în vecinătate, deşi nu duc casă bună. Deasupra lui nouă, era dormitorul opt, ocupat de „Tuţani", sau agenţii noştri. Mişcarea şi-a avut întotdeauna trădătorii ei. Eu nu mă împăcam cu asemenea specimene. De asemenea Ionel Belgea şi Bădia Radu Mironovici nu avea timp să-i vadă. Amândoi erau foarte ocupaţi. Primul făcea zilnic sute de ture pe jos fortificându-şi un trup de oţel subţire, armonios. Vorbea puţin în curte şi atunci dinţii lui perfecţi şi albi ca perlele sclipeau straşnic în lumina soarelui. Nopţile toate le pierdea în controverse şi îmbărbătări prin dormitoarele cu Prieteni sinceri.

In Ionel Belgea am găsit un doctrinar al mişcării impetuos. Acest răsvrătit român din Banatul sfârtecat era viforos ca Eftimie Murgu, marele patriot, fanatic şi fără prihană. Il interesa linia laică a mişcării, demnitatea adepţilor, intransigenţa membrilor, caracterul insului. Visa o elită de nuanţa aspră a samsarilor şi punea accent pe forţă şi raţiune.

El făcea legătura noastră cu centrul exterior printr'o serie întreagă de curiere logodnice.

Bădia Mironovici era cel mai mare osar, fiindcă avea un ochiu ager şi foarte bun şi o mână precisă. Medalioanele lui sunt de o execuţie şi o artă neatinsă de vreunul, perfecte. Arareori, fiindcă era şi bucovinean, făcea o vizită lui bădia Iasinschi, la trei metri depărtare de fereastra unde-şi instalase atelierul. Un plop îi cânta din frunze la geam, acompaniat de ciorile cocoţate în creştet, multe cum n'am văzut nicăeri.

FRAŢII DE DINCOLO

Trecea şi pe la Corneliu Georgescu să-şi confrunte şi lucrările şi, mai ales, părerile. Camaradul Georgescu stătea la parter în dormitorul ardelenilor, cu catolicii. E adevărat că dormitorul acesta era cel mai bun, dar ardelenii căzuseră iar în păcat. S-au izolat devenind tot regionalişti. Pentru ei cânta doctorul Cincora, ascultat cu sfinţenie de Viorel Bohorodea-Boborel, Hanu, Colhon, Mitu Banea, Dr. Păcurariu, Lae Lupu, Petru Paştiu, Iancu Pleşeriu, Gusti, cari erau sau osari sau lemnari, sub supravegherea directă a lui Radu Mironovici.

Macedonenii

Chiar lângă ei, şi luându-se după ei, s'au sindicalizat macedonenii. Intr'o bună zi au evacuat pe cei de la trei şi s'au instalat ei, declarându-se republică macedoneană autonomă sub protectorat fascisto-italian, deoarece detestau pe greci. Preşedinte a fost proclamat imediat Spiru Popescu, fiindcă Grigore Pihu zăcea în sanatoriu la Braşov, iar tăcutul Gheorghe Ghiţia şi vorbăreţul Sterie Ficata zis şi tenorul Pindului, plecaseră de mult.

Mircea Goga era şeful statului.

Primii cetăţeni: Spiru Buigoli, Sola Stavre, Bujin şi drept minoritari: Traian Clime, Teodor Tudose şi Iordache Spânu, căci ultimii nu erau din Pind, ci doar bieţi legionari români.

Fruntea semeaţă şi figura romană a lui Mircea Goga şi Spiru Popescu, boiul frumos al tuturor, a căzut secerat în noaptea groaznică de Septembrie...

GERUL ŞI PLOILE VASLUIULUI

Cine a uitat gerul Vasluiului, deslănţuit din largul Bugeacului, ascuţit şi şuerător? Ploile de toamnă nesfârşite şi băltţile de apă din curte pe unde navigam cu scândurele?

Poesia toamnelor, putrede şi căptuşite de ploi s'a născut aici în inima Moldovei. Nopţile cântau din fluerul ploilor săptămâni dearândul şi cucuveaua, la răstimpuri, ţipa în besna înflorată. O alungam şi revenea ca o neagră presimţire. Ne cobia amarul şi durerea.

Sărmana a fost prinsă de băeţi, orbită de lumina soarelui la Rusalii...

N'am văzut nimic deosebit dincolo de clădirea noastră în cărămidă roşie, o caracteristică a peisajului, a regiunei întregi care să distingă Vasluiul de alte aşezări omeneşti. In faţa lagărului se profila o vale fără limite precise şi deasupra ei o colină arsă şi desfundată de ploi. Pământ galben şi pauper fără urme de cultură şi viaţă omenească. Imprejurimea era atât de mohorâtă şi cadrul de o pustietate sfâşietoare. Pe şoseaua din apropiere, care leagă şi azi Vasluiul de Iaşi, sburau olinioară poştalioane şi caleşti boereşti spre iarmaroacele vestite. Regiunea a sărăcit şi în oameni şi în bogăţii, fiindcă a făcut atâtea eforturi să se menţie pe calea tuturor năvălitorilor.

VÂNTURILE...

Tristeţea locului e copleşitoare, molipsitoare, şi distruge. Pricep azi mai bine lumina blândă din ochii oamenilor şi înţeleg voroava cronicarului care ne-a aşezat speţa sub povara vremurilor. Moldovenii Vasluiului sunt mici şi mohorâţi, pare că retezaţi de vânturi şi coloraţi de ele.

Există totuşi ceva aici, O pecete a locului, pe chipul şi sufletele oamenilor. Ceva descoperit mai târziu după plecare, la săptămâni de zile. Vânturile veşnice din această vornicie veche.

Cei care au vieţuit între zidurile lagărului Vaslui, vor păstra de bună seamă, toată viaţa lor, adânc în urechi, vuetul necontenit al vânturilor muscăleşti, melodia lor tânguitoare, fluturarea lor domoală şi neîntreruptă, ca o nesfârşită năframă peste capete, curgerea lor peste mădularele obosite, fără istov. In tânguirea asta fără de sfârşit omul devine cântăreţul plin de jale al lumii lui lăuntrice şi dorurile îi îmbulzesc cu desăvârşire. Moldova este o vioară pe care cântă jalea noastră de veacuri...

Vasluiul dintre vânturi ne urmăreşte cu icoana lui, de sfâşieri şi melancolii ca un prieten drag până la ultima noastră suflare...

Fănică Anastasescu

ION, FRATELE LUI

ION ZELEA CODREANU

Inginerul Ion I. Zelea Codreanu era fratele iubit al Căpitanului. Fiindcă a păşit pe urmele lui şi pentru puritatea lui morală superioară, aici, trebuia să-l însoţească şi dincolo. Aşa i-a fost hărăzit lui de Dumnezeu.

Fratele Ion a simţit-o de mult. Şi-a iatuit traectoria vieţii de mucenic şi s'a grăbit să se desăvârşească.

La 22 Septembrie 1939 era prezent lângă El, lângă sfântul lui frate. Şi lângă Moţa, cumnatul. In acest cerc de familie luminoasă a mai identificat un frăţior, Răduţu Codreanu, al cincilea copil al casei, se stinsese abia la vârsta de zece luni, şi pe pământ Ion nu l-a putut cunoaşte. Se născuse aici, în Huşul moldovenesc, înaintea lui cu un an.

Ion era al şaselea frate. Spre deosebire de ceilalţi băeţi, el a fost toată viaţa plăpând ca'o şcolăriţă, duios şi blând ca o mamă, tăcut. Intre atâtea glasuri vioaie, jocuri şi sbenguială, căci părinţii numărau şeapte odrasle, făptura lui Ion, liniştită şi senină, creştea în tăcere şi sfială, dar copleşită de dragostea Căpitanului şi-a surioarei Silvia, surâzând arare. Avea doar un prieten ciudat, burduf de voie bună şi neastâmpăr, pe un conşcolar mai mic, Milucă Nicolau, de care s'a legat cu jurământ să nu se mai despartă niciodată.

Tremurători şi în mare taină, copii de şcoală primară şi-au legat viaţa într'o seară cu lună nouă, după ritualul haiducilor, sărutându-şi în legământ braţul crestat aievea, degetul inelar fulgerându-şi albeaţa şi stropii de sânge în întuneric ca o timpurie prevestire.

Târziu de tot au aflat ai casei. Martorii acestei frăţii de cruce, Cuţi Ghica şi Georgică Moisina, s'au destăinuit la sora Silvia, confidenta lor discretă.

Amănuntul n'ar avea nicio însemnătate în altă parte. Un joc de copii înflăcăraţi de-o carte cu panduri, o curiozitate împlinită.

Ion I. Codreanu şi Milucă Nicolau însă, s'au dorit tovarăşi de viaţă şi s'au voit uniţi în simţiri şi soartă. Copilăria lor s'a împletit de-atunci şi s'a irosit în joc, veselie frăţească. Deveniseră prieteni nedespărţiţi şi nicio umbră nu le-a turburat amiciţia dealungul anilor puţini.

Amândoi fraţi de cruce, înainte de instituirea frăţiei legionare de Căpitan, amândoi prieteni nedesminţiţi toată viaţa, amândoi legionari în Huşul acela sărac în elemente dârze, jidov şi jidovit aproape de tot, vor cădea amândoi în aceiaş noapte ca să nu se mai despartă niciodată.

Emil Nicolau era bolnav de mult şi nepăsător. Intre ceilalţi camarazi din beciul poliţei, îngroziţi şi fără graiu, din acea noapte de pomină, numai Milucă şi atitudinea lui sfida autoritatea îndârjită. Vorbea, vorbea, râdea şi glumea ştiind că nu o mai poate face peste câteva ceasuri şi aici, pe pământ.

Alături de el medita uimit şi Vasile Croitoru. Vasile era mai în vârstă i avea şease copii. Se ştia, sărmanul, doar prieten cu spiritul legionar.

Asasinarea

Trupul lui a fost al treilea doborît, căci aşa pretindea porunca; să fie trei de judeţ.

Sus, în cimitirul Eternitatea, acolo în marginea Huşilor, lângă islazuri şi podgorii, stau trei cruci albe de veghe deasupra oraşului, trei trupuri înfrăţite într'un singur mormânt.

Azi abia vor fi prohodite şi reînhumate. Osemintele lui Ion Codreanu îşi vor ocupa sicriul lor, ca şi celelalte, ca să doarmă alăturea până la sunarea judecăţii celei mari.

Pe inginerul agronom I. Z. Codreanu l-am găsit şi văzut întâia oară în 1934 la închisoarea Jilava. Era acolo pentru simpla vină de-a se fi născut fratele celui negăsit încă şi fiul profesorului Ion Zelea-Codreanu. Impreună cu el erau şi Horia şi Cătălin şi Decebal. Toţi doar era fraţii Lui.

Pentru aceiaşi mare crimă, de care un muritor nu se poate face singur vinovat, a intrat, în 1938, în puşcărie la Constanţa. Deastădată trebuia găsit vinovat cu adevărat, căci prea era bun acest fiu de revoluţionar, şi poliţia a fost ca niciodată foarte bine informată, dat în judecată şi osândit aspru. După ce fusese arestat i s'a găsit acasă într'o butonieră de haină veche şi nepurtată o cruciuliţă. Tribunalul a fost fericit în ziua aceia şi cea mai mare pedeapsă pentru o insignă, şeapte luni de puşcărie, fu repede aplicată.

Procesul, închisoarea...

In procesul monstruos, Ion şi-a apărat legăturile de sânge, cari nu pot fi o culpă niciodată, nu şi-a renegat nici pe tatăl său, nici pe marele lui frate, şi a demonstrat sdrobitor imoralitatea procedurii şi-a înscenării. Apărarea lui necruţătoare, logica lui de fier, marea lui îndrăsneală însă au fost şi ele pedepsite cu un plus de-o lună. Camaradul inginer a păşit senin pe pragul închisorii Constanţa. Fără nici o remuşcare şi bucuros că se poate şi el jertfi pentru biruinţa de mâine, pe care o vedea, pe care o trăia cu toate fibrele trupului său răsvrătit şi mlădios. Dealtfel conştiinţa adâncă, tare, că familia şi mişcarea are nevoie şi de jertfa lui, de jertfa lui supremă, nu l-a părăsit niciodată. A scris-o şi-a mărturisit-o încă din lunile Jilavei anului 1934 şi şi-a trăit viaţa supunându-o acestui gând cutremurător, clipă de clipă, mereu mai înfrigurat că nu se apropie ceasul visat, frământat necontenit de ispită şi îndoiala chinuitoare că nu va fi vrednic, nu se va putea desăvârşi să-şi încunune sfârşitul cu martiriu. Setea lui de-a se zidi la temeliile biruinţei l-a ros ca o boală ani întregi.

Temniţa nu l-a putut îmblânzi. Când a venit acolo, pentru al nu ştiu câtelea proces, dela Jilava, camaradul Ion Cara Tănase, bolnav şi cu febră de patruzeci de grade, istovit cu desăvârşire, l-a rugat pe Ion să-l ajute. Să nu-l lase la proces a doua zi, să nu moară în desbateri ca un laş. Ion i-a jurat că se va opune la ridicarea bolnavului, cu toate puterile, cu preţul vieţii lui chiar. A doua zi Ion şi-a ţinut cu străşnicie jurământul. S'a luptat cu gardienii ceasuri întregi, obiecţiându-le întâi lipsa de omenie, a cerut apoi un medic care n'a mai venit niciodată, iar după ce s'a trezit insultat, a replicat demn şi în limitele bunecuviinţi, a regulamentului chiar.

Spre amează macedoneanul Caratănase, care se socotea laş la boală, fusese ridicat cu forţa din mâinile lui. Ion a rămas pe cimentul celulei cu braţele întinse după camardul drag, cu ele sângerând de loviturile cauciucurilor. Ca un recalcitrant dovedit a fost apoi pus în cătuşi şi trimis în duba de plumb la cealaltă margine a ţării, la Caransebeş. Aici a primit o veste grozavă şi vizita mamei sale. El i-a mărturisit senin că nu crede în informaţiile ziarului şi a trăit cu această bucurie luminoasă în suflet convins că ce s'a tipărit odinioară a fost încă un neadevăr, suprema minciună, marea lor amăgire.

A condus apoi în acest spirit de insurecţie permanentă, de vijelioasă nădejde în ivirea Lui la timpul potrivit şi ales de El, pe camarazii din Caransebeş până la eliberare.

Ce-a lucrat acolo cu mâinile lui trebuie văzut. Vasile Buhai a inventat cruciuliţa de os, bădia Iordache Nicoară a descoperit arta icoanelor de lemn de cireş, iar inginerul agronom Ion Codreanu, omul îndrăgostit de lut şi modelarea lui, a creiat acolo o nouă industrie, a statuetelor din pâine şi pământ colorat, frământând bulgării zile întregi până le-a dat duritatea marmorei.

Lagărele şi închisorile au rivalizat apoi. Camarazii au uitat în munci artistice lumea de dincolo de sârme, şi cu ea o parte din durerile lor.

Agronomul Ion Codreanu s'a consolat iscodind forme şi culori noi, prefigurând pe vase şi coji de ou peisagiul exotic şi câmpiile Huşilor atât de scumpe inimei sale. Lângă obiectele lui a postit post negru şi pentru ele şi răutatea măsurilor poliţieneşti, a paznicilor sălbatici, a ţinut zile întregi greva foamei. Ars de toate neliniştele, chinuit de răcelile din Jilava, învechite acum, şi suferind de foame şi sete, şi-a măcinat trupul firav. Când a ieşit din închisoare slăbise de tot. Luni întregi a stat cu mama lângă pat în odăiţa lui din Huşi. Şi cu o soţie dragă, cu care s'a legat de curând.

Era camera de vară şi de popasuri scurte a Căpitanului. Stă şi azi acolo, în casele din strada Ion Mârza nr. 5, Huşi, cum a fost odinioară, cu icoana de Arhanghel pe perete şi biblioteca colbuită acoperind parcă şi tavanul, cu măsuţa lângă uşe, mică şi gârbovită parcă de vreme.

Ion a privit deatâtea ori dela geamul ei către grădina pe care el a îngrijit-o din fragedă lui copilărie. Aleele de trandafiri, pomii [illegible], fântâna din curte, s'au bucurat de mângâierile mâinilor lui. Indrăgostit de flori şi de miresme, cu un deosebit gust artistic, a făcut din grădina copilăriei o operă de aleasă frumuseţe. Nimeni din familie poate n'a iubit florile ca acest om curat, frumos şi nevinovat ca ele. Din patul lui de suferinţă ele şi visul lui mare i-au fost preţioasă mângâiere. Treci printre tufani şi vite, pomi şi rondouri ca printr'o grădină de minuni. Ion a fost un sfânt care a iubit podoabele pământului cu o [illegible]zătoare dragoste. Un Ioachim al florilor moldovenesc. Cu marea lui iubire a ţinut în viaţă toţi pomii bătrâni. Şi chiar pe moşneagul cais până la întoarcerea tatălui său din închisoare.

Caisul trebuia să moară şi el la 12—13 ani, ca toţi caişii. Are azi vârsta lui Ion şi anii obişnuiţi pe deasupra. Un vestit botanist, care i-a constatat ştiinţific vechimea, l-a catalogat fenomen. Cu iubirea şi îngrijirea lui Ion, pomul îşi numără verde încă cei cincizeci de ani.

Dintr'un ram răsturnat de-o furtună, Ion a cioplit o tabacheră pentru papaia. I-a ajuns la Ciuc în lagăr şi pe ea se vede scris cu briceagul, de tata, ziua sosirii: Celula M.-C. 7/X/939.

Azi bătrânul cais începe să se usuce. Anii de prigoană şi mai ales drumul fără întoarcere al lui Ion, căci el a trăit din ochii lui în ultima vreme, din lumina lor blândă şi învăluitoare, lipsa lui totală, îl fărâmiţează cu fiecare adiere. Ciudată lui răvăşire este iar o minune. Ploile lui Dumnezeu azi îl udă numai ca să-l putrezească mai repede. Să ajungă mai iute, cât mai iute la picioarele lui Ion.

Ocârmuirea a aplicat preceptul talmudic şi a doborît încăodată pe cel mai bun dintre cei rămaşi, drept groaznică exemplificare. Trei [illegible] priviri holbate şi ochi unduroşi aveau să jubileze lângă trupul lui prăbuşit pe caldarâm. Fuga lui după prima salvă s'a sfârşit lângă o biserică şi ochii i-au rămas ţintă la sălaşul dumnezeiesc. Din ceruri ne priveşte fericit căci i-a iertat pe toţi. A declarat-o doar tot el, fără un dram de mândrie dealtfel, că jertfa lui este inevitabilă. Că el va cădea fiind curat, bun şi blând, şi nimeni atunci nu-l va putea acuza, că sacrificiul lui trebuie, este absolut necesar pentru biruinţa legionară, obligatoriu pentru familie. Cu această credinţă nestrămutată că el este cel ales, numai el, a împiedecat pe soră atotiubitoare, să se îngroape ei pentru toată viaţa, ca să scape el între zidurile unei mânăstiri.

Acesta a fost Ion, fratele Căpitanului, un suflet mare, sfânt şi vrednic de el şi care s'a dus lângă dânsul ca să nu se mai despartă de El niciodată.

Lae Lupu

CÂNTECUL LEGIONAR

Cu brațele suim in soare catapetezme pentru veac...

Cântecul legionar este sfânt.

S'a născut din jertfă. Strofele lui semănate cu viață și moarte au ceva din inălțimea cerului, din adâncurile pământului, din mugetul mării. Puterea lui înfrânge oameni, răstoarnă munți, străbate văi și codri și tinde către soare, impărțindu-și cu el lumina.

In cântecul legionar se infrățește omul cu Dumnezeu, se cunună viața cu moartea; in el clocotește neamul, urlându-și setea de dreptate și dreptul la viață.

Cu slova cântecului pe buze au căzut martirii noștri răpuși de gloanțe și de ștreang.

„...De cădem cu toți izbiți în frunte,
Ni-i dragă moartea pentru Căpitan!"

. . . .

Cântecul le-a mângâiat legionarilor viața de celulă și soarta lor de ocnă. Așa cum făt-frumos din basme prindea puteri dela pământ când zmeul il trântea pe spate, tot astfel legionarul prindea viață din puterea cântecului.

Cu capetele descoperite, cu frunțile arse de soare și vânt, cu mușchii încordați de parcă's gata să plesnească, treceau legionarii prin fureșul de gloanțe, strigându-și cântecul de biruință ca să s'audă până la cer, sa li se deschidă porțile raiului.

Martirii noștri au intrat in rai cântând.

Au amuțit o clipă corurile ingerilor, cântările heruvimilor și glasurile serafimilor. Veneau legionarii. Din piepturile lor de fier, melodia țâșnea viforoasă.

Iată-l pe Căpitan!

Este in frunte, invăluit in raze de lumină. Amestec de fulger și viață. In urma Lui flăcăii mii și mii păsesc transfigurați. Nici gura nu li-i arsă de sete, nici rănile nu-i dor. Cântă toți, cu Căpitanul laolaltă, de răsună văzduhul. Sunt ei, camarazii noștri porniți să ducă Cerului solia neamului reinviat.

Cântau legionarii când au ajuns la Dumnezeu...

*

Cuvintele noastre, oricât de meșteșugite, nu vor izbuti nicicând să zugrăvească adevăratul inteles al cântecului legionar. Insemnătatea lui, a definit-o pentru veacuri Căpitanul, care in cartea sa „Pentru Legionari" ne lămurește odată pentru totdeauna vorbind despre cântec:

„Pentru a putea să cânți, iți trebue o anumită stare sufletească.

Cel ce merge să fure pe cineva, acela nu poate cânta. Nici cel ce merge să facă o nedreptate. Nici cel al cărui suflet e ros de patimi și de vrăjmășie față de camaradul său. Și nici acel al cărui suflet e sterp de credință.

De aceia, voi, legionari de azi sau de mâine, de câte ori veți avea nevoe a vă orienta în spiritul legionar, să vă reintoarceți la aceste patru linii de început, care stau la temelia vieții noastre. Iar cântecul vă va fi un îndreptar.

De nu veți putea cânta, să știți că este o boală care vă roade în adâncul ființei voastre sufletești, sau că vremea v'a turnat păcate peste sufletul curat; iar dacă nu le veți putea vindeca, să vă dați de o parte și să lăsați locul vostru, celor ce vor putea cânta".

Te-am ințeles, Căpitane!

Ion Mânzatu

ICOANA DIN VĂCĂREȘTI

E liniște in celulea Văcărești. Doar ordinele gardienilor se aud din când in când, lumea de după gratii își toarce în tăcere gândurile. Biserica imbrățișează pe cei încătușați cu dragoste, chiar și pe aceia care o privesc cu dispreț.

Celula Nr. 13 se deschide și un tânăr în costum național, cu ochi de cer și chip de bronz privește cu drag crucile scăldate in lumina soarelui, apoi se îndreaptă spre biserică, și in genunchi în fața icoanei se roagă „Doamne, luăm asupra noastră păcatele neamului acestuia, primește-ne suferințele de acum, fă ca din această suferință să rodească o zi mai bună pentru el".

Arhanghelul il binecuvintează și ii dă putere de a nimici oastea iadului.

Peste câțiva ani alți pași se îndreaptă spre sfânta icoană. Nicoleta in genunchi se roagă pentru Căpitan, pentru țara aceasta... Pe drumul de lumină deschis de Vrâncioaia, de Ecaterina Teodoroiu, Pelaghia Roșu, Oltea Doamna, Nicoleta chiamă la viață nouă româncele.

„Să pornim pe această cale a rugăciunii. Să ne rugăm mult. Să ne rugăm adânc. Noi cele dintâi trebuie să alergăm să chemăm lumina, pentrucă femeile cele dintâi s'au învrednicit de a cunoaște lumina cea mare a învierii".

Alți pași se îndreaptă spre icoană: Nicadorii, Decemvirii, oastea de sub pământ, oastea care încălzea celulele cu focul dragostei pentru Căpitan și Legiune, oastea cioplită din stâncă spre care doineau toate închisorile și pe care un singur om Căpitanul, a putut-o opri să nu dărâme zidurile și să pornească la luptă. Din sabia Arhanghelului și-a primit această oaste văpăi în suflet „Arhanghelul ne-a ajutat de-am pedepsit pe vinovat". „Dar zece trăsnete'n mânie l-au fulgerat pe trădător".

...Și pașii celor ce se apropiau de sfânta icoană se înmulțeau. Flăcăi și fete au venit acolo in celulea cu zăngănit de lanțuri și grele cătușe. In sufletele tuturor Arhanghelul a aprins făclia din sabia lui de foc și oastea aceasta a trecut în uniformă. O parte și-a dat viața trecând în înviere, o altă parte a trecut în coloanele vestitoare ale Biruinței.

In fruntea legionarilor pășește Arhanghelul Mihail și nici o putere de pe pământ sau de sub pământ nu va putea birui oastea condusă de Căpetenia Ingerilor. „Cu noi este Dumnezeu înțelegeți neamuri și vă plecați, căci cu noi este Dumnezeu".

Cornelia Novacu

Democrația este în slujba marei finanțe. Din cauza sistemului costisitor și a concurenții dintre diferite grupări, democrația cere să fie alimentată cu bani mulți. Ca o consecință firească ajunge sluga marei finanțe internaționale jidănești care o subjugă, plătind-o.

In modul acesta soarta unui neam este dată pe mâna unei caste de bancheri.

C. Z. C.

BREVIAR BIBLIOGRAFIC AL CULTURII LEGIONARE

Pentru a inlesni cunoașterea literaturii legionare dăm în rândurile de mai jos un breviar al cărților scrisă de legionari pentru legionari.

*

Corneliu Z. Codreanu: „Pentru Legionari" Ed. Totul pentru Țară, Sibiu, 1936; Ed. II, București, 1937; Ed. III, București 1940.

Cărticica șefului de cuib — „Scrisori din inchisoare" — „Circulările Căpitanului".

Ion I. Moța: „La sécurité juridique dans la Société des Nations". Teză de doctorat, București, Ed. Bucovina, 1932.

Ion I. Moța: „Cranii de lemn". Ed. Totul pentru Țară, Sibiu 1936.

Ion I. Moța: „Prezent" Ed. Bucovina, Buc. „Testamentul lui Ion Moța".

Vasile Marin: „Crez de generație" Ed. Bucovina, Buc. 1937. „Rânduri pentru studenți".

Profesor Traian Brăileanu: „Sociologie generală" Cernăuți 1926. Prof. Traian Brăileanu: Statul și comunitatea morală". Cernăuți. 1937.

Profesor Traian Brăileanu: „Politica". Cernăuți, 1928.

Profesor Traian Brăileanu: „Sociologia și arta guvernării".

Nae Ionescu: „Roza vânturilor" Ed. Cultura Națională 1936.

Alexandru Cantacuzino: „Românismul nostru". Buc. 1936.

Alexandru Cantacuzino: „Pentru Christos". Buc. 1937.

Alexandru Cantacuzino: „Românul de mâine", Craiova, 1935.

Ion Banea: „Căpitanul". Sibiu 1936.

Neculai Totu, „Insemnări de pe front", București 1937.

Preot I. Dumitrescu-Borșa: „Cea mai mare jertfă legionară". Buc. 1937.

Mihail Polihroniade: „Tineretul și politica externă". Colecția Rânduiala, 1937.

Mihail Polihroniade și Alexandru Christian Tell: „Domnia lui Carol I". vol. I. Editura Vremea. Buc. 1937.

Vasile Christescu, comandant legionar: „Istoria militară a Daciei romane".

Vasile Christescu: „Situația României după acordul dela Muenchen". Tipărită în tipografia improvizată fără știrea guvernului, in anul 1938.

Dorul Belimace: „Revoluția fascistă". Editura Nicador, 1935.

Victor Gârcineanu: „Din lumea legionară". Colecția Rânduiala.

Traian Herseni „Mișcarea legionară și țărănimea". Colecția caetelor verzi.

Traian Herseni: „Mișcarea legionară și muncitorimea".

Sima Simulescu: „Modele sburătoare". Buc.

D. C. Amzăr: „Naționalismul tineretului". Colecția Rânduiala.

D. C. Amzăr: „Naționalismul partidelor". Colecția Rânduiala.

D. C. Amzăr: „Lupta Mântuitorului". Colecția Rânduiala.

Ernest Bernea: „Tineretul și politica". Colecția Rânduiala.

Ernest Bernea: „Gânduri pentru Țara nouă". Colecția Rânduiala.

Ernest Bernea: Stil legionar". Colecția Rânduiala.

Ernest Bernea: „Cartea Căpitanilor".

Ion Veverca: „Suflet și Gând". Colecția Rânduiala.

Nicolae Roșu: „Dialectica Naționalismului". Ed. Cultura Națională 1935.

Nicolae Roșu: „Orientări în veac". Editura Cugetarea, 1937.

Anton Balotă: „Satul izvor de viață românească". Ed. Rotativa 1938.

Valeriu Cârdu: „Culburi de lumină". Buc. 1937 (versuri).

Aron Cotruș: „Horia". Ed. Olimpului, Buc. 1937.

Aron Cotruș: „Minerii". Ed. Universul, Buc. 1937.

Aron Cotruș: „Țară". Ed. Rânduiala, Buc. 1937.

Radu Gyr: „Cununi uscate" (versuri). Ed. Cartea Românească Buc. 1938.

Constantin I. Goga: „Cântece din țara mea". Tg. Jiu, 1936.

Cărțile din Biblioteca Generația Nouă dela Iași.

„Adevărul în procesul Corneliu Z. Codreanu", alcătuit și tipărit de Horia Sima, cu un grup de legionari, sub prigoană, în anul 1938.

„ZIDARI DE VEACURI VIITOARE…"

1 Decembrie 1922.
La Iaşi.
Se dezlănţue furtuna.

Rectorul şi profesorii Universităţii nu au luat în seamă cererea dreaptă a studenţimii. Durerea porneşte dela Facultatea de medicină. Profesorul Şumuleanu i-a înţeles pe băeţi şi-i sprijină. Toată lumea creştină din bătrâna capitală a Moldovei află, cu mulţumire, vânzoleala studenţească; numai profesorii cari s'au înşurubat la conducerea Facultăţii nu ştiu ce se petrece. Nu ştiu, ori nu vor să ştie. — tot una-i.

Şi la urma-urmelor, de unde porneşte buba?

Studenţii jidovi cari s'au înmulţit peste măsură se îmbulzesc să experimenteze pe cadavre creştine. Deocamdată, cu legile şi cu oamenii cari ne guvernează, nu-i chip să-i dai afară; li se cere însă numai atât: să disece pe cadavre jidoveşti. Şi nu se supun; nu vor să înţeleagă ceasul de sfântă răzvrătire românească. Ei pretextează că talmudul îi obligă să-şi înmormânteze toate cadavrele, nu le este îngăduit să le aducă pe masa de disecţie a Facultăţii. Îndărătnicia jidovilor şi — mai cuseamă — atenţia vinovată pe care le-o arată unii dintre profesori, îi încurajează să se creadă acasă la ei, între zidurile muncite cu trudă şi cu duh creştinesc ale Facultăţii de Medicină.

Din toamnă, mişună studenţimea pe străzile Iaşilor. Delegaţiile trimise au pus în vedere rectoratului şi decanatelor faptul că situaţia nu mai este tolerabilă. Fiecare student medicinist, să-şi desăvârşească studiul pe cadavrele date de respectiva alcătuire confesională. Se mai susţine — cu bună dreptate — admiterea unui număr proporţional de studenţi jidovi în facultăţile româneşti.

Vânduţii străinilor, conducătorii nefireşti ai studenţilor, schiţează zâmbete sarcastice. Nu sunt în stare să măsoare prăpastia care se înfiripă între ei şi sufletele năvalnice dogorite de dragostea neamului şi pământului românesc. Ba, se mai întâmplă încă un lucru necurat: rectorul încurajează unele nuclee studenţeşti-comuniste (haimanale jidoveşti, aduse de vânturi neprielnice de prin cele hăuşuri galiţiene, înscrişi la Universitate sub falsa carte de vizită: basarabean).

Târgul se arăta pe faţă, cu neobrăzare.

Capii autorităţilor, încurajaţi de propaganda jidovească nechibzuită, au decretat că dreptatea studenţilor şi dragostea lor de Patrie sunt în afară de lege!

Se cutremură şi temelia bătrânei Academii Mihăilene.

Studentul tânăr — Corneliu Z. Codreanu — cu pară de foc în suflet şi'n privire, dă semnalul de luptă. Miile de studenţi s'au adunat, ca prin farmec, sub drapelul Dreptăţii. Dela Râpa Galbenă, pornesc în sus, pe strada Carol, către Universitate. Cuvântul de ordine e lapidar: manifestare pentru admiterea cererii studenţilor dela medicină. Nu era o răscoală şi omul de bunăcredinţă nu avea dece să se teamă de întâlnirea cu pâlcul studenţesc. Toată lumea se aştepta la împlinirea cererii şi — fireşte — la potolirea mişcării.

Dar profesorii nu au vrut să se întâlnească, în pragul Universităţii, cu flăcăii nevinovaţi; au zbârnâit telefoanele şi le-au trimis în cale cordoane de jandarmi şi pe procurorul de serviciu.

Măsura a îndârjit peste măsură pe studenţi şi cordoanele înarmate nu au mai fost în măsură să oprească valul indignării.

Pe-atunci, la Iaşi, soldaţii încă mai ştiau ce rosturi împlineşte studentul român în viaţa Ţării şi fereau de pe umerii lui lovitura cea grea a patului de armă.

Cu muncă şi cântec se ridică zidurile Ţării

In 1933 la Casa Verde, în timpul construcţiei

Asediul

De jos, de la Tufli, până la Universitate, au fost sparte trei cordoane.

La ultima baricadă, un procuror mititel începe o glăsuire patriotică.

— Şi, la urma-urmelor, ce vreţi dumneavoastră? — se adresează el cu amorul delegaţilor studenţimii.

— Să fim lăsaţi în pace ca să ne vedem de treabă, româneşte, în Facultăţi.

Pe cadavrele creştine la Medicină să nu mai lucreze jidovii.

— Aveţi cuvântul meu de onoare că aşa se va întâmpla.

Cuvântul de onoare al procurorului fâlfâia în vânt ca steagul ligii naţiunilor. S'a dat pe faţă, îndată ce i s'a cerut îngăduinţa ca delegaţia cumită de studenţi să ia contact cu aceia a profesorilor. Nici n'a vrut să asculte asemenea propunere.

Fireşte cuvântul lui de onoare a rămas pe caldarâmul străzii, la poalele statuii lui Mihalache Kogălniceanu, iar studenţimea avântată, peste orice baricadă, a pătruns în Universitate. In sala paşilor pierduţi s'a revărsat ca o apă de primăvară iureşul studenţesc. De-afară, ordine aspre pentru încercuire.

Asediu în toată puterea cuvântului. La drept vorbind, nimeni nu avea intenţia să părăsească poziţia; doar nu venise acolo cu gândul acesta atâta puhoi de studenţi.

In sală se face tăcere. Cuvântează un flăcău sprinten, cu privire pătrunzătoare. Din fiecare vorbă a lui scapără scântei. Nimic de prisos. Nimic înflorit. Parcă se prăvălesc stânci din culmile Ceahlăului.

Se desbate procesul războiului cel mare pentru întregirea neamului.

Se arată starea de durere a plugarului, zăvorit între haturile pământului, cu privirile pierdute mereu către înălţimile albastre, de unde s'o îndura Cel de Sus să-i trimită picătura de ploaie la vreme. Lipsa de unelte şi neputinţa de a-şi îngriji odraslele. Mor cu zile copiii ţăranului român.

Nu se îngrijeşte nimeni de starea fizică şi morală a săteanului. Şi doar s'a dovedit că între valorile Neamului procentul cel mai mare dă ţăranul [illegible] este impresionant.

[illegible] din fabrică este speculat până la istovire şi în locul unei omeneşti îngrijiri, i se trimite ideia comunistă necredincioasă ca să-l abată din calea dragostei de ţară şi să-l poată sugruma mai lesne la întunerec.

Studenţii ţării să adâncească toate problemele acestea şi să le rezolve.

— Unde sunt profesorii cari să ne asculte cuvântul. Nu avem nimic de ascuns. Dar ei de ce nu ne ies în cale să ne ajute în drumul nostru cel drept?

Aşa ne vorbeşte delegatul studenţilor — Corneliu Z. Codreanu.

Se lămurise de pe atunci neaţăpânita putere de organizare la flăcăul cu privire senină. Tot el a rânduit ca să-şi arate păsul delegaţiile venite dela Universităţile din Cernăuţi, Cluj şi Bucureşti.

S'a redactat şi moţiunea către guvern şi către rectorat.

Asediaţi şi — totodată cuceritori ai redutei — aşteptăm acum rezultatul luptei.

Profesorii au fost încunoştiinţaţi despre punctele de vedere ale studenţilor, în ceia ce-i priveşte. Dar răspunsul a venit categoric: să părăsim incinta; cât despre îndreptarea nelegiuirii dela Facultatea de Medicină — nici vorbă.

Trimitem atunci camarazi cari să ne aprovizioneze cu alimente.

La uşa cea mare, pază straşnică. Comandanţii trupelor nici nu vor să auză. Ne declară pe toţi arestaţi şi ni se spune că trebue să ne predăm în mâinile forţei poliţieneşti.

Poziţia s'a schimbat. Conducătorul delegaţiilor studenţeşti — Corneliu Z. Codreanu hotărăşte ca nimeni să nu părăsească Universitatea. Altfel e primejdie. Şi revendicările ne rămân în vânt.

S'a născut cântecul legionar

In noaptea aceia de întâi Decembrie Sala „paşilor pierduţi" dela Academia Mihăileană vibra de tinereţe.

Planuri strategice au fost puse în aplicare numaidecât. Intreaga societate ieşeană aflase despre întâmplare. Asediul lua proporţii. Capii netrebnici de autorităţi hotărîseră izolarea tinerilor prin foame. Credeau ei că numai astfel vor capitula.

Şi iată că s'a găsit cheia. Canalul cel mare de scurgere, pe sub pământ, dădea tocmai în strada Toma Cozma, pe lângă Liceul Internat. Legătura cu casa Doamnei Ghica s'a făcut numaidecât. Acolo s'a înfiripat centrala de aprovizionare. Intr'o oră s'au găsit de toate. Doamnele creştine din Iaşi au avut darul să intuiască de pe atunci viitoarele drumuri legionare.

Şi în noaptea aceia, asediaţi, la comanda Căpitanului, băieţii au început să cânte.

„Deşteaptă-te Române" cutremura căpriorii Universităţii.

Timpul îşi purta paşii pe cărarea bătătorită de-atâtea mii de ani…

Se făcuse noapte adâncă. Orologiul Universităţii taie întunericul cu două bătăi, trei, patru…

Flăcăii asediaţi cântă ca să le piară somnul.

Inăuntru, şezătoare românească de ţi-era mai mare dragul.

Aşa s'a ivit trebuinţa cântecului în noaptea aceia.

Mai târziu, Căpitanul, ii lămureşte restul în Cartea „Pentru Legionari":

—„Probabil, nepornind pe drumul raţiunii, cu alcătuire de programe, discuţii contradictorii, argumentări filosofice, conferinţe, singura posibilitate de manifestare a stării noastre lăuntrice era cântecul"…

Că după asta închisorile s'au ţinut lanţ şi nişte flăcăi fără pată, cu sufletul curat, ce vreţi să facă acolo, printre turnurile Cetăţuii?

—„ Cântam acele cântece în cari simţămintele noastre îşi găseau mulţumire.

„Pe o stâncă neagră", cântecul lui Ştefan Cel Mare, a cărui melodie, se spune, că s'a păstrat din timpul lui, din generaţie în generaţie. Se spune că în sunetul acestei melodii intra Ştefan biruitor în cetatea sa dela Suceava, acum 500 de ani. Când îl cântam simţeam trăind acele vremuri de mărire şi de glorie românească, ne afundam în 500 de ani de istorie şi trăiam câteva clipe acolo, în contact cu vechii soldaţi şi arcaşi ai lui Ştefan şi însuşi cu el"—

Cu inimă bună ne-am însuşit cântecul în noaptea de Decembrie din 1922.

—„Pentru a putea să cânţi, îţi trebue o anumită stare sufletească. O armonie în sufletul tău. Cel ce merge să fure pe cineva, acela nu poate cânta. Nici cel ce merge să facă o nedreptate. Nici cel al cărui suflet e ros de patimi şi de vrăjmăşie faţă de camaradul său. Şi nici acela al cărui suflet e sterp de credinţă"…

IN TRUDA NE-AM SBATUT…

De la asediul Universităţii ieşene au trecut doi ani.

Şcoala închisă, din mila stăpânirii. Idealurile tinerilor studioşi, legate în funie.

La Râpa Galbenă dăruise colţul de pământ un proprietar cu dare de mână.

In primăvara anului 1924, Căpitanul îşi adună o mână de flăcăi în curtea Doamnei Ghica, pe strada Carol, la deal de Universitate.

Fără vorbe multe se hotărăşte fapta: Vom pleca la Ungheni şi vom face cărămizi pentru zidirea căminului nostru. Echipele de lucru s'au şi întocmit într'o clipă.

Razele soarelui, în dimineaţa aceia de Maiu, binecuvântau munca.

Astfel, cea dintâi tabără de muncă din lume a izvorît din dragostea şi priceperea Căpitanului.

„In 1924 Căpitanul a conceput pentru întâia oară ideia taberei de muncă, unde studenţi, titraţi, meseriaşi, lucrători şi ţărani se vor înfrăţi în aceiaşi muncă aspră şi dezinteresată pentru binele obştesc. In 1924 s'a pornit clădirea Căminului studenţesc Creştin dela Râpa Galbenă. La Ungheni s'au lucrat cărămizile. La Iaşi s'a înălţat Căminul şi tot la Iaşi, în grădina d-nei Ghica, alţi lucrători au cultivat zarzavaturile necesare hranei camarazilor cari munceau la Ungheni şi Râpa Galbenă.

Trei tabere de muncă dintr'odată unde s'a cheltuit trudă până la înălţarea Căminului, în anul 1928".

De-atunci Căpitanul şi-a dat mâna cu muncitorul Pancu. Puntea între creerul şi braţul Ţării a fost legată pe vecie prin Legiunea Arhanghelului Mihail.

Plecarea din Iaşi spre Ungheni era la trenul de dimineaţă. Echipele se strângeau din zori în grădina Ghica.

Şi răspândirile se înfăptuiau metodic. Nu se dădea nimeni într'o parte dela munca cea mai aspră. Doctori în medicină, chimişti, ingineri, avocaţi, studenţi dela toate facultăţile pun mâna pe coarnele plugului, sapă la temeliile căminului, scot pământul şi toarnă în tipare cărămizile.

Şi toată treaba este făcută în ritmul cântecului:

…„Pentru dreptatea noastră legionară
Şi pentru 'ntregul Neam sărac"…

In capul mesei studenţilor cărămidari se aşează Căpitanul şi binecuvintează ceasul de ospătare. Cuptorul de cărămizi se înalţă spornic.

E vremea să se înceapă săpăturile la Râpa Galbenă. In mijlocul muncitorilor studenţi vin Ionel Moţa şi Radu Mironovici — comandantul de mai târziu al Bunei Vestiri.

Ca furnicile, aduce fiecare uneltele trebuincioase.

….Din fulger vom clădi o nouă Ţară
Pe nicovale mari de veac"…

Vine viforul

Studenţii au părăsit calea străzii. La semnul Căpitanului au strâns rândurile pentru muncă aspră. Nu li se deschid porţile Universităţii? Cu atâta mai rău. Işi vor întocmi ceasurile vieţii pentru celelalte îndeletniciri. Cu cât au învăţat; pentru câte vor mai învăţa.

Dar iată că vânduţii străinilor nu-i lasă în pace. Nu-şi pot vedea de lucrul lor nestingheriţi.

Raziile poliţieneşti pătrund dimineaţa în curtea d-nei Ghica, dinspre Copou şi-i prind cu arcanul.

Pentru care crimă? Pentruce faptă nevrednică?

Şi chinul dela prefectura de poliţie este amarnic. Bătăi nesăbuite. Spânzurători cu capul în jos.

Şi băeţii ridică fruntea tot mai îndărătnic.

…„Ca viforul vom trece prin prigoane"…

Ba i-au mai dat şi în judecăţi pentru pricini neîntemeiate.

Murmură lumea în tot Iaşul. De ce nu-i lasă în pace să-şi vadă de lucrul lor? Ei nu stingheresc pe nimeni. Nu dăunează avutul nimănui.

Vasăzică în vreme ce spărgeau geamurile la jidani sub comanda altor oameni cari n'au înţeles rosturile adânci ale românismului, erau buni studenţii; creiau diversiuni politice cari foloseau guvernanţilor netrebnici. Dar azi, când muncesc în gospodăria lor trebuesc trataţi ca trădătorii de Neam?

Casa Verde

După şirul lung de prigoane cu primul proces al Căpitanului, la Turnu-Severin, abia peste cinci ani se poate lega firul muncii, şi de-aci nu l-a mai putut rupe nimeni. Cu toate chinurile, cu toate bătăile, cu toate umilinţele.

In 1933, la 1 August se începe munca la Casa Verde, în Bucureştii Noui.

Se lucrează de zor şi zidurile cresc spre înălţimi.

S'a întemeiat corpul muncitorilor care-i condus cu toată priceperea de bunul inginer Gheorghe Clime.

Căpitanul are darul minunat de a-şi alege oamenii.

Dela 1 August la 8 Noembrie 1933. Numai trei luni de lucru şi iată zidurile ajunse la acoperiş.

Ultima zi de bucurie înainte de începutul prigoanei. Altă prigoană. Altă nelegiuire.

La Dealul Negru, din Iunie până în Octombrie 1934, legionarii Clujeni au ridicat o şcoală Moţilor.

Şi lumea i-a iubit pretutindeni şi s'a înfrăţit cu isprava legionară.

In cărămidăria dela Giuleşti a durat munca dela 15 Mai până la 17 August 1934. Dar au venit jandarmii şi au închis tabăra punând stăpânire cu nevolnicie pe cele 80.000 de cărămizi lucrate pentru biserica ce se plănuia în Bucureştii Noui.

La Coţingenii-Mari, în Soroca s'a reconstituit biserica ruinată. La Brăila, la Răşinarii-Sibiului, la Orheiu, până în creerii munţilor, la Rărău prin Bucovina, unde legionarii [illegible] Căpitanului au început în 1935 clădirea unei mari case de adăpost.

Arnota — drumul croit prin stânci, Buşteni, Drăgăşani, Râul Sadului-Sibiu. Ci, iată-ne la Carmen-Sylva, dela 5 Iulie — la 10 Septembrie 1935.

Opt sute de legionari au lucrat din răsputeri şi au isprăvit şapte cabane, terase, un chilometru de şosea, un drum de automobile, până la mare, fântâni.

Aici a fost cea mai mare tabără legionară.

Generalul-erou Cantacuzino-Grănicerul lucrează voios alături de Căpitan.

Giurgiu, unde legionarii şi-au construit singuri sediul, la Aciliu-Sibiu şi-au zidit biserică nouă, Putna, Dâmboviţa, Laz-Alba, Ineu-Arad, Izbuc-Bihor, Nicoreşti-Tecuci, Ciclova-Română-Caraş, Manu-Vâlcea, Valea-Mare-Bălţi, Buga-Lăpuşna, Bacia-Braşov, Marca-Sălaj, Tănăseşti-Hunedoara, Hălmagiu, muntele Pietrosu, Căminul din Cluj, Olteţ-Făgăraş.

Pretutindeni tabăra legionară şi-a biruit locul de muncă. Au fost scoase la iveală podoabe vechi, isvoare de apă cristalină, afinţite în legea creştinească, s'au înălţat biserici, adăposturi pentru bolnavi şi săraci, s'a oprit năvala apelor cari stricau munca ţăranului.

După 16 ani de muncă în viforul prigoanelor!

Acum poruncesc numai faptele. Pentru alte fapte nenumărate, câte trebue să se ivească.

N. N. Matei

Prima tabără de muncă a fost organizată de Capitan în anul 1924 la Ungheni. Aci s'au lucrat cărămizile pentru căminul ce s'a ridicat în anul 1925 la Râpa Galbenă, la Iaşi

DISCIPLINA ŞI DRAGOSTEA

Toată istoria socială a omenirii e plină de lupte, având la bază cele două mari principii care caută să-şi facă loc unul, în paguba celuilalt: Principiul autorităţii şi principiul libertăţii.

Autoritatea a căutat să se extindă în dauna libertăţii. Iar aceasta, la rândul său, a căutat să limiteze cât mai mult puterea autorităţii. Aceste două, faţă în faţă, nu pot însemna decât conflict.

A orienta o mişcare după unul sau celălalt din aceste două principii, înseamnă a continua linia istorică de turburări şi războire socială. Inseamnă a continua pe de o parte, linia de tiranie, împilări şi nedreptate, iar pe de alta, linia de răzvrătire sângeroasă şi de permanent conflict.

De aceea doresc ca să atrag atenţiunea tuturor legionarilor şi în special celor mai noui, pentru ca ei dintr'o neînţelegere, să nu devieze dela linia mişcării. Am observat în multe cazuri că imediat ce un legionar a căpătat un grad, se pironeşte cu toată fiinţa lui în „autoritate" rupându-se de tot ceeace îl lega de camarazi până atunci şi simţindu-se obligat să se „impună", făcând uz de autoritarism.

Mişcarea legionară nu se întemeiază exclusiv nici pe principiul autorităţii şi nici pe acela al libertăţii. Ea îşi are temeliile înfipte în principiul dragostei. In el îşi au rădăcinile, atât autoritatea, cât şi libertatea.

Dragostea e împăcată între cele două principii: autoritate şi libertate. Dragostea se află la mijloc, între ele şi deasupra lor, cuprinzându-le pe amândouă în tot ce au ele mai bun şi înlăturând conflictele dintre ele.

Dragostea nu poate aduce nici tiranie, nici împilare, nici nedreptate, nici răzvrătire sângeroasă, nici războire socială. Ea nu poate însemna niciodată conflict. Există şi o concepţie ipocrită a principiului dragostei practicată de tirani şi de jidani cari necontenit şi sistematic fac apel la sentimentul dragostei altora, pentru ca la adăpostul acestuia să poată urî şi împila nestingheriţi.

ptela - lA fIteaA.s fă

Dragostea aplicată înseamnează pace în suflete, în societate şi în lume.

Pacea nu mai apare ca o biată expresie a unui echilibru mecanic şi rece între cele două principii: autoritate şi libertate, condamnate la veşnică războire, adică la imposibilitate de echilibru.

Pacea nu ne va da-o justiţie ci numai bunătatea şi dragostea, pentrucă justiţia e foarte greu să se realizeze integral şi chiar dacă s'ar găsi unaparat de realizarea perfectă a acesteia, este imperfect omul, care neputându-o sesiza şi aprecia, va fi un veşnic nemulţumit.

Dragostea este cheia păcii pe care Mântuitorul a aruncat-o tuturor neamurilor din lume. Până la sfârşit, ele se vor convinge, după ce vor fi rătăcit, cercetat şi încercat totul, că în afară de dragostea pe care Dumnezeu a sădit-o în sufletele oamenilor, ca o sinteză a tuturor însuşirilor omeneşti şi trimiţându-ne-o prin însuşi Mântuitorul Isus Hristos, care a pus-o deasupra tuturor virtuţilor, nu există nimic care să ne poată da linişte şi pace.

Toate celelalte îşi au rădăcina în dragoste: şi credinţa şi munca şi ordinea şi disciplina.

Ce minunat şi ce înţelept vorbeşte Apostolul Pavel:

„Chiar dacă aş vorbi în limbi „omeneşti şi îngereşti şi dragoste nu am, sunt o aramă sunătoare sau un chimval zăngănitor. Şi chiar dacă aş avea darul „prorocirei şi aş cunoaşte toate „tainele şi toată ştiinţa, chiar „dacă aş avea toată credinţa, „aşa încât să mut şi munţii, dacă dragoste nu am, nimica nu „sunt.

„Şi chiar de aş împărţi [illegible] „averea pentru hrana [illegible] „chiar dacă mi-aşi da [illegible] „fie ars şi n'aş avea [illegible] „nu-mi foloseşte la nimic.

„Dragostea este îndelung [illegible] „datoare, este plină de [illegible] dragostea nu pizmueşte, [illegible] „tea nu se laudă, nu se [illegible] „mândrie".

„Nu se poartă [illegible] „caută folosul său, nu se [illegible] „nu se gândeşte la rău.

„Nu se bucură de nelegiuire [illegible] „se bucură de adevăr.

„Acoperă totul, crede totul, [illegible] „nădăjdueşte totul, suferă totul.

„Dragostea nu va pieri [illegible] „odată.

„Prorocirile se vor sfârşi, [illegible] „bile vor înceta, cunoştinţa [illegible] „avea sfârşit. (Corinteni I, [illegible] 1—8).

De aici porneşte mişcarea noastră. Nu ştiu cum să vă [illegible] mai mult ca să cultivaţi dragostea şi cei ce comandaţi [illegible] staţi sub comandă. Ea [illegible] posibilităţi nebănuite [illegible] şite de rezolvare a tuturor problemelor grele care vi se [illegible] Acolo unde nu este dragoste [illegible] este viaţă legionară. Prin [illegible] moment această viaţă [illegible] şi înţelegeţi ce ne leagă [illegible] pe toţi, unul de altul, pe cei [illegible] şi pe cei mici, pe cei săraci [illegible] cei bogaţi, pe cei bătrâni [illegible] cei tineri.

Dragostea nu desfiinţează [illegible] obligaţia de a munci [illegible] ceea de a fi ordonat.

Disciplina este o îngrădire [illegible] stră, fie pentru a ne conforma [illegible] nor norme etice de viaţă fie [illegible] tru a ne conforma voinţei [illegible]

In cazul întâiu o [illegible] pentru a ne urca pe înălţimile vieţii, în cazul al doilea, [illegible] a obţine succesul în lupta [illegible] tura sau cu duşmanii.

Pot fi o sută de oameni [illegible] iubesc între ei ca fraţii. [illegible] faţa unei acţiuni, e posibil [illegible] fiecare să aibă câte o părere, [illegible] sută de păreri nu vor birui [illegible] odată. Dragostea singură nu-i [illegible] putea face biruitori. Este nevoie de disciplină. Pentru a birui [illegible] bue să-şi însuşească o singură părere, aceea a celui mai experimentat dintre ei, a şefului.

Disciplina este chezăşia biruinţei pentrucă ea asigură unitatea [illegible] fortului.

Sunt greutăţi pe care numai [illegible] neam întreg unit; ascultând de [illegible] singură comandă, le poate birui. Cine este imbecilul, care [illegible] asemenea caz, să refuze de a [illegible] grupa cu toţi ai lui la un loc, [illegible] scultând de aceeaşi comandă pentru motivul că disciplina [illegible] ştirbi din personalitate?

In asemenea cazuri când [illegible] mul îţi este ameninţat şi când [illegible] rea lucrurilor te îndeamnă să-ţi schilodeşti trupul, să-ţi pierzi [illegible] ţa, să-ţi sfarmi familia, să-ţi [illegible] riclitezi viitorul copiilor, să [illegible] nunţi la tot ce ai pe acest pământ, pentru a ţi-l salva, este [illegible] puţin ridicol să vorbeşti despre „ştirbirea personalităţii".

Disciplina nu înjoseşte pentrucă te face biruitor. Şi dacă biruinţele nu se pot câştiga decât [illegible] jertfă, disciplina este cea [illegible] mică dintre toate jertfele pe care un om poate să le facă pentru victoria neamului său.

Dacă disciplina este o renunţare, o jertfă, ea nu înjoseşte [illegible] nimeni. Pentrucă orice jertfă înalţă, nu coboară.

Neamul acesta al nostru [illegible] în calea sa uriaşe greutăţi de trecut, fiecare Român trebue să [illegible] mească educaţia disciplinei [illegible] dragă inimă şi cu conştiinţa [illegible] astfel contribue la biruinţa [illegible] mâine.

Nu există biruinţă fără [illegible] Şi nu există unitate fără disciplină. De aceea neamul nostru [illegible] trebui să condamne şi să considere ca acţiune vrăjmaşă orice abatere dela şcoala disciplinei [illegible] pe ceva care-i periclitează [illegible] ruinţa şi viaţa.

Corneliu Z. Codreanu
„Pentru Legionari", pag. 299—302

LA BUŞTENI

Mii de cămăşi verzi, legionari şi legionare, conduc la [illegible] din cimitirul dela Buşteni pe camaradele [illegible] Vaida legionare din Braşov dispărute la 4 Iunie 19[illegible] şi găsite moarte de un vânător în munţii [illegible] [illegible] [illegible]brie 19[illegible]

Legiunea și Studenții

In zilele de 3, 4 și 5 Aprilie 1936 a avut loc la Tg. Mureș congresul anual al studențimii. Ultimul. Studențimea română a arătat acolo măsura sufletului său nou.

Fotografia noastră arată pe președinții centrelor studențești, după defilare, îndreptându-se spre sala desbaterilor. Dela stânga spre dreapta: T. Todose, președ. C. S. Iași, Gh. Furdui, președ. U. N. S. C. R., Filon Laurie, președ. C. S. Cernăuți, I. Caratănase, vice-președintele U. N. S. C. R., Ion Antoniu, președintele C. S. București și alți doi camarazi.

Câteva cuvinte sau o pagină nu vor putea tâlcui niciodată pagina vie pe care a inscris-o corpul studențesc în Mișcarea Legionară. Nici nu știu dacă este bine zis: „Legiunea și studențimea" pentrucă studențimea nu este un capitol în Mișcare, așa cum ar fi de pildă capitolul Legiunea și avocații, Legiunea și profesorii etc. Fără nici un fel de mândrie de corp, se poate spune, cu fruntea sus, că Mișcarea a fost adeseori studențimea și studențimea a fost Mișcarea. Legiunea a fost în începuturile ei o mișcare studențească. Până târziu omul de pe stradă n'a putut distinge unde începe Legiunea și unde studențimea. Și pe bună dreptate. Spiritul legionar se cuibărise în sânul Universităților. De acolo și-a recrutat Legiunea elementele de luptă și de gând.

Vrea cineva să se convingă despre asta? Să ia la rând treburile statului legionar de azi. In Ministere ne întâlnim cu studenți, la prefecturi — chiar dacă nu cu titulari, ci cu ajutori, studenți, în poliția legionară studenți, în Secretariatul Mișcării studenți, și afară de asta în unitățile propriu zis studențești, studenți; se face vreo dată de gardă undeva, acolo sunt și studenți, se face vre-un marș, acolo sunt și studenți, intervine vre-o sărbătoare acolo iar studenți.

Acest mare rezervoriu de luptători legionari este mândria noastră. In trecut la fel.

Marile lovituri ale trecutului legionar au fost date în majoritate de studenți, prin studenți și cu studenți.

MIȘCAREA LEGIONARĂ A DOMINAT STRADA EXCLUSIV PRIN STUDENȚI

Astăzi rolul acesta îi revine muncitorimii. In primul rând muncitorimii și numai în al doilea rând nouă.

Taina acestor fapte este ideea Căpitanului de a face ca idealurile studențimii să fie aceleași cu ale Legiunii. Câtă vreme studențimea nu s'a identificat cu idealurile Mișcării legionare totul a fost paradă. Ori decâte ori s'a întreprins vre-o mișcare așa numită studențească — adică nu total legionară — ea a eșuat (cazul tuturor Fronturilor studențești indiferent de generație).

NU EXISTĂ MIȘCARE STUDENȚEASCĂ ÎN AFARA MIȘCĂRII LEGIONARE

Ce vrea Mișcarea Legionară, vrem și noi și noi nu vrem decât ceace vrea Mișcarea. Așa se explică de pildă faptul că noi studenții nu mai cântăm „Imnul studențesc". („Studenți creștini din România mare"). E frumos. E revoluționar. E istoric, dar noi nu-l cântăm. Nu ne-a oprit nimeni, n'avem nimic contra, dar nu-l putem cânta. Cântecul nostru este cântecul legionar. Asta spune totul. Asta definește poziția noastră față de Mișcare.

Identificarea studențimii cu Mișcarea legionară a dat studențimii o importanță pe care nu o da ei nici-o altă țară din lume.

Această identificare a costat, e drept, mult sânge. Ne-a costat în special viața conducătorului.

IN PRIGOANA TRECUTĂ TOȚI CONDUCĂTORII STUDENȚIMII AU FOST OMORAȚI:

Traian Cotigă, Gh. Furdui, Alex. Cantacuzino, Victor Dragomirescu, Gh. Gh. Strati, Teodor Tudose, Ion Antoniu, Ion Caratănase, Iosif Bozântan, Spiru Iordache, Boboc, etc., etc., toți au murit.

Toți președinții U.N.S.C.R. dela 1934 și până azi au fost măcelăriți Iosif Bozântan a murit ca Președinte activ al Uniunii.

Corpul studențesc n'a murit însă. Și nici nu va muri atâta vreme cât se menține revoluționar, și în cadrul Mișcării și atâta vreme cât se va păzi să declare pe toți studenții legionari.

NU TOȚI STUDENȚII SUNT LEGIONARI

Și e bine așa. Din studențime Legiunea recrutează ce e mai bun și îi zice legionar. Massa studențească este însă toată în drept să se mândrească pentrucă chiar dacă nu e legionară trăește în spirit legionar.

Orice student român creștin chiar dacă nu e legionar se poate mândri zicând sunt student. Asta inseamnă, nu sunt legionar, dar fac parte dintr'un corp în care domină spiritul legionar.

Viorel Trifa
Președintele Uniunii Naționale a Studenților Creștini Români

PROFESORUL NAE IONESCU DESPRE JERTFA LUI MOȚA ȘI MARIN

Ion Moța s'a dus să moară. Coborise adânc în el încredințarea că mântuirea neamului nostru are nevoie de jertfa patetică a ființei lui trupești; și a plecat într'o transfigurată hotărîre; nu ca să lupte; nu ca să învingă luptând; ci pentru ca, cu moartea lui, să calce moartea noastră. Dacă Moța s'ar fi întors nevătămat din războiu, bucuria omenească a noastră, a celor cari l-am cunoscut, ar fi stat alături de îndoiala lui Moța, care se va fi gândit că, pentru păcatele cuiva, Dumnezeu i-a refuzat jertfa. Oricât de groaznic ar fi omenește gândul acesta, eu sunt astăzi încredințat că pentru mântuirea nației noastre Dumnezeu trebuia să accepte jertfa lui Moța, așa după cum pentru mântuirea neamului omenesc, a acceptat jertfa Mielului.

Vasile Marin se putea însă să nu moară. El s'a dus acolo ca să stea în fața dușmanului credințelor lui; ca să lupte cu el. Să-l învingă? Da, dacă se poate. Dar victoria asta nu era necesară. Necesară în fapta lui Marin era numai prezența lui acolo, prezență în care moartea era un risc, dar nu o necesitate. Desigur, când a plecat dintre ai lui, lepădarea de sine era atât de desăvârșită, încât el se gândea tot așa de puțin la întoarcere cât și la moarte; viața lui, sau moartea lui nu-l mai priveau pe el personal; de îndată ce principalul nu era moartea lui sau scăparea dela moarte, — ci depunerea unei mărturii pentru credința lui, cu orice preț. Noi știm însă că mărturia lui ar fi fost tot așa de deplină și de rodnică, dacă el ni se întorcea neatins; după cum deplină și rodnică e mărturia tovarășilor lui cari s'au întors.

Când, deci, a hotărît moartea lui Vasile Marin, Dumnezeu a voit să ne certe.

De aceea, durerea noastră este înnecată.

Nae Ionescu

17 Februarie 1937.
(Din prefața cărții lui Vasile Marin: **Crez de Generație**).

Democrația sfarmă unitatea neamului românesc, împărțindu-l în partide, învrăjbindu-l și expunându-l desbinat în fața blocului unit al puterii iudaice, într'un greu moment al istoriei sale.

Numai acest argument este atât de grav pentru existența noastră, încât ar fi un suficient motiv ca această democrație să fie schimbată, cu orice ne-ar putea garanta unitatea, deci viața. Căci desunirea noastră înseamnă moartea.

C. Z. C.

COMERȚUL LEGIONAR

Din vrerea Căpitanului și adânca lui cunoaștere a nevoilor de înfăptuiri a României Legionare a luat ființă Comerțul Legionar.

Căpitanul a muncit cu însuflețire la înfăptuirea acestui comerț și numai cei care au stat în jurul lui au putut cunoaște frământarea, dragostea și munca depusă de el și în acest domeniu, care până eri îi era necunoscut. Genialitatea lui a făcut să-l înțeleagă și să-l conducă cu priceperea unui vechi technician.

Tot el a știut să insufle și aci celor din jur. puterile necesare ca în muncă și credință să facă prin imposibil—posibil și să reușească în misiunea ce le încredințase. Dârzenia lui, a arătat acestei țări că prin muncă, credință și sacrificiu se pot urni munții din loc, se pot abate apele din făgașul lor și că în economie ca în ori care alt domeniu românul poate fi tot atât de priceput dacă e ajutat, sfătuit și încurajat. S'a făcut dovada că el e în stare să țină piept și să întreacă pe ori ce străin pripășit pe la noi, îmbogățit numai prin bunăvoința interesată a politicienilor necinstiți sau a beneficiarilor de prin consiliile de administrație — ventuze ale capitalului social.

Căpitanul în marea lui înțelepciune a făcut ca în comerțul legionar, tânăr și bătrân, profesor și elev, avocați, ingineri, studenți și băeți de la țară aduși de pe toate meleagurile României să muncească la olaltă cu dragoste și înțelegere, convinși fiind că: dacă Căpitanul a ordonat începutul bătăliei legionare, ea trebuește dusă la capăt pentru biruința Mișcărei Legionare.

Pâinea noastră cea de toate zilele...

In scurtul timp și sub directa priveghere a Căpitanului comerțul legionar a putut înfăptui cu un capital de câteva mii de lei, numeroase consumuri și restaurante toate pline până la refuz de lumea românească care a înțeles să încurajeze și prețuiască strădania Căpitanului.

A venit însă ziua când conducătorii de tristă amintire ai unui stat în descompunere printr'un simplu ordin să oprească intrarea ofițerilor și funcționarilor publici în magazinele legionare. Mai apoi și foarte curând a început și prigoana cea mare. Consumurile legionare au fost închise, legionarii izgoniți din magazinele și locuințele lor, care s'au sigilat. După arestarea Căpitanului și a celorlalți conducători legionari, toată averea de milioane a comerțului legionar a fost jefuită și vândută pe nimic de către cunoscuții călăi ai tineretului românesc.

Datoria de astăzi, a acelora care au muncit sub ordinele Căpitanului și în comerțul legionar, este de a ne strânge rândurile din nou, pentru reînființarea lui.

Noul comerț ca și cel vechi trebuește conceput ca cea mai bună școală practică pentru formarea viitorilor comercianți. Crescuți în spiritul legionar, acești oameni vor înlocui în toată țara străini de neam care ne-au speculat până acum, lucrând cinstit și dârji la temelia Statului Legionar de astăzi.

Petre N. Bolintineanu

DEMOCRAŢIA ŞI NEAMUL

GANDURI ALE CAPITANULUI

Democraţia pune in imposibilitate pe omul politic de a-şi face datoria către neam.

Omul politic de cea mai mare bunăvoinţă devine in democraţie, sclavul partizanilor săi, intrucât, ori le satisface poftele personale, ori aceştia îi distrug gruparea. Omul politic trăeşte sub tirania şi permanenta ameninţare a agentului electoral.

El e pus in situaţia de a alege: ori desfiinţarea muncii sale de o viaţă, ori satisfacerea partizanilor. Şi atunci omul politic le satisface poftele. Dar nu din buzunarul său ci din buzunarul ţării. Creiază posturi, funcţii, misiuni, comisiuni, sinecure, toate puse in sarcina bugetului ţării, care apasă tot mai mult pe spinarea, din ce in ce mai istovită, a poporului.

C. Z. C.

CĂPITANUL IN RÂNDURILE MUNCITORIMII

[illegible] duse de Căpitan la Iaşi [illegible] 1919 şi 1920, sunt pildă şi [illegible] de cum trebue purtată [illegible] ce scop trebue să aibă ea, [illegible] rezultate duce dacă e purtată [illegible] şi înţelepciune.

[illegible] pe urmele Căpitanului, [illegible] ani in urmă şi vom arăta [illegible] faptele aşa cum el însuşi [illegible] povesteşte.

[illegible] nu e pâine şi dreptate, nu [illegible] nici desordinea. Mizeria [illegible] mai bun propagandist al urei, [illegible] Mizeria nu îndeamnă [illegible] şi la lenevie, la distrugere [illegible]. Totuşi mizeria e ca o [illegible] trup sănătos i se va opune [illegible] -o prin muncă, un [illegible] slab va cădea prin toro[illegible] distrugere totală. Mizeria [illegible] ca un puhoi de munte şi [illegible] nu se pun stăvilare, rupe şi [illegible] totul în cale. Aşa şi mun[illegible] din 1919, slăbiţi şi demoralizaţi [illegible] de mizeria războiului, în loc [illegible] la refacerea ţării, în [illegible] pentru dreptate, au in[illegible] îndemnaţi de duşmanii de [illegible] şi neamului, — evreii — [illegible] a distrugerii totale. [illegible] duce la mai multă mizerie [illegible] mai puţină dreptate.

[illegible] că muncitorul îmbătat de [illegible] comunişti, trebue tot el să [illegible] mâine ce distruge azi. El [illegible] de îndurat mâine mizeria [illegible] o pregăteşte altora azi dar [illegible] şi lui. In haosul a[illegible] care nu putea duce decât la [illegible] cea mai neagră a muncito[illegible] arăte Căpitanul.

[illegible] cum s'au petrecut lucrurile, [illegible] de Căpitan în cartea „Pentru Legionari":

SE PREGATEA REVOLUŢIA

[illegible] muncitorească sosană, cu[illegible] aproape în întregimea ei de [illegible], stătea gata să izbucnească [illegible] în revoluţie. In fabrici se lucra [illegible] puţin. Se ţineau ceasuri în[illegible] comitete, consilii, adunări. Se [illegible] mai mult politică. Ne găsam in plină sabotare sistematică, făcută cu plan şi din ordin: „sfărâmaţi, distrugeţi maşini, creiaţi starea de mizerie materială generală care duce la izbucnirea revoluţiei". Şi într'adevăr cu cât ordinul se executa mai bine, cu atât mizeria se întindea, foamea se proecta mai ameninţătoare şi revolta în sufletul mulţimilor.

Dacă ar fi învins aceştia? Am fi avut cel puţin o Românie condusă de un regim muncitoresc românesc? Ar fi devenit muncitorii români stăpânii ţării? Nu! Ar fi devenit de a doua zi robii celei mai murdare tiranii: tirania talmudică, jidănească.

Noi, poporul român, am fi fost exterminaţi fără milă, ucişi sau deportaţi pe drumurile Siberiei: ţărani, muncitori, intelectuali, cu toţii de-a-valma.

Avem conştiinţa clară, că in acele ceasuri juca balanţa vieţii şi a morţii poporului român.

Căpitanul la munca pământului

instaleze o clasă oligarhică şi tiranică, pe spatele muncitorilor de toate categoriile şi să-i jupoaie literalmente de piele, fluturând prin văzduh neconteniţ: Patrie — pe care n'o iubesc — Dumnezeu — in care nu cred, — Biserică — in care nu intră niciodată, — şi Armată pe care o trimit la război cu braţele goale".

Am început apoi, scrie Căpitanul, organizarea muncitorilor în sindicate naţionale şi chiar a unui partid politic: „Socialismul naţional-creştin". (Căpitanul nu auzise pe atunci nimic de Adolf Hitler şi de naţional-socialismul german).

Cererile puse atunci in „crezul socialismului naţional-creştin" de Constantin Pancu, nu au fost nici până azi împlinite. Căpitanul a luptat însă pentru ele lăsându-le moştenire sfântă României Legionare.

Peste 12 ani, în 1932, când la Griviţa au fost împuşcaţi muncitorii români, scrie Căpitanul (Pentru Legionari, pag. 434) din ordinul Ministerului de Interne, scârbit până în adâncul inimei de atitudinea comunizanţilor din partidul naţional-ţărănesc, care aplauda măsurile guvernului, m'am ridicat la tribună şi am simţit de a mea datorie să vorbesc după cum urmează:

„E rău că nenorociţii de muncitori au ieşit în stradă, dar e mai rău şi de ei şi de neamul nostru dacă în faţa nedreptăţii strigătoare la cer, n'ar eşi, ci şi-ar pleca capul resemnaţi în jug, lăsând ţara pe mâna unor politicieni exploatatori.

In al doilea rând, ţin să afirm că mie, ca şi tuturor oamenilor de bun simţ din această ţară, nu ne este frică de comunism sau de bolşevism. Nouă ne este frică de altceva, de faptul că oamenii dela ateliere nu au ce mânca; le este foame.

Unii din acei muncitori au 1100 lei pe lună şi au 5, 6, 7 copii. Având 5, 6, 7 copii, acea leafă nu le ajunge nici măcar pentru pâinea de toate zilele.

Mie, în al doilea rând, mi-e frică şi de altceva: de setea de dreptate.

Atunci d-voastră va trebui să satisfaceţi aceste două: foamea şi setea de dreptate şi va fi ordine deplină în această ţară.

Muncitorii au înţeles că vin alte vremuri şi că dreptatea muncitorilor se va face prin Legiune. In 1936 erau destui pentru a avea un corp al lor. Căpitanul l-a pus conducător al Corpului Muncitoresc Legionar pe unul din cei mai verificaţi luptători pe ing. Gh. Clime.

Dreptatea muncitorilor nu se poate obţine însă dacă în fruntea lor şi în fruntea Statului nu stau cei mai buni, cei mai cinstiţi, cei mai viteji, cei mai muncitori.

Aceştia însă trebue aleşi din gloata celor mulţi şi pătrunşi de toate nevoile. Şi alegerea nu se poate face prin examene, ci prin luptă şi muncă.

Toate acestea, Căpitanul a început a le pregăti încă de acum 16 ani într'o şcoală nouă, care ridică munca la cea mai mare onoare, nu numai faţă de ceeace a fost în ţara noastră, ci faţă de orice s'a făcut până atunci în toată lumea. Este vorba despre tabăra de muncă. Căpitanul şi studenţii dela Iaşi s'au apucat să-şi clădească singuri un cămin. Iată ce spune Căpitanul despre:

Prima tabără de muncă: [illegible] Mai 1924
(Pentru legionari pag. 201)

„Prima noastră tabără de muncă a avut efectul unui început de revoluţie în mentalitatea curentă. Toată lumea din jur — ţărani, muncitori şi nu mai puţin, intelectuali — se aduna plină de curiozitate să ne privească. Această lume era învăţată să-i vadă pe studenţi plimbându-se eleganţi pe Lăpuşneanu sau cântând cântece de veselie în jurul meselor din berării în ceasurile lor libere. Acum îi privea cum frământă lutul cu picioarele, plini de noroi până la brâu cum cară apă din Prut cu căldările cum stau aplecaţi pe sapă pe arşiţa soarelui. Lumea asista la sfărmarea unei mentalităţi stăpânitoare până atunci: e ruşine pentru un intelectual să muncească cu braţele mai ales în muncile greoale rezervate în trecut robilor sau claselor dispreţuite.

Cei dintâi cari au înţeles valoarea din acest punct de vedere, a taberei, au fost tocmai cei din clasele dispreţuite.

Ţăranii şi muncitorii, despărţiţi sufleteşte de celelalte categorii şi sfioşi pentrucă munca lor nu era preţuită, s'au luminat la faţă, văzând în aceasta, din primul moment un semn al preţuirii muncii istovitoare şi a preţuirii lor.

Ei s'au simţit onoraţi şi poate au întrezărit în viitor zile mai bune pentru ei şi pentru copiii lor.

De aceea din puţinul pe care-l aveau ne aduceau zilnic, cu drag, hrană".

PRIGOANELE INCEPUSERA MARI ŞI NEMILOASE

Peste zece ani deabia, s'a putut deschide tabăra dela Rarău. Iar în 1936, toată ţara era plină de tabere şi şantiere. Călăii neamului au văzut pericolul reînvierii neamului. Taberele au fost închise. Aşa a început prigoana şi împotriva muncii. Pentrucă muncitorii erau de astădată în Legiune. Pentrucă neamul întreg cerea de astădată dreptatea care nu se obţinuse până atunci din pricina desbinării dintre români.

Căpitanul şi muncitorii lui legionari au fost vârâţi în temniţe şi puşi la zid iar mişcării comuniste i s'a dat frâu liber de înarmare şi de pregătire a distrugerii din temelii a Statului român, care de azi înainte nu mai putea fi al patronului evreu ci al muncitorului român.

Viermii dela 1920 continuă să le creze şi azi, dar ca o furtună năvăleşte în rândurile muncitorimii duhul Căpitanului.

Zăngănitul de arme se mai aude încă, dar steagurile muncitorimii au trecut de mult şi pentru totdeauna în Legiune şi ultimele svârcoliri se vor dovedi în curând neputincioase.

De azi înainte, neamul românesc ştie să învingă.

George Macrin

Garda conştiinţei naţionale

[illegible] seară ploioasă din toamna [illegible] 1919, în sala de mese a şcolii de [illegible] şi Meserii, unde eram pedagog, [illegible] prieten îmi arătă o notiţă din[illegible] ziar.

„Garda Conştiinţei Naţionale ţine [illegible] astă seară Joi, ora 9, în str. [illegible] No. 3".

Am plecat imediat în goană cu o [illegible] nerăbdare de a cunoaşte şi a [illegible] în rândurile acestei or[illegible] ale cărei manifestaţii de [illegible] anticomunistă le citisem cu [illegible] luni înainte.

In camera din str. Alexandri [illegible] amenajată cu bănci de lemn [illegible] făcute, am găsit un [illegible] om de vreo 40 de ani. Stătea [illegible] masă, posomorît şi aspru, aş[illegible] să se adune lumea pentru [illegible]. Un cap mare, nişte [illegible] puternice, pumni grei, sta[illegible]. Era Constantin Pancu, [illegible] preşedintele „Gărzii Conştiinţei Naţionale".

[illegible] prezentat, spunându-i că sunt [illegible] şi că doresc să fiu primit [illegible] în gardă. M'a primit. Am [illegible] la consfătuire. Veniseră [illegible] de persoane: un tipograf [illegible], Voinescu, un student, [illegible] mecanici dela R.M.S., vreo [illegible] calea ferată câţiva meseriaşi şi muncitori, avocatul Victor [illegible], un preot. S'au discutat [illegible] chestiuni în legătură cu des[illegible] şi avântul pe care îl luase mişcarea [illegible] în diverse fabrici şi car[illegible] şi apoi probleme de organizare [illegible] Gărzii.

[illegible] seara aceea, drumul meu se [illegible]: jumătate în lupta dela u[illegible] şi jumătate cu Constantin Pancu, în rândurile muncitorimii [illegible] m'am legat sufleteşte de a[illegible] şi am rămas cu el, sub con[illegible] lui, tot timpul până la des[illegible] organizaţiei.

CONSTANTIN PANCU

Constantin Pancu, numele acesta [illegible] pe acea vreme pe buzele [illegible] din ambele tabere. [illegible] de Români şi cu [illegible] de oţel, nu era un intelectual [illegible]. Era meseriaş. Instalator de apă şi electricitate. Nu avea mai mult decât patru clase primare. Avea o minte clară, aşezată, pe care şi-o îmbogăţise singur cu suficiente cunoştinţe. Douăzeci de ani se ocupase cu problemele muncitoreşti. De mai mulţi ani era preşedintele corporaţiei metalurgice. Vorbitor de mâna întâia. La tribună, în faţa mulţimii, impunea. Un suflet şi o conştiinţă clar românească. Işi iubea ţara, armata, Regele. Un bun creştin.

SOCIALISMUL NAŢIONAL CREŞTIN

Sindicatele Naţionale

„Garda conştiinţei naţionale a fost o organizaţie de luptă, scrie mai departe Căpitanul, de dărâmare a adversarului. De multe ori vorbeam cu Pancu în serile lui 1919, căci neconteniţ eram împreună şi aproape regulat la masa sa. Şi-i spuneam: nu-i de ajuns să învingem comunismul! Trebue să şi luptăm pentru dreptatea muncitorilor. Au dreptul la pâine şi dreptul la onoare. Trebue să luptăm în contra partidelor oligarhice, creind organizaţii muncitoreşti naţionale, care să-şi poată câştiga dreptatea în cadrul Statului nu în contra Statului". (Era ceeaşi propunere a Căpitanului pe care a avut-o peste 17 ani la înfiinţarea corpului muncitoresc legionar).

„Nu admitem nimănui să caute să ridice pe pământul românesc alt steag decât acela al istoriei noastre [illegible].

Ori câtă dreptate ar putea avea clasa muncitoare, nu-i admitem ca să se ridice peste şi împotriva hotarelor ţării. Nu va admite nimeni ca pentru pâinea ta să pustieşti şi să dai pe mâna unei naţii străine de bancheri şi cămătari, tot ce a agonisit truda de două ori milenară a unui neam de muncitori şi de viteji. Dreptatea ta în cadrul dreptăţii neamului. Nu se admite ca pentru dreptatea ta să sfarmi în bucăţi dreptatea istorică a naţiei căreia aparţii.

Dar nici nu vom admite ca te a[illegible] formulelor tricolore, să se [illegible]

SPORTUL

FACTOR DE EDUCAŢIE LEGIONARĂ

Revoluţia legionară a isbutit prin actul dela 6 Septembrie 1940 să dărâme vechiul regim de desfrâu şi nedreptate şi să aducă la cârmă Statul Naţional Legionar cu concepţia sa sănătoasă şi de adâncă echitate socială. In lupta dintre întunerec şi lumină, dintre bine şi rău, binele a învins! Sunt două luni decând se organizează biruinţa legionară. Suntem chemaţi cu toţii să participăm la această luptă, pregătită din timp de Legiune.

Conducătorul Statului şi Legiunea au pornit să clădească o nouă ţară, ridicând-o din mocirla morală în care se afundase şi scăpând-o de ruina materială în care fusese aruncată.

Mişcarea Legionară în decursul timpului şi cu toată prigoana, a statornicit bazele constructive ale generaţiei de mâine, căreia i s'a insuflat adevărata credinţă românească, pentru realizarea unui Neam închegat numai prin unificarea sufletească.

Inchegarea aceasta va fi deapururi, pentrucă are la bază şease legi fundamentale, după cum spune cărticica şefului de cuib, prin care fraţii adevăraţi se leagă să fie disciplinaţi, pentrucă aceasta-i baza biruinţii; muncitori, ca să realizeze înălţarea Legiunei şi înflorirea României; tăcuţi, căci numai aşa pot înfăptui mai cu folos; gata să ajute pe fratele căzut în nenorocire; educaţi, ca să devie adevăraţi camarazi în lupta dusă de Legiune şi oameni de onoare, luptând fără mişelie, preferând să cadă urmând drumul onoarei, decât să învingă prin infamie.

Iată dar elementele esenţiale care asigură fiecărui legionar puterea de a activa unitar pentru biruinţa Legiunei. Cultivându-le obţinem disciplina voluntară, acea imensă forţă morală de care dispune fiecare şi camaraderia, factor legionar de „unire într'o sfântă frăţie a tuturor luptătorilor".

Pe aceste principii şi metode se reazimă educaţia integrală a tineretului legionar.

Ştim că această educaţie integrală este o triplă preocupare de întregire, din punct de vedere al fizicului propriu zis, al intelectului şi moralului. Pedagogii, unanimi, recunosc educaţiei fizice calitatea de contrapondere a intelectualismului exagerat. Un om complet educat este numai acela care a stabilit un echilibru perfect între cele trei ramuri de activitate ale sale. Intărindu-ne fizicul ne asigurăm o sănătate perfectă, o rezistenţă optimă pentru a lupta în viaţă, violciune, siguranţa în mişcări, o bună dispoziţie în lucru şi deci un potenţial de viaţă care ne măreşte puterea de producţie.

Dar cine pregăteşte oare aluatul în care se cultivă cea mai ascuţită minte şi cea mai superlativă ţinută morală? Cine asigură individului în desvoltarea lui constituţia solidă, forţa vie dătătoare de armonie trupească, încrederea în sine, vigoarea, curajul, etc. toate elemente pe cari se bazează cultivarea minţii şi sufletului?

Nimeni altul decât educaţia fizică.

Iată de ce dar — după exemplul vechilor greci — Germania şi Italia ţări refăcute prin revoluţie şi situate azi în vârful piramidei, sub toate raporturile, dar mai ales sub raportul progresului social au dat educaţiei fizice un loc de mare însemnătate.

Exemplele oferite de aceste două State, fie prin felul cum conduc răsboiul, fie prin felul cum şi-au organizat Neamul, ne dovedesc la evidenţă că întrebuinţându-se exerciţiile fizice ştiinţific organizate, pentru a pregăti tineretul, se sporeşte considerabil potenţialul biologic al individului asigurând prin aceasta un imens randament social al Naţiei. Educaţia fizică măreşte vigoarea individului şi în colectivitate asigură vigoarea Naţiei. Ea este un isvor nesecat de bogăţie şi de putere a românismului.

Stabilind toate acestea, concludem că educaţia fizică este un element de cea mai mare însemnătate în organizarea educaţiei integrale a individului, căruia i se cere să se încadreze în colectivitatea socială şi să corespundă la perfecţie idealului naţional. Din aceste motive educaţia fizică trebue să fie obligatorie şi să aibă un caracter naţional. Ei i se cuvine sarcina de a purifica şi fortifica neamul românesc.

Şi acum să deslegăm problema. După ce am cunoscut legile fundamentale ale cuibului, singura şcoală unde legionarul îşi face educaţia şi unde la contact cu realităţile neamului şi după ce am stabilit misiunea educaţiei fizice la individ, colectivitate şi Naţie, concludem că educaţia legionară, având ca baze: disciplina, munca, credinţa, cultura, onoarea şi sacrificiul pentru Neam şi Ţară, este o educaţie integrală. Integrală, pentrucă alături de educaţia creştină, naţională, socială şi sanitară, educaţia fizică este o preocupare de seamă în cadrul activităţii din cuiburile Frăţiile de Cruce, unde se formează tineretul legionar dela 14 la 20 ani.

La Predeal în iarna anului 1937.

De altfel încadrarea activităţii educaţiei fizice în programele de lucru ale Legiunei a fost înţeleasă de Căpitan încă dela început, pentrucă el singur a fost un practicant entuziast al exerciţiilor fizice în aer, lumină şi soare, fie la munte, fie la mare, atât în dogoarea arşiţei din tabăra dela Carmen Sylva, cât şi în viforul şi troenele de zăpadă de pe culmile munţilor din Predeal.

După munca intelectuală istovitoare şi după sbuciumul sufletului său atât de înţelegător şi chinuit de durerile înăbuşite ale Neamului, Căpitanul, în mijlocul acelora cari îl urmau şi ajutau, îşi găsea odihna şi voia bună în exerciţiile fizice, organizate în sporturi şi marşuri.

Pilda lui prin participarea la dobândirea insignei de „atlet complet", ca ofiţer de rezervă, trebue să însemne pentru toţi, cari suntem mânaţi de duhul credinţei legionare, un imbold ca să ridicăm sportul şi exerciţiul fizic la înţelesul că este un isvor nesecat de forţe vitale ale neamului românesc contopit într'un singur trup şi suflet: Naţia conştientă a Statului Naţional Legionar.

N. Albescu

IN ROMÂNIA LEGIONARĂ

Indreptările politice, economice și sociale dela 6 Septemvrie la 8 Noemvrie

Veacul nostru legionar, smuls prin jertfa noastră din haosul amorf al timpurilor vitregi, va rămâne în veci un veac de izbândă, dreptate și muncă.

Legiunea, prin toate temeiurile ei cele mai adânci de existență, împlântate profund în inima și cugetul românesc, a adus cu ea pentru totdeauna sufletul viforos al realizărilor imediate, al muncii cu ori ce preț al muncii până la capăt și pe toate tărâmurile.

Toate înfăptuirile legionare stau martore de vrednicia constructivă a cămășilor verzi, cari au putut prin dârzenie și sacrificiu să cotească drumul orb al istoriei.

O țară de muncitori cari făuresc un ideal și o așezare nouă, nu poate fi judecată decât după fructul aspru al realizărilor ei.

PRIMA CHEMARE LEGIONARĂ: INAPOIEREA IN ȚARĂ A M. S. REGINEI ELENA

Primul imbold legionar adresat poporului a fost chemarea făcută de Legiune la sărbătoreasca înapoiere în țară a M. S. Reginei Elena, Mama duioasă a tânărului și iubitului nostru Suveran.

Chemată să-și reia locul firesc alături de Augustul Său fiu, M. S. Regina Mamă Elena a cunoscut primele și cele mai furtunoase urale ale poporului descătușat, ale poporului înveșmântat în verdele României Legionare.

Semnificația istorică a acestei reveniri regale în țara pe care i-a hărăzit-o destinul, leagă pentru totdeauna Statul Român Național Legionar prin dragoste și tradiție, de Tronul marilor monarhi Carol I Întemeietorul și Ferdinand I Intregitorul.

ZIUA CĂPITANULUI

13 Septembrie, prim popas de reculegere și pietate legionară, zi cernită de dureri și jale: Ziua Căpitanului.

Poporul întreg a îngenunchiat pe tot cuprinsul Țării ca să se roage pentru morții lui dragi semănați pretutindeni sub covorul verde al plaiurilor românești.

Nimic n'a înfrățit mai mult decât sacrificiul legionarilor eroi căzuți pentru dreapta credință a Căpitanului, românii țării cu batalioanele reînviate ale falnicelor cămăși verzi.

O LUNĂ DELA BIRUINȚĂ

Ziua de 6 Octombrie, ziua sărbătoririi Biruinței legionare a prilejuit în Capitala Țării cea mai uriașe desfășurare de masse pe care a cunoscut-o vreodată istoria politică a României moderne.

Măreața defilare a coloanelor verzi și-a strâns rândurile în piața Națiunii — de atunci botezată cu numele biruitor de „6 Septembrie" — unde legionarii au venit să asculte cuvintele istorice ale Conducătorului Statului și ale Conducătorului Mișcării Legionare.

Generalul Antonescu, care a apărut atunci pentru prima oară în cămașa verde a Legiunii, a statornicit prin cuvintele lui toate temeliile Statului nostru național legionar.

Adresându-se nu numai batalioanelor de cămăși verzi, ci Țării întregi, d-sa a spus:

„Drumul nostru este cinstea.
Puterea noastră este munca.
Arma noastră este jertfa.
Casa noastră este credința.
Aurul nostru este Patria.
Țelul nostru este izbânda."

Atunci, Conducătorul Mișcării Legionare a întărit pentru totdeauna noule elemente contopite la baza Statului Român spunând:

„Astăzi, Dinastie și Stat, generalul Antonescu, Poporul Român și Mișcarea Legionară alcătuiesc o forță unitară și un bloc indestructibil".

După grandioasa solemnitate din piața „6 Septembrie" a început marea defilare a cămășilor verzi, defilarea tuturor nădejdilor Țării reînviate la viața veșnică a veacului legionar.

Coloana zecilor de mii de tineri și bătrâni, cari au înfruntat cu dârzenie furtuna prigoanei abătută cu atâta urgie peste capetele lor s'a îndreptat în cadența pasului lor legionar spre statuia lui Mihai Viteazul.

Aci într'o uriașe tribună verde, sub chipul nepieritor și simbolic al Căpitanului, Conducătorul Statului și Comandantul Mișcării Legionare au primit defilarea.

Și spre mândria noastră, atât în tribună cât și în rândurile ce defilau în cântecul triumfal al fanfarelor se aflau camarazii tineri ai Marelui Reich național-socialist și ai Italiei fasciste.

Intreaga populație a Capitalei ieșise pretutindeni în stradă să salute cu entuziasm solii verzi ai nădejdii unor timpuri mai bune.

Și printre florile ce plouau din toate ferestrele uliților peste capetele mândre ale legionarilor, au picat și multe lacrimi de bucurie.

PREDEALUL: ORAȘUL EROILOR CĂZUȚI

Dar Legiunea nu putea păși cu inima larg deschisă la muncă atâta timp cât feciorii ei cei mai falnici zăceau aruncați câinește prin toate ungherele, fără cruce și fără rugăciune creștinească.

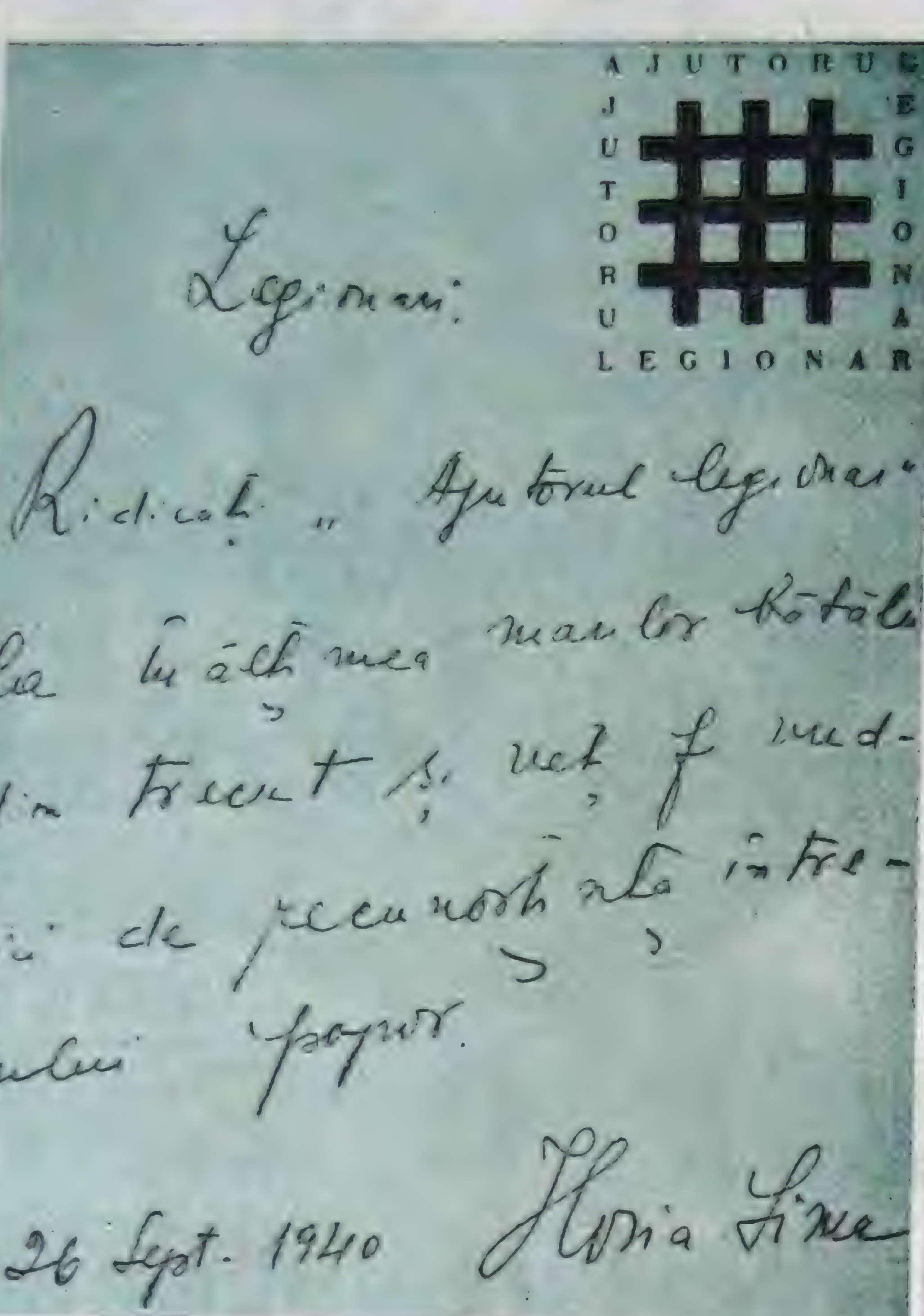
Marea energie legionară și-a întors atunci fața către cei căzuți în timpul mișelesc al prigoanei, culegându-le trupurile sfințite de jertfa chinurilor lor mântuitoare.

Și astfel, începând dela Vaslui, marea deshumare a tuturor martirilor legionari s'a întins în toate colțurile țării.

Cu un tren special toate aceste rămășițe pământești plânse de toate ființele neamului, au fost aduse la Predeal.

Aci în marele cimitir al țării, cei uciși pentru sfânta și dreapta lor credință au fost îngropați după toate datinele creștinești ale poporului nostru.

La căpătâiul lor, la care au venit să se închine cu pietate Conducătorul Statului și Comandantul Mișcării Legionare, vor putea veni acum să-i plângă mamele soțiile și copiii.

LEGIUNEA LA LUCRU

Și acum, la lucru.

Mișcarea legionară a înțeles ca în afară de legiuirile îndrumătoare ale guvernului țării, să pășească ea însăși, neîntârziat, pe calea înfăptuirilor.

Deaceia, legiunea a dat primul semnal al bătăliei economice prin ordinul de a strânge fierul vechi risipit pe întreg cuprinsul României.

Această cenușăreasă a economiei naționale, fierul vechi, constitue pentru țară o mare bogăție care trebue strânsă cu sârguință, bogăție a cărei valoare a fost pricepută dela începutul Mișcării Legionare de spiritul clarvăzător al Căpitanului.

Astăzi, prin această bătălie a fierului vechi, Legiunea nu face decât să se îndrepte pe calea înțeleaptă hotărâtă de Căpitan.

Bătălia materiilor prime

După rezultatele satisfăcătoare date de marea ofensivă pentru strângerea fierului vechiu Legiunea a dat un nou semnal de muncă: bătălia materiilor prime.

Organizată cu precizie până'n cele mai mici amănunte și cuprinzând soluții practice pentru complexitatea tuturor ramurilor de activitate, această nouă luptă legionară — la care nu s'ar fi gândit nimeni sub defunctele regimuri — are menirea să ridice întreaga noastră structură a economiei noastre naționale, atât de simțitor șubrezită de vremurile vitregi pe cari le trăim.

Dar nu numai atât, din primele zile ale cârmuirii legionare, cârmuire profund animată de cuvântul creștinesc al Căpitanului: „Ajută-ți aproapele căzut în nevoe. Nu-l lăsa!" a luat naștere cea mai puternică organizare de ajutor social pe care a văzut-o vreodată România:

„AJUTORUL LEGIONAR"

Creată numai din inima și cugetul legionar, acest uriaș mecanism de ajutor social a venit la timp ca să aline suferințele nemeritate ale refugiaților și săracilor.

Dar iată faptele.

„Ajutorul legionar" a strâns numai în luna Octombrie — în afară de sumele reținute în provincie — 39.828.947 lei. Deasemeni a primit 100 verighete de aur și numeroase obiecte de aur și argint.

In ceia ce privește îmbrăcămintea „Ajutorul Legionar" a strâns: 1870 paltoane, 3030 haine, 2590 pantaloni, 700 pardesiuri, 490 căciuli, 364 pălării, 1726 flanele, 11 cojoace, 50.816 rufe mari, 59.170 rufe mici, 250 paltoane pentru femei, 380 pardesiuri pentru femei, 620 tailleururi, 2440 bluze, 1360 fuste, 5820 haine pentru copii, 2830 rochii și 170 blănuri.

Deasemeni, tot în luna Octombrie „Ajutorul Legionar" a primit spre împărțire 2540 ghete, 2330 pantofi, 2814 bocanci, 59 șoșoni, 84 galoși, 100 cisme, 1000 pantofi femeiești, 72 și 90 galoși și șoșoni pentru femei, 450 perechi de încălțăminte pentru copii.

„Ajutorul Legionar" a mai strâns 181.560 mantale de școală, 160 ghiozdane, 36.410 caete, 117.520 rechizite școlare, precum și 4250 bucăți săpun, 1123, 500 kgr. săpun, 25.010 metri pânzeturi, 59 paturi, 410 perne, 80 saltele, 1030 metri stofă, 250 kgr. lână, 350 cearceafuri și fețe de mese.

In ceia ce privește alimentele s'au primit 635 kgr. făină, 588 kgr. zahăr, 364 kgr. făinoase, 1350 cutii conserve, 97 kgr dulciuri și 500 kgr. alimente diverse.

SERVICIUL DE PLASARE

Serviciul de plasare al „Ajutorului Legionar" înființat la 8 Octombrie, a plasat până la 1 Noembrie 915 persoane, având un total de cereri de 3725.

Deasemeni „Ajutorul Legionar" a obținut 300 de călătorii gratuite pentru nevoiași și 80 de plasări gratuite la internate pentru elevii refugiați.

Au fost trimiși la spitale 450 de bolnavi pentru consultații gratuite și peste 100 au fost internați.

O STATISTICĂ A NEVOIAȘILOR

Paralel cu ajutoarele împărțite zilnic de „Ajutorul Legionar" 10.000 de cămăși verzi au pornit pe echipe în întreaga Capitală spre a face o statistică exactă a tuturor nevoiașilor ce trebuesc neapărat ajutați.

Fără multă vorbă, ei își îndeplinesc această sarcină benevolă în fiecare zi.

CANTINELE

Cea mai urgentă și binevenită înfăptuire legionară a constituit-o inaugurarea cantinelor pentru săraci și refugiați.

Astfel până în prezent s'au inaugurat trei mari cantine în cari pot lua masa fără plată sau achitând doar 12 lei (cantina Nr. 3) peste 3000 de persoane fără să ținâ seama de cantina Casei Studențești, de restaurantele legionare ce se deschid aproape zilnic în fiecare cartier și de toate cantinele anexate școlilor dela periferie.

Iată ce a fost în stare să creeze Legiunea în numai 65 de zile de existență a Statului Român național-legionar.

CARTEA LEGIONARĂ IN STRĂINĂTATE

Conducătorii Germaniei și cartea Căpitanului.-Contribuția autorilor străini la cunoașterea literaturii legionare in Germania, Italia și Franța

Mașinațiunile fostului regim impotriva răspândirii cărților legionare

Incă din toamna lui 1936, după apariția Cărții Căpitanului, prin care se deschisese marea ofensivă a literaturii și publicității legionare, străinătatea începuse a lua cunoștință de scrisul legionar.

Căpitanul încuviințase traducerea cărții „Pentru Legionari" în limbile: italiană, germană și franceză, urmând ca mai târziu să fie editată și în alte limbi.

Prima traducere s'a făcut în germană, de către preotul sas Arnold Roth și legionarul Cosnariuc sub îngrijirea d-lui Dr. Becker. Traducerea a fost trimisă la Berlin spre editare încă din Ianuarie 1938. Din cauza intervenției stăruitoare a Statului român de pe atunci, cenzura germană amânase aprobarea. Pe ziua de 20 Martie, Căpitanul hotărâse să mă trimită la Berlin spre a stabili data când urma să plece o delegație de cinci comandanți și deputați legionari în frunte cu Alex. Cantacuzino, spre a lua *primul contact oficial* cu Germania național-socialistă. Cu acea ocazie urma să mă interesez și de aprobarea și editarea cărții. Pe ziua de 25 Martie, pașaportul meu a fost confiscat de Siguranța generală.

Imediat după deslănțuirea prigoanei, câțiva din cei cari scăpasem nearestați: Ion Belgea, Iordache Nicoară, Furdui, Ștefan Predescu și cu mine, ne întâlneam la fiecare 24 ore, fie la Iordache în Laborator, fie în Cișmigiu.

După câteva zile absentează Furdui. Il prinsese. Ne întâlnim la două zile odată, schimbând mereu punctul de întâlnire. Belgea hotărăște să plec imediat la Berlin.

Mai sunt condus la gară, cu toate riscurile, de scumpii mei camarazi și frați: Belgea, Iordache și Pâsu Antoniu, pe cari i-am îmbrățișat pentru ultima oară, și de ceilalți camarazi și prieteni cari mai sunt în viață: Ropală, Sârbu, Pateli...

IN GERMANIA

La Berlin, unde am găsit un grup mic de legionari studenți foarte destoinici, am pornit îndată la îndeplinirea misiunii mele, de a edita cartea, a face publicitate și a ține în curent centrul cu evenimentele din afară.

Am întâmpinat multe greutăți din cauza presiunilor sălbatece ale guvernului român și din cauza situației diplomatice foarte deficile în care se afla Reichul dealungul anului 1938. Intre timp, studenții legionari dela Berlin, tipăriseră Testamentul lui Ionel Moța. Bazat pe o convorbire avută cu Căpitanul înainte de prigoană, am oprit difuzarea Testamentului, care, prin profunzimea lui religioasă, nu putea fi just înțeles decât după citirea cărții Căpitanului. In schimb, până la aprobarea definitivă a editării Cărții Căpitanului, am primit încuviințarea din partea guvernului german de a lămuri opinia publică germană asupra procesului Căpitanului și a prigoanei deslănțuite.

Sub titlul „Die Wahrheit über Rumänien", am scos o broșură cu coperțile verzi (de aceea îi ziceam și „broșura verde") în care redam pe scurt procesul Căpitanului, făcând și un istoric sumar al Legiunei. La această broșurică s'a muncit mult, deoarece a fost scoasă la mașina de multiplicat. Cel mai mare merit revine camarazilor studenți dela Politehnica din Berlin. Ne-au ajutat la distribuire deasemenea mulți prieteni național-socialiști. „Broșura verde" a fost trimisă sau înmânată tuturor marilor personalități ale Reichului, cari și-au arătat prin numeroase răspunsuri indignarea lor față de ceeace se petrecea în statul român.

„JE CROIS DANS TA VICTOIRE"

In aceiași vreme, prietenul Căpitanului, șeful naționaliștilor letoni, Gustav Celmins, care, după trei ani de închisoare la Riga, fusese exilat și cunoscuse bine situația din România în cele câteva săptămâni cât putuse fi oaspetele Căpitanului — scotea o broșură la Zürich în Elveția, tipărită în zeci de mii de exemplare și intitulată: „Corneliu Zelea Codreanu, der Erneuerer Rumaeniens". Pentru această broșură răspândită în tot occidentul, Gustav Celmins face 2 săptămâni închisoare la Berna, refugiindu-se apoi la Berlin. Câtă foc și câtă patimă a pus acest mare luptător în acțiunea sa pentru a face pretutindeni cunoscută opera Căpitanului! Rupt poate pentru totdeauna de familia sa, care, rămasă în patrie, și-a pierdut de urmă în bezna sovietică, Gustav Celmins își poartă calvarul luptei sale, cu o credință care te cutremură, refugiat cu o parte din ostașii lui viteji, mereu nedespărțit de tabloul dăruit de către Căpitan, sărbându-i chipul de icoană și slovele scrise de mâna Lui împărătească: „Je crois dans ta victoire!".

Peste câteva luni autoritățile germane ne-au dat asigurări că tipăririle în vederea editării cărții Căpitanului pot începe. Bucuria nu putea fi stăpânită.

„In curând va apare teza de doctorat" — așa scriam Centrului. Vestea s'a răspândit iute și guvernul român a întreprins toate mașinațiunile posibile să oprească apariția. Invitații, vizite, delegații, decorații și ordine de tot felul se distribuiau.

Traducerea scrisă la mașină și executată cu atâta drag și inimă de către Arnold Roth, Dr. Becker și Cosnariuc, avea totuși cusurul de a nu fi scrisă în stilul prompt și energic al Reichului. Editura Willi Bischoff „Brunnen-Verlag", care mi-a răspuns cea dintâi la ofertă — celelalte 5 edituri la care apelasem m'au amânat câteva săptămâni — a procedat imediat la stilizarea traducerii, executată de Dr. von Langen, atașat de presă al Reichului la Roma, bun cunoscător al țării și limbii noastre.

DR. JUR. KLAUS CHARLÉ

DIE EISERNE GARDE

DEUTSCHER RECHTSVERLAG BERLIN-WIEN

Cu toate intervențiile disperate ale guvernului român, care era în stare să ofere tot petrolul românesc spre a împiedeca apariția, locurile în drept încuviințează totuși editarea „unui extras" din cartea Căpitanului.

Vine apoi groaznicul 30 Noembrie. Toată presa germană s'a ridicat ca un val de mânie. Ni s'a dat voe să scriem orice, să publicăm fotografii cu ex-regele Carol și cu Lupeasca. Toate decorațiile și ordinele conferite cu câteva zile înainte la Obersalzberg, au fost strânse într'o ladă și expediate la București.

La câteva săptămâni a apărut cartea Căpitanului, cu titlul „Eiserne Garde" — așa cum hotărâse El. A fost o muncă și o continuă alergătură de o jumătate de an. Numai pentru copertă s'a lucrat aproape două săptămâni.

Spre a putea fi mai ușor citită, Ministerul Propagandei Reichului a recomandat editurei să reducă o serie de capitole cari n'ar interesa pe lectorul german. Toate stăruințele mele de a o publica integral se loveau de această recomandație și nu puteau avea altă urmare decât întârzierea apariției.

Or, pe lângă marea deprimare sufletească, trăiam și într'o adevărată febră a lucrului. S'a redus circa o cincime. Reducerile le-a făcut lectorul editurii în acord cu Ministerul Propagandei și cu știința mea. In graba aceea mare s'ar fi omis și lucruri importante; dar ce nu este important în cartea Căpitanului? Principalul era să apară. In ori ce caz și cât mai grabnic. Spre a da posibilitatea unei priviri generale, am fost însărcinat să fac o completare cronologică dela 1934 până la 1938. Era tocmai perioada care coincidea cu activitatea mea în Mișcare și pe care o cunoșteam bine. Din cauza acestui supliment, în care atacam, pentru prima dată într'o scriere legionară pe Carol II, Lupeasca și întreaga camarilă în frunte cu Armand Călinescu, mi s'a ridicat cetățenia română, fiind singurul legionar refugiat, căruia i s'a aplicat această măsură.

De sărbătorile Crăciunului 1938, Cartea Căpitanului a împodobit vitrinele librăriilor germane, fiind una dintre cele mai elegante și impunătoare, chiar pentru technica tipografică germană. Nici o carte germană dela instaurarea regimului național-socialist, afară de „Mein Kampf", și nici un autor din lume n'a fost mai elogios și mai amplu recenzat decât Căpitanul. Mai toate recenziile au apărut sub forma articolelor de fond pe prima pagină.

In vitrinele marilor librării, Cartea „Codreanu-Eiserne Garde" era așezată fie între „Mein Kampf" și cartea lui Rosenberg „Blut u. Ehre", fie între cartea lui Göring și cea a lui Salazar.

Conducătorii Germaniei și cartea Căpitanului

Führerul a citit-o păstrând-o săptămâni dearândul în centrul mesei sale de lucru; Goering, Hess, Goebbels, Ribbentrop, Ley, Rust, Hierl, Himmler, Kerzl, Schirach și alți fruntași ai Germaniei național-socialiste au trimis scrisori de mulțumire mărturisindu-și venerația și profunda lor admirație față de Marele nostru Căpitan.

Ministrul Cultelor, Kerrl, mi-a mărturisit că în ziua primirii volumului, plecând la München, a deschis-o la plecarea trenului, la ora 10 seara și a citit-o fără întrerupere până la 7 dimineața când, sosind în München unde avea să raporteze două ore Führerului în interes de serviciu, n'a mai raportat nimic deoarece s'au întreținut tot timpul numai despre Căpitan...

Printre personalitățile și prietenii național-socialiști, cari au ajutat la răspândirea cărții și la cunoașterea Legiunii, enumărăm în treacăt o mică parte: Reichsminister Kerrl, general Bodenschatz, Familia Ardelt, Gauleiter Stürz, Gauleiter Dr. Jury, Familia Reinhard Goerz, Baron v. Weissenhof, Dr. Fink, Familiile Dr. Nahnsen, Dr. Bergius, v. Laak Dr. Mundorff, Auslandsamt der Dozentenschaft-Berlin, etc., etc. Numărul lor este mare și Legiunea le va păstra recunoștință.

Nu trebue uitate nici cele 14 numere consecutive din Völkischer Beobachter, care publicau, concomitent cu apariția cărții, extrase de aproape o pagină, cu diferite clișee din viața Căpitanului, din taberele de muncă, etc. și cari cădeau ca bombele asupra diplomației române de pe atunci, având drept urmare schimbarea șefului legației române din acel timp.

Precipitarea evenimentelor europene a făcut ca Legiunea să fie ținută pe planul al doilea în ce privește atenția lumii. Totuși, cartea Căpitanului a continuat să fie una dintre cele mai citite. Din prima ediție de 12 mii exemplare s'au vândut circa 11 mii. In curând se va pune sub tipar cea de a doua ediție, care nu numai că va fi completă, dar va cuprinde și o serie din „Circulările Lui".

CARTEA D-RULUI CHARLE

Sub îngrijirea institutului de drept internațional dela Leipzig, a apărut o admirabilă carte despre Legiune, intitulată „die Eiserne Garde", de Dr. Charlé. Autorul cunoscător al întregii literaturi legionare, tratează cu deosebire latura religioasă a Mișcării, adânc străbătută de credință creștină, întemeindu-și comentariile, pagină cu pagină, cu citații din „Pentru Legionari", „Cărticica șefului de cuib", „Cranii de lemn", „Crez de generații" și în sfârșit din toate scrierile celorlalți mari gânditori ai Gărzii de Fier: Nae Ionescu, Puiu Gârcineanu, Mihail Polihroniade, Ion Belgea, Vasile Cristescu și ale altor camarazi cari se află în viață. Lucrarea a servit autorului și ca teză de doctorat.

IN FRANȚA

Deși se făcuseră două traduceri, cartea Căpitanului n'a putut fi tipărită. Grupul de legionari dela Paris, în frunte cu ing. Ion Cristescu s'a străduit din răsputeri, fără rezultat. Deși acolo nu exista o cenzură proprie [...] sian care intra în [...] gionarii, primea imediat [...] bani dela legație [...] baltă.

Ne-au sprijinit [...] tion Française" revista [...] și alte câteva mici [...] tremei drepte. Nu toată dreapta ne-a susținut [...] ților Tharaud ne-a [...] bilă.

Grupul legionarilor din Paris a avut de luptat cu multe [...] între care, ca dealtfel [...] cu șicanele și agenții [...] lor împotriva calomniilor [...] pitanului a fost cu adevărat [...] în mediul acela de corupție [...] sonerie. E locul să pomenesc [...] jinul camaraderesc pe care [...] sit la tânăra română [...] de fel din Vâlcea, o mare [...] filmului francez, [...] timii ani din cauza [...] cu un neînfricat [...]

CARTEA LEGIONARĂ

Am arătat câteva [...] lupta noastră dusă peste [...] timpul prigoanei. Prin mașinațiuni diplomatice, prin agenți, [...] rupții, mâna camarilei se [...] pretutindeni, căutând cu [...] rare să zădărnicească orice [...] a noastră, sprijinită ca întotdeauna pe mijloace extrem de [...]

Astăzi lucrurile s'au [...] Posibilitățile noastre de [...] tare sunt cu totul altele. [...] reconstrucția țării sfâșiate [...] rarea neamului din lanțul [...] și al nedreptății, avem datoria [...] facem cunoscută lumii [...] blia revoluției noastre [...] precum și tot tezaurul gândirii [...] Ion Moța, Vasile Marin, Nae Ionescu, Ion Belgea, Ion Banea, [...] Christescu, Puiu Gârcineanu, [...] Cantacuzino, Iordache Nicoară, [...] hail Polihroniade, Eugen [...] Tell, Cârdu, Totu, Bănică și a tuturor stejarilor Legiunii, cari unesc pământul României cu Cerul lui Dumnezeu, fixând pentru totdeauna [...] părăția Legionară a Căpitanului.

Revoluția legionară [...] tra în faza ei [...] mai mult decât orice „revoluție [...] țională". Fără nici un pic de [...] liu: legionarismul este mai [...] credință, în gândire, adică [...] ținut spiritual, decât toate [...] mișcări naționaliste.

Chiar decât național-[...] cu atât mai mult decât [...] Poate că așa a trebuit să fie.

Incât dacă marii gânditori [...] național-socialismului [...] în numeroase împrejurări [...] nal-socialismul nu este o marfă de export" — și dacă marii ideologi [...] ciști s'au rostit deasemeni în numeroase împrejurări: „[...] nu este o marfă de export" — [...] legionarii, putem striga: „[...] de noi gândul unui imperialism ideologic". Dar legionarismul [...] bun pentru orice nație de pe [...] Are în el elemente [...] versale.

Poate fi deci și o „marfă de export". Are însă marele [...] scumpă!

Dr. Gh. Ciorogaru

Codreanu

EISERNE GARDE

CODREANUS AUFZEICHNUNGEN

sind eine der erschütterndsten und [...] nisbücher, ein Dokument für das Erwachen [...]

Coperta cărții Căpitanului, „Pentru Legionari", [...] germană

ȘUB SEMNUL ARHANGHELULUI

LEAGĂNUL ROMÂNISMULUI

Sub spada de foc a Arhanghelului se sfarmă toate nedreptățile.

Și azi sub scutul Lui reînvie gloria voevodală a Iașilor.

Cetate a credinței, și-a zăvorît sub turlele bisericilor sufletul de atâtea ori înfrânt de vitregia soartei.

Cetate domnească, a trăit înfloritorii zilele de luptă ale tuturor frământărilor.

Inimă patriarhală de dragoste, a întâmpinat toate resemnările.

Izvor nesecat de avânt, a dăruit culturii românești nimb de glorie nemuritoare.

Și, în dăruire generoasă de sine, s'a îngenunchiat de atâtea ori sub năvala sălbatecă a poftelor.

Ștefan cel Mare, Vasile Lupu, Vodă Cuza, Veniamin Costache, Miron Costin, Niculae Milescu, Costache Negri, Mihalache Kogălniceanu, Mihail Eminescu, Ion Creangă, Vasile Conta străjuesc în ceruri legiunile de mucenici ale Neamului.

Sub pavăza lor, la toate răscrucile soartei, răsar trimișii Arhanghelului.

Și în încordarea de acum două-zeci și unu de ani, sub chipul tânăr al Căpitanului de mai târziu, Arhanghelul și-a orânduit Legiunea. Iar după treisprezece ani de luptă Legiunea biruește. Și cu Legiunea biruesc Iașii.

Tresar colinele sub pasul și cântecul legionar.

Lăcrămează de bucurie ochii care au plâns atâtea nedreptăți.

Tresaltă de nădejde proaspătă aceia care se credeau uitați.

Și privesc în zări spre zorile noi ale viitorului toți cei în care dragostea de neam n'a desnădăjduit.

După uitări vinovate, după dezertări rușinoase, după trădări criminale, sufletul cel nou al României Legionare se întoarce cu pietate în Iași.

Se întoarce acest suflet legionar îndoliat dar întărit de jertfa cea mare a Căpitanului.

De dragul tău și în duhul Căpitanului, s'au jertfit pentru tine, Cetate Sfântă, toți mucenicii tăi.

Cu jertfa tinereții lor, Victor și Florin Gârcineanu ți-au mărturisit dragoste nesfârșită. Jertfa lor și a tuturor celorlalți ridică zăbranicul negru al suferințelor și în ziua Arhanghelului Mihail se închină gloriei tale.

Sub umilinți crâncene ai fost lovită de cei care te voiau pentru o menire alta decât cea hărăzită ție de Dumnezeu.

Rușinată de parada desmățului străin pe străzile tale, te-ai tras sfioasă și le-ai lăsat pas.

Văduvită de toate comorile tale ți-ai trăit cu trudă sărăcia.

Azi, în ziua Arhanghelului Mihail, tot sufletul Neamului se întoarce cu recunoștință spre tine, spre leagănul Românismului.

Cu tot ce are mai curat acest suflet tineresc, cu tot avântul și cu toată credința lui legionară îți mărturisește dragoste.

Cu toată înverșunarea suferințelor pe care nu le poate uita, tineretul legionar îți jură răzbunare.

Nu răsbunarea măruntă a celor năimiți ci răzbunarea cea mare, constructivă a Creațiunii.

Ce nu au putut face alții pentru tine o vor face legionarii Arhanghelului și al Căpitanului.

Sub spada de foc a Arhanghelului Mihail, Iașii încep o viață nouă.

Ion Protopopescu
Ministrul Lucrărilor Publice

MAMA GRAHILOR

Oricât mi-aș aduna gândurile, nu-mi pot aminti de clipele care au precedat întâmplarea. Nu țin minte să fi auzit sunând, să fi mers să deschid, să-i fi poftit în casă. Nu mai realizez aceste momente. Amintirile mele pornesc numai din clipa când din fotoliul de piele verde, m'am uitat rând pe rând la cei doi tineri care stăteau așezați pe scaunele de care mă despărțea numai biroul. Am avut atunci impresia netedă, aproape o viziune, că se deschisese tavanul și că doi îngeri se coborîseră din cer drept în fața mea.

Cel din stânga părea de o bunătate care nu era de noțiunea vremelnicului; dar cel care m'a impresionat și mai puternic, a fost cel din dreapta. El era Arhanghelul. Frumos cum numai pe icoane se văd, cu trăsăturile feței bine marcate, avea doi ochi mari, inteligenți și luminoși, ce se uitau cu o privire care părea că vine de dincolo de hotarele omenescului. Toată ființa lui era în ochii aceștia impresionanți, revelatori ai unei taine pe care o știa numai el fiindcă o aducea dintr'o lume necunoscută muritorilor.

Nu știam cum îi cheamă și nici nu i-am întrebat. Ba le-am și spus: „Nu e nevoe să cunosc numele vostru!" Arhanghelul a schițat un zâmbet atât de frumos, de-mi va rămâne întipărit în minte câte zile îmi va mai dărui Dumnezeu să trăiesc.

Am vorbit împreună ce am avut de vorbit, ne-am înțeles mai mult cu sufletul decât cu cuvântul, și pe urmă au plecat.

Ce poveste uluitoare!

Aceste se întâmplau în ziua de 19 Septembrie 1939, la amiază, între ceasurile 12 și 12 jumătate.

Pe urmă, după două zile, Joi 21 Septembrie la ceasul două și un sfert, dela microfonul Radiodifuziunei din Bucuresti, a aflat Țara, Europa și Continentele Pământului — și eu împreună cu Universul acesta — că o echipă de Legionari Români a răpus viața trădătorului de Neam și de Dumnezeu Armand Călinescu.

In aceiași noapte mă aflam în beciurile Siguranței Statului, pe o scândură de lemn, fără pâine și fără apă.

Viziunea Arhanghelului nu m'a părăsit nici o clipă. Il vedeam mereu în fața mea, cu ochii lui mari scăldați în soare, cu neînțelesele lor scăpărări transcendente, și-l auzeam parcă șoptindu-mi: „Eu sunt Cezar Popescu"!

E extraordinar când te gândești că nici un moment de atunci nu m'am îndoit că el era — Cezar Popescu! Arhanghelul coborît din cer să facă Neamului Românesc dreptate!

Au urmat două săptămâni de închisoare, trei luni de lagăr, patru alte luni de jalnice tratative cu de ai „destinderei", până abia în April anul acesta am văzut fotografiile lui Nelu Moldoveanu și Cezar Popescu, recunoscând în cel dintâi pe omul de o bunătate dincolo de noțiunea vremelnicului și într'al doilea pe acel cu privirea de dincolo de hotarele omenescului!

O firească curiozitate, dar și un sentiment de pietate, m'a îndemnat mai târziu să cunosc familia acestui Arhanghel. Unul din frați, Traian, murise odată cu el, asasinați împreună cu ceilalți șapte Ploeșteni pe locul execuției. Al treilea frate Gabi, zăcuse în beciurile Siguranței, în celula de alături de a mea și stătuserăm uneori de vorbă de după gratii, când unul sau altul din noi era dus printre baionete la instrucție. Alți frați nu mai sunt, nici surori, în această familie, decât numai părinții care trăiesc amândoi: un tată foarte bătrân și o mamă, femeie la vre-o 50 și ceva de ani.

Pe aceasta doream s'o cunosc, pe această femeie care prin atitudinea ei românească vrednică de toate pildele cele mai înălțătoare ale Antichității, își spune singură cu mândrie: Mama Grahilor!

Am întâlnit-o întâia dată la Ploești, la înmormântarea neuitatului nostru adorabil Caramlău, mort și el ca un viteaz Legionar în lupta izbândei din noaptea dela 3 spre 4 Septembrie trecut.

O femeie cu părul nins înainte de vreme, cu un mers apăsat și hotărît, cu o înfățișare blândă și cu ochii uscați ca după o îndelungată secetă. Ochii aceștia, — totuși de femeie — n'au lăcrămat niciodată. Sunt ochii mamei celor pe care-i hărăzise Soarta să răzbune Neamul.

Când am văzut-o întâia dată, am știut, și ași fi înțeles fără să mi se spuie, că Ea e Mama Grahilor. Am pătruns privirea mamei, pe cum pătrunsesem pe a fiului.

După o săptămână stăteam la masă la ea, Ploieșteanca, și ascultam înduioșat și minunat acele povești din trecut, de când erea ea tânără și copiii ei mici, de când era femeie matură și copiii flăcăi. Vorbea de dânșii ca și cum ar fi fost încă în viață, ca și cum n'ar socoti o clipă că i-ar fi pierdut sau că i-ar putea pierde. Ei sunt de apururea *prezenți*, nu numai la apelul Legionarilor, ci în sufletul și inima vrednicei lor măicuțe.

Ea i-a crescut, i-a îndrumat, *și fără a-l sfătui*, i-a călăuzit. Am înțeles, după ce am cunoscut-o, că băieții aceștia nu puteau fi altfel decât au fost și nu puteau face altceva decât ce au făcut. Când simțământul ei de mamă încăleca pe acel de Româncă era rândul lor s'o îmbărbăteze. Dacă încerca să le spuie, biata:

— „Copii, fiți liniștiți".

— „Nu ne poți cere, mamă" răspundeau aceștia „să fim niște lași fiindcă ne iubim! Și nu ne poți cere, fiindcă se va nărui o familie, să lăsăm soarta Țării în mâinile călăilor".

Iar ea, cea care-i crescuse, își înghițea lacrimile, cele cari n'au curs niciodată, și le răspundea:

„Facă-se voia Domnului".

Și așa, după multe întâmplări, în care a fost ea uneori mai mamă decât a fost Româncă și cele mai deseori mai Româncă decât a fost mamă — întâmplări care acum nu pot încă fi povestite — a venit ziua cea mare, când au pornit flăcăii să desrobească Neamul de lanțurile rușinei, jertfindu-și tinerețea și viața lor de azi pentru viitorul fraților de mâine!

Un an mai târziu, la un prohod într'un colț de biserică, plângeau o logodnică și un prieten. Cu pașii ei apăsați, umbla cernita Maică de la unul la altul, șoptindu-le duios: „Să n'aud bocete în biserică. Mândri, copiii mei, fiți mândri!"

Era mama acelui Arhanghel, care căzuse cu hârzobul din cer pe scaunul din fața mesei mele de lucru...

Și mai sunt alte mame, a căror poveste va trebui scrisă când va veni ziua care n'a venit! E mama lui Victoraș, vrednica și duioasa mătușă a fraților Grahi, mama lui Miti Dumitrescu, mama lui Christian Tell... a lui Alecu Cantacuzino... Mama sfântului nostru Căpitan... Groaznicele realități, care vor fi mâine marile legende ale Neamului Românesc. Mama lui Mihai, Mama lui Ștefan...

...Pe o stâncă neagră
...într'un vechi castel...

C. Gane
Ministrul României la Atena

Tatăl Căpitanului, peste care s'au abătut atâtea vifore, sufletul înalt pe care durerile nu l-au putut frânge, crezând mai presus de toate în biruința lumii noui — el însuș unul din stâlpii de boltă ai Mișcării legionare.

Părintele tuturor martirilor legionari, ca o inimă de aur a țării întregi, ne îmbrățișează într'o mistică ardoare căci toți am ajuns din vrerea lui Dumnezeu, copiii lui supuși și preaiubiți; privește din cuibul singurătății la primii noștri pași în veacul verde și cu mulțumirea visului împlinit străjuește falnic lângă greaua moștenire sacră.

Prigoana i-a răpit pe lângă Înfăptuitorul prezentului românesc, ce era suflet și trup din al lui, veșnic viu printre noi, încă un fecior de nădejde — pentru care îngenunchem mâine la mormântul de la Huși.

CUVÂNTUL

ZIUA LEGIUNII IN EXIL

La „casa verde" de la Amalienhof (Berlin) am trăit ziua Legiunii în toată intensitatea ei. Era acum un an. Din țară veneau știri îngrozitoare. Conducătorii scelerați ai unui regim intrat în descompunere se scăldau în sânge o întreagă generație de tineri. Deși trecuse mai bine de o lună de când a fost sträpuns „Călăul", totuși nu se știa încă numărul camarazilor masacrați. Auzeam că au căzut cei mai aleși. Și acest lucru ne înfiora.

In imensitatea Berlinului, un mănunchi de legionari ne simțiam mai mult ca oricând singuri pe lume. Au fost secerați fruntașii noștri dela Râmnicu-Sărat, Vaslui, Miercurea Ciucului, Brașov și din toate județele.

Simțeam cum pe umerii noștri apasă copleșitoare sarcina de a duce mai departe lupta. Eram singurii cari am rămas stăpâni pe gândurile și faptele noastre. Singurii cari ne puteam întruni laolaltă spre a ne consfătui sau a ne ruga.

De ziua Sfântului Arhanghel Mihail ne-am strâns în sala de ședințe de la Amalienhof. Toți tăcuți și frământați așteptam deschiderea ședinței. Simțiam nevoia de a ne descărca sentimentele învolburate de durere, de a ne uni gândurile de luptă, pentru a birui clătinările. Clipa desnădejdiei trebuia să ne-o simțind cetul camarazilor

Și-am trecut-o! După ședință frunțile camarazilor au devenit senine și piepturile gata de luptă. Simțeam că ne călăuzește cineva și acela era duhul Căpitanului. Simțeam că ne protejează cineva și acela era patronul Legiunii „Sfântul Arhanghel Mihail".

Const. Papanace
Comandant legionar
Subsecretar de stat la Finanțe

Democrația este incapabilă de continuitate în efort. Pentrucă împărțită în partide cari guvernează, câte un an, doi sau trei, este incapabilă de a concepe și a realiza un plan de lungă durată. Un partid anulează planurile și eforturile celuilalt. Ce s'a conceput și clădit de unul azi, se dărâmă în ziua următoare de altul.

Intr'o țară, în care este nevoie de construcție, al cărei moment istoric este însăși construcția, acest desavantaj al democrației este o primejdie. Ca într'o gospodărie în care s'ar schimba în fiecare an stăpânii, venind fiecare cu alte planuri, stricând ce au făcut unii și apucându-se de alte lucruri cari și ele să fie stricate de cei ce vor veni mâine.

C. Z. C.

ZIUA ARHANGHELILOR

Acoperiți de raze cerești primii legionari, cu Căpitanul în frunte, și-au ales ziua de 8 Noembrie, patronul Legiunii, pentru drumul de luptă și martiraj.

Biserica și rugăciunea ne-au asigurat peste veacuri biruințele steagurile românești.

Legionarii pășesc pe drumul deschis de Căpitan sub scutul Arhanghelului Mihail, care ne învață a nu ceda, ci a război tot înainte.

V. Iasinschi
Comandant legionar
Ministrul Muncii și Sănătății

PRIMUL „CUIB" LA BUCUREȘTI

de ANDREI C. IONESCU
comandant legionar

Toamna lui 1927 mă găsea student *legionar* la Universitatea din București. In viața mea de luptător naționalist încă de pe băncile liceului, survenise o clipă hotărîtoare: întâlnirea mea, la 24 Iunie 1927, cu Căpitanul și întemeierea, la Iași, a Legiunii Arhanghelului Mihail.

Căpitanul îmi acordase marea încredere a organizării nucleelor legionare la București. Dar aici, deși aveam vechi legături de luptă studențească, când am pus problema înrolării în Legiune — problemă salvatoare pentru mișcarea naționalistă în acea clipă și singura care putea să o smulgă de pe panta pe care o aduseseră intrigile și lipsa de tact politic a conducătorilor de atunci — m'am văzut singur. Singur eu și cu Fănică Anastasescu, neclintitul prieten de totdeauna al Căpitanului.

Situația mi-era cu atât mai grea cu cât în jurul Căpitanului și a Legiunii se ridicase un val de defăimări, de intrigi și de înjurii, așa cum s'a întâmplat și în ceasul când s'a ivit Mântuitorul să ne scape din perzania păcatului strămoșesc.

Din pricina certurilor lăuntrice dintre naționaliști, frontul spre adevăratul dușman era descoperit și jidanii, cu uneltele lor politicienii triumfau.

De aceea Căpitanul a proclamat: „*Fața la dușman*"!

„Eram așa de puțini și așa de săraci, încât nu numai că am fost ținta săgeților ironice altora, dar ne-am îngrozit noi înșine de sărăcia noastră. Credința însă nu ne-am pierdut-o nici o clipă. N'am avut nici o secundă de îndoială. Pare că Dumnezeu înadins ne-a adunat așa de săraci, pentruca să arate că în victoria legionară *materia* n'a avut nici un rol..." spunea Căpitanul despre acele timpuri.

Legiunea și Căpitanul atacați cu ultima violență, studențimea prinsă în mrejile unui politicianism studențesc, oglindă fidelă a celuilalt politicianism, eu mă vedeam cu totul singuratec, având de învins piedici peste puterile mele. Niciodată însă nu m'a părăsit credința neclintită, credința în Căpitan și în destinele neamului acestuia a cărui întruchipare era Căpitanul.

Când crezi cu înverșunare, nu ți se poate să nu învingi toate greutățile și să nu ajungi la scopul urmărit; așa cum ne învăța Moța, care spune: „Oricât de puternic ar fi Satana, atunci când îl combați cu jertfirea chiar a propriei vieți, intervine atotputernicia cerească și te face biruitor".

Singura rază de lumină în această luptă a mea de găsi oameni, *oameni* după chipul și asemănarea Căpitanului și a lui Moța, a fost întâlnirea și regăsirea în aceeași comunitate de simțire și viață cu bunul meu prieten Fănică Anastasescu, credinciosul prieten al Căpitanului cel care îmi îndrumase primii pași în viața universitară. Când am văzut că *Fănică* este de partea Căpitanului, orice desnădejde ce ar fi putut umbri credința mea în reușita împlinirii ordinului Căpitanului s'a spulberat. Fănică era — ca și acum — pe lângă un profund cunoscător de oameni, un suflet de Samaritean și un nesecat izvor de îmbărbătare. Prin el și urmând exemplul lui, am învățat să cred fără șovăire în acel în care cunoașterea de oameni a lui Fănică recunoscuse pe adevăratul nostru conducător, pe „Căpitan".

Prin contactul strâns pe care-l aveam cu Ionel Moța, am cunoscut și pe Iosif Dumitru, tânărul cu sufletul dârz, îmbrăcat în straie moțești, ce venea dela Orăștie să-și facă studiile universitare în inima românismului și care a avut norocul ca în anii lui de licean să-l cunoască și, să fie sub directa influență a lui Ionel Moța, Dr. Iosef Dumitru-Luțu, cum îi spuneam noi—comandantul legionar de mai târziu și secretarul general de astăzi la Ministerul de Agricultură.

Acum eram trei — numărul fixat de Căpitan pentru a putea alcătui un cuib — așa încât Iosif Dumitru putea, la 8 Noemvrie 1927, ziua Sf. Arhanghel Mihail, să participe, ca reprezentant al Bucureștilor, la patronul Legiunii și la legământul primilor legionari, la Iași.

A venit apoi, la Sfântul Nicolae, congresul general studențesc dela Oradea, unde ne-am dus, dela București, și eu cu Iosef Dumitru, întâlnindu-ne acolo cu Căpitanul, Bădia Ilie Gârneață, Radu Mironovici și cu ceilalți primi studenți legionari: Ion Banea, Victor Silaghi, Nicolae Totu, Emil Eremetu, Ion Bordeianu, Mișu Crișan, Marius Pop și alții câțiva, cu toții 25 la număr, de încăpeau numai bine în două loji ale Teatrului Național de acolo.

Tot timpul desbaterilor congresului, legionarii — cu excepția Căpitanului, care a trebuit să dea un scurt răspuns la apelurile de a se face unirea mișcării naționaliste, spunând că: „Legiunea nu are alt dușman decât numai dușmanul neamului românesc" — au păstrat o liniște desăvârșită, neluând cuvântul la nici o chestiune, încât Liviu Hulea, student dela Cluj, aflător în sală, observând această tăcere, a făcut Legiunii următoarea epigramă:

Voi stați în sfera purității,
Păstrând tăcere permanentă,
Dar ne iertați că noi o credem
Tăcerea voastră... elocventă!

Cuvinte care, mai târziu, s'au dovedit pline de adevăr.

Dar între cei care trebuiau să suporte calvarul ce au îndurat studenții după acest congres, a fost și studentul legionar Iosif Dumitru. Intemnițat — alături de alți zece studenți „criminali" — în închisoarea militară din Cluj, au au avut acolo viziunea dumnezeiască a apariției Mântuitorului, venit printre ei nu numai să-i mângâie, ci „Ea (apariția) este prin simbolul ei, *începutul intervenției active a Divinității* în problema apărării omenirii, în problema desrobirii Pământului de sub noua stăpânire a Satanei", după cum spunea Ionel Moța.

Reîntors la București, după multe chinuri și încercări, Iosif Dumitru aducea un nou camarad, recrutat din grupul celor 11 dela închisoarea militară din Cluj: era Ion Belgea, acel element de elită intelectuală și morale și viața-i închinată întru totul Legiunii, avea să aibă o înrâurire decisivă, care prin marea lui capacitate căpetenie în Mișcarea Legionară, murind ca un martir.

Belgea fiind coleg cu mine la Facultatea de Litere și Filosofie, s'a mutat și el la Căminul studenților în Litere, din str. Sf. Voevozi. De acum, aici vom ține ședințele de cuib, aici vom primi „Pământul Strămoșesc" — singura noastră hrană sufletească legionară în acea vreme, — aici va fi sediul central al Mișcării Legionare din București.

Tot aici, în freamătul vieții studențești, în vâltoarea interminabilelor discuții, am cunoscut pe *Horia Sima*, Comandantul nostru de azi, „Horia" cum îi spuneam de pe atunci cu toții. Era un tânăr subțirel, cu figură de ascet, cu privirea pătrunzătoare, foarte studios, vorbind

Continuare in pag. 20-a

Dacă aș avea un singur glonț, iar în fața mea un dușman și un trădător, glonțul l-aș trimete în trădător.

Corneliu Z. Codreanu
(„Pentru Legionari pag. 169)

IN IANUARIE 1938: D. general Antonescu, Conducătorul Statului și Căpitanul la Predeal, cu skiurile.

DUH ROMÂNESC

CALENDAR

VINERI, 8 NOEMVRIE 1940

Ortodox: Soborul Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil.
Catolic: Cei 4 Coron. Martiri.
Protestanți: Claudiu.
Mahomedan: 7 Șeval 1359. Giuma.

Arhanghelul Mihail, marele Voevod

Arhanghel al închinării și al izbăvirii noastre, noi cei puțini și biruitori întâmpinăm, cu sfântă cutremurare, praznicul tău de astăzi și lipim fruntea de pământul României tinere pe care-o ocrotește veghirea ta!

Tu ai oprit, la început, destrămarea cerurilor nevăzute și ai strigat rânduelii îngerești, cu glas de tunet: „Să stăm bine, să stăm cu frică și să luăm aminte". Și tu ai strigat neamului meu: să ia aminte.

Tu ai aruncat Luceafărul destrămării, din prea înaltele tării, sărobindu-l de pământ, precum grăește Isaia. Și tu ai nimicit Luceafărul întunecat și orb al destrămării noastre, prin mână de voinici.

Tu ești sabia de foc învârtitoare, din cartea Facerii, care păzește drumul spre Raiul ... ării și către pomul înfricoșat al vieții. Și tu ai păzit facerea țării mele de neamul venetic și ai păstrat mărul destinului său de viermii putrejunii.

Tu ai venit în spurcata Sodomă și-ai petrecut la Lot, bărbatul drept și prea curat. Pe tine te-a purtat în inimă și'n sân Lot-ul pământului meu și ți-a spălat cu lacrămi icoana la „de for".

Tu ai stătut, aevea, în fața viteazului Navi, cu sabia la goală, în mână de Arhanghel, și-ai zis: sunați din trâmbiți și bateți Ierichonul. Și tu ai poruncit Căpitanului nostru să-și caute eroii și să înfrângă ierichoniții acestei sfinte țări.

Tu ai șezut sub frunza de stejar, te-ai arătat lui Ghedeon, cel singur, și i-ai vestit așa: „Domnul este cu tine, cel tare cu puterea". Și tu ai întărit mâna unui singur Român și i-ai dat lui biruința, el care era sosotil cel mai mic în casa nației sale.

Tu ai pus în gura evanghelistului Ioan Apocalipsul, în care scrie: „Și voiu da celor doi martori ai mei, și vor proroci... îmbrăcați cu saci...

„Și dacă vor sfârși mărturia lor, hiara care se suie din adânc va face războiu cu ei, și îi va omorî pre ei.

„Și trupurile cele căzute ale lor vor zăcea în ulița cetății cei mari, cari duhovnicește se cheamă Sodoma și Eghipet...

„Și vor vedea din noroade și din semințiile și din limbi și din neamuri trupurile cele moarte ale lor trei zile și jumătate, și trupurile cele moarte ale lor nu vor lăsa să le puie în morminturi.

„Și cei ce locuesc pre pământ se vor bucura de ei, și se vor veseli, și vor trimite daruri unul altuia..."

Și tu știi că a fost așa și pe întreg cuprinsul țării românești și că martorii învierii noastre au fost sugrumați, au fost spânzurați, au fost împușcați, au fost arși în cuptior necurat, vii sau morți, au fost nimiciți — și după moarte — cu arzătoare materie.

Tu, însă, ai zis în Apocalipsul sfârșitului: „După acele trei zile și jumătate, Duh de viață dela Dumnezeu a intrat întru ei, și au stătut pe picioarele lor; și frică mare a căzut preste cei ce îi vedeau pre ei. Și au auzit glas mare din cer, zicând lor: suiți-vă aici. Și s'au suit în cer pre nor, și i-au văzut pre ei vrăjmașii lor". Și tu cunoști sufletele morților noștri, căci tu le-ai primit — în palmele tale de Arhanghel, și ai văzut cum s'au cutremurat vrăjmașii noștri că nu puteau să ucidă și sufletul din noi.

Tu, deasemenea, ai scris că o femeie „având în pântece, striga, chinuindu-se și muncindu-se să nască", iar un balaur sta înaintea ei, ca să-i mănânce pruncul. Și tu ai auzit vestindu-se prin unde și prin predici, ca să se despice pântecele maicilor noastre și să se omoare fructul lor verde.

Tu, apoi, ai impuns „fiara roșie", care bea sângele mucenicilor și într'o zi ai lovit pe Irod, îmbrăcat în haină împărătească și sigur pe divanul lui, pentrucă n'a dat lui Dumnezeu slavă. Și tu, în șase zile ale lui Septemvrie, ai sprijinit pieptarele verzi ale țării să alunge din divan „urâciunea pustiirii" cu fiara, care proia sânghită Biserica tinereții noastre.

Tu, întru sfârșit, ai spus: „Acum s'a făcut mântuirea și puterea și împărăția Dumnezeului nostru, și puterea Hristosului lui; că s'a aruncat pârâtorul fraților noștri, cel ce pâra pre ei înaintea Dumnezeului nostru ziua și noaptea. Și ei l-au biruit pre el pentru sângele Mielului și pentru cuvântul mărturiei lor; și nu și-au iubit sufletele lor chiar în fața morții".

Și'n adevăr, ne-ai ajutat să biruim, pentru sângele Căpitanului nostru și pentru sângele Legiunii sale.

Sărutăm paloșul tău de foc, Mihaile, Arhanghel și mare Voevod!

Firmilian protosinghelul

LITERATURA DE ASALT

Literatura legionară este isvorîtă din luptă, din muncă, din durere, din trăire. Nicăeri, în paginile literaturii românești, nu s'a realizat mai în plinul ei trăirea ca în scrisul legionar. Este scrisul trăit. Gândul s'a plămădit în cărămizile cu care s'au tencuit temeliile unui veac nou.

În lupta pentru întronarea spiritualității legionare nu s'a purces dela criterii prestabilite. Nu au fost, acum 13 ani, cenacluri literare în care să se fixeze un program, un calapod care să forțeze spiritele.

Literatura legionară este o rezultantă a celor 13 ani de angajare totală cu destinul românesc. Angajare în toate planurile. Din viață s'a născut și scrisul. S'a scris pentru biruință. Literatura s'a ostășit, și a recrutat și ea în serviciul legionarismului mărșăluitor.

Din momentul încadrării ei în serviciu comandat, a suferit și a biruit laolaltă cu ideia pentru care s'a minuit.

A fost ideia pe teren.

A ieșit și cuvântul.

A ridicat ideia, o mânăstire, a constituit o tabără, a mărșăluit.

Cuvântul a fost în front.

A fost arestată ideia, au fost aruncați în lanțuri, și'n temniță, camarazii, cuvântul, literatura de luptă legionară, au fost confiscate, armările arestate. Au intrat cei mai buni în mormânt, scrisul legionar a îngenunchiat și a jurat să ducă mai departe lupta pentru biruința morților.

Iată aci, sensul adânc al literaturii legionare: să fie purtătoare de torță, să fie icoană vie, unde să se închine veacurile ce or să vie, a Martirilor ei Ziditori.

Sunt primele valuri ale literaturii de asalt. Căci astfel este literatura legionară, de asalt, scrisul care a mucenicit, a trăit și a luptat, s'a îndurerat, a scrâșnit sau s'a îmbucurat odată cu durerile, înverșunările și biruințele legionare.

Ideie, om, cuvânt.

Deaceia a biruit mișcarea, pentru că ea a realizat cimentul acesta viu.

Este singurul fel în care am înțeles experiențialismul, realismul. Prin trăire.

Paginile spaniole ale scrisului legionar, sunt documente de literatură dogoritoare, durabilă, pentrucă durabilă e fapta care-l hrănește necontenit. Tot așa cum întreaga înlănțuire de suferință și realizări din istoria și gândirea legionară, pământ veșnic din care a crescut o literatură curată, înnobilată, vie și ... .

În epoca de luptă a ultimilor 13 ani s'a plămădit și un suflet nou și o literatură nouă, sinceră, majestoasă. Durabilitatea ei stă și într'aceia că a fost scrisă cu sânge, cu sânge creștinesc. Iar pentru a-i prezenta spiritul ei de asalt, iată-l pe Valeriu Cîrdu, neîntrecutul cioplitor în vers, care spunea unui prieten: **„materia! din care puteam face câte două-trei poezii, am preferat să-l închег într'un articol. Trebuia să scriu. Și atunci toată poezia am vărsat-o în proză"**.

Au fost ani de mobilizare a brațelor, a gândurilor, a sentimentelor, a inițiativelor și a marilor inspirații. Inspirație invers — care a scormonit sufletele. Inspirație în politic, în practic, a dus la realizări concrete care au dezorganizat pe vrăjmași.

Versul nu a mai fost acompaniat de mandolină sub răcoarea lunei.

Proza și-a pierdut din desmierdările trecătoare ale faptului banal. Proza, indiferent genul în care a fost scrisă, a fost în serviciul istoriei contemporane care s'a scris cu încleștare.

Viața a fost biruită de moarte. S'a scris în duhul acesteia, nu cu teama de ea, nu pentru a lagoni cât mai spre finele opului, dar s'au deschis volume cu ea, sfânta mare moarte legionară. Și valorile panteoniene ale trăirii românești au fost reabilitate.

Literatura de asalt, literatura celor 13 ani legionari, și-a consfințit valoarea și i-a câștigat premiul academic pe baricade.

Pentru marile ei pietre de temelie: **trăirea, sinceritatea, credința.** Așa s'a scris, așa se va scrie legionărește.

Ion Băleanu

Noul director al cinematografiei

Prin decret semnat de d. general Ion Antonescu, conducătorul Statului și președintele Consiliului de miniștri, d. Ion Cantacuzino, doctor, asistent universitar, a fost delegat cu conducerea direcțiunii cinematografice din subsecretariatul de stat al Presei și Propagandei.

INSCRIPȚII

Cartea Legionară

„Cartea Legionară" este, mai înainte de toate, o trăire. O arhivă a acestei trăiri.

În 1936, când și-a publicat volumul „Cranii de lemn" — Ionel I. Moța avea doar banderolă, care prezenta toată cartea, cuvintele: 13 ani de luptă sub comanda Căpitanului...

Iată de ce — trebuie să mărturisesc — nevrednicia mea când vreau să scriu despre cartea legionară.

Mulți din cei ce-au scris — „în rând cu Căpitanul" — au căzut uciși de gloanțele dușmane... iar ceea ce au scris ei au rupt din sufletul Lor, din credința Lor și au mers până a muri pentru această înfricoșător de mare credință....

„Cartea de Căpătâiu" a Legiunii, — Litera de foc a Evangheliei — a fost scrisă însăși de Căpitan.

... intitulată. Pentru legionari — cartea aceasta nu se citește ca niciuna apărută cândva în graiul nostru românesc.

Cred că numai Sfinții Părinți ai Bisericii au rupt cu lăcomie slova Evangheliei lui Iisus — cum legionarii au așteptat și au cetit cartea Căpitanului...

Fierbintea lor credință a fost cutremurată de scrisul arhanghelic, despicător de lumi al Căpitanului — și cine a citit odată, o singură dată, chiar, cartea asta (pe care, de altfel, o poți ceti zi de zi, cum călugării Slova Sfântă la Mănăstire) n'o mai poate desprinde dela sufletul lui....

Cartea Căpitanului a fost și rămâne o binecuvântare a existenții noastre într'un anumit punct. Faptul de-a fi fost contemporani cu Căpitanul, cu cartea Lui va umple sufletul de regret al tuturor generațiilor ce va să vie în țara asta și care nu-L mai pot cunoaște decât desprinzându-L din legendă și din scrisul Lui...

Cum aș putea eu — nevrednic ostaș al Legiunii — să scriu despre cartea Căpitanului?

Cum va putea oricare din cei ce-au rămas să se'nalțe până la gândurile Lui încărcate de olimpianismul celui ce se știe născut pentru a fi Căpetenie de țară?

Înainte de această carte Căpitanul și-a formulat într'o plasticitate perfectă gândurile și voința pentru educarea tineretului, pentru evoluția în bine a omului, pentru crearea omului nou și catehismul cunoscut sub numele de Cărtica șefului de cuib.

Scrisul Căpitanului...

Cine va putea, care, vreodată, să-l cuprindă în formule? — El a spart tiparele de până acum ale stilului și judecata se va face nu după legiuirile stilistice ci după scrisul lui, care se leagă de cronicile neamului, prin limba veacului trecut, limba lui Mihail Eminescu...

Dintre cei mai mari ostași ai Căpitanului se desprinde figura arhanghelică și minunat de frumoasă a lui Ionel I. Moța...

Ionel I. Moța a fost istoricul Legiunii. El nu a făcut în sensul didactic ori chiar științific istorie. Să fim înțeleși. El a înscăunat în istorie, a îndoctrinat-o, dându-i legalmente dreptul de existență, Legiunii...

Scrisul lui — scris de strigoii — te străfulgeră până în adâncul sufletului și-i rămâi rob cât îți este viața.

Articolele lui au apărut în mai toate revistele legionare, iar în 1936 la Sibiu, în editura Partidului „Totul pentru țară" — a strâns o parte, o foarte mică parte din aceste articole, și le-a publicat sub titlul „Cranii de lemn".

Încă odată ne-am mai întâlnit — ce zguduitoare întâlnire! — cu scrisul lui — în afară de cel dela „Libertatea" — și anume, cu: Testamentul lui.

O carte mare a Legiunii — pecetluită cu sângele lui și întreruptă din cauza morții lui trupești — este „Crez de generație" a lui Vasile Marin, al doilea legionar căzut pentru Sfânta cruce în Spania.

Scrisul lui Vasile Marin — cu care se'nrudește și acel așișderia pecetluit de viața a lui Mihail Polihroniade — este erudit, incisiv, polemic — scânteietor în verva lui.

Urmaș direct al scrisului lui Ionel I. Moța este Victor Puiu Gârcineanu...

Victor Puiu Gârcineanu...

Pentru cei ce l-au cunoscut îndeaproape, pentru cei care au aflat viața lui din Lagăr care s'a înălțat amețitor spre mucenicie, le vor fi atât de greu să scrie despre scrisul lui, pe care și l-a desprins, simplu, fără nici o zorzoană, direct din inima lui care'n ultima bătaie a fost recunoștință Cerurilor ce l-a'nvrednicit să fie al Căpitanului și să poată vedea peste evenimente România creștină, pocăită, legionară...

Victor Puiu Gârcineanu a publicat în revista „Rânduiala" și în colecțiile acestei reviste, în acele cărticele, care fiecare în parte, înseamnă o mărturisire, o lămurire precisă asupra unei anumite probleme anunțată de autor.

Iată, câteva titluri din această colecție:

Iată, câteva titluri din această colecție:

V. P. Gârcineanu: Din lumea legionară

Mih. Polihroniade: Tineretul și politica externă.

Ernest Bernea: Tineretul și politica.

Ernest Bernea: Gânduri pentru țară nouă.

Ernest Bernea: Stil Legionar.

D. C. Amzăr: Naționalismul tineretului, și

D. C. Amzăr: Naționalismul partidelor.

N'au mai apucat să apară: Nae Ionescu: Iuda suferă *și Nicolae Totu:* Note din Spania. *Prigoana a ferecat tiparnița Rânduelii, i-a închis cititorii și ctitorii...*

Înrudite cu aceste cărțulii — deși apărute în altă parte este: Suflet și gând legionar *a lui Ion Veverca.*

Scrisul legionar a pătruns până'n Universitate. Bătăios dar doct — s'ar putea caracteriza cursul din 1937: Curente de avangardă și influența lor anarhică în literatură *al lui Radu Gyr și care la atitudine contra literaturii pădufoșite dela noi — ori mariu și îndoctrinat prin prelegerile Profesorului Sociolog Traian Brăileanu, la Facultatea din Cernăuți...*

Două cărți se cer neapărat anunțate prin slova lor lămuritoare problemelor anunțate prin titlu. Sunt amândouă ale lui Traian Herseni: Mișcarea legionară și Muncitorimea *și* Mișcarea legionară și țărănimea.

Aceste cărți rămân în istoria Legiunii prin claritatea expunerii atitudinii Legiunii față de muncitori și țărani.

Ar fi o mare greșeală dacă s'ar crede că scrisul legionar se păstrează numai în litera doctrinei — El a invadat uneori în epic și a rămas tot de atâtea ori flacără nestinsă de timp.

Nicolae Totu — Bădița Nicolae — a publicat câteva nuvele care-l leagă direct de povestitorul veacului trecut, Ion Creangă. Ele sunt plastice și te cuprind în acțiunea lor; te cuceresc prin splendoarea lor...

Un nume care va rămâne în istoricul scrisului legionar este acel al lui Ion Banea — biograful Căpitanului — de al cărui scris, stilul lui Ion Banea de altfel, este atât de prins.

Și, pentrucă suntem la biografii, amintim Cartea Căpitanului a lui Ernest Bernea de pe paginele căreia se desprind masiv figurile lui Tudor, Avram Iancu și Horia...

Expediția din Spania — imensa jertfă făcută de Neamul românesc prin Ion I. Moța și Vasile Marin a adus o bogată sursă de inspirație...

Părintele Dumitrescu Borșa: **Cea mai mare jertfă legionară.** Nicolae Totu: **Insemnări de pe front.** Bănică Dobre: **Crucificații.** Alecu Cantacuzino: **Pentru Christos.** Horia Stamatu: **Acatistul Moța-Marin** sunt numai câteva din cărțile care au cuprins în rândurile lor minunăția acestei jertfe.

Tot la genul biografic — însă transfigurat în artistic până la refuz, — trebuie să integrăm poemul **Țară** a lui Aron Cotruș — desprins parcă, dintr'o antologie a frumosului...

Am spus un nume: Alecu Cantacuzino.

Acest prinț de sânge a rămas aristocrat și'n scris. **Rominismul nostru, pentru Christos, Românul de mâine,** ca și alte din scrierile lui rămân mărturii concrete afirmației noastre..

Un alt nume care va rămâne prin frământare, prin imensul lui clocot intern este Mircea Eliade.

Poezia a intrat în Legiune. Să fim înțeleși: nu Legiunea a intrat în poezie — ci aceasta a părăsit turnul de fildeș și condusă, la braț, de Radu Gyr deoparte și Valeriu Cîrdu — acest neuitat Valeriu — și cu trena dusă de zeci de poeți care rămân ca altădată să fie înșirați, a intrat în Legiune.

S'a încadrat. A luat parte la ședințele de cuib — și a fost nelipsită din taberele de muncă și dela orice faptă mare legionară...

Am lăsat la urmă masiva figură a Profesorului Nae Ionescu. Am crezut că vom putea să-i cuprindem gândurile, slovele, într'o formulă — să putem însemna aici ce-a 'nsemnat pentru tinerețea și scrisul legionar, Profesorul Nae Ionescu...

N'am putut.

Domnul Profesor Nae Ionescu — rămâne singular în gândirea românească prin viul creației lui, prin trăirea până 'n moarte a ceeace a gândit și scris...

Și, acum, în rânduri de sfârșit, să-mi fie îngăduit a mărturisi că aceste note au fost scrise la masa gazetărească dar dacă vremurile — cum am spus în fraza dintâiu — o vor îngădui-i-o, sunt sigur că un mai vrednic și pregătit cercetător o va face cu migală...

Acela ne va arăta frumusețea fără de margine a scrisului legionar, care-și câștigă loc în valoare prin trăire și sinceritate.

8 NOEMVRIE

Privește-ți Legiunea, Căpitane,
Așa precum ai vrut-o 'n visu-ți dac,
Durată 'n dăltuirea unei stane
Și fulgerând răscrucea unui veac.

In verde viu, peste furtuni de ură,
Tresare azi întreagă 'n falnic val
Și'n pasul ei, a codrilor armură
Coboară din trecut voevodal

Cu fruntea sus în cerul dimineții
Și fețe dârze 'n luminări de gând,
E vie ca o flacără-a vieții
Și nimeni nu e lipsă 'n niciun rând.

Ea crește 'n zări sub străji de tanloa.
Nemuritoare 'n Tine și în veac,
Privește-ți Legiunea, Căpitane,
Așa precum ai vrut-o 'n visu-ți dac.

Const. Argeșanu

CUVÂNTUL FEMEII

...ȘI ARHANGHELUL DIN CER

Pe sub fereastră'n fumul dimineții îmi trece cântecul. Privesc. Doi ucenici în haine subțirele se duc spre meseria viitoare. Merg alături, cu capul sus, privirea înaltă și pasul apăsat.

Cântă. Sunt luminați de cântecul lor. Sunt pătrunși de tâlcul versului.

Vor să-și merite cântecul și de aceea mersul lor e ostășesc, ținuta lor e demnă.

Doi ucenici își duc copilăria — poate flămândă — spre un umil atelier. Dar cântecul dă drumului lor noblețea unui marș legionar.

I-am întâlnit și altă dată, pe ei, sau poate pe alții, în vremea când cântecul era la închisoare în țara asta.

Se hârjoneau pe stradă, se îmbrânceau, se înjurau, fluerau refrenul nu știu cărui tango stupid sau obscen, care le murdărea și sufletul și privirea.

Păreau mai flămânzi, mai mizerabili.

Ce s'a întâmplat cu ei? De unde demnitatea disciplinată a marșului lor în doi din dimineața asta? Ce i-a schimbat?

Privesc în urma lor. Aproape i-a înghițit strada. Înainte să-i pierd, ca un răspuns la atâtea întrebări, ajunge până la mine:

„.... și Arhanghelul din cer".

A înflorit în toamna asta un cântec pe buze de copii.

A pogorât în suflete un Arhanghel. Arhanghelul cu sabia de flăcări, biruitorul duhurilor rele și doi ucenici — în haine prea subțiri pentru frigul de astăzi — îl mărturisesc în pas legionar.

De după tramvaiul din fața mea, abia scăpând de amenințarea mașinii pe care o conduce o doamnă copios vopsită, trei copilași, doi băeței și o fetiță, ajung teferi pe trotuar. Se țin de mână. Fetița la mijloc. E mai mare, să tot aibă șase ani. Au obrajii îmbujorați de emoțiile traversării. Își pipăe ghiozdanele miniatură. Respiră adânc și, cum se simt în siguranță, reiau firul cântecului de unde îl rupseseră, pe celalt trotuar, înainte de temerara expediție...:

„... Căpitanul și Arhanghelul din cer..."

Intru în vorbă cu ei:

— Voi știți cântece legionare?

— Știm, răspunde fetița, cum să nu știm... ce crezi că nu știm?!

— V'a învățat la grădiniță Doamna?

— Nuu, nu prea e voie la școală, dar noi știi... cântăm cam pe ascuns. In taină.

Ii las să treacă duși de cântec

„... Moartea numai moartea legionară..."

In taină. Cum ... de copii de ...

Ce vis cutremurător ... asta? Ce ... casa ei? In ... la șase ani să ... cântă'n taină, ... primejdie ... înfruntând primejdia.

Nu îndrăznesc ... precau să tulbur ...

Avea în chip ... lului. Avea străfulgerarea ... tează și hotărîtă ... zut-o de atâtea ori ... goanei în ochii ... la fapte vecine cu ...

Fără îndoială ... alături, aproape, un ... fie — un frate, poate ... el știe cântecul și ... grădiniță se ostenește ... interzică. Toți copiii îl ... dela ea. Il știu poate ... ce-i mai prețios: il ...

Cântecul taină — ca ... — cântecul care ... fletele lor de copii ... a Arhanghelului.

Pe sub crengi cu frunze ... nite, răvășind cu ghetele ... covorul foșnitor al toamnei ... copii îmi tae calea. ... străjerești. Imi pare trist ... așa cum umblă singur ... aproape pustiu.

— Ești străjer? îl întreb.

— Sunt legionar, îmi răspunde ... în ochi tae cuțitul unei ...

Apoi deodată, fruntea ... virea mândră...

„...Sfântă tinerețe legionară..."

Cântecul mă sfidează, ... cât de nepotrivită mi-a ... barea. Ochii mă mai fulgeră ... disprețuitori și copilul ...

Am înțeles. Nu are alte ... asta îl doare.

Fără să mă mai controlez ... lut legionar: „Trăiască Legiunea ... Căpitanul".

Ce frumoși i-au fost ochii ... mi-a răspuns.

Salutul meu îl ... cămașa verde așa de adânc ...

A plecat cântând cu ... extaz, cântecul lui drag, ... Arhanghelului și al Căpitanului ...

In toamna asta grea ... de amenințări se întâmplă ... noastră o taină cutremurătoare ...

Cuprinși de magia unui ... copiii vin cu inima deschisă ... învățătura de ritejie și de ... Legiunei.

Se plămădește în sufletele ... fire nouă, mândră, dârză ... și credincioasă.

Răsare sfânta tinerețe ...

Liliana Protopopescu

CAȚAVEICA

Când vine iarna nu se poate să nu vorbim de lucruri calde, de lână, de cojocelul care apără de frig, de răceală și de întâiul guturai. Dacă ar fi întâiul, ar rămâne un bun prilej de a trece o zi două acasă la gura sobei cu o carte iubită pe genunchi. Bine ar fi, acest tribut odată plătit, să fi imun pe restul iernii; dar, întâiul guturai prost îngrijit rămâne guturai pe tot sezonul, când mai ușor când în formă acută, — chestie să nu pierdem obiceiul.

Femeia-furnică din secta prevăzătoarelor, a învârtit toată vara cârligele ca prestidigitatorii, împletind pentru toți, ai casei lucruri calde. Și bine a făcut că a scăpat de-o grijă. Se întâmplă însă că ea a rămas ultima, și s'a cam scumpit și lâna. Doamna care își vede de gospodărie, curăță, aerisește, stă în curente, în beci, în pod, trebue să se păzească cea dintâi de răceală. Cum nu toate din noi avem darul de a mânui cârligele m'am gândit la o hăinuță de casă, călduță și frumușică, inspirată din portul Domnițelor și al jupânițelor din trecut, dela ața numită, ca să-i dăm autenticitate, „cațaveică". Tăiată drept, luată ușor în talie e făcută să fie de catifea sau de „... didan" (drap des dames) sau ... postăvior. Ca și scurteica, ... să fie de culoare vie, verde ... albastră, și toată tivită cu blăniță de miel sau o imitație. Dacă ... și niște papuci la fel e mai ... Orice femeie de gust își iubește căminul, caută să-l înfrumusețeze ... dea viață după chipul și ... O carte, o floare, perne, perdele ... rate, toate cu drag rânduite ... dura acestui climat, trăim ... liniștite și bune, atunci ... strângem toți ai casei. Să ne ... de ținută neîngrijită. Cațaveica ... poate confecționa din rochii ... date de seară; blănița se poate ... locul cu o bantă de catifea ... bine moltonat. Două buzunare ... tru batistă și chei întregesc ... hăinuța de interior.

Lola Ionescu-...

Gospodărești

Felul întâi pe ziua ... schembea, sau ciorbă de burtă ... varză cu cârnați de porcel ...

Să vă spun cum se prepară schembeaua. Cumpărați o bucată ... pântec de vită tânără, de ... un kilogram, mai luați ... de vițel. Se spală bine-bine ... că și cu sare, până se albesc ... neți la fiert cu trei litri de ... sare, adăugând un morcov, ... trunjel, o ceapă, 2 foi de dafin ... teva boabe de piper. Dacă ... gustul mai puteți pune ... lămâie. L'lăsați să fiarbă ... mici. Când s'a muiat ... un fund de lemn, și ... pe niște tăiețel mai ... carnea de pe oase ... zați în altă ulcică ... tea supei în care ... peste bucățele. Puneți ... și mai lăsați să ... tronul de dat la masă ... gălbenușuri de ou ... oțet de vin sau ... lămâie ... încetișor supa ... la. Se servește ...

M. B. ...

DIN LUMEA LEGIONARĂ

FIGURI LEGIONARE

IORDACHE NICOARĂ

Un om minunat întru totul, cum ni-e dat să întâlnim odată în viaţă sau poate deloc.

O mândreţe de moldovean, cu umeri voinici, cu piept larg, cu faţa deschisă şi ochii plini de duioşii.

Un suflet puternic şi cald, o inimă care ştia bate pentru orice durere şi o minte înaltă, dintre cele puţine.

Păstra o bunătate şi un spirit de sacrificiu — de sfânt. Avea într'însul tot ce a fost mai pur, mai nepământean, mai dumnezeesc în primii creştini, cari au ştiut răsplăti neîncetat răul cu bine şi au mers cu capul sus şi voioşie la cele mai înspăimântătoare cazne şi rug.

Era atâta bunătate şi-atâta minune în omul acesta, încât mintea îi refuză morţi — după cum viu aproape nu-l putea cuprinde înţelegerea.

Un exemplar rarisim de bunătate, de duioşie şi de spirit de sacrificiu, pe care Dumnezeu ni-l trimite uneori ca să ne îndrepte poate, sau ca să ne certe de nimicnicia noastră.

Acesta a fost Iordache Nicoară.

Luase viaţa pieptiş, fără a băga în seamă asprimile ei.

Pe băncile studenţiei — şi e aceasta o biată, firavă amintire, — aproape veşnic avea cartela de masă dată câte unui camarad mai necăjit, el mâncând în schimb, zile în şir, doar pâine cu apă şi spunând celor cari îl certau pentru aceasta, stânjenit foarte că a fost surprins făcând o faptă bună:

— Eu sunt zdravăn şi pot să trăesc numai cu pâine, îmi prieşte chiar mai bine. Dar el, nu vedeţi că e vai de capul lui!...

Aşa înţelegea viaţa, aşa practica milostenia.

Mai târziu — când era asistent la Fizico-chimice — a fost găsit în ascuns de prieteni scriind. Avea condei frumos, cu stil personal şi talent, ce s'ar fi cerut publicat în reviste literare. Cum nu scria însă decât pentru el, poemele acelea în proză vor fi rămas cine ştie unde, sau se vor fi pierdut ca atâtea lucruri în timpul prigoanei. Mult mai târziu a început să publice articole — dar aceasta datorită numai bătăliilor pe care Legiunea le dădea pe toate tărâmurile.

Venit din primele ceasuri în rândurile Mişcării, a luptat neîncetat, dând tot ce avea mai bun — şi oare ce nu avea bun, Iordache?!...

Cu toată modestia care l-a caracterizat s'a afirmat ca deosebit luptător.

Nespus de drag Căpitanului şi deosebit de preţuit, Iordache Nicoară a fost unul din stâlpii de lumină ai Legiunii.

Arestat în timpul marei prigoane, schingiuit îndelung în beciurile Prefecturii de poliţie, cu tendoanele dela picior rupte în cazne, a rămas tot timpul senin.

Adus în cele din urmă în lagăr l-am văzut trecând dincolo de omenesc.

Viaţa lui de acolo nu a fost numai una din cele mai mari pilde şi îndemnuri ci şi o extraordinară întruchipare a celui ce poate depăşi legile vremelniciei până la acel sublim de înălţuri şi minune — ce se refuză aproape minţii noastre.

A căzut ultimul — poate ca un semn, — atunci când secera mitraliera. A căzut strigând: Trăiască Legiunea şi Căpitanul, — somându-şi călăii să-l împuşte.

Şi s'a înălţat cu nimbul pur al eroului şi al mucenicului.

SE NASC DIN NOU LEGENDE

Au curs domoale veacurile, cu râuri de lumină şi cu fluvii de beznă, peste jertfa de suflet a meşterului de pe Argeş. O jumătate de mileniu ca mâine va trece şi legenda Meşterului Manole, cel care a dantelat în piatră o rugă către Dumnezeu, va deveni din ce în ce mai fragedă şi din ce în ce mai vie.

In vremea asta se vor fi dărâmat în uitare, multe statui de piatră ori de bronz. S'or fi prăbuşit în desgust mii de ambiţii care s'au căţărat grotesc, ca să rămână. S'or spulberat averile avarilor şi ei se vor fi sgârcit într'un ultim tremur, cu gura plină de aur. Vor fi murit oraşe şi aşezări, cum au mai murit, iar peste pulberea lor dudui viaţa fără să le mai ştie de nume.

Dar se vor trece toate câte nu închid în ele pulsaţia din inima imaterială a lui Dumnezeu. Nu va trece însă niciodată această legendă românească de pe Argeş. Şi în fiecare primăvară când ard în lanuri macii de jăratec, se sfidează zările, ori pâlpâie o lumină roză din florile de caişi, se va găsi totdeauna cineva care să audă, în svoana lor, legenda Meşterului Manole. Legenda aceasta care cântăreşte în tezaurul spiritual al României, greu cât un Neagoi de aur, căci mărturiseşte, atât de delicat şi totuşi atât de înălţător corespondenţa sufletului românesc cu duhul de taină şi de veşnicie al lui Dumnezeu.

Va trece iar o jumătate de mileniu şi pe drumurile Ţării acesteia de basm, pe care azi o scuipă şi o vând tâlharii, va călători, umăr la umăr cu legenda veche, o legendă nouă şi cutremurătoare. O legendă care creşte azi şi pe care n'o putem simţi cum creşte, după cum nu poţi zări cu ochii cum se desfac din măsgă gorunii şi crinii.

O legendă care la anul două mii şi patru sute se va începe aşa: Era o răscruce de vremuri pe la o mie nouă sute şi ceva. Sub flăcări, bisericile răsăritului îşi plecaseră turlele, prăbuşite de obidă. Ca'n apocalips, oamenii rânjiau demonizaţi şi scuipau pe pristolul altarelor. Rânjetul de spânzurat al lui Iuda Iscarionul se filtra prin veac ca o religie nouă.

Şi-a coborât atunci din Ierusalimul românesc, un bărbat desprins din umbrele de taină ale codrului. Bunicul lui fusese pădurar în bucovinele Câmpulungului. Era înalt şi subţire ca un paltin, iute şi mlădiu ca o sabie, în care oţelul de damasc ştie să cânte, despicând cruci în văzduh. Avea o mână frumoasă, cu degete voevodale şi cu pumn greu, ca de steI, când prindea cu scrâşnire în el umerii pistolului, ca să răzbune nedreptăţile. Avea o frunte de cer şi o inimă de copil în care toate durerile altora stau gata să plângă. In ochii verzi ca adâncurile de ape se răsfrângeau, horind, verdele de catifea al Ţării Moţilor, zaua de mesteacăn şi de fag a Bucovinei, cerul de safir din apele Moldovei. Plutea în el umbra de răcoare, dulce şi sfânt din naosul bisericilor de munte şi tălşul de argint al poteciIor româneşti pe care pasul lui a urmat, rătăcind, ca să-şi adune Ţara la piept cu braţele, cum şi-o adunase un altul cu dorurile.

Ardeau în ochii acestia focurile de pe culmile Zarandului, laolaltă cu cele din Hotin, cu cele dela Putna Muşatinilor pe care-l adora şi cu cele dela Arnota Basarabilor. Dar ochii aceştia nu ştiau să plângă desnădejdi. Scăpărau doar fulgere de cremene brună şi iscau în piepturi tinere un freamăt de codru în primăvară şi o dragoste fără de hotar pentru destinul românesc.

Ochii acelui bărbat ghiceau peste timp şi coborau în carne şi în amintire, cum coboară stelele veşnice, din crugul zodiacului, în amintirea oamenilor până dincolo de prezenţă. Cânta în bărbatul acela viaţa „cum cântă furtuna pe strune de paltin". Şi şi-a realizat omul acela, coborât din munte, viaţa lui românească, adânc, cu o frumuseţe şi o autenticitate care a pus pecetie pe veacul lui, fiind grăunte de cristalizare pentru acea desăvârşire românească pe care o provestea trecutul şi o aştepta Isusul plaiurilor, cu geana 'nrourată.

Un înot larg în lumină, în omenie şi în duh. O vâslire înaltă, de predestinat, care-şi mulase fruntea sus pe vârfurile Rarăului şi Giumalăului, în cerul de răcoare şi de vis al lui Dumnezeu.

Şi a isbutit, zugrăvind pe scut un Arhanghel, după îngenunchieri prelungi pe lespezile bisericilor şi ale temniţelor, după jertfe şi sângiuiri, a izbutit să strângă, cu braţele şi cu ochii Lui, vrerea tânără a neamului, să-i sape albie lată şi s'o lase să curgă clocotind, prin veacuri, până azi.

De atunci s'au înmulţit altarele. De atunci a devenit rugăciune munca laolaltă. De atunci a rămas poruncă şi datină ca obştea să-şi zidească singură, asudând, bisericile. De atunci străjuesc în vârfurile munţilor cruci, cu braţe largi de pace. De atunci ard nestinse candelele la mormintele viteJilor. De atunci sus în dealul Roşcanilor arde candelă pentru Ioan Vodă, domnul ţăranilor.

De atunci aprinde Bistriţa şi Crişurile, şi Oltul, şi Siretul, mori de lumină până departe în cătune. De atunci se cântă cântecul acela bătrân, „Ştefan Vodă al Moldovei". De atunci au crescut din trudă cetăţile dela mare şi dela munte. De atunci sunt barajele şi stăvilarele şi de atunci s'au împărţit apele să ude pâinea. De atunci aleargă şosele drumurile să îmbrăţişe ţara. De atunci au înflorit albe casele pe colnice şi au fost zăvorite bolile. Pe vremea acela au trăit Nicadorii şi s'au însămânţat codrii dela Cetatea Albă şi Cahul. Atunci a fost stârpită omida „din Boian la Vatra Dornii" şi tâlharii „rotunzi şi albi ca viermii".

De atunci Duminicele sunt calde şi bune şi Dumnezeu surâde peste Ţara miilor de altare.

N. Iordache Nicoară
(Articol scris în 1936, Aprilie)

D. profesor Ion Zelea Codreanu va lua cuvântul la serbările de astăzi dela Iaşi

Secretariatul General al Mişcării Legionare comunică:

D. profesor Ion Zelea Codreanu va lua parte la marile serbări legionare dela Iaşi din ziua de 8 Noemvrie, unde va lua cuvântul în prezenţa M. S. Regelui şi a M. S. Regina Elena, a Conducătorului Statului şi a şefului regimului legionar, d. general Ion Antonescu.

MÂINE SE FACE LA HUŞI INMORMÂNTAREA EROULUI MARTIR ION I. ZELEA CODREANU

Secretariatul General al Mişcării Legionare comunică:

Sâmbătă, în 9 Noemvrie 1940, în prezenţa d-lui profesor Ion Zelea Codreanu şi a întregei mişcări legionare se va face la Huşi reinhumarea eroului martir Ion Zelea Codreanu şi a altor camarazi căzuţi în noaptea de 22 Septembrie 1939.

ORDINELE ŞI PROCEDEELE CE S'AU INTREBUINŢAT PENTRU ASASINAREA LEGIONARILOR

Cine a întocmit procesul verbal de asasinare a Căpitanului

Miercuri dim. comisiunea de anchetă criminală a audiat pe Radu Paşcu, fost prim procuror al tribunalului Ilfov, referitor la procesul verbal ce l-a întocmit după asasinarea Căpitanului.

In acest proces verbal minciunile şi cu relatările puerile erau amestecate, crezânduse că se va putea înşela ţara şi convinge de forma legală a acestui asasinat.

Tot Miercuri a fost audiat fostul ministru Mihail Ralea în legătură cu hotărîrile Consiliului de Miniştri, din noaptea când legionarii au fost asasinaţi în masă.

Asasinul legionarilor maior Dinulescu este audiat aproape zilnic, căci are de multe fapte să dea socoteală. A mai fost audiat în legătură cu modul cum au fost fugăriţi pe străzi şi asasinaţi o parte din grupul lui Miti Dumitrescu şi în legătură cu asasinarea lui Dragomirescu scos din spitalul unde fusese internat în urma unui accident de avion, pentru a fi asasinat.

GABRIEL MARINESCU NU ŞTIE NIMIC...

Criminalii cei mai înrăiţi, în faţa [illegible] crimele.

Gabriel Marinescu, pus în faţa celor cărora le-a ordonat crimele, nu recunoaşte, afirmând că Parisianu, a ordonat crimele. Pus în faţa unei adrese ce a făcut către închisoarea din Braşov, de a fi predaţi legionarii din Braşov, nu o recunoaşte.

Sistem de apărare netemeinic căci ştiut este că nimic nu se făcea la Prefectura Poliţiei Bucureşti fără ştirea lui Gabriel Marinescu.

Pentru lămurirea tuturor împrejurărilor negate, comisiunea, l-a confruntat pe Gabriel Marinescu cu Popescu Jandarmul şi a audiat pe agentul Tudor Miron.

Pentru a se stabili cine şi cum au fost asasinaţi cei şapte legionari la Hurdin, au fost audiaţi şi apoi confruntaţi agentul N. Lescenco şi agentul Comşa cari au luat parte activă la asasinat.

A mai fost audiat deasemenea fostul ministru Traian Pop.

Este deasemeni interesant de precizat că Gabriel Marinescu şi Beoglu, — cari au ordonat atâtea asasinate — au fost aduşi în faţa comisiei de anchetă.

Cum a fost omorât comisarul legionar Niţă Chirică

Duminică dimineaţa, o ceată de evrei şi de şomeri comunişti, au încercat să manifesteze în piaţa Obor.

Inconjuraţi de autorităţi, aceştia au fost risipiţi.

In învălmăşeală, unul din ceată a făcut criminalul gest de a împuşca pe la spate, cu revolverul, pe comisarul legionar Niţă Chirică.

Din cauza emoragiei, legionarul Niţă Chirică a sucombat răpus la datorie.

Sosite la faţa locului, autorităţile superioare şi d. jude instructor Bănescu, dela cabinetul 10, s'a procedat la identificarea agenţilor de dezordine şi revoluţiune.

Cercetările continuă într'un ritm rapid.

PENTRU FAMILIILE CELOR UCIŞI

D. Ilie Gârneaţa, roagă încă odată să i se comunice personal şi în scris de către familiile celor ucişi în timpul prigoanei, următoarele date:

1. Date biografice ale legionarului căzut (data şi locul naşterii, studiile, profesia şi în special activitatea legionară).

2. Date în legătură cu situaţia materială în general a întregei familii

3. Date în legătură cu situaţia personală a fiecărui membru al familiei (vârsta, studii, profesia, situaţia materială, etc.)

4. Date asupra altor persoane care erau sprijinite de cel ucis.

5. Orice alte date în vederea alcătuirei unei statistici în această chestiune.

Judeţele sunt obligate să se intereseze şi să comunice imediat datele le mai sus ale tuturor legionarilor căzuţi, originari din judeţele respective.

ŞTIRI

Secţia Cinematografică din Cadrul C. M. L. aduce la cunoştinţa amatorilor de fotografii legionare, că pe lângă această Secţie funcţionează un laborator care execută tot felul de fotografii luate cu ocazia manifestaţiilor legionare.

Amatorii pot face comenzile la Secţia Cinematografică din Calea Victoriei No. 52, et. I, Bir. 11.

•

Comandamentul Legionar al materiilor Prime, Secţia Depozite şi Transporturi, face un călduros apel la camarazi şi prieteni care au material [illegible]nos de construcţie, să ne ofere sau să ne împrumute materialul necesar construirei unei magazii, la depozitul din strada Gutemberg Nr. 3.

ANUNŢ

Cine ştie ceva de soarta camaradului Raul Boboiţ dispărut împreună cu soţia din luna Septembrie 1939, este rugat a anunţa sediul Mişcării Legionare Mehedinţi, în Tr. Severin, str. [illegible]

ŢELUL FINAL AL NEAMULUI

Este viaţa?

Dacă este viaţa, atunci nu interesează mijloacele pe care neamurile le întrebuinţează spre a şi-o asigura. Toate sunt bune, chiar şi cele mai rele.

Se pune deci problema: După ce se conduc naţiunile în raport cu alte naţiuni? După animalul din ele? După tigrul din ele? După legea peştilor din mare sau a fiarelor din pădure?

Ţelul final nu este viaţa. Ci INVIEREA. Invierea neamurilor în numele Mântuitorului Isus Hristos. Creaţia, cultura, nu-s decât un mijloc, nu un scop, cum s'a crezut, pentru a obţine această înviere. Este rodul talentului, pe care Dumnezeu l-a sădit în neamul nostru, de care trebue să răspundem. Va veni o vreme când toate neamurile pământului vor învia, cu toţi morţii şi cu toţi regii şi împăraţii lor. Având fiecare neam locul său înaintea tronului lui Dumnezeu. Acest MOMENT FINAL, „învierea din morţi", este ţelul cel mai înalt şi cel mai sublim către care se poate înălţa un neam.

Neamul este deci o entitate care îşi prelungeşte viaţa şi dincolo de pământ. Neamurile sunt realităţi şi în lumea cealaltă, nu numai pe lumea aceasta.

Sfântul Ioan, povestind ceeace vede dincolo de pământuri, spune:

„Cetatea n'are trebuinţă nici de soare, nici de lună ca s'o lumineze; căci o luminează slava lui Dumnezeu şi luminătorul ei este mielul".

„NEAMURILE VOR UMBLA în lumina ei şi împăraţii pământului îşi vor aduce slava şi cinstea lor în ea".

(Apocalips, 21, 23—26).

Şi în altă parte:

„Cine nu se va teme, Doamne, şi cine nu va slăvi numele Tău? căci numai Tu eşti sfânt şi toate neamurile vor veni şi se vor închina înaintea Ta, pentrucă judecăţile Tale au fost arătate". (Apocalips, 14, 4).

Nouă, Românilor, neamului nostru, ca orişicărui neam din lume, Dumnezeu ne-a sădit o misiune, Dumnezeu ne-a hotărît un destin istoric.

Cea dintâi lege pe care un neam trebue s'o urmeze, este aceea de a merge pe linia acestui destin, împlinindu-şi misiunea Castie" încredinţată.

Neamul nostru n'a desarmat şi n'a dezertat dela misiune, oricât de grea şi de lungă i-a fost calea Golgotei lui.

Şi acum, ni se ridică în faţă obstacole înalte ca munţii. Fi-vom noi, oare, generaţia debilă şi laşă, care să lăsăm din mâinile noastre, sub presiunea ameninţărilor, linia destinului românesc şi să părăsim misiunea noastră ca neam în lume?

(CORNELIU Z. CODREANU, „Pentru legionari" pag. 397—399).

UN TIMBRU COMEMORATIV CU PRILEJUL SERBĂRILOR LEGIONARE DELA 8 NOEMBRIE

Emisiune specială, cu chipul Căpitanului, pentru Ajutorul Legionar

ROMANIA POSTA
7 + LEI 30
8 NOEMVRIE 1927-1940
„SĂ FACI CĂPITANE O ŢARĂ CA SOARELE SFÂNT DE PE CER"

Cu prilejul serbărilor legionare ce se vor desfăşura la Iaşi, ca şi în întreaga ţară, astăzi 8 Noembrie direcţiunea generală P. T. T. va pune în circulaţie un timbru poştal comemorativ cu chipul Căpitanului şi destinat mărirei fondului pentru Ajutorul Legionar.

Această emisiune limitată la 100.000 exemplare vor fi puse, în ziua de 8 Noembrie în circulaţie numai din Iaşi şi Bucureşti, având o valoare de 37 lei bucata din care: 30 lei reprezintă contribuţia pentru Ajutorul Legionar şi 7 lei taxa poştală propriu zisă.

Corespondenţa timbrată şi expediată din Iaşi, va purta, în ziua de 8 Noembrie o stampilă specială, spre deosebire de cea din Bucureşti, care va fi stampilată normal. Prin punerea în circulaţie a acestei emisiuni reduse de timbre comemorative, fondului Ajutorului Legionar va reveni suma de 3.000.000 lei.

A doua zi aceste mărci poştale vor fi puse în vânzare şi în restul ţării.

STUDENŢEŞTI

D. prof. dr. Bălţăceanu va începe cursul de Balneologie cu d-nii studenţi ai anului VI, Miercuri 13 Noemvrie c., ora 3 d. a. în amfiteatrul Spitalului Brâncovenesc.

*

D. prof. Traian Brăileanu, ministrul educaţiei naţionale, cultelor şi artelor, a deschis cursul d-sale de Sociologie Politică la facultatea de litere şi filosofie din Bucureşti, Joi 7 cor., ora 12, în amfiteatrul „Titu Maiorescu".

PRIMUL „CUIB" LA BUCUREŞTI

(Urmare din pagina 16-a)

rar şi cu convingere, reţinut la vorbă şi la gest. Devenise celebru printre studenţi cu prilejul unui examen la Longinescu, pe care l-a luat la prima prezentare, cu toată severitatea renumită a profesorului.

Deşi locuiam împreună în camera Nr. 13 a Căminului, n'aveam cu dânsul legături de prietenie. Ca şi acum, el era ponderat şi sobru, eu expansiv, iubitor de vorbă şi în curent cu toate întâmplările politice ale zilei; două firi deosebite, pe care nu avusese până atunci să le apropie.

Admiraţia lui nereţinută pentru Căpitan şi opera acestuia, Legiunea, faţă de care n'a pregetat să-şi mărturisească dintru început credinţa neşovăelnică, m'au apropiat de el, convingerea fermă că am aflat încă un legionar după legile Căpitanului şi asemănarea lui Moţa, cu care avea comun spiritul meditativ, îndârjirea de luptător şi tăria credinţei.

Cu Horia veneau între noi o seamă de studenţi ardeleni, deschizând noi perspective de răspândirea crezului legionar şi de lărgire a grupului nostru.

Căpitanul ne scria regulat, dându-ne directive şi încurajându-ne în lupta noastră grea. La fel şi Moţa, care uneori se abătea şi prin Bucureşti.

In timpul anului, Căpitanul nu pusese şi la o încercare: bătălia pentru cumpărarea camionetei botezată „Căprioara Legiunii".

La 19 Februarie 1928, a fost una din marile şi rarile noastre bucurii venirea la Bucureşti a Căpitanului, împreună cu Banea, Radu Mironovici şi Bordeianu, pentru cumpărarea şi transportarea „Căprioarei", care avea să ducă pe meleagurile româneşti — chemare către „purtătorii duhului nou al vremii" — cântecul şi cuvântul legionar.

Urcându-ne cu toţii în camionetă, am petrecut până la marginea Bucureştilor pe Căpitan şi pe camarazii ieşeni „în cântece voiniceşti, expresia energiei sufletului nostru tânăr, sărbătorind astfel atingerea unei etape noi în drumul Legiunii, precum şi pornirea spre orizonturi pline de speranţă" — scria atunci camaradul Bordeianu.

Tot în acel timp înfiinţăm, dintre elevii cei mai bravi şi mai merituoşi ai liceelor din Bucureşti, prima „Frăţie de Cruce", cu care apoi, în vară, am luat parte la munca pentru ridicarea căminului cultural din Iaşi, la cărămidărie şi la grădinărie, alături de ceilalţi legionari din ţară, sub ploaia de ironii ale unor naţionalişti.

...

Inceputul anului şcolar 1928-929, deschide noi perspective pentru lupta noastră naţionalistă. Dela Focşani ne-a venit o echipă de băeţi din „Frăţiile de Cruce", în frunte cu Traian Cotigă, Iordache Nicoară, Victor Chirulescu, iar dela Galaţi: Petre Tocu, Constantin Savin şi mulţi alţii. Toţi cunoscuţi îndeaproape de Căpitan şi crescuţi în disciplina lui aspră, „muşchetari" încercaţi în primele lupte şi biruinţe.

Numărul nostru, sporit astfel, atitudinea hotărîtă şi entuziasmul nostru crescând, îngăduia acum înfiinţarea de noi grupe legionare în Bucureşti, care sădeau credinţa legionară în mijlocul studenţimii şi muncitorilor din Capitală.

Căpitanul venea mai des acum de la Iaşi, ocupându-se de educaţia fiecăruia dintre noi şi dându-mi sfaturi şi directive pentru acţiunea noastră, care începuse să aibă un răsunet din ce în ce mai puternic în întreaga ţară.

Consacrarea primului grup de legionari din Bucureşti s'a făcut în toamna lui 1928, când — în lipsă de alt local — am închiriat o cameră la Hotel Union, unde Căpitanul ne-a luat şi nouă, „Bucureştenilor", legământul, dându-ne „săculeţul cu pământ strămoşesc".

Din „muşchetari" devenisem acum legionari, purtând cu noi, ca mărturisire a credinţei noastre mântuitoare, această relicvă, ce cuprinde pământ sfinţit în cruntele bătălii de sângele strămoşilor.

Acţiunea noastră devenea din ce în ce mai intensă printre studenţi, care erau desorientaţi şi lipsiţi de o conducere unitară şi serioasă, aşa încât în foarte scurtă vreme mai toate cercurile studenţeşti au în comitetele lor de conducere studenţi legionari.

Centrul Studenţesc devenise o cetate legionară inexpugnabilă şi în vreme ce din celelalte „centre" din ţară studenţii legionari erau excluşi, Bucureştenii încep să-şi impună tot mai mult punctul lor de vedere în mişcarea studenţească.

In Septembrie 1929 am organizat, la Mânăstirea Putna, în prezenţa Căpitanului şi a comandanţilor Bunei Vestiri, congresul studenţimii din Moldova lui Ştefan cel Mare, care a fost o primă manifestare a studenţimii legionare. Căpitanul a ţinut cu acel prilej o cuvântare, pe care a încheiat-o cu deviza fascistă „carte şi carabină", cuvântare ce a făcut obiectul injuriilor presei jidoveşti şi jidovite.

In aceeaşi toamnă vorbesc, la Centrul Studenţesc Bucureşti, profesorul Traian Brăileanu, Ionel Moţa şi Căpitanul. Cuvântul lui, ca o sabie lucitoare ce despică întunericul, a sdrobit ultima împotrivire, studenţimea legionară bucureşteană reuşind să aleagă din sânul ei pe preşedintele Centrului Studenţesc.

Alături de energia şi credinţa noastră — de care se sfărmau acum toate urzelile duşmanilor, ce-şi făcuseră loc chiar în sânul studenţimii — alături de spiritul ager şi neşovăelnic al lui Traian Cotigă, se evidenţia mintea pătrunzătoare, adâncul spirit critic şi puternicul talent al lui Ion Belgea, la cuvântul căruia amuţeau toate patimile şi desarmau toţi adversarii.

Concomitent cu acţiunea în sânul studenţimii, se aducea propaganda în mijlocul muncitorilor, care erau pradă agitatorilor comunişti. Pentru prima oară muncitorimea românească a fost pusă în faţa idealurilor naţionale şi sociale ale neamului nostru, tineretul intelectual înfrăţindu-se în acelaşi crez legionar cu muncitorii, înfrăţire din care avea să ia fiinţă, în primăvara lui 1930, tot la Bucureşti, sub comanda Căpitanului *„Garda de Fier"*.

Rămâne istoricului de mâine îndatorirea de a arăta care a fost rolul şi contribuţia studenţimii legionare din Bucureşti în lupta aprigă a primelor începuturi de credinţă legionară.

Noi, cei din primul cuib legionar al Bucureştilor, pe care Dumnezeu ne-a lăsat să supravieţuim spre a vedea biruinţa legionară, noi care plângem şi vom plânge veşnic pe Căpitan, pe Moţa şi pe toţi camarazii noştri răpuşi, avem cel puţin mângâierea şi îmbărbătarea că a scăpat din grelele primejdii ale prigoanei şi dintre noi s'a ridicat *Comandantul de astăzi al nostru, Comandantul biruinţei legionare: Horia Sima!*

Trăiască Legiunea şi Căpitanul!

Andrei C. Ionescu

ACTIVITATEA COMISIUNILOR DE ANCHETĂ

Ministerul de Justiţie comunică:

Comisia de anchetă criminală a dispus următoarele arestări:

In ziua de 16 Octombrie 1940 general Gabriel Marinescu; general I. Bengliu; colonel V. Zeciu; maior I. Dinulescu; maior Macoveanu.

In ziua de 17 Octombrie 1940 s'a cerut extrădarea lui Ernest Urdăreanu şi Vasile Parizianu.

In ziua de 19 Octomvrie 1940 s'a dispus arestarea plut. major Niţu Ştefan; a plutonierilor Zăinescu Nicolae, Niculescu Gheorghe, Stănciucu Ioan, Bulandra Nicolae şi Neacşu Crăciun.

In ziua de 21 Octombrie 1940 s'a dispus arestarea plutonierilor Taşcă Vasile, Oancea Gheorghe, Moisescu Vasile, Sârbu Constantin şi a agentului de poliţie Gheorghiu Petre.

In ziua de 23 Octombrie 1940; plut. adj. Casotă Ioan; serg. instructor Petre Tudor şi soldatul Barabas Ioan.

In ziua de 29 Octomvrie 1940; Nicu Ştefănescu; Constantin Popescu-Jandarmul şi Nicolae Gâman.

In ziua de 4 Noembrie: comisarul Petre Patriciu şi agentul Ioan Iordache zis Iordănescu.

Au fost audiaţi foştii miniştri în Cabinetul general Argeşeanu, anume: general Paul Teodorescu, general [illegible], Victor Slăvescu, Ioan [illegible], [illegible] N. [illegible], N. Cornăţeanu; Subsecretari de Stat: general Mihail, Ion Marin Sadoveanu, preotul Nicolae Popescu, D. V. Toni şi Eugen Titeanu, precum şi fostul secretar general al Consiliului de Miniştri, Mihai Vlahide.

S'a audiat agentul de poliţie Ion Iordache şi au fost confruntaţi comisarul Pavel Patriciu, comisarul Dobos şi agentul Iovescu Nicolae.

S'au emis mandate de arestare contra comisarului Pavel Patriciu şi agentul Ioan Iordache.

LIMBA GERMANĂ, PRIMA LIMBĂ VIE LA UNIVERSITATEA DIN TOKIO

TOKIO, 6 (Rador). — Universitatea din Tokio a hotărît ca, începând cu al doilea semestru al anului universitar în curs, să fie introdusă limba germană ca prima limbă vie pentru toţi studenţii.

Limba engleză sau cea chineză vor putea fi alese ca a doua limbă vie.

Această hotărîre a fost luată pentru a se adapta programul Universităţii la politica naţională a Japoniei.

SPORT SPORT SPORT

Venus şi Rapid şi-au terminat pregătirile pentru matchul de astăzi

La Venus reintrarea lui Humis este incertă

Astăzi se dispută la A.N.E.F. a patra ediţie a finalei Cupei României 1939. Adversarii, Venus şi Rapid, sunt prea cunoscuţi publicului bucureştean pentru a fi prezentaţi în mod special. Ne vom mulţumi să arătăm pregătirile ce face fiecare din aceşti doi vechi adversari, pentru cari partida de astăzi e punct crucial în palmares.

LA VENUS ANTRENAMENT COMPLET

Steinbach, antrenorul Venusului e cunoscut ca profesionist foarte conştiincios. Şi antrenamentul făcut de campionii naţionali a fost pătruns de această seriozitate a antrenorului.

S'a început printr'un tur al arenei, gimnastică, obişnuitele exerciţii de condiţie fizică, după care s'a trecut la exerciţii pentru controlul balonului: stopp, passe, dribbling, conducerea balonului, joc de cap etc., etc.

După aceea, portarii David şi Burdan au fost antrenaţi în mod special.

Au luat parte la antrenament, cu excepţia lui Brandabura, toţi jucătorii, inclusiv Humis. Acesta nu e încă perfect restabilit şi a trebuit revăzut eri dimineaţă de antrenor.

Echipa a fost formată eri seară în cursul şedinţei care s'a ţinut la sediul clubului.

RAPID ŞI-A ALCATUIT ECHIPA

Feroviarii s'au antrenat şi ei. Auer, antrenorul lor, are alte principii decât Steinbach: la Giuleşti s'a jucat la două porţi, după care conducătorii au alcătuit principial unsprezecele care va fi opus astăzi Venusului.

Iată-l: Sadowsky, Slivăi, Lengheriu, Vintilă, Răşinaru, Moldovanu, Sipoş, Bogdan, Baratky, Dan Gavrilescu, Jurcă.

După cum se vede, Auer nu va apare nici de data aceasta în echipa feroviară.

Echipa jugoslavă de football care a învins, Duminecă, la Zagreb, reprezentativa Germaniei, cu 2-0

Unirea-Tricolor va juca în Italia

UNIREA TRICOLOR CARE DEŢINE ASTĂZI O FORMĂ DIN CELE MAI BUNE ŞI CARE ESTE PE CALE SĂ-ŞI ADJUDECE TITLUL DE CAMPION DE TOAMNĂ VA ACORDA O FRUMOASĂ RECOMPENSĂ JUCĂTORILOR SĂI.

CUM OBORENII NU SUNT PROFESIONIŞTI, CONDUCĂTORII ECHIPEI S'AU GÂNDIT SĂ ACORDE TOTUŞI JUCĂTORILOR, UN FRUMOS DAR.

UN TURNEU IN ITALIA

RECOMPENSA ACEASTA VA FI UN TURNEU IN ITALIA.

CONDUCĂTORII CLUBULUI OBOREAN AU INCEPUT SĂ STUDIEZE POSIBILITĂŢILE ORGANIZĂRII ACESTUI TURNEU ŞI AU AJUNS LA CONCLUZII FOARTE PROMIŢĂTOARE.

TURNEUL VA FI ORGANIZAT IN CURSUL LUNILOR DE VARĂ. IN EVENTUALITATEA BINE INŢELES CĂ UNIREA TRICOLOR VA CÂŞTIGA TITLUL SUPREM.

Kustudici despre gala dela Belgrad

BELGRAD, 7 (Rador). — Cronicarul sportiv de mare autoritate Kustudici revine în „Pravda" de azi asupra matchului de box de Sâmbătă în care boxeurii noştri au fost desavantajaţi atât de arbitru, cât şi de juriu. Cronicarul are adesea aprecieri de superlativă laudă pentru pugiliştii noştri şi numai critici aspre pentru arbitri, juriu şi organizatorii jugoslavi.

De Crăciun, la Budapesta

Gradjanski (Zagreb), Rapid (Viena) şi Ferencvaros dispută cupa internaţională de iarnă

BUDAPESTA, 6. — De sărbătorile Crăciunului se va desfăşura în localitate un turneu de football pentru Cupa internaţională de iarnă.

Programul turneului a fost întocmit, perfectându-se participarea grupărilor **Gradjanski** (Zagreb), **Rapid** (Viena) şi **Ferencsvaros**.

Cupa se va disputa tur şi retur între cei trei reprezentanţi.

In urma perfectării acestui turneu, matchul amical dintre Ferencsvaros şi Gradjanski, fixat pentru 13 Noembrie, a fost amânat.

Gruparea Ferencsvaros a anunţat că va lua parte şi în Cupa de iarnă a Ardealului cedat, dar numai în turul finalelor.

DIRECTORATUL FOOTBALL

INŞTIINŢARE

Toţi legionarii cari au practicat footballul sau cari au fost sub orice formă sprijinitori sau conducători de grupări, precum şi toţi acei pe cari îi interesează buna organizare a mişcării footballului, sunt rugaţi în interesul acestei organizări, pentru crearea unui organism de activitate şi de control intens pe întreaga ţară, să anunţe Directoratul Footballului, str. Batiştei Nr. 33, Bucureşti, arătând: Localitatea, numele, adresa, profesiunea, vârsta, data intrării în Legiune şi recomandarea şefului legionar al judeţului sau garnizoanei.

Directorul Footballului,

Valeriu Negulescu

RADIEREA DIN CONTROALELE DIRECTORATULUI BOX, A TUTUROR JIDANILOR

Importante măsuri luate în şedinţa de Miercuri

Directoratul Box-Lupte şi Haltere-Popice a ţinut Miercuri o importantă şedinţă. S'au luat cu acest prilej o serie de măsuri, printre care cea mai de seamă este aceea a excluderei tuturor jidanilor boxeuri, membri în fosta federaţie, maeştri şi organizatori.

Dăm mai jos hotărîrile luate:

— Se deschide o competiţiune pentru titlul naţional al categoriei semi-grea.

Deasemenea, pentru titlul naţional al categoriei grea.

Se fixează termen pentru înscrieri până la 15 Noembrie 1940.

— Sunt radiaţi din controalele Directoratului următorii:

1. **Hugo Wortman**, membru.
2. **Oscar Vexu**, maestru de box oficial.
3. **Aurel Weintraub**, boxeur amator şi secund.
4. **Iosif Barasch**, boxeur amator.
5. **Mauriciu Spakow (Moţi)** boxeur profesionist.
6. **Adamis Benjamin**, boxeur profesionist.
7. **S. Zauber**, organizator.

Tuturor le este interzis accesul în sălile de sport ale grupărilor afiliate.

Grupările şi sălile care vor permite accesul acestora vor fi aspru sancţionate.

— Este cu desăvârşire interzis, accesul în sălile de antrenament, a următorilor foşti membri şi oficiali:

1. **Alfred Antoniu,**
2. **Ion Săvescu,**
3. **Hugo Wortman.**

Sălile care vor accepta prezenţa acestora vor fi aspru sancţionate.

— Toţi oficialii fostei F. R. Box: judecători, arbitri, cronometrori, speakery, medici şi directori de luptă, posesori de permise de intrare şi carnete de licenţe, indiferent dacă sunt la curent cu cotizaţia, sunt rugaţi să depună la Secretariatul acestui Directorat până la 12 Nov. 1940, legitimaţiile d-lor spre a fi vizate.

Neîndeplinirea acestei formalităţi aduce după sine anularea calităţii oficiale.

Venus-Universitatea şi Rapid-F. C. Craiova în program cuplat

Tratativele pentru cuplarea jocurilor divizionare, ce se dispută Duminică în Capitală, au dus la bun sfârşit.

Grupările interesate, în urma [illegible] rezultate financiare de Duminica trecută, când bucureştenii au avut deficite serioase, au căzut de acord, astfel ca jocurile [illegible] de Duminică se vor [illegible] în program cuplat, după cum [illegible]:

VENUS—UNIVERSITATEA, [illegible] 13.15.

F. C. RAPID—F. C. CRAIOVA, [illegible]

S'au fixat

Delegaţii federali, pentru jocurile divizionare de astăzi şi Duminecă

VINERI 8 NOEMBRIE

Universitatea — Mica, d. Victor Vezan.

DUMINICA 10 NOEMBRIE

Rapid — F. C. Craiova, d. maior Gheţoiu.

Venus — Universitatea, d. maior Roşu.

F. C. Ploeşti — Gloria, d. Octav Gheorghiu.

Ripensia — Sp. Studenţesc, d. Augustin Maior.

Gloria C. F. R. — U. D. R., d. ing. Năstase.

F. C. Brăila — U. Tricolor, d. col. I. Dumitrescu-Galaţi.

DIVIZIA B.

Seria I-a

Electrica — Politehnica, d. inginer Ivănescu.

Rapid — Vulturii Textila, d. dr. Roman Dimitrie.

Crişana C. F. R. — [illegible], d. [illegible].

S. S. M. R. — [illegible], d. [illegible].

C. F. R. [illegible] — [illegible], d. [illegible].

Seria II-a

A. C. F. R. — [illegible], d. ing. Georgescu.

C. F. R. (Sibiu) — [illegible], d. ing. Valeriu [illegible].

Vitrometan — [illegible], d. [illegible] Neagu.

Fr. Română — Prahova, d. [illegible] Ghenoiu.

Turda — D. V. A., d. [illegible].

At. Tătăraşi — [illegible], d. ing. I. Rădulescu.

Juventus — A. S. Constanţa, d. căpitan N. Niculescu.

COMPLECTAREA PROCEDURII LA COMISIUNILE DE ANCHETĂ

Monitorul Oficial de astăzi publică Decretul-Lege pentru complectarea Decretului-Lege No. 2363 din 26 Septembrie 1940.

ART. I. — La art. 2 litera d, alin. penultim din decretul lege No. 2363 din 1940 pentru funcţionarea comisiunilor de anchetă se adaugă în continuare următoarele:

„Consilierii Curţilor de Apel, secretari ai comisiunii sau delegaţii în conformitate cu dispoziţiunile art. 11, pot fi însărcinaţi de preşedintele comisiunii să asculte martori, să facă descinderi şi constatări la faţa locului; ei vor fi asistaţi de unul din judecătorii sau supleanţii delegaţi pe lângă comisiune".

ART. II. — La [illegible] art. 2 din Decretul-Lege No. [illegible] din 26 Septembrie 1940 se adaugă:

„Ordonanţele de emitere a mandatului de arestare nu sunt [illegible] nici unei căi de atac ordinare sau extraordinare, iar mandatele de arestare nu sunt supuse confirmării".

Dat în Bucureşti la 6 Noembrie 1940.

Conducătorul Statului Român

şi

Preşedintele Consiliului de Miniştri

GENERAL ANTONESCU

Ministrul Justiţiei

MIHAI A. ANTONESCU

No. 3715.

Prinderea asasinului farmacistului Ianculescu din Buzău

BUZAU, 6 (prin Telefon). — Am relatat la timp, în numerile noastre trecute despre oribilul asasinat comis în oraşul nostru, căruia i-a căzut victimă farmacistul Ianculescu.

In urma stăruinţelor depuse de d. judecător Traian Macarie, titularul cabinetului II instrucţie, însărcinat cu facerea anchetei, criminalul a putut fi identificat şi prins.

Primind informaţiuni că în seara asasinatului a fost văzut eşind din curtea farmaciei un om şchiop, d. judecător de instrucţie a adus la cabinet pe cismarul Eremie Constantin din strada Marghiloman, care şedea în apropierea farmaciei Ianculescu şi care suferea de o infirmitate la picior. In urma interogatoriului la care a fost supus, cismarul Eremia Constantin zis Mirică a terminat prin a mărturisi că el este atuorul crimei. Deasemeni el a mai declarat că a fost ajutat la comiterea oribilului asasinat, de băiatul N. Petrului, funcţionar la laboratorul farmacistului Ianculescu. Cei doi criminali au declarat că au săvârşit crima în felul următor: Au pândit seara pe farmacist şi pe fiica acestuia până ce s'au îndepărtat de localul farmaciei, pentru ca ei apoi să se ducă înăuntru şi la revenirea farmacistului au sărit asupra lui, cu cuţitele, omorîndu-l.

Au căutat apoi în buzunarele victimei unde au găsit cheile dela casa de bani.

Din cassa de bani au luat suma de 150 mii lei şi numeroase giuvaericale a căror valoare nu a fost încă stabilită. Faimosul criminal a dus suma de bani în comuna Călăreşti, unde avea rude şi a ascuns-o la acestea, într'o ladă de lemn pe care apoi a îngropat-o dedesuptul unui coteţ.

Suma a fost găsită de d. jude instructor Macarie, la reconstituirea crimei.

D. PROF. NICHIFOR CRAINIC PROCLAMAT DOCTOR „HONORIS CAUSA" AL UNIVERSITĂŢII DIN VIENA

VIENA 6 (Rador). — In ziua de 5 Noembrie, într'un cadru solemn, Universitatea din Viena a proclamat Doctor „honoris causa" pe d. prof. Nichifor Crainic, marele luptător al culturii creştine române, fecund cercetător pe tărâmul teologiei, subtil cunoscător al vieţii spirituale germane şi marele prieten al poporului german.

D. Knoll, rectorul Universităţii din Viena, a făcut elogiul ştiinţific al sărbătoritului, scoţând în evidenţă totdeodată activitatea şi rolul său în adâncirea raporturilor româno-germane.

In cuvântarea sa festivă, despre „Viaţa spirituală în România de azi", d. prof. Nichifor Crainic a descris în cuvinte impresionante [illegible] dramatică a tinerei generaţii naţionaliste române pentru o concepţie europeană. Conferinţa d-lui prof. Crainic a fost ascultată cu [illegible] de un numeros public, [illegible] profesori şi studenţi, cari la sfârşit l-au ovaţionat călduros.

Felicitând pe sărbătorit, d. rector Knoll a declarat că [illegible] [illegible] Românească [illegible] [illegible] României [illegible].

Seara, Universitatea a [illegible] [illegible] în onoarea d-lui prof. Nichifor Crainic.

POLITICA ZILEI

Serbarea tradițională a cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul"

COMUNICAT

Serbarea tradițională a cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul", va avea loc anul acesta la Iași și la București.

Cavalerii ofițeri activi și de rezervă din Moldova, precum și aceia cari doresc, vor lua parte la serbarea dela Iași.

Programul la Iași se va desfășura conform comunicatului în presă; detaliile se vor primi dela autoritățile militare din Iași, prin grija Cavalerului cel mai mare în grad.

Ținuta, pe cât se poate cu pelerină albă.

Cavalerii ce rămân în București, vor urma programul obișnuit.

MIȘCARE IN DIPLOMAȚIE

Miniștrii României la Tokio și Cairo au fost rechemați

D. general Ion Antonescu, conducătorul statului și președintele consiliului de miniștri a semnat decretul prin care s'a făcut următoarea mișcare în diplomație:

D. Gheorghe Paraschivescu, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al României la Tokio a fost rechemat în administrația centrală a ministerului afacerilor străine pe data de 15 Decemvrie a. c.

D. Constantin Zănescu, trimis extraordinar și ministru plenipotențiar al României la Cairo, a fost rechemat în administrația centrală a ministerului afacerilor străine pe data de 15 Decemvrie a. c.

S'a primit demisia pe ziua de 1 Noemvrie a. c. a d-lui Joaquim Serratosa Cibils din funcția de consul general onorific al României la Montevideo, precum și demisiunea d-lui Carlos Benitez Serratosa vice consul pe lângă acelaș consulat.

Repatrierea bulgarilor din Dobrogea de Nord

SOFIA, 6 (tp.). — Repatrierea bulgarilor din Dobrogea de Nord a început. Trei vapoare mari, făcând parte din flota comercială bulgară din Marea Neagră au sosit la Tulcea la gurile Dunării.

Repatriații vor debarca la Balcic iar le acolo vor fi repartizați la locurile lor de destinație.

A fost dizolvat consiliul de administrație al Soc. Uzinele de fier Hunedoara

Noul consiliu

D. Prof. Gh. Leon, ministrul economiei naționale a semnat deciziunea prin care s'a disolvat actualul consiliu de administrație al uzinelor de fier ale Statului din Hunedoara.

S'a constituit noul consiliu de administrație al uzinelor de fier ale Statului din Hunedoara din domnii: Const. Popovici, prof. Dr. Dan Rădulescu, Viorel Boborodea, Dr. Eugen Stoicovici, Victor Crișan, Ad. Wertz și Ion Hetal.

Cenzori: Dr. Al Moraliu Gh. Sârbu și Ion Nacu iar cenzori supleanți domnii Gh. Voicu, Ion Popa și Gh. Sucul.

CUM SE VOR ACORDA ORDINELE DE MOBILIZARE PENTRU LUCRU

In urma comunicatului Marelui Stat Major, cu privire la mobilizările pentru lucru, pe anul 1941-1942, ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale a intervenit la ministerul Economiei Naționale, la subsecretariatul Inzestrării și la subsecretariatul Aerului și Marinei, cu rugămintea de a dispune ca ordinele de mobilizare pentru lucru să se acorde, în ceiace privește pe meseriașii patroni, numai acelora care posedă cărți de meșter și brevet de meserie, iar în ceiace privește pe salariați numai acelora care posedă cărți de lucrător sau meșter eliberate de Camerele de muncă, conform legii pentru pregătirea profesională și exercitarea meseriilor.

Se inventariază averea municipiului

In conformitate cu dispozițiunile Consiliului de miniștri din Octombrie crt., s'a organizat la primăria Capitalei un serviciu al inventarierii bunurilor, care funcționează în str. Vasile Boerescu nr. 3.

S'a început inventarierea întregii averi a municipiului.

Constituirea instanței speciale pentru judecarea crimelor și delictelor de sabotaj comercial, financiar și industrial

La Tribunalul Ilfov s'a constituit instanța specială, pentru judecarea delictelor și criminalilor de sabotaj, sub președinția d-lui prim președinte Vântu, asistat de d. judecător Gh. Cristea, desemnat de ministerul Justiției și d. ing. Ion Cotroci, delegat de ministerul Coordonării Naționale, procuror a fost delegat d. magistrat Salviu Ionescu, iar grefier d. C. Andronache, prim grefier al tribunalului.

In urma proceselor verbale încheiate de d-nii procurori cari au lucrat autoritar și drept, comisia a și trecut imediat la judecarea unui prim grup de delicvenți și criminali.

Au fost amânate pe trei zile pentru completarea probelor, procesele pentru crimă de sabotaj ale lui Gh. Voutzas și Heskia Presente, amândoi arestați.

Pedepsele aplicate în prima zi de către instanța specială, sunt un exemplu pentru toți cei ce încearcă a specula nevoile țării, pentru acei cari nu înțeleg vremurile de azi.

Să ia aminte toți sabotorii că aceste pedepse s'au aplicat numai pentru delicte, crimele de sabotaj, legea le-a prevăzut pedepse mult mai grave.

LEGIONARII IN URMĂRIREA INFRACTORILOR SABOTEURI

Poliția legionară, zilnic controlează cu vigilență și tenacitate pe toți acei ce încearcă să saboteze viața economică normală a țării.

Zeci de specu'anți, zeci de saboteuri au fost descoperiți de legionari și trimiși în judecată.

In scurt timp, opera aceasta de îndreptare și aducere pe calea cinstei a nărăviților în rele își va da roadele.

Pedepse grele aplicate speculanților

Instanța specială, conducându-se cu strictețe, după dispozițiunile decretului lege pentru reprimarea sabotajului, judecând pe cei cari caută a se îmbogăți datorită vremurilor grele prin care trecem, a dat următoarele pedepse: șase luni de internare în lagăr de concentrare lui Paul Cernici, măcelar din strada Maica Domnu'ui nr. 34 și lui Petre Rădulescu, conducătorul magazinului N. Dumitrescu din calea Dudești nr. 198. Trei luni de internare într'un lagăr de muncă lui: Dumitru Z. Bălan, coloniale din ca'ea Călărași nr. 70. Două luni de internare într'un lagăr de muncă lui: Silviu Nachman din str. Palade nr. 37, directorul magazinului „La Papagal" din str. Lipscani nr. 90; Costică Alecu, coloniale din calea Griviței nr. 59; Ghiță Boghici, conducătorul și proprietarul măcelăriei la „Ion Pârvu" din str. Dr. Lister nr. 1. Una lună internare într'un lagăr de muncă lui: Teodor Enăchescu, din Piața Obor compartimentul 169; Niculae Andrei, coloniale din calea Griviței 57; Radu Anghel, colonia'e din Bd. Domniței 16; V. Jarma, coasociatul lui I. Crisbășeanu, din str. Halelor nr. 57.

Instalarea noului consiliu de administrație al Loteriei de Stat

Slujba religioasă

Miercuri dimineața, s'a făcut în cadrul unei solemnități, instalarea noului consiliu de adminitsrație al Loteriei de Stat, alcătuit din d-nii: președinte: **Tipel Sever**, consilier onorific la Inalta Curte de Casație; membri: **Const. Beldie**, profesor de organizarea întreprinderilor comerciale și industriale; prof. **Paul Radu**, avocat **Devesel I. Dimitrie**, dr. **Ion Bazgan**, avocat **Ranetescu D-tru**, prof. **Gh. Macri** și avocat **Virgil Stoenescu**.

Festivitatea a avut loc în sala de consiliu unde chipul Căpitanului și cele 10 porunci ale Sale cu privire la regulile de păstrat în comerțul legionar, — așezate prin îngrijirea d-lui prof. Beldie, noul director general al instituției — vor fi inspiratori permanenți ai duhului nou sub auspiciile căruia noua conducere și consiliului de administrație vor munci — în spirit legionar — pentru propășirea și ridicarea acestei instituții menită să sprijine marea operă de asistență sanitară căruia Statul Legionar îi va da o vastă desfășurare pentru apărarea sănătății publice.

După oficierea unui serviciu religios de către preoții Georgescu Edineți și Dron, d. **Tipel Sever**, președintele noului consiliu de administrație, a ținut o scurtă cuvântare, prin care, adresându-se personalului acestei instituții, îi roagă să depună toată stăruința și munca cinstită pentru susținerea intereselor Loteriei de Stat.

Vom avea — a spus d-sa — toată solicitudinea și vom da întreaga satisfacție tuturor acelora cari vor fi alături de noi în munca ce o începem pentru binele instituției, dar vom fi în acelaș timp și fără de cruțare față de cei cari fie din neglijență, fie sub o formă sau alta, vor lucra contra intereselor instituției.

Apoi, noul consiliu de adminstrație s'a întrunit în prima sa ședință de lucru.

Fiind sărbătoare legală Astăzi vor fi închise toate magazinele și întreprinderile

Având în vedere că astăzi 8 Noemvrie este ziua numelui Majestății Sale Regelui Mihai I-lui, Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale a dispus ca, această zi să fie considerată sărbătoare legală, iar stabilimentele industriale și comerciale, de orice natură, cu toate secțiunile, sucursalele, dependințele sau anexele lor și orice alte întreprinderi în cari se întrebuințează munca salariată, să fie închise toată ziua.

Deasemenea, în ziua de 8 Noembrie vor fi închise toată ziua și măcelăriile, lăptăriile, brutăriile, pescăriile, prăvăliile de zarzavat, fructe, vânzările de ouă, păsări, precum și piețele, halele și instalațiunile de băi publice.

MUNCA ȘI ECONOMIA LEGIONARĂ

Conferința la radio a d-lui ministru Const. Papanace

Spre deosebire de mentalitatea materialistă de esență iudaică" care stăpânește încă societatea noastră, concepția de bază a Mișcării Legionare, este cea fixată de Căpitan: Domnia absolută a materiei trebue răsturnată pentru a fi înlocuită cu domnia spiritului și a valorilor morale.

Spune Căpitanul în cartea sa „Pentru Legionari"; „nu negăm și nu vom nega existența, rostul și necesitatea materiei în lume, dar negăm și vom nega deapururi dreptul stăpânirii ei absolute.

„Iubim așa dar, într'o mentalitate în care „vițelul de aur era socotit ca centru și înțeles al vieții..., ne plecăm în armonia originară a vieții: subordonarea materiei al spiritului", (pag. 208).

Prin prizma acestei concepții de bază se poate vedea mai bine ce înțeles are munca și spiritul de economie în lumea legionară.

Pentru un legionar munca nu este o pedeapsă sau un blestem Dumnezeesc dat omului după gonirea lui din Paradis. Dimpotrivă: ea este o binecuvântare. Numai munca creatoare îți dă senzația că te împărtășești de marea taină și nesfârșita bucurie „a Dimiurgului" Fiindcă în esența ei, munca înseamnă o luptă biruitoare a forței spirituale asupra materiei inerte. Când țelul unei munci este interesul comun, atunci acea muncă devine o adevărată desfătare.

Deaceea cu drept cuvânt spunea Căpitanul legionarilor săi: „nici o muncă nu e rușinoasă. Cerșitul e rușinos. Mai bine la tăiat lemne și cărat apă, decât la cerșit. Trebue să alungăm dela noi această mentalitate această boală, (circulări pag. 39). Iar mai departe: nu uita că orice funcțiune vei îndeplini, măturător, picolor, chelner, bucătar, la teighea, la pivniță, etc. te bucuri de acelaș dragoste și de acelaș onoare.

„Nici o funcțiune bine îndeplinită, nu este inferioară alteia.

„Totul este ca acela ce faci să fie bine făcut. Datoria bine îndeplinită. In Legiune ți se dă onoare nu după ceiace faci ci după cum faci ceiace ți s'a încredințat să faci" (circ. pag. 168).

Așa dar, când mobilul unei munci pornește din preocupări cari depășesc interesul material și personal al acelui care operează, atunci acea muncă, indiferent în ce sector s'ar produce, devine înălțătoare.

O muncă desfășurată în asemenea condiții totdeauna armonie, dragoste și voie bună. Experiențele făcute la Comerțul legionar prin taberele de muncă legionară s'au prin șantiere, au demonstrat cu prisosință acest lucru.

Și totuși o asemenea atmosferă nu se poate ușor extinde.

Rezistențele mentalității materialiste și interesate, răsar în toate părțile.

Capacitatea lumii vechi cu deosebire a capitaliștilor jidani, cu întregul lor cortegiu de politicieni, continuă să tulbure atmosfera unei munci obștești creatoare. Opulența, luxul și desfrâul lor adesea pălmuesc și sfidează sărăcia celor mulți cari muncesc din greu. Din cauza aceasta se produc și unele rătăciri ale celor nedreptățiți care în loc însă să meargă cu întreaga nație pentru a-și căpăta dreptatea în cadrul ei, alunecă pe potecile înguste ale materialismului iudaic, unde mișună și samănă ură agitatorii manevrați din umbră de către aceiași jidani spoliatori.

Dar nu va trece mult timp și înalta concepție spirituală legionară se va revărsa fecundând întreaga muncă Românească.

In lumea nouă ce se ridică din cutremurătoare jertfe, cel mai de seamă blazon de noblețe va fi munca creatoare și însuflețită pentru binele obștesc. Elementele parazitare cari s'au obișnuit să trăiască pe spinarea altora vor dispare pentru că plămânii lor firavi nu vor putea respira atmosfera ozonificată a lumii legionare.

In schimb cei muncitori vor avea asigurate toate condițiile de existență care să le permită valorificarea ca maximum a virtuților creatoare.

Pentru realizarea acestor condiții însă, se va cere un lucru pe care lumea românească, nu-l are încă îndeajuns dezvoltat: *spiritul de economie.*

Concepția legionară de viață sobră și austeră imprimată de Căpitan, este unica posibilitate ce ne-a mai rămas după atâta timp pierdut, de a smulge Nația printr'o sforțare eroică din marasmul în care a fost aruncat. Ea înseamnă cum spunea Căpitanul, stabilirea „armoniei originale a vieții" adică „subordonarea materiei, spiritului".

In bătălia de Românizare care este în plină desfășurare în viața economică românească, acest spirit trebue să fie dominant. Dacă la baza acestei bătălii va rămâne vechea concepție a îmbogățirilor rapide într'o „conjunctură naționalistă" atunci nu se va realiza mare lucru nici pe plan economic și nici pe plan Național". In cazul acesta cum spunea Jurământul legionar — biata mulțime a românilor prin biruința noastră ar schimba numai firma exploatatorilor iar țara stoarsă și-ar încorda istovitele puteri ca să suporte o nouă categorie de „vampiri care să-i sugă sângele" (din Jurământul Moța Marin).

Pentru asigurarea biruinței adevărate se impune dar ca această luptă să fie animată de elanul combativ și spiritul de jertfă legionar care singurul poate să dea sens bătăliei începute.

Așa dar prin muncă tenace și economie prevăzătoare două virtuți de forță spirituală, putem porni încrezători spre biruință iar cu aceste două mijloace de luptă și însuflețiți de crezul legionar neamul nostru se va putea înălța cu mândrie prin propriile sale forțe.

SOSIREA IN CAPITALĂ A GRUPULUI DE LEGIONARI CARI A FOST IN GERMANIA

Miercuri d. a. au sosit pe aerodromul Băneasa, legionarii cari au fost în Germania în frunte cu d. prof. Nicolae Petrașcu, secretarul general al Mișcării Legionare.

Delegația noastră a fost însoțită la întoarcere de reprezenanții tineretului german conduși de d. dr. Finck

La coborîrea din avion au fost întâmpinați de un detașament de cămăși verzi sub conducerea comandantului legionar V. Boldeanu, care le-a rostit următoarele cuvinte:

„Scumpi prieteni și dragi camarazi! Am venit să aducem salutul de „bine v'ați întors acasă"; salutul șefului regimului legionar, al d-lui Comandant al Mișcării Legionare și îmbrățișarea frățească a tuturor legionarilor: Prietenilor pentru dragostea cu care v'a primit, iar vouă dragi camarazi pentru cinstea și demnitatea cu care ați purtat cămașa verde pe pământul marelui Reich.

Trăiască Legiunea și Căpitanul!"

După rostirea acestor cuvinte detașamentul legionar a cântat Sfânta Tinerețe Legionară. Apoi d. dr. Finck, conducătorul tineretului german din România a răspuns adresându-se legionarilor veniți întru întâmpinare:

„Vă aduc salutul și marea dragoste a Führerului și a marelui Reich.

Trăiască Legiunea și Căpitanul!"

Dela aeroport, legionarii și delegația germană s'au îndreptat spre Gara de Nord pentru a primi detașamentul german care participă la serbările dela Iași.

PRESA STRĂINĂ

DAS REICH

Cunoscuta revistă, publică o corespondență din București, semnată Fritz v. Globig și intitulată „Din vechea Europă în cea nouă", din care extragem următoarele:

In introducere autorul articolului se ocupă de schimbarea aspectului țărilor sudest europene, în care treptat, treptat vechia influență a democrației e înlocuită prin climatul nou european al puterilor Axei. Sosind din Istanbul la Constanța, d. von Globig e plăcut surprins de schimbarea climatului politic și pătruns de ritmul mișcării legionare, care pulsează astăzi în marșuri disciplinate, comunicări ale conducătorului și organizației social-economice anunțate de către autorități.

In continuare autorul arată că „In România se abordează cu energie examinarea problemelor sociale cari, pe lângă politica externă, constitue tema principală a presei. Și formele exterioare sunt de stil nou european. Miniștrii români îmbrăcați în cămăși verzi au luat parte de curând la o masă diplomatică, unde până ieri nu se vedeau decât fracuri.

„Mișcarea Legionară e elementul care întruchipează noua Europă în România".

De curând a fost integrată în Stat [illegible]

Prin urmare cu drept cuvânt se pune întrebarea în ce măsură reprezintă ea azi sentimentul poporului. Un răspuns clar l-a dat prima mare manifestație legionară la care generalul Antonescu a chemat 40 de mii legionari în București. Oricare dintre acei care erau de față în largă piață din fața patriarhiei, unde Conducătorul Antonescu și Comandantul legionar Sima au vorbit celor adunați, oricare din acei care au privit coloanele drept înșiruite ale cămășilor verzi și la sutele de grupuri țărănești veniți din toate regiunile țării, în frumoasele lor porturi naționale, oricare din acei care au urmărit marșul de defilare de 3 ore a putut recunoaște că în proclamația Statului Legionar dela 15 Septembrie n'a fost vorba doar de o construcție de drept public și de un cadru care în urmă trebuia umplut cu substanța politică, ci invers, a fost vorba de o închegare care a ajutat la răzbirea unei mișcări puternice ce exista de foarte multă vreme.

Noua Europă a început pentru România printr'o jertfă teritorială. Tăcutei munci de pregătire — nu de eri aliaților, ci din 1927 — pe care legionarii au depus-o pentru noua Europă, i se datorește faptul că intronarea noului regim legionar a devenit în scurt timp așa de populară.

IL GIORNALE D'ITALIA

Sub titlul „Izolare" d. Virginio Gayda scrie în „Giornale d'Italia" un articol în legătură cu acțiunea din Grecia. Extragem câteva pasagii rezumate:

„Fabula gravelor preocupări și perturbări iugoslave, care le-ar fi ridicat guvernul din Belgrad împotriva Italiei, s'au evaporat și ele în lumea viselor. Iugoslavia stă liniștită la locul ei și nu se amestecă. Incă înainte ca Italia să fi intrat în acțiune presa sa a denunțat vina Greciei. Iugoslavia știe bine cari sunt premisele concrete ale acțiunei italiene, impuse de violarea organizată a mentalității constituită de guvernul grec. Știe deasemenea bine că politica balcanică a Italiei nu caută aventuri și a fost totdeauna îndrumată spre clarificarea raporturilor cu țările balcanice și stabilizarea păcii pe baze de loialitate. Iugoslavia nu are de nimic a se teme. Nu are motive de preocupări și atitudine ostilă. Abandonează Grecia destinului ei.

Nădejdea britanică cum că Bulgaria să se miște pentru a creea astfel condiții propice unei interveniri a Turciei, a căzut în fața realității faptelor. Bulgaria are simpatie manifestă pentru cauza italiană. Are totuși importante probleme deschise cu Grecia. Dar stă pe loc. Credincioasă politicei sale lineare și responsabile, se abține dela complicații care să dea loc la turburări.

Lipsește atunci Turciei un motiv pentru a considera cu oarecare seninătate problema unei interveniri. Cu toate sborurile la Ankara a generalilor britanici și febrilele presiuni ale guvernului grec și diplomaticei engleze, Turcia s'a oprit la declarația de a fi gata să-și apere independența sa, pe care dealtfel niciuna din Puterile Axei nu o amenință și nu înțelege să o amenințe, direct ori indirect contrariu de ceeace revelează politica britanică. Turcia dă Greciei ajutorul bunelor cuvinte. Oficiosul *Ulus* a scris într'o zi: „Turcii sunt cordiali în această luptă cu poporul grec". Rămân aici. Cu aceasta nu vor face să avanseze cu un pas rezistența grecilor.

Cât despre *Rusia*, asupra căreia, acțiunea capitalistă anglo-saxonă juca ultima carte, — atitudinea ei s'a arătat, cum era de așteptat, calmă și obiectivă.

Iată deci creată izolarea politică și militară a Greciei....".

GRINGOIRE

In [illegible] număr publică într'o scurtă cronică despre „Expoziția masonică dela Paris". Reproducem cele scrise:

„Mii de curioși se îngrămădesc la Petit Palais, unde a fost inaugurată, sub președinția d-lui de Brinon reprezentând pe d. Laval, Expoziția francmasoneriei. Pentru această împrejurare s'a adus din rue Cadet și rue Puteaux tot arsenalul ritual al marelui orient și marei Loji, sfeșnice cu trei brațe, săli, urne cu bile negre, șorțuri din piele de porc, etole brodate cu un triunghiu în mijlocul căreia strălucește steaua Sionului, pe scurt tot bric-à-brac-ul cu care operau pentru a-și recruta adepții.

Mai departe aflau reconstituire camerii de *chibzuință*, acea cameră neagră în care, față în față cu un craniu fosforescent, candidatul aștepta să fie condus cu ochii legați la sala *ucenicilor* și a primei inițieri.

La început mascarada amuză pe vizitatori, dar redevine serios când, deodată în cadrul autentic al unui templu de gradul 33, acest templu unde marii maeștri hotărau pacea sau războiul. Privirile cad pe documentul prin care la data de 9 Decembrie 1938 / „unitate masonică", considerând că înainte de a fi ministru, mai întâi și înainte de toate este francmason reclama pe cei din unitatea F: Camille Chautemps și Jean Zay, vinovați de a fi violat (odată) angajamentele masonice.

In ultima sală, un detaliu cu atât mai mișcător fiindcă suntem la Paris, oraș ocupat. Trei drapele tricolore sunt acolo înmănunchiate și deasupra scris: *Francezi, înainte de a vă saluta drapelul vostru*, [illegible]

Când parizienii vor fi înțeles, acest muzeu de Loji va porni cu un tren expoziție prin Franța, să ducă până în fundul satelor dovada acestei odioase și ridicule masonerii".

Tot în „Gringoire", sub titlul „Un idol desumflat" — la rubrica „Répétez-le" citim, sub semnătura d-lui Raymond Recouly:

„Am ascultat cu satisfacție la radio-francez că s'a dat în fine, d-lui Titulescu, locul care îi merita.

Acest om îndemânatec, insinuant, suplu, inteligent, dar despre care se spunea în mod obișnuit că ar fi plătit pentruca să fie cumpărat și că avea atâtea sincerități câți interlocutori, cu d. Beneș unul din geniile rele ale Europei după Versailles.

Toate greșelile politicei noastre orientale sunt imputabile creditului pe care îl acordam acestui om [illegible] prestigiului pe care li-l dădea presa noastră [illegible]

Susținută de Paul [illegible] și Delbos [illegible] de alde [illegible] Tabouis și Iosef Elie [illegible] consiliile cel mai ascultat la Quai d'Orsay unde [illegible]

Dacă vedeam un om după [illegible] ceștii oameni [illegible] noastră, pentru a-i [illegible] pentru a ne [illegible] căruia tardivă contribuție [illegible] salva nici de o [illegible]".

ECONOMIE FINANȚE

Inlăturarea luxului și a risipei

Reglementarea consumației. Colaborarea intre publicul consumator și autoritățile publice

România a fost și va rămâne o țară agricolă iar agricultura a fost și va fi ramura de producțiune de care va depinde bunăstarea țării întregi.

Anul agricol 1939-40 a fost cel mai slab an dela războiu și până astăzi. Recoltele principalelor produse au fost deficitare față de necesarul consumului intern, cu puține excepții. Din stat exportator agricol am ajuns la situația de a reglementa consumația pentru a putea face față cerințelor populației civile și ale armatei cu plusurile reclamate de mobilizare și crearea unui stoc de rezervă de războiu.

Anu agricol care vine nu se poate ști cum va fi. Deocamdată toamna actuală este defavorabilă și însămânțările sunt întârziate. Față de asemenea condițiuni, guvernul prin ministerul coordonării și al statului major economic a luat o serie de măsuri pentru a se putea face față greutăților din ce în ce mai mari.

Aceste măsuri se pot rezuma astfel: intensificarea producției la maximum; organizarea aprovizionării; și reglementarea consumației; și înfrânarea speculei și înfrângerea sabotajului comercial, industrial și financiar.

In presă s'au publicat rând pe rând măsurile luate pentru realizarea acestui program. In special ultimul capitol acela referitor la înfrânarea speculei și sancționarea drastică a sabotajului este cel mai important și dela care se așteaptă cel mai mult bine.

INLATURAREA GREUTĂȚILOR

Ce urmărește acel program? Mai întâiu un preț remunerator pentru producător, apoi un preț omenos pentru consumator și în sfârșit o echitabilă repartiție a articolelor de primă necesitate pentru toți cetățenii acestei țări.

De sigur că aplicarea unui asemenea program nu este ușoară. In primul rând din cauza spiritului anarhic și al bunului plac cu care mulți erau obișnuiți și în al doilea rând din cauza speculanților cari trecuseră orice limită.

Ori, programul guvernului urmărește înlăturarea ambelor acestor greutăți și ultimele decrete legi au fost alcătuite tocmai în acest scop.

La această acțiune a guvernului marele public trebue să răspundă cu înțelegere și cu tot concursul față de autoritățile statului însărcinate cu aplicarea legilor.

Fiecare cetățean să știe să se gospodărească conform timpurilor grele în care trăim înlăturând orice lux și orice risipă și să dea ajutor autorităților pentru descoperirea și sancționarea speculanților și infractorilor.

Numai printr'o strânsă colaborare între marele public și autoritatea statului se va putea culege roadele urmărite de conducătorii țării.

Plata cheltuelilor de materiale ale Statului pe luna Noembrie

Pentru angajări, lichidări, ordonanțări și plăți de cheltueli pe luna Noembrie 1940, din BUGETUL GENERAL AL STATULUI PE EXERCIȚIUL 1940-941, la capitolele „Cheltueli de Materiale", „Cheltueli Diverse" și „Diverse de Personal", s'a repartizat pe Departamente, următoarele sume maxime:

DELA TITLUL I „CHELTUELI ORDINARE"

Ministerului Apărării Naționale	Lei	305.900.000.—
Ministerului Finanțelor	„	91.182.677.—
Ministerului Educației Naționale, Cultelor și Artelor	„	48.542.500.—
Ministerului Afacerilor Interne	„	34.114.000.—
Ministerului Lucrărilor Publice și Comunicațiilor	„	9.800.000.—
Ministerului Justiției	„	18.500.000.—
Ministerului Agriculturii și Domeniilor	„	61.551.401.—
Ministerului Economiei Naționale	„	31.000.000.—
Ministerului Afacerilor Străine	„	9.000.000.—
Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale	„	17.100.000.—
Președenției Consiliului de Miniștri	„	9.450.000.—
Total	Lei	536.070.578.—

DELA TITLUL II „CHELTUELI EXTRAORDINARE"

Ministerului Apărării Naționale	Lei	19.000.000.—
Ministerului Finanțelor	„	29.000.000.—
Ministerului Educației Naționale, Cultelor și Artelor	„	567.000.—
Ministerului Afacerilor Interne	„	850.800.—
Ministerului Lucrărilor Publice și Comunicațiilor	„	192.750.—
Ministerului Justiției	„	2.600.000.—
Ministerului Agriculturii și Domeniilor	„	3.500.000.—
Ministerului Economiei Naționale	„	204.100.—
Ministerului Afacerilor Străine	„	115.000.—
Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale	„	15.600.—
Total	Lei	56.126.250.—
Total general	Lei	592.996.828.—

Ministerele sunt obligate ca, din sumele alocate mai sus, să angajeze, lichideze și ordonanțeze cu precădere, cheltueli de hrană, furaje, combustibil, obligațiuni contractuale de orice natură, chirii, lumină, apă, partea anuală de echipament și cheltuelile de instrucție ale Armatei pe luna Noembrie 1940.

După ce se vor fi ordonanțat cheltuelile de mai sus, se vor putea face și alte cheltueli de materiale, strict necesare și indispensabile bunului mers al serviciului pe luna Noembrie a. c., iar cheltuelile prevăzute la capitolele „Diverse" și „Diverse de Personal", vor putea fi făcute numai după ce se vor fi satisfăcut aceste cheltueli.

In afară de sumele de mai sus, s'a mai repartizat pentru regularizări:

DELA TITLUL I „CHELTUELI ORDINARE"

Ministerului Finanțelor	Lei	19.000.000.—
Ministerului Afacerilor Interne	„	6.000.000.—
Ministerului Agriculturii și Domeniilor	„	10.700.000.—
Președenției Consiliului de Miniștri	„	800.000.—

Pentru operațiuni de ordine, se repartizează următoarele sume:

DELA TITLUL I „CHELTUELI ORDINARE"

Ministerului Apărării Naționale	Lei	55.000.000.—
Ministerului Finanțelor	„	64.080.025.—
Total	Lei	119.080.025.—

DELA TITLUL II „CHELTUELI EXTRAORDINARE"

Ministerul de Finanțe este autorizat ca, peste sumele de cheltueli, alocate prin acest Decret, să ordonanțeze toate sumele necesare Datoriei Publice.

Asupra cotelor distribuite prin acest Decret, se vor efectua angajări și ordonanțări, privitor atât la cheltuelile prevăzute în articolele bugetelor Departamentelor respective, cât și la cele din credite extraordinare bugetare.

S'a mai repartizat pentru plată în numerar de creanțe din exerciții închise, următoarele sume:

Ministerului Apărării Naționale	Lei	2.150.000.—
Ministerului Finanțelor	„	3.000.000.—
Ministerului Educației Naționale, Cultelor și Artelor	„	1.114.746.—
Ministerului Afacerilor Interne	„	123.330.—
Ministerului Lucrărilor Publice și Comunicațiilor	„	163.813.—
Ministerului Justiției	„	222.711.—
Ministerului Agriculturii și Domeniilor	„	275.623.—
Ministerului Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale	„	44.200.—
Total	Lei	9.094.426.—

Cotele alocate, pentru lichidări de creanțe din exerciții închise, nu vor putea fi folosite decât pentru plata creanțelor înscrise în statele nominative ale exercițiului respectiv, aprobate de către ministerul de Finanțe.

Angajările și lichidările, în limita sumelor repartizate prin acest Decret, se vor face în intervalul dela 1-30 Noembrie, iar ordonanțările de la 10-30 Noembrie 1940.

Perspectivele producției agricole a României

Consumul intern al României.-Rezervele pentru export.-Raționalizarea consumului.-Măsurile impuse de actuala situație

Repercusiunile ciuntirii patrimoniului nostru național sunt din cele mai grele asupra economiei românești.

Sacrificiile la care am consimțit vor apare în adevărata lor lumină când se va căuta desprinderea tristului adevăr din cifrele reci prezentate de statistici ce nu pot fi tăgăduite.

Economia românească a înregistrat pierderi în toate compartimentele. Agricultura și creșterea animalelor au fost lovite în deosebi.

Cifrele și studiile ce ne stau astăzi la îndemână — sprijinite pe anumite premize — nu permit a încerca o studiere mai amănunțită a nouei situațiuni.

CE AM PIERDUT

Am pierdut nu mai puțin de 99.738 km. pătrați din suprafața țării, cu o populație de 6.821.000 locuitori, actualele frontiere conturând o suprafață de aproximativ 195.311 km. pătrați și pe care trăesc aproape 13.229.000 locuitori.

Problema dacă producția agricolă a nouei Românii poate satisface întregul consum al celor peste 13 milioane locuitori, se află pe primul plan.

Datele prezentate de Ministerul agriculturii și domeniilor evidențiază că media consumului intern pentru perioada 1935—1939 în România Mare este următoarea:

Grâu	3.056.682	tone
Porumb	4.846.812	„
Orz	742.048	„
Secară	359.807	„
Fasole	184.973	„
Cartofi	2.206.370	„
Floarea soarelui	124.982	„
Rapița	20.996	„
Tutun	13.025	„

Raportând aceste cantități totale la numărul locuitorilor României din inainte de ciuntire, constatăm că media consumului intern pe cap de locuitor, în kgr., este următoarea:

Grâu	157,68	kgr.
Porumb	250,02	„
Orz	38,28	„
Secară	18,56	„
Fasole	0,54	„
Cartofi	103,50	„
Floarea soarelui	6,45	„
Rapiță	1,08	„
Tutun	0,67	„

CONSUMUL INTERN IN ROMANIA DUPĂ DESMEMBRARE

Azi România are 13.229.000 locuitori; consumul anual pe cap de locuitor presupunând că rămâne acelaș, cantitățile totale de produse agricole necesare satisfacerii nevoilor de hrană a populației ar fi următoarele:

Grâu	2.085.90	tone
Porumb	3.307.507	„
Orz	506.380	„
Secară	245.530	„
Fasole	126.231	„
Cartofi	1.396.182	„
Floarea soarelui	85.287	„
Rapița	14.327	„
Tutun	8.890	„

Producția probabilă a produselor agricole, arătate mai sus, în România desmembrată, presupunând că suprafețele cultivate vor rămâne constante și că producția la Ha. se va apropia de cea din ultimii doi ani, se poate evalua la următoarele cantități:

Grâu	2.598.361	tone
Porumb	3.950.085	„
Orz	875.040	„
Secară	130.500	„
Fasole	167.367	„
Cartofi	1.037.468	„
Floarea soarelui	36.927	„
Rapița	30.447	„
Tutun	7.987	„

Examinând aceste cifre se pot trage următoarele concluzii;

Punând ipoteza că și consumul intern va rămâne acelaș, unele produse agricole vor fi insuficiente, deci vom fi puși în situația de a nu putea face față cerințelor populației.

Produse care se vor afla în această situație sunt: cartofii cu un minus de 331.694 tone, sau cu 24,34 % din consumul intern; secara cu un minus de 115.029 tone sau cu —46.85 la sută din consumul intern; floarea soarelui cu un —48.358 tone sau cu —54,36 % din consumul intern; tutunul cu un —903 tone sau cu —10,16 % din consumul intern.

RAȚIONALIZAREA CONSUMULUI

Este mai mult ca sigur că perspectivele pe cari ni le înfățișează cifrele de mai sus nu se vor realiza. Măsuri de preîntâmpinarea acestei situațiuni sunt fără îndoială și la cele au avizat din timp și factorii competenți ai vieții noastre economice.

Pe primul plan se află desigur extinderea suprafețelor cultivate cu cartofi, secară, floarea soarelui și tutun, secondată de o cultură intensivă.

In al doilea plan se află situată problema raționalizării imediate a consumului pentru aceste produse.

EXPORTUL PROBABIL AL ROMANIEI DESMEMBRATE

Pe marginea acelorași cifre enunțate mai sus situația probabilă a exportului românesc în noua sa configurație prezintă următoarele caracteristice:

	Vechile posibilități de export		Noulle posibilități de export	
Grâu	775.752	tone	512.482	tone
Porumb	535.508	„	642.584	„
Orz	278.249	„	68.660	„
Secară	75.484	„	—	
Fasole	37.753	„	41.036	„
Cartofi	338	„	—	
Floarea soarelui	48.258	„	—	
Rapiță	24.672	„	16.120	„

Din comparația cifrelor acestui tablou constatăm că în general cantitățile totale de produse agricole disponibile pentru viitorul export al României desmembrata va fi cu mult inferior celui dinainte de 28 Iunie 1940.

GRÂUL VA ÎNREGISTRA CEA MAI MARE SCĂDERE LA EXPORT, APROXIMATIV CIRCA 250.000 TONE URMATĂ DE ORZ CU CIRCA 210.000 TONE.

In fața acestei situațiuni probabile, România desmembrată va fi obligată să importe produse pentru cari înainte avea prisosuri pe care le exporta, și anume: cartofi, secară, floarea soarelui, etc.

In schimb România desmembrată e posibil să dispună de mai mari cantități la export la alte cereale. Se deduce astfel, un surplus de export de 20.000 vagoane de porumb, 3.000 vagoane fasole, etc.

Această situație controversă se explica prin faptul că unele din regiunile cari cuprindeau cele mai importante colonii de consumatori din produsele de mai sus au trecut sub suveranitatea altor state.

— ti —

O NOUĂ MIȘCARE IN CORPUL COMISARILOR DE ROMÂNIZARE

D. prof. Gh. Leon, ministrul economiei naționale a semnat deciziile prin care se ridică măsura instituirii unui comisar de românizare pe lângă S. A. R. de Telefoane în persoana d-lui prof. Dorin Pavel.

Deasemeni se ridică măsura instituirii unui comisar de românizare pe lângă „Standard" fabrică de Telefoane S.A. Buc. în persoana d-lui Ing. Mihail Jorloaia.

Se revine asupra măsurii de a se institui un comisar de românizare pe lângă întreprinderile mai jos menționate, anulân se numirile făcute în această c ale persoanelor arătate mai jos:

Budeceanu Teodor, avocat, pe lângă Macazul SAR Industria Metalurgică și materiale de Cale Ferată din Buc., str. C. A. Rosetti; Blanu Vasile, pe lângă Teba S.A. Arad; Pop Vasile, avocat, pe lângă „Elin" din Buc.; Ignat Victor pe lângă Uzinele de modelat și emailat Mediaș.

Se numește comisar de românizare pe lângă S.A.R. Țesătoriile reunite din Buc. str. Spătarul Preda Nr. 9, d. av. Const. Lăzărescu în locul d-lui inginer Nicolae Negoescu.

Deasemeni se anulează numirea d-lui Tovstiuc Corneliu, în calitate de comisar special pe lângă Soc. „Refoil" din Buc.; se numește d. Tovstiuc Corneliu, în calitate de comisar de românizare pe lângă întreprinderea „Revoil" din Buc.

Toate forțele disponibile dela țară trebuesc concentrate pentru însămânțări

Insămânțările de toamnă continuă în toată țara, însă este nevoie de o sforțare și mai puternică pentru a se folosi scurtul timp ce ne mai rămâne disponibil până la închiderea campaniei de toamnă.

Dacă vremea se va menține favorabilă, însămânțările pot continua până la 1 Decembrie. In această scurtă epocă de circa 20 zile, fiecare ceas, fiecare braț de muncă trebue folosit la maximum. Toate autoritățile județene și comunale au primit instrucțiuni de a acorda prima atenție în activitatea lor pentru executarea însămânțărilor și a da concursul lor sub orice formă în acest scop.

Anul agricol trecut (1939—1940) a fost un an mediocru, în special în ceeace privește grâul. Recolta a fost slabă atât din punct de vedere calitativ cât și cantitativ. Guvernul a luat măsurile necesare pentru o chibzuită politică de reglementare și repartizare a consumului de pâine pentru a putea ajunge la noua recoltă.

Totuși s'au putut garanta pe lângă stocurile de consumație interne și cele necesare însămânțărilor de toamnă pentru o suprafață de circa 2.800.000 hectare.

Pentru anul agricol viitor trebue să se însămânțeze această suprafață. Deși mai sunt încă suprafețe de însămânțat— din cauza timpului extrem de defavorabil din luna Septembrie și o bună parte din Octombrie — totuși cu o sforțare mai mare s'ar putea acoperi în aceste douăzeci zile de lucru ce mai avem disponibile, evident dacă vremea se va menține bună.

Deci înainte de orice altă muncă toate forțele disponibile dela țară trebuesc concentrate numai pentru executarea însămânțărilor de toamnă, depe urma cărora se garantează hrana populației civile, a armatei și eventual un stoc de export pentru garantarea schimburilor cu străinătatea.

Populația va avea săpun din abundență

Aprovizionarea populației cu săpun se face în condițiuni satisfăcătoare grație introducerii pe piață a săpunului extras din petrol (săpunul cu bază de acizi naftenici).

Este interesant de arătat că acest săpun, extras dintr'o materie primă ieftină ce se găsește din abundență în țara noastră, este un produs românesc, fabricat după o formulă chimică la care a lucrat o comisie compusă din următorii oameni de știință și technicieni români: ing. Alex. Mirescu, prof. ing. Georgescopol, prof. univ. Pamfil, d-na ing. Cornea, dr. Siemp Hanp, ing. Alex. Ionescu și ing. P. Soriel.

Rezultatele obținute cu fabricarea săpunului naftenic au fost dintre cele mai bune, dovada constituind-o și faptul că acest săpun a fost cerut și la export.

CURSUL DEVIZELOR ȘI AL MONETELOR EFECTIVE

Valabil în ziua de 6 Noembrie 1940

I. DEVIZE LIBER CONVERTIBILE

	CUMPĂRARE Fără primă	CUMPĂRARE Cu 38% plus 50%—107%	VÂNZARE Fără primă	VÂNZARE Cu 38% plus 50%—107%
Dolarul	102,25	211,65	105,8[illegible]	217,[illegible]
Francul elvețian	23,75	49,16	24,55	50,[illegible]

II. DEVIZE NECONVERTIBILE SAU IN CLEARING

	CUMPĂRARE Fără primă	CUMPĂRARE Cu 38%	VÂNZARE Fără primă	VÂNZARE Cu 38%
1 Drahmă	0,90-1,60	—	1-1,63	—
	1,21-2.—	—	1,22-2,01	—
1 Dinar	2,838	—	3,65	—
1 Reichsmark	40,30-49	—	41,50-50	—
1 Cor slovacă	3,39	4,68	3,46	4,77
1 Pengoe	26,50	—	27	—
1 Coroană daneză	—	—	—	—
1 Marca finlandeză	2,05	2,83	2,10	2,90
1 Liră turcă	82-92	—	92	—
1 Escudo	3,80	5,24	3,96	5,46
1 Liră sterlină	411,50	567,87	423,85	584,91
1 Liră italiană	9,5	—	9,50	—
1 Pesetas	—	—	14	19,32
1 Franc francez	2,35	3,24	2,40	3,31
1 Coroană cehă	3,39	4,68	3,46	4,77
1 Leva	1,60	—	1,68	—
1 Coroană suedeză	24,40	33,67	25,15	34,71
1 Zlot	—	—	13	—
1 Franc elvețian	23,75	32,78	24,20	33,40

ACȚIUNI

Mica 1090; 1085; 1090;
Reșița 505; 510; 515; 510;
Letea 1020; 1025; 1040; 1045; 1050; 1055; 1050;
Concordia 460;
Credit Minier 485;
Banca Românească 560; 570;
Soc. Tramvaelor 1280; 1285; 1295;
Credit Industrial 640; 650;
S. R. D. 1425; 1430; 1450;
Clădirea Românească 550; 585;
Steaua Română 445; 440; 435;
Astra Română 890; 900;

EFECTE, SCRISURI, OBLIGAȚIUNI

Improprietăriri 48¼;
Inzestrare mari 67¼;
Consolidată 33¼;
Stabilizare 44¼;
Dezvoltare 42¼; 43; 43½;
Urbane București em. nouă 56½; 56¾; 57;
Renta 1933 54;

CURSURI INFORMATIVE

EFECTE	Cerute	Oferite
Seria. Func. Rurale 10%	54	55
Seria. Func. Rurale 5%	25	26
Seria. Func. Urb. Buc. 10%	57	57½
Seria. Func. Urb. Buc. 5%	31½	31¾
Seria. Func. Urb. em. n. 5%	57	57½
Seria. Func. Urb. Iași 10%	35	36
Seria. Func. Urb. Iași 5%	17	18
Bonuri Casa Rurală 3%	52	53
Oblig. Com. Buc. 5%	60	61
Oblig. Com. Buc. 4%	55	56
Oblig. Com. Buc. 3½%	45	47
Oblig. Com. Loc. Eftine 5%	65	67
Oblig. Jud. 4½%	67	68
Oblig. Jud. 5%	62	63

	Cerute	Oferite
Rentă Conv. A și B 4%	43	45
Rentă 4½% 1913	60	52
Rentă 5% 1903	65	67
Rentă din 1916	52	53
Renta Unif. 5% 1919	52½	53
Renta 5% 1920 Exc.	52	52½
Renta 5% 1922	48½	49½
Renta 5% Perpetuă	44	44½
Renta 7% 1929 stab. Dol.	44½	44¾
Renta 7½ 1931 desvolt.	42½	42¾
Renta 5% 1933	53	53½
Rentă 4½% Inzestr. 1934	62	62½
Rentă 4½% Inzest. mică	56½	58½
Renta 3% Consol. 1935	33¾	34
Bon de Impozit 4%	40	41

Bursa de mărfuri din București

Operațiuni încheiate pe ziua de 5 Noembrie 1940

Grâu 1940 de 68 kgr. cu 1½ c. s. vag. 1. Lei 816 suta kgr. Fco stația.

Grâu 1940 de 70 kgr. cu 3% c. s. vag. 1. Lei 841.50 suta kgr. Fco vag. Lehliu.

Grâu 1940 de 66 kgr. vag. 3. Lei 870 suta kgr. Fco vag. moară București.

Ovăz 1940 de 40 kgr. cu 4% c. s. vag. 5. Lei 520 suta kgr. Fco vag. gara Negru Vodă.

Porumb 1939 vag. 8. Lei 672 suta kgr. Fco vag. gara Negru Vodă.

Mei 1940 cu 8% c. s. vag. 6. Lei 1250 suta kgr. Bordo Brăila.

Porumb 1940 cu 3% c. s. vag. 20. Lei 600 suta kgr. Bordo Giurgiu.

Mazăre Victoria conf. probei, vag. 5. Lei 1910 suta kg. Fco vag. Alexandria.

Turte floarea soarelui, vag. 5. Lei 960 suta kgr. Fco vag. st. Doiț.

Alți speculanți dați în judecată

In urma controlului făcut de inspectorii dela controlul prețurilor, de pe lângă primăria Capitalei, au fost dați în judecată, ieri, pentru speculă, următorii comercianți:

Arghir Iani, coloniale și bodegă Str. G-ral Berthelot No. 1; Constantin Belciug, magazin de coloniale, str. Brezoianu No. 24; Max Pulferman, magazin cu mezeluri, calea Griviței Nr. 154.

In atenția vânătorilor

Ministerul agriculturii și domeniilor, Direcțiunea economiei vânatului comunică următoarele:

1. Prin d. m. No. 22043—1940, s'a interzis cu desăvârșire pentru anul acesta vânarea ciutelor.

In consecință, se anulează toate autorizațiile acordate în toată țara pe anul curent.

Fac excepție parcurile și terenurile închise în așa mod încât vânatul să nu poată intra sau eși, terenurile proprietatea Fondului Bisericesc Bucovina și Domeniile Rasa, unde vânătoarea ciutelor se poate face conform autorizațiilor eliberate sau în curs de eliberare.

2. Prin decizia ministerială No. 21837 din 23 Oct. 1940 se revine în parte, asupra deciziei ministeriale No. 1946—1939, lăsându-se liberă vânătoarea iepurilor pe teritoriul comunei Plopșorul jud. Vlașca.

Firme admise la exportul produselor românești

Ministerul de Finanțe a acordat avantajele vamale de care s bucură membrii înscriși în Uniune, exportatorilor de cereale la exportul de produse agricole firmelor mai jos notate care s'au înscris și activează în Uniune:

SOLAGRA S. A. R. din București, str. Atena Nr. 11, care posedă legitimația cu Nr. 471.

CONSTANTIN BOGDAN din Arad b-dul Regele Ferdinand Nr. 3, care posedă legitimația cu Nr. 472.

Totodată, vă invităm să nu mai acordați avantajele vamale, firmelor mai jos notate, care s'au retras și nu mai activează în Uniunea Exportatorilor de Cereale din România: S. A. R. E. D. S.A.R. din București, str. Dianei Nr. 12 care posedă legitimația cu Nr. 235.

SARIMEX S.A.R., din Galați str. Portului Nr. 30, care posedă legitimația cu Nr. 73.

B. GHELMANN și T. PAVLOVICI din Chișinău str. Mihai Viteazul Nr. 52, care posedă legitimația cu Nr. 114.

S'a acordat avantajele vamale la exportul de produse agricole firmei B. GHELMAN și T. PAVLOVICI din București, B-dul Domniței Nr. 12, care posedă aceiaș număr de legitimație, (adică 114).

CRONICA JUDICIARĂ

PENTRU CA O INTREPRINDERE SA FIE DATĂ LA SCĂDERE FISCALĂ, TREBUE SĂ FACĂ ŞI DOVADA RADIERII FIRMEI ?

Curtea de Apel Secţia IV-a asupra recursului declarat de R. T. din Bucureşti, in contra deciziei Nr. ...-939, pronunţată de Comisia de Apel pentru aşezarea contribuţiunilor directe, a stabilit următoarea importantă jurisprudenţă in această materie.

Recurentul contribuabil a cerut la data de 1 Mai 1939 scăderea impunerii fiscale pentru motivul că a-ceasta îşi incetase activitatea, vânzându-şi chiar mobilierul birourilor; fiscul a atacat cu apel deciziunea prin care obţinuse aceasta, iar Comisia de Apel prin deciziunea mai sus arătată a admis apelul fiscului, anulând deciziunea de dare la scădere a primei instanţe;

Curtea constatând că recurentul ... nu ar fi incetat activitatea intreprinderii sale ci numai pe faptul că art. 32 din regulamentul lege pentru infiinţarea unui registru al comerţului din 8 Mai 1931, care condiţionează scăderea impunerii fiscale de dovada radierii firmei — la fost anulată decizia de dare la scădere.

Având in vedere că această dispoziţiune regulamentară nu este prevăzută in vreun text de lege şi dat fiindcă deşi dela 1931 până in prezent legea contribuţiunilor directe a suferit numeroase modificări, fără ca această dispoziţiune să fie incorporată in legea Contribuţiunilor Directe, care prin art. 142 prevede categoric ca toate modificările să fie incorporate in această lege, evident că această dispoziţiune este inoperantă, un regulament neputând modifica o dispoziţiune de lege.

Considerând că faţă de toate acestea pentru ca o intreprindere să fie dată la scădere, este suficient ca să indeplinească condiţiunea expresă şi categorică prevăzută de art. 92 din Legea Contrib. Dir., adică să fi incetat.

Că dealtfel in speţă şi prima instanţă şi instanţa de apel constată prin deciziunile lor că recurentul a incetat activitatea intreprinderii şi chiar şi-a vândut mobilierul, constatare de natură a face să reiasă că s'au intrunit in totul condiţiunile prevăzute de art. 92 L.C.D.

Că in ce priveşte prezumţiunea Comisiei de Apel, că prin neradierea firmei recurentul exercită totuşi comerţ in altă parte, fără a arăta locul, această prezumţie, nu poate contrazice o situaţiune precisă constatată in fapt şi reglementată de art. 92 L. C. D.

C. F. R.-ul se plânge de dispariţie de acte

Regia autonomă CFR, a chemat in judecată pe: Tully Revici din strada Justiţiei Nr. 76 etaj, Alexandrescu Constantin din şoseaua Viilor Nr. 96, Vâlcu Adrian din Burdujeni, C. Bogdan din str. Transilvaniei Nr. 66 şi Anghelescu I. din str. Floreasca Nr. 93, deoarece in 1939 Tully Revici a intentat acţiune C. F. R.-ului, cerând lei 8.333.362 plus 47.594 dolari şi 951 lire sterline, ca rest de preţ a unor furnituri şi dobânzi la acest rest.

Serviciul Contencios a C.F.R. cerând direcţiei Financiare şi Economat să-i predea toate ordonanţele de plată şi actele justificative referitoare la furniturile lui Revici, pentru a dovedi in justiţie că Revici a fost achitat, s'a constatat dispariţia a opt ordonanţe şi anexele lor de plăţile la vamă, transport, etc...

Cu această pierdere, C.F.R. este păgubit fiind pus in situaţia de a plăti a doua oară.

C.F.R.-ul cere să se constate că faptele pârâţilor se încadrează cel puţin in art. 243 cod penal şi că deci vinovaţi sunt cei arătaţi mai sus, cari aveau actele in paza lor şi că Revici este agent provocator la dispariţia lor deoarece aceasta îi folosea lui.

Parchetul Ilfov in urma cercetărilor Cabinetului de Instrucţie, a clasat plângerea penală a CFR. pe motiv că CFR-ul nu ar fi păgubit deoarece poate să dovedească plăţile cu registrele sale şi ale Băncii Comerciale.

CFR. motivează acţiunea că nu toate plăţile s'au făcut prin Banca Comercială şi că cu toate că registrele sale sunt ţinute in regulă, totuşi nu poate şti dacă instanţele de judecată vor considera ca probe indestulătoare in dovada plăţii registrele sale.

Noua conducere cooperatistă la federale

Comitetul de Conducere al Institutului Naţional al Cooperaţiei a numit noui conducători la federalele de mai jos:

Federala „I. G. Duca", Râmnicul Sărat. — Membrii in consiliul de administraţie: Panait Roşioru, Panait Şerbon, Radu Şerban, Teodor Oprescu, I. M. Păunescu, ing. silvic I. Costăchescu. Medic veterinar Negraru.

Cenzori: Radu Prună, D-tru Vasilescu, V. Stoicescu.

Federala „Putna", Focşani. — Ion Zara, preşedinte; Ion Diaconu, vicepreşedinte; membrii: Sava Neagu, Ion V. Marcu, ing. Nicolae Amăriuţei, ing. N. Teodorescu, dr. Toma Murgu. Cenzori: Petre Codrescu, Zamfir Oancea; Vasilache Ştefan.

Destituiţi pentru a fi luat măsuri abuzive

Domnul Alexandru Ghyka, directorul general al poliţiei a aplicat sancţiunea destituirei din funcţiune d-lor: Stănescu Bucur delegat şef al poliţiei oraşului Turnu Măgurele, Marinescu Nicolae şi Stănoiu Dumitru, şefi delegaţi ai comisariatelor de poliţie Roşiorii de Vede şi Alexandria, pentru faptul de a fi luat şi tolerat măsuri abuzive cari duc la discreditarea Statului Legionar.

Detaşările in invăţământ

Ministerul educaţiei naţionale aduce la cunoştinţă că nu se va mai lua in considerare nici o cerere de detaşare, nici chiar acelea făcute in termen pentru care nu s'au găsit la vreme ore sau catedre vacante. Aceasta intrucât cursurile au inceput de mai bine de o lună.

Detaşările in familie rămân definitive nemai putându-se reveni asupra lor. Cei aflaţi in această situaţiune, nu pot fi detaşaţi nici in invăţământul particular.

Cei cari mai doresc detaşarea in familie, vor face cereri până la 15 Noembrie. Peste acest termen orice cerere sosită la minister, nu va mai fi luată in considerare.

Suplinitori cu sau fără examen de capacitate concentraţi, vor înştiinţa in termen de 15 zile şcolile de aceasta. Dacă nu fac această înştiinţare, vor fi consideraţi demisionaţi.

DE ICI-DE COLO

ştiaţi că...?

După mitologie, douăsprezece au fost isprăvile lui Hercule, eroul naţional elen, ideal de putere şi de virtute bărbătească. Să le înşirăm: omorîrea hidrei cu şapte capete; a căprioarei cu coarnele de aur; a leului Nemeu; a groasnicelor pasări de pe lacul Stinfal; al drajonului păzitor al grădinei Esperidelor; a uriaşului Anteu; a balaurilor Gerion şi Cacus; a vulturului care ciugulea inima lui Prometeu; pedepsirea lui Diomed care-şi hrănea caii cu carne de om, etc.

Pe lângă aceste isprăvi Hercule a coborît in Infern, a despărţit munţii Abila şi Colpe unind Atlanticul cu Mediterana. A fost trei ani sclav de bună voe al Onfalei, regina Liziilor, s'a căsătorit cu Deianira care, din gelozie, l-a trimis cămaşa otrăvită a lui Nesus.

*

Sed nunc non erat hic locus (Nu era, însă, aci locul) este o locuţiune latină, o variantă a unei înţelepte propoziţii rostită de către Horaţiu. Se întrebuinţează când vrei să arăţi că lucrurile sunt bune şi drepte dar au meteahna de a nu fi de circumstanţă.

Horaţiu, cu bunul să simţ, în deobşte cunoscut, rosteşte această propoziţie când vrea să arate că anumite podoabe artistice, frumoase în sine, atunci când sunt în afară de temă, nu sunt numai de prisos dar au şi darul să stirbească opera, artă fiind — după marele poet latin — în chip esenţial armonie şi oportunitate.

*

Cuvântul **palancă**, bară mare de metal, vine dela latinescul **palanca**, care înseamnă placă de metal. El este întrebuinţat de mai toate popoarele neolatine.

*

Numele **Stefan** vine dela cuvântul grecesc **stéphanos** care înseamnă „coroană". Stefan deci înseamnă „încoronatul".

Tancred vine dela germanul **tanc**, „a gândi" şi dela **yath**, „sfat". Acest nume înseamnă după această etimologie „acel care se gândeşte înainte de a da un sfat".

O vedere din pitorescul oraş grecesc Tera, denumit oraşul alb

O metodă ideală de a face pe ori cine să vorbească frumos

Societăţile de radio americane au atins aproape perfecţiunea in ceea ce priveşte meşteşugul de-a „corecta" pe oratori. Studiourile sunt înzestrate cu mari colecţii de microfoane şi filtre speciale hărăzite să „rectifice" vocea oratorilor şi să corecteze eventualele defecte ale acestora.

Oratorul este supus, in general, unei incercări in vederea alegerii microfonului cel mai adaptat vocii sale.

Pentru vorbitorii care doresc să-şi îmbunătăţească felul de a vorbi sau să-şi corecteze greşelile de pronunţare, există un aparat numit receptorul cu bantă de oţel. Oratorii îşi pot imprima discursurile sau conferinţele pe banta de oţel, care apoi le va reproduce aidoma, cu toate nuanţele.

Astfel defectele pot fi îndreptate cu mai mare uşurinţă de cât s'ar putea face acest lucru cu ajutorul plăcii fonografice. Radiotehnicienii americani sunt convinşi că au găsit, prin receptorul cu banta de oţel, mijlocul ideal de a face din oratorul cel mai slab un autentic Demostene. Şi sunt cu atât mai entuziasmaţi cu cât au putut suprima din metoda lor, pietrele atât de vătămătoare danturei.

PENTRU A PARTICIPA LA SERBĂRILE LEGIONARE

DELEGAŢIA ORGANIZAŢIEI „HITLERJUGEND" A SOSIT IN CAPITALĂ

CĂLDUROASA PRIMIRE FĂCUTĂ DE CĂMĂŞILE VERZI. - OVAŢIILE DE SIMPATIE ALE PUBLICULUI

Miercuri a sosit in Capitală delegaţia organizaţiei „Hitlerjugend", venind cu trenul direct dela Berlin.

Vizita detaşamentului de tineri studenţi din „organizaţia „Hitlerjugend" s'a produs in urma invitaţiei adresate d-lui Axman, conducătorul tineretului german, de către Mişcarea legionară, prin comandanţii legionari Stoicănescu, Pătraşcu şi Smultea, cari au fost oaspeţii tineretului german in capitala marelui Reich german timp de patru zile.

Astfel s'a format un detaşament compus din 120 de studenţi germani cari sunt conduşi de comandantul regional Blomquist. La acest detaşament s'a adăugat o secţie de muzică cu drapel, in număr de 33 de tineri.

Legionarii defilează prin faţa statuei Mihai Viteazul

SOSIREA LA CURTICI

La orele 9 din noaptea de 5 Noembrie detaşamentul a ajuns in gara Curtici.

In gara frumos pavoazată se afla camaradul Viorel Trifa, preşedintele Uniunii Naţionale a studenţilor creştini, care in numele d-lui Horia Sima, comandantul Mişcării Legionare, le-a urat bun sosit pe pământul României. La frumoasele urări a răspuns conducătorul regional Blomquist, mulţumind pentru călduroasa primire făcută.

Se mai aflau de faţă d-nii Schüssler conducătorul regional al tineretului german din România, detaşamentul de legionari din garnizoana Curtici o delegaţie de studenţi şi o companie de onoare.

La plecare oaspeţilor li s'a făcut o călduroasă manifestaţie de simpatie.

LA ARAD

La Arad detaşamentul a ajuns la orele 10 noaptea. O mulţime de oameni inundase gara şi împrejurimile pentru a saluta pe oaspeţi.

Urările de bun sosit le-a rostit d. Ilie Roată, prefectul judeţului Arad. Se mai aflau de faţă: comandantul legionar al judeţului, d. Constantin, primarul oraşului, Comandantul militar, o mulţime de cămăşi verzi şi o companie de onoare cu muzică.

Comandanţii Blomquist, Huisgen şi Kurt Buchau, însoţiţi de comandanţii legionari, au trecut in revistă compania de onoare in sunetele imnului naţional german.

Au făcut o deosebită impresie frumoasele costume de sărbătoare ale ţăranilor români şi saşi din judeţul Arad, cari veniseră in costume naţionale.

In sunetele muzicei care intona cântece legionare, trenul a părăsit Aradul, mulţime manifestând călduros.

LA BRAŞOV

După o călătoria minunată pe teritoriul României, trenul cu oaspeţii tineretului german a sosit la Braşov la orele 10 dimineaţa.

Un timp superb, fără urmă de nori, şi un soare strălucitor îşi revărsase razele asupra oraşului dintre munţi.

Autorităţile oraşului, in frunte cu comandantul Marian, colonelul Şerbănescu şi reprezentanţii naţional-socialişti din Braşov au salutat pe oaspeţi.

La plecare s'a făcut oaspeţilor o manifestaţie de simpatie.

Sosirea in Gara de Nord

La ora patru fără câteva minute, trenul care aducea oaspeţii, intră in Gara de Nord.

Un freamăt se produce pe intreg peronul. La comenzile scurte ale comandanţilor urmează un răpăit de tocuri. Mâinile voinicilor se întind ca suliţele, pentru salut.

Trenul se opreşte din mers şi din el coboară comandanţii Gebietsführer Blomquist, Gebietsführer Huisgen şi Oberbannführer Kurt Buchau.

In întâmpinarea lor au ieşit: camaradul comandant legionar Vasile Iasinschi, ministrul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale, camaradul Horia Cosmovici, subsecretar de Stat la preşedinţia Consiliului de miniştri, d. Langeneker, şeful grupului etnic german din România, dr. Fink, reprezentantul formaţiunilor Hitler-jugend, Herman Karl Thiel, reprezentantul tineretului hitlerist, d. consilier Stelzer, dela legaţia germană din Bucureşti, consilier de presă Voss, d. Cadetto Ricordini, conducătorul asociaţiei „Gioventu italiana Littorio" din România, d. Tozzi, şeful fasciilor din Bucureşti, d. Schikert, corespondentul agenţiei D.N.B., Witernik, comandantul detaşamentului formaţiei tineretului hitlerist, d-ra Liselotte Franke, conducătoarea tinerelor hitleriste „Bund deutscher Mädel" d. col. Zăvoianu, prefectul poliţiei Capitalei, grupul celor 10 legionari cari au vizitat Germania, sosiţi cu avionul la ora 14 jumătate, camarazii Fănică Anastasescu, G. Macrin şi Octavian Rosu, comandant ajutor şi Dumitru Groza, comandantul grupului muncitoresc.

Se fac prezentările.

Apoi oaspeţii trec in revistă detaşamentele de cămăşi verzi cari abundau pe peron.

In acest timp, muzica ce însoţeşte detaşamentul oaspeţilor, cântă „Sfântă tinereţe legionară".

Este un moment înălţător.

Braţele vânjoase ale tineretului german unite cu cele ale cămăşilor verzi salută frăţeşte.

După terminarea cântecelor se fac formaţiunile tineretului cari pornesc in marş aspru şi bătut spre eşire.

In incinta gării de Nord muzica militară a reg. de jandarmi pedestri cântă imnul naţional german.

La eşire, comandanţii oaspeţilor s'au oprit la panoul verde pe care trona chipul Căpitanului, a salutat şi au păstrat un minut de tăcere.

OVAŢIILE MULŢIMII

Din gara de nord coloanele se formează astfel: in frunte muzica militară a tineretului german urmată de detaşamentul studenţilor, cu drapel, apoi urmează tinerii grupului etnic german din România compus din eleve şi elevi.

Urmează apoi formaţiile cămăşilor verzi, cari pornesc in marş voinicesc pe bulevardul Dinicu Golescu, strada Cobălcescu, pe bulevardul Elisabeta şi până la Statuia lui Mihai Viteazul.

Pe tot parcursul o mulţime de oameni se înşiruise pe trotuar salutând şi ovaţionând pe oaspeţi.

DEFILAREA

La statuia lui Mihai Viteazul a avut loc defilarea formaţiilor legionarelor şi legionarilor in sunetele muzicii militare a studenţilor germani.

Din piepturile voiniceşti ale cămăşilor verzi răsunau cântecele legionare, iar caldarâmul se zguduia de paşii cadenţaţi.

Defilarea a fost încheiată de oaspeţi, in pas voinicesc înfrăţit cu cel al cămăşilor verzi.

RECEPŢIA DELA CONTINENTAL

Seara a avut loc o recepţie la restaurantul „Continental", la care au luat parte comandanţii tineretului german precum şi camarazii Iasinschi, ministrul Muncii, profesor Pătraşcu, Stoicănescu şi Victor Medrea, directorul presei.

CUVANTAREA D-LUI MINISTRU IASINSCHI

Cu acest prilej d. ministru Iasinschi a rostit următoarele cuvinte:

Iubiţi camarazi germani,

In numele conducătorului Statului Naţional Legionar, d. g-ral Ion Antonescu, in numele Mişcării Legionare şi a comandantului ei Horia Sima, vă spunem: bine aţi sosit.

Noi primi prin voi pe trimişii poporului german Naţional-Socialist şi ai Fuehrerului, pe ambasadorii unei noui Europe in care popoarele vor găsi mai multă linişte şi mai multă dragoste in colaborarea lor.

Căpitanul nostru ne-a lăsat drept moştenire parola: Să luptăm cu toate mijloacele alături de puterile Axei şi să nimicim cu ele puterile răului.

Lupta a inceput şi ea nu se poate sfârşi altfel decât cu victoria totală a puterilor binelui cari sunt alături de Axă.

Noi vă salutăm in numele colaborării noastre pentru adevărata pace pe care puterile de reînoire ale Europei o vor decide şi in numele biruinţei desăvârşite pe care noi ştim că alături de Imperiul Naţional-Socialist german va cucerí-o şi România Legionară.

*

In cursul dimineţii de eri oaspeţii au fost îmbarcaţi in tren şi transportaţi la Iaşi unde vor lua parte la serbări.

Transformarea delictului de „dare şi luare de mită" în crimă

Monitorul Oficial de astăzi publică următorul Decret-Lege pentru transformarea delictului de „dare şi luare de mită" in crimă şi modificarea art. 250 şi 251 din codul penal.

Art. 1 — Art. 250 şi 251 din codul penal se modifică cum urmează:

Art. 250. — „Acela care dă, oferă sau promite unui funcţionar public, fie direct fie indirect, bani sau orice alt profit ce după lege nu i se cuvine, pentru a-l determina să îndeplinească, să nu îndeplinească sau să întârzie îndeplinirea unui act privitor la funcţiunea sa, ori să facă un act contrar îndatoririlor funcţiunei sale, comite crima de mituire şi se pedepseşte cu temniţă grea dela 3—6 ani.

Dacă faptul se săvârşeşte faţă de o persoană care deţine un mandat electiv ori faţă de un judecător sau funcţionar public însărcinat cu predarea, recepţia sau supravegherea unor furnituri sau lucrări publice, ori cu stabilirea sau încasarea impozitelor pedeapsa este temniţa grea dela 5—8 ani.

Nu se socoteşte mituire faptul comis în condiţiunile art. 238.

Este apărat de pedeapsă mituitorul dacă denunţă faptul autorităţilor sau Parchetului, înainte sau după încetarea cercetărilor.

Art. 251. — „Funcţionarul public care in scopul arătat in articolul precedent, pretinde sau primeşte fie direct, fie indirect bani sau orice alt folos ce nu i se cuvine or acceptă o astfel de promisiune sau nu o respinge, comite crima de luare de mită şi se pedepseşte cu temniţă grea dela 5—8 ani.

Pedeapsa este temniţa grea de la 7—10 ani dacă faptul se comite de către o persoană care deţine un mandat electiv, de un judecător sau un funcţionar însărcinat cu predarea, recepţia sau supravegherea unor furnituri sau lucrări publice, ori stabilirea sau încasarea impozitelor.

Crima luării de mită se pedepseşte în cazul prevăzut în alineatul 1, cu temniţă grea dela 7—10 ani, iar in cazul prevăzut în alin. 2 cu temniţă grea dela 10—15 ani, dacă cel mituit a săvârşit din această cauză, un act nedrept sau ilegal.

In toate cazurile de dare şi luare de mită banii sau darurile ori valoarea lor se iau in folosul fondului amenzilor, administrat de ministerul Justiţiei".

Art. II. — Titulatura capitolului II din Cartea II-a Titlul III din codul penal se modifică după cum urmează:

„Crime şi delicte săvârşite de funcţionari sau particulari".

Dat în Bucureşti, la 6 Noembrie 1940.

Conducătorul Statului Român şi Preşedintele Consiliului de miniştri
GENERAL ANTONESCU
Ministrul Justiţiei
MIHAI A. ANTONESCU

Raportul d-lui ministru al Justiţiei

DOMNULE GENERAL,

Conform dispoziţiunilor Decretului Lege Nr. 3052 din 5 Septembrie şi Nr. 3072 din 7 Septembrie 1940, avem onoare a vă înainta pentru aprobarea şi semnătura Domniei-Voastre alăturatul Decret-Lege relativ la transformarea delictului de „dare şi luare de mită" în crimă, şi modificarea art. 250 şi 251 din Codul penal.

Faţă de noutile concepţiuni ce stau la temelia Statului Naţional Legionar Român, infracţiunea de dare şi luare de mită apare ca extrem de gravă, interesând în cel mai înalt grad actuala organizare socială. Statul Naţional Legionar se întemeiază pe o ordine morală desăvârşită şi pe funcţionari publici conştienţi de rosturile lor şi de răspunderea demnităţii şi misiunii ce le este încredinţată.

De aceea am întocmit alăturatul decret-lege prin care se transformă delictul de dare şi luare de mită reglementat de art. 250 şi 251 din codul penal, în crimă, pedepsind-o cu temniţă grea.

Ca o consecinţă a acestei transformări am dispus modificarea art. 250 şi 251 din codul penal.

Primiţi, vă rugăm, Domnule General, asigurarea înaltei noastre consideraţiuni.

Ministrul Justiţiei
MIHAI A. ANTONESCU
Nr. 155.665 din 6 Noembrie 1940.

Luni se deschide cantina Camerei de Muncă din Capitală

Luni 11 Noembrie, se deschide Cantina No. 3 a Camerei de Muncă Bucureşti.

Această cantină va funcţiona în localul halei Obor şi va servi zilnic masa la 600 ucenici şi lucrători din fabricile, atelierele şi magazinele din împrejurimi.

Ucenicii, vânzătorii din magazine şi lucrătorii vor găsi aci o hrană substanţială, curată şi bine pregătită, având astfel putinţa de a servi o masă în condiţiuni omeneşti, după ce adăpost, pentru a nu mai fi nevoiţi să mănânce prin colţurile străzilor, prin ateliere sau pe maidane.

Comunicat privitor la declararea aurului, monetelor de aur și valutelor străine

In conformitate cu dispozițiunile Decretului Lege Nr. 3674 din 31 Octombrie 1940, publicat în Monitorul Oficial Nr. 256 din 1 Noembrie 1940, și art. 5 din regulamentul său de aplicare, publicat în Monitorul Oficial Nr. 257 din 2 Noembrie 1940, toți posesorii de monetă străină valute efective și aur sub orice formă — afară de bijuterii, obiecte de artă și colecții, — le vor declara prin scrisoare recomandată sau personal la sediile Băncii Naționale a României, în termen de 15 zile dela publicarea Decretului Lege susmenționat, adică până la 16 Noembrie 1940 inclusiv.

I. *Valute străine.* — Se înțelege prin valute străine biletele de bancă emise de Băncile de Emisiune străine, actualmente în circulație, cu excluderea monetei metalice divizionare (argint, nickel, cupru).

II. *Monete de aur.* — Vor trebui declarate monetele de aur de orice fel, bătute după anul 1840. Monetele de aur bătute înainte de acest an nu vor trebui declarate, având valoare istorică.

Anul de batere figurează, în general, pe monetele de aur, iar în caz de dubiu, se vor cere informațiuni la Banca Națională a României, Serviciul Casieriei în Centrală sau Sedii.

Nu sunt considerate monete de aur icușarii și mahmudelele cari sunt obiecte de podoabă fără titlu legal.

Pentru monedele de aur cari intră în prevederile prezentului comunicat și cari ar avea o valoare de colecție, datorită rarității lor, declaranții vor face mențiune specială despre aceasta.

Nu vor trebui declarate salbele confecționale din monete de aur cari sunt destinate de podoabă.

III. — *Aurul sub diferite forme.* — Deasemenea, vor face declarații și posesorii de aur sub orice altă formă decât în monete, ca, de pildă, lingouri, aur ars sau nisip (praf), cu excepția bijuteriilor confecționate în aur.

Nu vor declara aurul sub această formă acei cari intră în prevederile legii circulațiunii metalelor prețioase și numai pentru acele cantități cari sunt trecute în registrele speciale prevăzute de legea susmenționată, și anume: producătorii de aur, atelierele cari prelucrează metale prețioase, dentiștii și bijutierii cari negociază aur bruch (resturi de bijuterii și danturi).

ȘEDINȚA „COLEGIULUI MEDICILOR"

S'a luat în discuție proectul de lege al Casei de pensii, credit și ajutor

„Colegiul medicilor" a ținut ședință la sediul său din B-dul Brătianu 11.

Au fost de față: d-nii dr. Șerban [illegible], Stroescu Vasile, N. Stoichiță, Lăzărescu Dumitru, Sandu Pa[illegible], secretar general la ministerul sănătății și ocrotirilor sociale, Claudian, prim efor al spitalelor civile, Petre Niculescu, director general al Eforiei spitalelor civile, Leon Prodan, medicul șef al Capitalei, Stelie Bungescu, Conon Comănescu, Lorenzițu Veres, d-na Ana Marinescu, etc.

S'a luat în discuție proectul de lege al Casei de pensii, credit și ajutor al medicilor.

S'au făcut unele observațiuni, urmând ca în ședința de Marți 12 Noembrie, să se dea proectului o redactare definitivă.

S'au rezolvat apoi chestiuni cu caracter administrativ.

S'a mai hotărît ca ședința adunării generale extraordinare, care urma să se țină zilele acestea, să se amâne pentru ziua de Sâmbătă 16 Noembrie, a. c. întrucât foarte mulți medici participă la serbările dela Iași.

STABILIREA MAXIMULUI PENSIILOR

Monitorul Oficial de astăzi publică următorul Decret-Lege pentru stabilirea cotei maxime a pensiilor și supunerea lor la impozite:

ART. 1. — Pensiile de Stat: civile, militare, de războiu, viagere, de scutelnici și recompensațiile naționale, nu vor putea depăși quantum-ul pensiei ce s'ar cuveni celui mai înalt demnitar al Statului pentru maximum de timp servit.

Pensiile urmașilor pensionarilor și funcționarilor intrând în oricare din categoriile de mai sus, precum și pensiile urmașilor cărora personal li s'au acordat pensiuni viagere, recompense sau de scutelnici, nu vor putea depăși cotele maxime prevăzute de Legea generală de pensiuni pentru aceștia, din plafonul de pensie fixat mai sus.

ART. 2. — Toate pensiile cu orice titlu ar fi primite, excepție făcând numai pensiile de război și cele asimilate lor, sunt supuse impozitelor legale.

ART. 3. — Prezentul Decret-Lege intră în vigoare cu începere dela 1 Octombrie 1940, aplicându-se și pensiilor prevăzute de art. 1 de mai sus, fixate anterior acestei date.

ART. 4. — Decretul-Lege Nr. 3526, publicat în Monitorul Oficial Nr. 222 din 24 Septembrie 1939, precum și toate dispozițiunile de legi contrarii prezentului Decret-Lege, sunt și rămân abrogate.

Dat în București, la 6 Noembrie 1940.

Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri

General Antonescu

Ministrul Finanțelor,
G. CRETZIANU

Raportul d-lui ministru al Finanțelor

Domnule General,

Conform dispozițiunilor Decretelor-Lege Nr. 3052 din 5 Septembrie și 3072 din 7 Septembrie 1940 și potrivit instrucțiunilor date de Domnia Voastră, am onoare a vă înainta pentru aprobare și semnare alăturatul Decret-Lege prin care am prevăzut următoarele dispozițiuni de interes general:

1. Pensiile de Stat de orice natură acordate în baza legilor de pensii sau prin legi speciale nu pot depăși quantumul pensiei ce s'ar cuveni celui mai înalt demnitar al Statului cu maximum de ani de serviciu prevăzut de legea generală de pensiuni.

2. De asemenea am stabilit că pensiile urmașilor pensionarilor și funcționarilor ca și pensiile acordate direct urmașilor prin legi speciale, să nu poată depăși cotele maxime prevăzute de legea generală de pensiuni pentru văduve și minori din plafonul de pensie fixat mai sus.

3. Toate pensiile de Stat, cu excepția celor de război sau asimilate acestora, vor fi supuse impozitelor în vigoare, pentrucă în fapt quantumul sumelor plătite, în special la pensiile viagere scutite de impozite, să nu poată depăși plafonul fixat la art. 1.

Decretul-Lege urmează să intre în vigoare cu începere dela 1 Octombrie 1940, aplicându-se dela această dată și pensiilor recunoscute până în prezent.

Primiți, vă rugăm, Domnule General, asigurarea înaltei noastre considerațiuni.

Ministrul Finanțelor
G. CRETZIANU
Nr. 301.780 din 5 Noemb. 1940.

INFORMAȚII

D. [illegible] a fost numit decan al facultății de teologie din București.

[illegible]

Prin Decretul Nr. [illegible] din [illegible] Noembrie al Conducătorului Statului, d. Nicolae V. [illegible], judecător la judecătoria rurală [illegible] din județul Iași este numit, după cerere, judecător la tribunalul Iași în locul d-lui Nicolae-Ioan [illegible], care a trecut după cerere la judecătoria [illegible] în locul celui dintâi.
Nr. [illegible]

Dr. RACOVEANU V.

Specialist de nas—gât—urechi și chirurgie estetică s'a mutat în str. Italiană 13, colț cu Speranței 29, tel. [illegible] consultă în casa.

[illegible] dimineață, la ora 11, [illegible] deschiderea cursurilor la facultatea de medicină veterinară din București.

Prin decret-lege s'a abrogat dispozițiile art. 75 aliniatul 2 și art. 77 din legea exploatărilor Poștelor, Telegrafelor și Telefoanelor, cum și orice dispozițiuni din alte legi privitoare la gratuități, scutiri și reduceri la tarifele P. T. T.

D. Dumitru Poenaru-Bordea și d-na Cristina Brătescu Callizi, subdirectori cl. II dela direcția studii și documentare din subsecretariatul de stat al Presei și Propagandei au fost desărcinați din funcțiune pe data de 15 Noemvrie a. c.

S'a întocmit un decret prin care au fost suprimate pe data de 1 Noemvrie a. c. bonificările de taxe prevăzute de paragraful 8 din tariful de mesagerii interne P. T. T. valabil dela 1 Aprilie 1938.

D. Dimitrie Avram, inspector general administrativ, a fost destituit din funcțiune.

Direcțiunea Cărților Funciare și a Cadastrului Funciar, aduce la cunoștință d-lor antreprenori cadastrali autorizați și ajutori cadastrali autorizați, că s'a prelungit până la data de 20 Noembrie a. c. termenul pentru depunerea cererilor de menținere pe tablourile de autorizați ale acestei Direcțiuni și înaintarea actelor necesare, complectării carnetului personal.

Ministerul de Interne a aprobat reînființarea comunei Sârbești, din județul Gorj, formată din satele Șerbești și Ciuperceni.

Pe data de 4 Noembrie a. c. s'au înființat următoarele puncte de trecere: Coroana, Dumbrăveni, Valea Țapului și Eschioi, situate la frontiera Româno-Bulgară.

Aceste puncte vor servi la trecerea acelora cari se repatriază în Bulgaria sau în România, și vor dura până la 15 Decembrie a. c. dată când expiră termenul pentru evacuare.

Pe data de 4 Noembrie a. c. s'a înființat sucursala vamală Teremia Mare, pendinte de vama Jimbolia și sucursalele Partoș și Varadia pendinte de vama Moravița.

Deasemeni pe aceeași dată s'a înființat și sucursala vamală Hidișelul de Jos, pendinte de vama Mierlău.

NOUII PROFESORI NUMIȚI LA CONDUCEREA CURSURILOR PROFESIONALE DE UCENICI

Ministerul Muncii, face cunoscut că prin decizia ministerială No. 39744 din 5 Noembrie 1940, a încredințat conducerea Cursurilor profesionale pentru ucenici și ucenice următorilor profesori titulari și suplinitori din Învățământul Muncitoresc, în localitățile și la Cursurile specificate în dreptul fiecăruia:

I. LA CURSURILE PROFESIONALE PENTRU UCENICI INDUSTRIALI

Abrud, Turda Teodor; Aiud, Coman Traian; Boteșani, Madan Gheorghe; Brad, Orza Gheorghe; Câmpeni, Apostol Leonid; Câmpulung-Mold., Tarnovschi D.; Gura-Ocniței, ing. Sterie Popescu; Lupeni, Năstăsei Dumitru; Mislea, ing. P. Negoescu; Moreni, Iulian Constantinescu; Râșnov, Dogaru Const. Vladimir; Săliște, Dumbravă Fabiu; Sântana, Demetrescu Mihail, toți profesori suplinitori.

II. CURSURI PROFESIONALE PENTRU UCENICI COMERCIALI

Brăila, Strajă Ștefan, profesor titular; Brașov, Constantinescu Sever, profesor suplinitor; București, Carstoiu Ștefan, profesor titular; Câmpina, Turturescu Const., profesor titular; Constanța, Cărăbiș Vasile, profesor suplinitor; Craiova, Manovici D., profesor suplinitor.

Caransebeș, Molomăteanu Aurel; Corabia, Manea Const.; Dicioșanmartin, Precup Victor; Dumbrăveni, Cotuțiu Ion Anton; Gura-Humorului, Ioanovici Nichita; Lipova, Borus Ștefan; Orșova, Iordănescu Dumitru; Piatra-Neamț, Popovici Valeriu; Rupea, Remus Raliu; Sighișoara, Unu Ștefan; Tg. Jiu, Modoran Gheorghe; Tg. Neamț, Poenaru Dumitru; Tg. Ocna, Păunescu Dumitru; Tulcea, Panaiani Const., toți profesori suplinitori.

IV. CURSURI PROFESIONALE PENTRU UCENICE

București No. 9 (coafeze), Sabina Hudema Viola, profesoară titulară; București No. 10 (croitorese), Manolescu Maria, profesoară titulară.

BANCA BASARABIEI

INȘTIINȚARE

In conformitate cu hotărîrea Adunării Generale Extraordinare a Băncii Basarabiei din 11 Septembrie 1940, publicată în extras în Monitorul Oficial No. 252 din 29 Octombrie 1940, prin care odată cu mutarea sediului Băncii la București, cu aprobarea Consiliului Superior Bancar și a Ministerului Economiei Naționale, s'a ordonat și chemarea la ștampilare a acțiunilor pentru a se identifica și recunoaște valabilitatea lor și a constata capitalul social existent, în urma evenimentelor petrecute în Basarabia.

Domnii acționari sunt invitați ca, cel mai târziu până în ziua de Sâmbătă 30 Noembrie 1940 inclusiv, orele 12, să depună la sediul Băncii din București, strada Lipscani Nr. 29, sau la sucursalele ei din Galați, Constanța, Huși și Câmpulung-Bucovina, acțiunile ce posedă, însoțite de actele de proprietate dovedinare că sunt proprietari înainte de ziua de 28 Iunie 1940.

Acțiunile, însoțite de actele și dovada de mai sus, vor fi depuse în persoană de acționar cu o cerere arătând categoria și numărul acțiunilor, precum și numele, profesiunea și domiciliul acționarului. Deponenții vor primi în schimb o adeverință, ce nu poate fi negociată sau transmisă, decât numai cu aprobarea în scris a Consiliului de Administrație al Băncii.

Acțiunile, după terminarea operațiunei de verificare și ștampilare, cari nu se pot face decât la sediul Băncii din București de către Consiliul de Administrație, se vor restitui fiecărui deponent în persoană, fie sub forma acțiunii de acțiuni la purtător, fie sub forma de acțiuni nominative, după cum vor hotărî la timp organele legale ale Băncii. In acest scop se vor face la timp noui publicațiuni.

Acțiunile neștampilate nu mai sunt valabile față de bancă.

Odată cu depunerea acțiunilor spre verificare și ștampilare, Domnii Acționari sunt rugați să achite la Casa Băncii și impozitul de [illegible] calculat la valoarea de lei 164 a fiecărei acțiuni fixată de Ministerul Economiei Naționale, conform art. 15 par. 16 din Legea Timbrului modificată prin legea din 1 Aprilie 1940, plus taxa de 1% la aceiași valoare, pentru Fondul Național al Aviației, ce urmează să o depunem Casei F.N.A. până la finele acestei luni, adică în total lei 8.96 de fiecare acțiune impozite ce cad potrivit legii, în sarcina Domnilor Acționari.

CONSILIUL de ADMINISTRAȚIE

ROMANIA

Primul-Președinte al Tribunalului Brăila Secția I-a

EXTRAS

No. 20037 din 4 N-brie 1940

După publicațiunea de vânzare No. 20018 aflată în dosarul Tribunalului Brăila secția I-a cu No. 2374 din 1938.

Se publică spre generală cunoștință că în ziua de 19 (nouăsprezece) Noembrie 1940, ora 9 a. m. înainte se va vinde prin licitație publică, în pretoriul Tribunalului Brăila s. I-a, pentru despăgubirea creditorului Jean Kahane, comerciant, cu domiciliul ales la procuratorul d-sale d-l avocat I. Paraschivescu din Brăila, cu suma de lei 190.000 capital cu procente comerciale dela 18 Iunie 1938 scadența cambiilor, plus 8000 lei spese de judecată, bani ce are de primit dela debitorii săi Elena V. Serafidi, Margareta V. Serafidi, casnice, Adrian-Vasile Serafidi și Laleu-Eugen Serafidi, proprietari din Brăila și cu domiciliul ales în această executare în Brăila pe strada Rusăsnei No. 4 [illegible] comerciale cu No. 68-929 a Tribunalului Brăila secția II-a, investită cu formula executorie la No. 77-1938, imobilul proprietatea susnumiților debitori, situat în raza Municipiului Brăila, pe strada Ion Ghica No. 4 fost No. 2, denumit „Moara Orient" și care are două fațade una pe strada Ion Ghica No. 4 fost No. 2 și alta pe strada M. Kogălniceanu și se compune din teren în suprafață de circa 13.[illegible] m. p. este înconjurat de jur împrejur cu gard din scânduri, pe acest teren se află moara, fabrica de făină „Moara Orient", compusă din parter, două etaje și pod iar dedesubt o pivniță construcție din zid masiv, acoperită cu tablă.

Atât la ambele etaje, cât și la parter se află câte o sală mare în care sunt instalațiile morei, unsprezece valțuri, filtrele complecte, cântar automat, elevatoare, toate [illegible] morei, construcție din scânduri lung de circa 10 metri, apoi la o distanță de 10 m. în curte se află locuința personalului morei și anume o casă compusă din 4 camere pe trei antreuri, în fața cărora se află un coridor construcție din zid cu geamuri, acoperit cu olane și tablă, cum și un closet din zid sub același acoperiș, iar în curte se mai află încă alte trei camere pe un antreu construcție tot din zid acoperit cu olane iar sub acea din urmă apartament se află o pivniță. In fața acestor încăperi se mai află un șopron făcut din scânduri cu două despărțituri. Tot în curte, încă înspre strada Ion Ghica, se află încă un șopron din scânduri cu două despărțituri. La o depărtare de vreo 5 metri se află o ghereță făcută din scânduri pentru omul de pază. In curte înspre strada Ion Ghica și în dosul morei se află un corp mare de case construcție din zid masiv învelit cu olane, care servește drept birou și care se compune din 3 camere, un antreu, un hol, un coridor cu geamuri și două marchize, una în față și alta în dos, un closet cu două despărțituri iar sus podul. Întreg acest imobil astfel descris mai sus se învecinește de jur împrejur cu strada Ion Ghica, cu un loc viran, cu strada Ion M. Kogălniceanu și cu strada [illegible].

Licitația acestei mori „Orient", va începe dela suma de lei 326.188 iar concurenții vor depune o garanție de 5 la sută în numerar asupra prețului de licitație, menționând că s'au făcut reducerile de 25 și de 10 la sută, conform cu legea.

Prim-Președinte, (indescifrabil)
Portărel (indescifrabil)

ANUNȚ

Pentru deponenții Acționarilor Întreprinderei „Prima Fabrică de Încălțăminte din Banat S. A." după Turcii din Timișoara.

In conformitate cu dispozițiunile [illegible]

[illegible]

Anularea numirilor de inspectori generali tehnici la ministerul Sănătății

Ministerul muncii, sănătății și ocrotirilor sociale a anulat numirea ca inspectori generali onorifici, pe termen de 4 ani, făcută cu înaltul decret regal Nr. 2.580 din 1 August și 2.880 din 18 August 1940, a următorilor medici:

D-l dr. Aurel Voina, pentru maladiile venerice.

D-l medic general dr. V. Panaitescu, pentru epidemii și consilier tehnic pe lângă minister.

D-l dr. Dem. Paulian, pentru maladiile nervoase și mintale.

D-l dr. N. Ivoranu, pentru [illegible]logie.

D-l dr. I. Stoia, pentru medicina internă.

D-l doc. dr. Trifu, pentru [illegible] urinare.

D-l dr. I. Glăvan, pentru boale de ochi, și

D-ra dr. Emilia Săndulescu, inspectoare generală de ocrotire [illegible]rifică pentru institutele de ocrotire și activitatea elementelor lor.

Profesori și profesoare revocați dela catedre

Ministerul Educațiunii Naționale, Cultelor și Artelor a revocat dela catedre pe ziua de 1 Noembrie 1940 pe:

Elena Stăureanu, prof. dela Gimn. mixt Sebeș-Alba.

Pomeranț Sofia, prof. dela Gimn. fete Odorhei.

Rolling Rachela, prof. dela Lic. fete Galați.

Labin Suzana, prof. dela Lic. fete Tulcea.

Alice Beliș Munteanu, prof. dela Lic. fete T.-Severin.

Ofelia Gheorghiu, prof. dela Lic. fete Timișoara.

Jacques Bick, prof. dela Gimn. „El. Rădulescu", București.

Jean Augenstreich, prof. dela Gimn. „C. A. Rosetti", Galați.

Barbalat Bucă, prof. dela Lic. M[illegible] teiți Bârlad.

Beliș Alexandru, prof. dela Lic. „Cantemir Vodă", București.

Ion Grabea, prof. dela Lic. [illegible] Câmpina.

Raza de activitate a oficiilor publice de plasare

Ministerul Muncii a decis ca oficiile publice de plasare să cuprindă în raza lor de activitate județele arătate în dreptul fiecăruia:

Oficiul de plasare Timișoara, județul Timiș-Torontal.

Oficiul de plasare Arad jud. Arad și Bihor.

Oficiul de plasare Deva, jud. Hunedoara.

Oficiul de plasare Lugoj, jud. Caraș și Severin.

Oficiul de plasare Sibiu, județul Sibiu și Făgăraș.

Oficiul de plasare Alba-Iulia, județul Alba.

Oficiul de plasare Turda, jud. Cluj-Turda.

Oficiul de plasare Sighișoara, jud. Târnava-Mare și Târnava Mică.

Oficiul de plasare Craiova jud. Dolj, Gorj și Romanați.

Oficiul de plasare T.-Severin, jud. Mehedinți.

Oficiul de plasare R.-Vâlcea, jud. Vâlcea și Olt.

Oficiul de plasare București județul Ilfov.

Oficiul de plasare Târgoviște, județul Dâmbovița.

Oficiul de plasare Giurgiu, județul Vlașca.

Oficiul de plasare T.-Măgurele, jud. Teleorman.

Oficiul de plasare Pitești județul Argeș și Muscel.

Oficiul de plasare Brașov, județul Brașov.

Oficiul de plasare Ploești județul Prahova.

Oficiul de plasare Buzău, județul Buzău.

Oficiul de plasare Constanța, jud. Constanța, Tulcea și Ialomița.

Oficiul de plasare Galați județul Covurlui.

Oficiul de plasare Brăila, jud. Brăila.

Oficiul de plasare Focșani, județul Putna R.-Sărat și Tecuci.

Oficiul de plasare Bârlad, județul Fălciu și Tutova.

Oficiul de plasare Iași, jud. Iași și Vaslui.

Oficiul de plasare Botoșani, județul Botoșani.

Oficiul de plasare Bacău județul Bacău și Roman.

Oficiul de plasare P.-Neamț, jud. Neamț.

Oficiul de plasare Suceava, jud. Suceava și Baia.

Oficiul de plasare Câmpulung județul Câmpulung.

Oficiul de plasare Rădăuți, jud. Rădăuți și Dorohoi.

Trenuri repuse în circulație

Se aduce la cunoștința generală, că începând de Sâmbătă 9.11 crt. ora 0.00, se repun în circulație următoarele trenuri de călători:

71, 72 rapide pe distanța București N.—Iași.

M. 1659, M 1660 auto-para, pe distanța Titu-Pietroșița.

[illegible] persoane pe distanța Sibiu-Copșa Mică.

M. [illegible], M. [illegible] auto-para, pe distanța Huși-Crasna.

Restul trenurilor de [illegible] [illegible] în prezent, se vor [illegible] în circulație ulterior pe măsură ce [illegible] [illegible] vor permite.

NOUL CONDUCĂTOR AL DIRECȚIEI FINANCIARE A CAPITALEI

D. prof. Alexandru Costache, director cl. II-a la direcția administrativă și a bunurilor, a fost delegat cu conducerea direcției financiare, a primăriei Capitalei, începând dela 4 Noembrie a. c.

Delegația dată d-lui director Gh. Russescu încetează pe aceiași dată, d-sa reluându-și funcțiunea ce o deținea înainte de 14 Octombrie a.c.

STĂVILIREA RAVAGIILOR ALCOOLISMULUI IN FRANȚA

VICHY, 6 (Rador). — Guvernul Petain, a cărui operă de refacere națională se sprijină pe tineret și pe un popor sănătos, a luat noui măsuri pentru a stăvili ravagiile alcoolismului.

Se știe că în acest domeniu, guvernul a realizat până acum o operă importantă prin legea din 23 August 1940, care limitează vânzarea tatea de alcool în băuturile puse în vânzare și prevede pedepse aspre pentru cei ce vor înfrânge aceste dispoziții.

Astăzi guvernul a hotărît să dea noui puteri prefecților, cari pe propria lor răspundere vor putea interzice deschiderea de cârciumi până la o anumită distanță de unele edificii, cum ar fi bisericile, spitalele, sanatoriile, școlile, etc.

Noile dispoziții vor îngădui prefecților să ia măsuri repezi, pentru a apăra contra deschiderii unor noui cârciumi, taberele tineresti, coloniile de vacanță, terenurile sportive, etc.

„CUVÂNTUL" IN ŢARĂ

Dumbrăveni (Târnava - Mică)

Activitatea plăşii Dumbră veni, în cadrele legionare

Organizaţia legionară a plăşii Dumbrăveni de sub şefia camaradului Vecerdea Nicolae şi ajutat de o echipă de harnici legionari, desvoltă pe zi ce trece o activitate intensă, pentru organizarea întregei plăşi.

Pe ziua de eri cinci echipe au cutreerat comunele mai importante pentru a duce crezul legionar în satele româneşti şi la ţăranii setoşi de dreptate. Plasa fiind împărţită pe sectoare, fiecare sector a fost vizitat astfel:

Sectorul I, format din comunele: Ernea, Hoghilag, Prod şi Dumbrăveni, a fost vizitat de camaradul şef de sector dr. Victor Stoica, însoţit de Mihăilescu Gh. şi Cristea Ioan.

Sectorul II, format din comunele: Bundorf, Domald, Ormeniş, Sântioana şi Gogan-Varolea, a fost vizitat de camaradul şef de sector Decemu Petre, însoţit de Manta Stelian şi Tăslăuanu Tiberiu.

Sectorul III format din comunele: Alma, Smig, Curciu, Gîncă, a fost vizitat de camaradul Tabarcea Ioan.

Sectorul IV, format din comunele: Tigmandru, Nadeş şi Măgheruş a fost vizitat de camaradul Marcu Achim însoţit de Botta Iosif.

Sectorul V, format din comunele: Şoimuş, Laslăul român, Agrişteu şi Coroisânmartinul, a fost vizitat de camaradul Vecerdea Nicolae, şeful plăşii, însoţit de Lechiţanu Grigorie ajutor şef de judeţ, precum şi de 14 tineri F. D. C.

Camarazii au găsit în fiecare centru de sector adunaţi, într'o ordine perfectă pe legionarii comunelor componente şi după ce fiecare a dat raportul, s'au început şedinţele de cuib, după toate prescripţiile, unele în aer liber, altele în local închis. Au urmat apoi exerciţii fizice, de cântece şi defilări.

In comuna Tigmandru a avut loc şi sfinţirea sediului legionar.

Camarazilor dela ţară li s'au dus cărţi legionare şi ziare.

CANTINA LEGIONARA

Pentru a veni în ajutorul funcţionarilor, cari sunt expuşi la diferite speculaţiuni din partea restauratorilor, organizaţia locală a luat iniţiativa înfiinţării imediate a unei cantine legionare, unde să se servească mâncare la prânz şi seara tuturor celor cari doresc o mâncare bună şi ieftină. Cantina se va deschide în jurul zilei de 13 Noemvrie arl., când se va sfinţi şi sediul legionar.

BLAJ

Parastas. — Duminecă 3 Noemb. după sf. liturghie — la care au asistat în frumoasă ţinută legionarii — s'a oficiat în cimitirul comunei Spini un parastas de către preoţii: Alampiu Costea şi Iustin Dulău. Au luat parte: cam. prof. Iuliu Işa, şeful sectorului, cam notar Petru Truţa, legionarii din com. Sâncel, Pănade, Iclod şi Bila, precum şi d-nii Ion Spineanu, Iacob Costea, directori şcolari, Tulea Alexandru şi Ioachim Vlad, prieteni.

După sfânta slujbă, legionarii au intonat „Imnul legionarilor căzuţi", iar camaradul Vasile Hoc, primarul comunei Spini, a cântat duios cântecul făurit de el în amintirea martirilor legionari.

Au vorbit: păr. I. Dulău şi prof. I. Işa, despre jertfă şi înviere.

După amiază s'a ţinut o şedinţă legionară, în cadrul căreia au vorbit: cam. prof. I. Işa şi P. Truţă, despre suferinţele martirilor legionari, despre cântec ca mijloc de educaţie şi normele bunei organizări.

La sfârşit au plecat cu toţii în cântece [illegible] spre casele lor.

Ceaiu [illegible]ntropic. — Societatea Ortodoxă Naţională a Femeilor Române-filiala Blaj, a organizat în seara zilei de 2 Noembrie un ceaiu, al cărui venit a fost destinat o parte pentru construcţia catapetesmei bisericii ortodoxe din Blaj şi alta pentru elevii refugiaţi şi săraci. D-na preşedintă Maria ing. Alexandrescu, nu e la prima frumoasă şi nobilă iniţiativă.

Conferinţe serale. — Camaradul prefect profesor Ion Covrig-Nonea, pe lângă greaua sarcină ce-i incumbă în calitate de gospodar al judeţului, s'a dăruit şi unor seasuri de educaţie legionară.

In fie[illegible] Joi, ora 9, în sala Universul[illegible] în cadrul şedinţei de garnizo[illegible] cam. prefect prof. Ion Covrig-[illegible] ţine câte o substanţială co[illegible]ţă de doctrină legionară camarazilor săi şi tuturor bunilor români cari doresc a se apropia de împărtăşania învierii legionare.

Vom reveni asupra acestor conferinţe.

MIHĂILENI (Dorohoi)

Instalarea noului primar. — La primăria oraşului, într'un cadru sobru dar măreţ, s'a făcut instalarea noului primar al oraşului în persoana camaradului avocat Mihai Olaeru.

La această solemnitate au fost prezenţi d-nii: Barbu Stroici, prefectul judeţului, Andrei Macoviciuc, şeful judeţului; avocat Dumitraş, primarul Săvenilor, şefii de autorităţi, intelectualii oraşului, funcţionarii primăriei precum şi reprezentanţii Mişcării legionare din oraşul Mihăileni, I. Ştefănescu şi Stefan Botez.

D. prefect al judeţului, Barbu Stroici, a dat citire deciziei de numire a camaradului Olaeru în calitate de primar al comunei neresedinţă Mihăileni, în locul d-lui colonel Ciprian Turcanu demisionat.

Preotul D-tru Anton, a luat jurământul noului primar.

D. Barbu Stroici prefectul judeţului, a recomandat pe noul primar, un tânăr călit în lupta legionară, venit în fruntea treburilor comunei, cu dorinţa să muncească şi să înfăptuiască. D-sa a cerut sprijinul tuturor pentru ca realizările de cari are nevoie comuna să fie fapte împlinite.

D. avocat Ionel Luca, ajutor de primar, a făgăduit în numele funcţionarilor, tot sprijinul şi devotamentul lor.

Solemnitatea s'a terminat printr'o scurtă consfătuire avută cu şefii de autorităţi unde d. prefect a dat unele indicaţii în ceeace priveşte noua orânduire gospodărească a oraşului.

CÂMPULUNG (Bucovina)

Parastas legionar. — Duminecă dimineaţă a avut loc în comuna Sadova din jud. nostru, parastasul pentru legionarul martir Ţaran Traian [illegible] mişeleşte în noaptea de 21/22 Sept. 1939. — Parastasul a fost oficiat de părintele paroh Ignătescu, iar răspunsurile au fost date de corul comunal.

La acest trist parastas au luat parte garnizoanele Câmpulung, Sâh[illegible], Pojorâta şi delegaţii legionare din celelalte comune din împrejurimi.

După terminarea serviciului divin s'a cântat Imnul legionarilor căzuţi, după care părintele Ignătescu a rostit o emoţionantă cuvântare despre jertfa legionară şi evidenţiind calităţile şi meritele martirului legionar Traian Ţaran care trebuie să fie o pildă pentru generaţiile viitoare.

Serbătoare legionară. — Tot în comuna Sadova a avut loc Duminecă la ora 4 p. m. o frumoasă serbătoare legionară, dată de garnizoana Sadova condusă de camaradul Vasile Bucură şi ajutat de camarazii înv. [illegible] Gheorghe şi Ropceanu Vasile.

Printre numeroasa asistenţă am remarcat pe comand. aj. Matei Hojbotă, şeful judeţului; înv. Gavrilescu, primarul comunei Sadova; părintele Ignătescu şi Agapi; Rusu N. [illegible] comunei cu d-na; dela Câmpulung camarazii av. Oreste Coca, [illegible] Apostolache Gh., Vasile Ferminte, Ulian M., Cerchez, Gheorghiu Ion, Lenţeşu Eremia şi Nastas C. [illegible] învăţători şi un impresionant număr de săteni, sătence şi [illegible].

Serbătoarea a fost deschisă de co[illegible] (camaradul) coman[illegible] aj. Matei Hojbotă, şeful judeţului care a rostit o frumoasă cuvântare.

Apoi la comanda scurtă dată de şeful judeţului comand. aj. Matei Hojbotă de „Gardă drepţi". „Gardă" pentru onor înainte toată asistenţa cu braţul drept spre înălţimi şi ca un torent năvalnic din toate pieptarile cămăşilor verzi, izbucneşte „Imnul Regal" şi apoi „Sfântă tinereţe legionară" cântat de corul legionar al garnizoanei Sadova.

A urmat un program de cor, orchestră, recitări şi piesa „Vremuri de Restrişte" de ale cărei roluri camaradul înv. Afiue şi ceilalţi s'au achitat cu măestrie.

Serbătoarea s'a încheiat cu „Imnul Muncitorilor". Intreaga asistenţă părăsind sala în cea mai desăvârşită ordine şi adânc impresionaţi de frumoasa serbătoare.

— Corl. stare

FĂGĂRAŞ

Crima din comuna Lovnic. — Intre fraţii Michel Boer şi Gheorghe Boer din comuna Lovnic, exista o veche ceartă pentru o manta împrumutată şi pierdută de unul din ei. Eri, cei doi fraţi întâlnindu-se din nou în casă la Gheorghe, s'au luat la ceartă şi apoi la bătae. Michel Boer, s'a repezit şi a luat un cuţit ce se găsea pe o masă alăturî, l-a împlântat în pieptul fratelui său, care a rămas mort pe loc.

Criminalul dându-şi seama de odioasa faptă, a plecat la preotul satului, căruia i-a mărturisit totul. Acesta l-a sfătuit să se predea imediat postului de jandarmi Bărcuţ, din apropiere.

Criminalul a fost arestat şi înaintat parchetului.

Autopsia făcută de medicul circumscripţiei Ticuşul Vechiu, a constatat că moartea a fost fulgerătoare. Cuţitul a perforat inima victimei. In urma victimei a rămas soţia cu 2 copii.

SUCEAVA

Inspecţia d-lui ministru al agriculturii. — [illegible] zilele trecute a sosit în localit[illegible] ing. Mareş, ministrul de agr[illegible] şi domenii. D-sa după ce [illegible] prefectura de judeţ, a insp[illegible] camera de agricultură a judeţ[illegible] Suceava, unde d. inspector gen[illegible] agricol Popescu Greaca, a dat toate informaţiunile referitor la însămânţările de toamnă. De aici d. ministru Mareş a mai vizitat Inspectoratul general veterinar şi serviciul veterinar de judeţ, interesându-se de creşterea animalelor în raport cu numărul populaţiei. La toate a dat lămuriri d. dr. Mihail Bosnariu, medic veterinar primar şi delegat inspector general. Dela Suceava d. ministru s'a îndreptat spre Fălticeni.

Pregătiri în vederea repatrierei germanilor din Suceava. — Sosind în localitate comisiunea pentru repatrierea germanilor din oraş şi judeţ, d. profesor Gavril Ionescu, prefectul nostru, şi primarul oraşului d. avocat Traian Măgă, au ţinut să le facă o primire deosebită. Oraşul a fost frumos pavoazat cu drapelele celor două ţări amice.

Doi evrei speculanţi arestaţi. — D. Boris Ioachim, şeful biroului de măsuri şi greutăţi, a dat în judecată pe bărbaţii Scherzer Simiel şi pe Leon Aron Marcus, ambii din oraşul nostru. Primul pentru depăşiri de preţuri, a fost amendat cu 2152 lei, şi al doilea pentru neafişarea preţurilor, cu 1000 lei.

Se impune un sever control evreului Kern Bernhard. — Acest evreu posedă în str. Regele Ferdinand, o galanterie, speculând după placul său. De pildă: In vitrină are puse cămăşi cu preţul de lei 550, pe când în prăvălie le vinde cu 695 lei.

MIZIL

Inceperea noului an premilitar. Eri dim. la orele 11½, în curtea Liceului Comercial, a avut loc într'un cadru solemn, festivitatea începerii noului an premilitar. S'a oficiat un serviciu divin, de preoţii oraşului. A luat parte d-nii: C. Popescu dir. Liceului, Cpt. Leon Popescu comand. Sub. Centr. Premilitar al Plăşii Tohani. Camaradul Petre Zaharie şeful Sect. Legionar Mizil, Camaradul Petre Ardei, ajutor de primar, etc., un număr de 108 premilitari şi o numeroasă asistenţă. A vorbit: Preotul G. O. Vasile, Confesorul sub-centrului, în numele Bisericii. Camaradul Petre Ardei, în numele Primăriei şi al Mişcării Legionare şi Cpt. L. Popescu. Solemnitatea a luat sfârşit, prin intonarea de către întreaga asistenţă a imnelor legionare: Sfânta tinereţe legionară; Să sune iară-şi goarna; La luptă muncitori.

GURA-HUMORULUI

Activitatea în vederea repatrierii populaţiei germane din Bucovina. — [illegible] dimineaţă au sosit în toată [illegible] pentru activitatea [illegible] comisariatelor locale [illegible] şi germane pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de [illegible] de repatriere a populaţiei germane din Sudul Bucovinei. [illegible]

[illegible] 19 localităţi rezervate pentru sediul comisariatelor locale [illegible] germani împreună cu locţiitorii lor şi personalul auxiliar [illegible].

La [illegible] organizaţiile locale [illegible] o primire sărbătorească. La locul întâmpinării [illegible] comisarii locali ai guvernului român, locţiitorii lor, [illegible] şi legionarii [illegible] la comunele respective [illegible] în cămăşi verzi [illegible] naţionale.

Cuvântările de bun sosit au fost [illegible] de comisarii locali români şi [illegible] delegaţi ai comunităţii germane din comună.

După acest program a urmat [illegible] prima întâlnire dintre comisarii şi membrii comisiunilor [illegible] normele tehnice de activitate.

[illegible] toate comisiunile [illegible] Fiecare comisiune [illegible] pe teren în satele [illegible].

Comisarii locali ai guvernului român şi locţiitorii lor. — [illegible] comisarilor locali [illegible] şi locţiitorilor lor în cuprinsul teritoriului Bucovinei: comisar [illegible] Gura Humorului: Ilişeşti: comisar preot Radu Rusu, locţiitor ing. Mişu Iaşpăscu.

Păltinoasa: comisar înv. Dumitru Marcu, locţiitor brig. silv. Teodor Iucan.

Gura Humorului: comisar consilier de Curte Vasile Grosariu, locţiitor Dragoş Serulea, funcţionar.

Stulpicani: comisar ing. Mihai Pavlean, locţiitor Ciprian Collarciuc, funcţionar.

Vama: comisar preot Ilie Bisel, locţiitor notar Mihai Buburuzan.

Câmpulung Mold.: comisar Octavian Dumitrescu, [illegible], locţiitor Mircea Costineanu Beara, funcţionar.

Pojorâta: comisar Cazimir Sablea, [illegible] com. de poliţie, locţiitor înv. Stelian Braha.

Cârlibaba: comisar notar Adrian Semaca, locţiitor avocat Neculai Popa.

Iacobeni: comisar ing. chim. Radu Negură, locţiitor ing. C-tin Paraschivescu.

Vatra Dornei: comisar avocat Ion Popescu, locţiitor industr. Alexandru Prodimonte.

Pentru fiecare localitate de reşedinţă a comisiunii s'a amenajat de către comunitatea germană un local potrivit, care întruneşte toate condiţiunile pentru a putea funcţiona birourile în mod ireproşabil. Comisarii români şi colaboratorii lor lucrează în acelaş local în care funcţionează comisiunile germane. Se crede că dat fiind aceste condiţiuni activitatea pe teren va avansa foarte repede iar populaţia ce se repatriază va putea părăsi ţara noastră încă în cursul săptămânii viitoare.

Mutări, autorizări şi repartizări în personalul C. F. R.

In baza aprobării direcţiunei generale C. F. R., următorul personal din direcţiunea atelierelor a fost mutat, autorizat şi repartizat pe ziua de 1 Noembrie 1940:

Ing. şef *Frim Gheorghe*, sub-şef de serviciu dela atelierele Bucureşti-Griviţa-locomotive, mutat la direcţia atelierelor în calitate de subdirector;

Ing. şef *Chibelean Traian*, şef de serviciu la direcţia atelierelor, autorizat în funcţiunea de sub-director la acea direcţiune;

Ing. *Popa Tudor* dela direcţia atelierelor, autorizat în funcţia de şef de serviciu la serviciul A. 1;

Ing. şef *Bârsu Ion*, inspector conducător fost la atelierele Cluj, repartizat la direcţiunea atelierelor în funcţia de şef de serviciu la serviciul A. 3;

Ing. şef *Ionescu Ştefan*, subşef de serviciu la atelierele Bucureşti-Griviţa-locomotive, mutat la direcţia atelierelor, în funcţia de şef de serviciu, la serviciul A. 8;

Ing. *Giurea Gh.*, inspector conducător fost la atelierele Oradea, repartizat la direcţiunea atelierelor în funcţia de subşef de serviciu la serviciul A. 6;

Ing. *Cupşa Ioan*, şef de birou tehnic la direcţia atelierelor, autorizat în funcţiunea de şef de serviciu la serviciul A. 5;

Ing. şef *Fănăţeanu Ovidiu*, şef de serviciu la direcţia atelierelor, trecut în aceeaş calitate la serviciul fabricilor particulare;

Ing. *Zaharia Nicolae*, inspector conducător la atelierele Timişoara, mutat la atelierele Bucureşti-Griviţa-vagoane, în funcţia de şef de serviciu;

Ing. *Tihamirov Sergiu*, şef de secţie la atelierele Bucureşti-Griviţa-locomotive, autorizat în funcţia de şef de serviciu;

Ing. *Nicolau Alexandru*, şef de secţie la atelierele Bucureşti-Griviţa-locomotive, autorizat în funcţia de subşef de serviciu;

Ing. *Ţiţeriu Vasile Pavel*, şef de birou tehnic la atelierele Bucureşti-Griviţa-locomotive, autorizat în funcţiunea de subşef de serviciu;

Ing. *Vlădescu Ioan*, inspector ajutor la atelierele Arad, mutat la atelierele Timişoara în funcţia de inspector conducător;

Ing. *Bănărescu Marin*, inginer consilier la direcţia atelierelor, autorizat în funcţiunea de inspector de control pe lângă acea direcţiune, cu sediul la Timişoara.

De asemenea, pe aceiaşi dată, d. ing. şef *Peltecu Gh.*, inspector conducător la inspecţia de mişcare Braşov a fost mutat la direcţia mişcării, în calitate de şef de serviciu conducător al serviciului M. 2-mărfuri, iar d. ing. şef *Nicolau Victor*, sub director la direcţia atelierelor a fost mutat la direcţia de studii în aceeaşi calitate de subdirector.

ORGANIZAREA CENTRULUI LEGIONAR DE STUDII ŞI DOCUMENTARE

Preciziuni şi lămuriri

Din ordinul Comandantului Mişcării Legionare s'au pus bazele Centrului Legionar de Studii şi Documentare.

Acest for de gândire şi documentare legionară constitue o necesitate organică de prim ordin, în Statul Legionar. Importanţa lui este de netăgăduit.

Centrul Legionar de Studii şi Documentare are un rol multiplu; el are de scop:

să concretizeze doctrina Căpitanului trasată pentru Mişcare, adecvând-o tuturor activităţilor şi instituţiilor naţionale;

să dirijeze adâncirea legilor şi doctrinei legionare, spre a se ajunge la crearea de metode de lucru, concepţii de gândire, sisteme de organizare şi principii ştiinţifice proprii structurei spirituale româneşti;

să documenteze — precis şi la timp — forurile conducătoare legionare asupra tuturor instituţiilor de Stat şi particulare ce fiinţează şi funcţionează pe pământul ţării noastre;

să cerceteze şi indice modul de coordonare a tuturor acţiunilor funcţionale ale Statului Legionar;

să elaboreze principii, proecte de legi, norme de înfăptuire şi sisteme de organizare proprii Statului şi României Legionare şi care să aibă de obiect:

— activităţile Mişcării Legionare;
— activităţile Statului român;
— activităţile profesionale;
— activităţile colectivităţii naţionale; şi
— activităţile Românului, ca individ.

Toate aceste elaborate se vor construi pe fundamentul doctrinei legionare concretizată de Căpitan în gândul său, în fapta sa şi în scrierile sale.

este înfăţişat ca laboratorul de chibzuire, de analiză şi sinteză intelectuală, de formularea adevărurilor şi principiilor călăuzitoare, de creaţiune spirituală, etc.

colectează gânduri, sfaturi, constatări, propuneri, etc.;

funcţiunile lui sunt intelectuale, artistice, culturale, etc.;

rezultatele activităţii lui sunt numai de natură spirituală.

Acestea sunt coordonatele ce precizează structura de organizare a Centrului Legionar de Studii şi Documentare.

Cheia de boltă a românismului

Şi Centrul Legionar de Studii şi Documentare, care se bazează pe unirea şi hotărîrea elementelor legionare, se organizează cu paşi repezi pentru a se încadra în rosturile lui fireşti!

Capacitatea de încadrare a Centrului, în adevăratele lui rosturi este determinată de următoarele trei elemente:

Credinţa legionară;

Puterea de creaţie a elitelor gândirii legionare;

Modul de recrutare a exponenţilor diferitelor sectoare de activitate ale Centrului.

Credinţa legionară este de neînfrânt. Căpitanul a plămădit şi făurit cea mai puternică mişcare spirituală, din câte istoria cunoaşte!

Este cea mai puternică, fiindcă a avut dârzenia şi forţa să se ridice din temniţe, din închisori, din păduri, din lanuri, din bordee şi de pretutindeni, atunci când semnalul a fost dat! După cea mai tiranică şi înfricoşătoare prigoană! După cea mai barbară oprimare! Atunci când trimişii lui Satan o credeau definitiv nimicită!

Este cea mai puternică, fiindcă a făcut legătura cerului cu pământul şi a sufletului omenesc cu Dumnezeirea!

UNICITATEA MIŞCARII LEGIONARE

Mişcarea Legionară se ridică deasupra tuturor mişcărilor similare prin superioritatea spiritualităţii ei!

Credinţa legionară constitue cheia de boltă a românismului creator! In această stare de spirit găseşti adevărul românesc!

Ea emană din sufletul şi gândul Căpitanului! Prin fapta şi scrisul său el a ordonat tuturor legionarilor:

— să aibă ca locaş de adunare şi trăire sufletească: biserica;

— să aibă ca altar de reculegere şi îmbărbătare: pădurea;

— să aibă ca pildă de tărie şi neclintire: muntele!

— să aibă ca ţintă finală: patria;

— să aibă ca legi de conduită: legea onoarei, a lăcrrei, a muncii, a disciplinei, a cinstei, a mucenicii şi a ajutorului reciproc!

Aceste legi trăite, această trăire garantează permanenţa credinţei legionare, iar aceasta, invincibilitatea legionarismului!

Credinţa legionară constitue deci isvorul nesecat ce condiţionează încadrarea şi funcţionarea normală a Centrului de Studii şi Documentare pentru a-şi putea corespunde scopului său.

ELITELE EXISTA

O parte din elitele gândirii legionare este chemată să formeze osatura Centrului Legionar de Studii şi Documentare. Aceste elite există!

Poporul român are o mare putere de creare şi de adaptabilitate. Calităţile omului se judecă după: vigoarea lui fizică, puterea lui de adaptare la mediu, inteligenţa lui, puterea lui de caracter, structura temperamentului lui şi simţul lui social! Toate aceste calităţi le posedă românul desvoltate la maximum! Elite de gândire se găsesc deci! Inteligenţe, înăscute sau formate, deasemeni. Condiţia ce se pune ca aceste elite de gândire să fie pătrunse de credinţa legionară! Să aparţină Mişcării Legionare iar nu voinţei lor! Să trăiască puritatea legionară, nu s'o raţioneze! Toţi acei ce vin să activeze în cadrul acestui Centru de studii să înţeleagă tăria adevărurilor emanate mai sus!

Modul de recrutare a exponenţilor diferitelor sectoare de activitate aparţine Comandamentului Centrului. Dar nu aceasta este hotărîtoare, ci autocritica oricărui legionar, care vine să-şi facă datoria către Legiune şi Patrie, căutând a activa în cadrul acestui Centru! Fiecare legionar să caute a se încadra în sectorul de activitate unde poate produce mai mult, mai natural şi mai ales!

Fiecare element la locul lui! Acesta a fost şi va fi criteriul de încadrarea tuturor forţelor legionare chemate să activeze pe câmpul vast al ideologiei şi gândirei legionare ce organizează acest Centru de Studii şi Documentare.

Câmpul de activitate

Obiectivele Centrului sunt studiul şi documentarea. Câmpul de activitate al Centrului îmbrăţişează studiul tuturor *funcţiunilor naturale ale Statului* şi cercetarea doctrinară *a legilor fireşti de desvoltare ale neamului românesc.*

Funcţiunile naturale ale Statului cuprind trei mari sectoare şi anume:

Funcţiunile ce garantează *existenţa Statului* (ca: apărare naţională, dreptatea, ordinea şi siguranţa Statului, organizarea, etc.);

Funcţiunile ce garantează *viaţa normală a Statului* (ca: instituţiile publice, finanţele, oficiile economice comerciale şi industriale, etc.);

Funcţiunile ce garantează *forţa de devenire a Statului* (ca: Şcoala, Biserica, Asistenţa socială, organizarea muncii, etc.)

Legile fireşti de desvoltare ale neamului românesc se raportă la un câmp mult mai vast, căci doctrina legionară trasată de Căpitan în cartea sa: „Pentru Legionari", neamul românesc cuprinde;

Toţi Românii aflători în prezent în viaţă;

Toate sufletele morţilor şi mormintele strămoşilor;

Toţi cei ce se vor naşte Români.

Cercetarea acestor legi fireşti şi desprinderea adevărului românesc ce emană din ele, formează câmpul de activitate primordial al Centrului nostru de studii.

După doctrina Căpitanului, neamul românesc are un triplu patrimoniu: deci aprofundarea spirituală a legilor lui de desvoltare va deosebi trei mari despărţiminte:

Cercetarea patrimoniului fizico-biologic al neamului românesc (omul ca fiinţă, structura sa, etc.);

Studierea patrimoniului material al ţării lui (relief, sol, subsol, ape, bogăţii, etc.):

Aprofundarea patrimoniului spiritual al neamului (a) concepţia omului despre Dumn[illegible] lume şi viaţă, b) onoarea lui, c[illegible] cultura lui, etc.)

Iată deci, în câteva cuvinte, câmpul de activitate al Centrului Legionar de Studii şi Documentare.

FUNCTIUNEA CENTRULUI DE STUDII

Pentru a-şi sistematiza şi organiza munca, Centrul Legionar de Studii şi Documentare funcţionează pe Secţii de Studii.

Fiecare secţie este divizată în Grupuri de Studii.

Divizianea poate merge mai departe în Subgrupuri, când nevoia de aprofundare a unor probleme inrudite o cere.

Câmpul de activitate a Centrului este nelimitat; de aci şi precizinea că scheletul lui funcţional este în continuă desvoltare, ţinând pas cu linia de progres a Mişcării Legionare.

Din punct de vedere practic şi în forma ei iniţială, structura de organizare a Centrului distinge următoarea ierarhizare de funcţiuni:

Şeful Centrului, care trasează principiile şi normele generale de funcţionare;

Secretarul General al Centrului, care dirijează, dinamizează elementele de gândire şi urmăreşte efectiv activitatea Centrului;

Secţia de Organizare, Coordonare şi Control (Secţia O. C. C.) care are un dublu rol: a) pe deoparte de a organiza C. L. S. D., de a coordona activitatea lui şi de a fi la dispoziţia Secretarului g-ral al Centrului, pentru execuţie şi control; b) pe de altă parte de a studia şi stabili norme, metode şi sisteme de organizare proprii Statului Legionar.

In compunerea acestei Secţii vor intra delegaţi ai tuturor secţiilor ce alcătuesc Centrul de Studii şi Documentare

Secţiile de studii, pe categorii de activitate; şi

Statul Major al Centrului format din Şefii şi Secretarii Secţiilor de studii.

CE S'A REALIZAT

S'au pus bazele de organizare ale următoarelor Secţii de studii:

Secţia spirituală *(Grupul de studii: a) Misionarii; b) Organizarea Corpului Clerical; c) Studii, etc.);*

Secţia învăţământ: Şcoala *(Grupuri de Studii: a) Invăţământul primar; b) Invăţământul secundar; c) Invăţământul profesional şi tehnic; d) Invăţământul universitar; e) Invăţământul ţărănesc, etc.);*

Secţia culturală şi artistică *(Grupuri de studii: a) cultura fizică; b) muzica; c) pictura şi sculptura; d) teatru; e) cinematograf şi radio; f) literele, etc.)*

Secţia Technică *(Grupuri de studii: a) Satul; b) Oraşul; c) Construcţii; d) Electromecanica; e) Chimia industrială; f) tehnica forestieră; g) geniu militar; h) aviaţia; i) arhitectura, etc.)*

Secţia economică şi financiară *(Grupuri de studii: a) industrie, comerţ şi cooperaţie; b) economia agricolă; c) economie forestieră; d) petroiul şi derivatele; e) credit şi capital; f) salarii şi pensii, etc.)*

Secţia: Serviciul legionar al muncii *(Grupuri de studii: a) statistica forţelor de muncă; b) organizarea muncii, etc.)*

Secţia Politică *(Grupuri de studii: a) Doctrina Mişcării Legionare; b) Rasă, naţiune, popor; c) Statul şi funcţiunile lui, etc.)*

Secţia sanitară;

Secţia: legislaţie şi contencios;

Secţia: apărare naţională.

Secţia: propagandă şi presă;

Secţia Socială *(Grupuri de studii: a) salarizarea muncii; b) asigurări sociale, etc.)*

ORGANIZARE ŞI METODA

Organizarea este o realitate tehnică de mare importanţă şi de care Comandamentul Centrului a trebuit să ţină seama în mod permanent, pentru a garanta normala funcţionare şi desvoltare a unităţii lui.

Organizarea unei instituţii ţine seama de: a) funcţiunile ce trebuie să desvolte; b) câmpul pe care trebuie să activeze şi c) elementele cu care se încadrează.

Centrul Legionar de Studii şi Documentare este organizat ca orice unitate legionară cu misiune bine precizată.

Caracteristicele lui sunt:

are ca soldaţi, toate elitele legionare de gândire şi creaţie;

Rânduirea secţiilor şi a grupurilor

Fiecare Secţie se compune din două sau mai multe grupuri de studii şi are în organizarea ei: *Şeful secţiei, secretarul şi biroul* secţiei.

Fiecare Grup component al secţiei are în organizarea lui: a) *şeful*, b) secretarul şi c) biroul grupului.

Biroul secţiei se compune din şefii şi secretarii grupurilor de studii.

Toţi legionarii ce au afinităţi de pregătire sau de ocupaţiune cu activitatea ce face obiectul unei Secţii sau a unui grup de studii, se vor înscrie ca referenţi ai Grupului respectiv.

Norme definitive de organizarea şi funcţionarea Centrului vor fi stabilite de secţia O.C.C.

Centrul de Studii şi Documentare va scoate o revistă lunară, care va oglindi activitatea tuturor secţiilor şi va constitui arhiva de gând a Mişcării Legionare.

In cele de mai sus, s'a rezumat în câteva rânduri, care este scopul, câmpul de activitate şi principiile ce stau la baza Centrului Legionar de Studii şi Documentare.

Ing. N. Horodniceanu

Generalul Smith a sosit la Ankara

BELGRAD, 6 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Corespondentul din Istanbul al ziarului „Politika" anunţă că şeful statului major al armatei britanice din Orientul apropiat, generalul Smith, a sosit din nou la Ankara spre a avea întrevederi cu cercurile turceşti politice şi militare.

PROGRAMUL SERBĂRILOR ZILEI M. S. REGELUI MIHAI I-iu

I

La ora 9, se va oficia la Biserica Sf. Mitropolii un Te-Deum, cu ocaziunea zilei Majestăţii Sale Regelui, în prezenţa reprezentanţilor autorităţilor civile şi militare locale.

II

La ora 11, se va oficia un serviciu religios în aceiaşi Biserică, pentru pomenirea Cavalerilor Ordinului „Mihai Viteazul" şi al Legionarilor, decedaţi, în prezenţa:

— M. S. REGELUI;
— M. S. REGINEI MAME;
— D-lui general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român şi preşedintele Consiliului de miniştri;
— D-lui Horia Sima, vice-preşedintele Consiliului de miniştri şi Comandantul Mişcării Legionare;
— Membrilor Guvernului;
— Statului Major Legionar;
— Miniştrilor Axei;
— Şefilor Misiunei Germane, cu o delegaţie de ofiţeri şi subofiţeri de trupă;
— Ofiţerilor aviatori italieni;
— Ataşaţilor militari ai Axei, navali şi aeronautici;
— Şefului germanilor din România, cu o delegaţie;
— Şefului grupului etnic german, cu o delegaţie;
— Şefului fasciştilor italieni, cu o delegaţie;
— Cavalerilor Ordinului „Mihai Viteazul";
— Reprezentanţilor autorităţilor civile şi militare locale. (Aranjamentul conform schiţei No. 2).

O companie cu drapel şi muzică se va afla în curtea Sf. Mitropolii spre a da onorul.

III

Trenul special va pleca cu invitaţii din Gara de Nord, Joi 7 Noembrie a. c. ora 21,30 şi va sosi în Gara Iaşi, Vineri 8 Noembrie a. c. la ora 7.35.

IV

Pe peronul Gării Iaşi vor fi faţă la sosirea M. S. Regelui şi a M. S. Reginei Mame Elena (vezi schiţa Nr. 1):

— D. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român şi preşedintele Consiliului de miniştri
— D. Horia Sima, vicep-preşedintele Consiliului de miniştri şi comandantul Mişcării Legionare;
— Comandantul garnizoanei din localitate;
— Primarul oraşului;
— Prefectul judeţului Iaşi;
— Chestorul poliţiei;
— O companie de onoare cu drapel şi muzică şi
— Un detaşament de legionari cu drapel.

Toţi ceilalţi invitaţi vor pleca la Biserica Sf. Mitropoliei înainte de sosirea M. S. Regelui.

La sosirea Majestăţii Sale Regelui, primarul oraşului va oferi pâine şi sare după care Majestatea Sa împreună cu d. general Ion Antonescu, conducătorul Statului Român şi preşedintele Consiliului de miniştri, trec în revistă compania de onoare şi detaşamentul de legionari.

Pe parcursul dela Gară până la Mitropolie va fi înşiruită armata şi legionarii.

Cortegiul se va forma astfel:

— Chestorul poliţiei;
— Un escadron de cavalerie;
— Mareşalul Curţii Regale;
— Majestatea Sa Regele cu
— Majestatea Sa Regina-Mamă;
— D. general Ion Antonescu, conducătorul Statului Român şi preşedintele Consiliului de miniştri;
— D. Horia Sima, vicepreşedintele Consiliului de miniştri şi comandantul Mişcării legionare;
— Doamna de Onoare;
— Ajutantul de Serviciu;
— Un escadron de Cavalerie.

V

La sosirea MAJESTĂŢII SALE REGELUI şi a MAJESTĂŢII SALE REGINEI MAME ELENA însoţiţi de d. general Ion Antonescu, de d. Horia Sima şi de Mareşalul Curţii la Sf. Mitropolie, compania de onoare dă onorul, iar MAJESTATEA SA REGELE şi MAJESTATEA SA REGINA MAMĂ, împreună cu persoanele cari au alcătuit cortegiul, sunt primiţi în Palatul Mitropolitan de către I.P.S.S. Mitropolitul Moldovei şi Sucevei unde MAJESTATEA SA REGELE va primi felicitări în Saloanele Palatului Mitropoliei.

VI

După prezentarea felicitărilor, MAJESTATEA SA REGELE, MAJESTATEA SA REGINA MAMĂ, d. general Ion Antonescu şi d. Horia Sima, urmaţi de întreaga asistenţă, coboară din Palatul Mitropolitan şi intră în Biserica Sf. Mitropolii, unde sunt întâmpinaţi la intrare de Înaltul Cler, după care începe oficierea serviciului religios.

VII

După terminarea Te-Deum-ului, M. S. REGELE şi d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român şi Preşedintele Consiliului de Miniştri, trec în revistă Compania de Onoare cu detaşamentul de legionari, cu drapel după care merg în cortegiu pe jos până la Palatul Administrativ, unde vor rosti cuvântări:

— Comandantul legionar al „Bunei Vestiri" d. Corneliu Georgescu, ministrul Colonizărilor;
— D. Horia Sima, vice-preşedintele Consiliului de Miniştri şi Comandantul Mişcării Legionare, şi
— D. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român şi Preşedintele Consiliului de Miniştri.

VIII

După terminarea cuvântărilor, va vizita cu automobilul, în acelaşi ordine „Căminul dela Râpa Galbenă":

— M. S. REGELE, cu suita;
— M. S. REGINA MAMĂ ELENA, cu Doamna de Onoare;
— D. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român şi Preşedintele Consiliului de Miniştri;

D. Horia Sima, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Comandantul Mişcării Legionare;

Membrii Guvernului;

Statul Major Legionar;

Miniştrii Axei;

Şefii Misiunii Germane, cu delegaţia de Ofiţeri şi Subofiţeri de trupă;

Ofiţerii aviatori italieni;

Ataşaţii militari ai Axei, Navalii şi Aeronauticii;

Şeful Germanilor din România cu o delegaţie;

Şeful Grupului Etnic German cu o delegaţi şi

Şeful Fasciştilor Italieni, cu o delegaţie.

Toţi ceilalţi invitaţi cari se duc la Palatul Administrativ şi anume: Cavalerii Ordinului „MIHAI VITEAZUL" şi

Reprezentanţii autorităţilor civile şi militare vor merge direct la Universitate unde vor fi plasaţi spre a primi defilarea (Schiţa Nr. ...).

IX

La ora 13.30, masa oficială ce se va oferi la Palatul Administrativ.

La masă va vorbi d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român şi Preşedintele Consiliului de Miniştri.

X

ORA 16. — La plecarea M. S. REGELUI şi a M. S. REGINEI MAME, din Gara Iaşi, se vor afla pe peronul Gării:

D. General Ion Antonescu, Conducătorul Statului Român şi Preşedintele Consiliului de Miniştri.

D. Horia Sima, Vice-Preşedintele Consiliului de Miniştri şi Comandantul Mişcării Legionare; Membrii Guvernului, Statul Major Legionar precum şi toţi invitaţii oficiali.

XI

Trenul special cu invitaţii pentru Bucureşti, va pleca după Trenul Regal.

Masa de seară se va servi la tren la vagonul restaurant.

XII

Ţinuta pentru această zi va fi:

Pentru civili: frac, cu o decoraţie fără Cordon.

Pentru militari: kaki, cu o decoraţie, fără Cordon.

Pentru magistraţi: roba, cu o decoraţie, fără Cordon.

Pentru cavalerii Ordinului „Mihai Viteazul": kaki de campanie, cu centură de piele, pelerină. Decoraţiuni: numai Ordinul „Mihai Viteazul". (Pentru cei ce nu au haine militare, ţinuta va fi: jachetă, costum naţional, ori haină de culoare închisă).

*

Sâmbătă 9 Noembrie a. c. dimineaţa sosirea în Gara de Nord Bucureşti.

In aceiaşi zi oraşul va fi pavoazat cu drapele.

Cum vor plăti sătenii uiumul datorat preselor ţărăneşti de uleiu

S'au fixat două modalităţi de plată în natură

D. N. Dragomir, ministrul coordonării şi statului major economic, având în vedere nevoia urgentă de a se reglementa preţul (uiumul) plătit de săteni proprietarilor de prese ţărăneşti de uleiu pentru extragerea uleiului din seminţe a semnat o deciziune prin care proprietarii de prese ţărăneşti de uleiu vor fi plătiţi de săteni pentru extragerea uleiului din seminţe de floarea soarelui după una din următoarele modalităţi la alegerea sătenilor:

1. Pentru extragerea uleiului din 100 kgr. seminţe de floarea soarelui, săteanul va da în natură 16 kg. seminţe, adică 1,25 kgr. seminţe pentru un dublu decalitru.

Uleiurile şi turtele rezultate vor fi luate de sătean.

2. Fabricantul va primi drept plată turtele şi cojile rezultate, şi va restitui săteanului întreaga cantitate de uleiu, fiind obligat în acest caz să extragă un procent de 20 kg. uleiu la 100 kgr. sământă, adică, 1,50 kgr. uleiu la un dublu decalitru de sământă.

Toţi acei cari nu vor respecta dispoziţiunile de mai sus vor fi sancţionaţi cu pedepsele şi după procedura prevăzută în decretul lege pentru reprimarea sabotajului comercial, industrial şi economic din 1 Noembrie a. c.

Reglementarea menu-urilor fixe

Toate restaurantele obligate a afişa listele de mâncăruri

D. N. Dragomir, ministrul coordonării şi statului major economic, a semnat o deciziune prin care cu începere dela 7 Noemvrie toate restaurantele de lux, clasa I şi clasa II din Capitală sunt obligate să afişeze vizibil la intrarea în restaurant (uşe sau fereastră) lista prânzului la preţ fix, prinsă pe un carton alb de dimensiunile 40x30 cm., tipărită cu litere negre mari:

SERVIM MENU FIX LA PREŢUL DE LEI...

Lista prânzului la preţ fix întocmită separat, de dimensiuni mai mici, se aşează deasupra listei à la carte şi poartă deasemenea menţiunea de mai sus.

Preţurile maximale pentru prânzurile fixate sunt următoarele:

90 lei la restaurantele de lux

70 lei la restaurantele clasa I şi 50 lei la restaurantele clasa II.

In celelalte localităţi din ţară preţul prânzului fix şi clasificarea restaurantelor se va face de primarul local, împreună cu preşedintele Camerei de Comerţ şi de Industrie din capitala judeţului.

Exploratorul Louis Liotard ucis de bandiţi chinezi

BORDEAUX 6 (Rador). — Ziarul „La Petite Gironde" anunţă că exploratorul Louis Liotard a fost ucis de bandiţii chinezi în timp ce explora, pentru a doua oară regiunea Tibetului.

Preţul maximal al făinei la vânzările cu amănuntul

Cu începere dela data de 7 Noemvrie a. c., ministerul coordonării şi statului major economic a fixat precum urmează preţul maxim de vânzare în detaliu la consumator, a făinei de grâu:

La lei 16 pe kgr. preţul de vânzare al făinei tip popular (integrală).

La lei 32 pe kg. preţul de vânzare al făinei albe (tip patiserie).

Toţi acei cari nu vor respecta preţurile de mai sus vor fi sancţionaţi cu pedepsele şi după procedura prevăzută în decretul lege pentru reprimarea sabotajului economic, comercial şi financiar din 1 Noemvrie a. c.

Arestarea maiorului Popescu Marinaru zis Jandarmul, asasinul legionarilor din judeţul Constanţa

CONSTANŢA, 6. — Eri a fost arestat în localitate de către organele poliţiei locale, maiorul Popescu Marinarul zis Jandarmul, asasinul legionarilor din judeţul Constanţa, fost comandant al legiunii de jandarmi Constanţa.

Numitul reuşise să se sustragă acţiunei generale, dispărând din localitate. In prezent se află în mâinile autorităţilor. Menţionăm că din ordinul şi sub directa lui supraveghere, au fost asasinaţi în ziua de ... Septembrie 1939: Constantin ..., preoţii: Ion Chivu, Ion ... şi Stan Mocanu.

Solemnitatea deschiderii cursurilor dela Academia de muzică religioasă

Pomenirea martirilor legionari.-Cuvântarea părintelui I. D. Petrescu, despre influența nefastă a orientalismului în muzica noastră religioasă

Academia de muzică religioasă și-a serbat Miercuri d. am. deschiderea cursurilor. In duh divin, în duh legionar. Duhul care plutește mângâetor și izbăvitor peste întreaga țară.

In casa din str. Frumoasă, care a devenit cu o zi înainte adăpostul acestei școli superioare, în prezența corpului profesoral având în frunte pe rectorul Academiei păr. I. D. Petrescu, a delegatului ministerului Cultelor, camaradul George Racoveanu, inspector general la Culte, și unei asistențe numeroase; — solemnitatea prin sfințirea și sinceritatea mărturisirilor, a fost mai impunătoare ca ori când.

Părintele econom stavrofor Zamfir Popescu dela biserica Sf. Vasile a oficiat sfânta slujbă, răspunsurile liturgice fiind date de corul studenților Academiei. Sfinția sa a pomenit toți martirii legionari căzuți pentru biruința mișcării.

La sfârșit a ținut o inspirată cuvântare în care a evidențiat rostul acestei înalte Academii de muzică religioasă, unica în țară.

Spune că temelia pe care stă Academia este cântarea religioasă. Adresându-se studenților le amintește că lumea așteaptă dela ei, nu cântări frumoase, ci cântări din inimă, care să miște să înalțe sufletele. Fiindcă muzica religioasă este cea mai grea de interpretat. Pentru executarea ei se cere să fie adevărați maeștrii. Dela ei preoții așteaptă mistică. Să nu fie cântăreți ci ajutători. Și acolo unde este inimă de preot soclele nu se pot întinde.

Se oficiază slujba religioasă

Cuvântarea rectorului Academiei

Părintele I. D. Petrescu rectorul Academiei, face istoricul școalei: a fost înființată în 1928. La început primea subvenții prin Inalta Patriarhie, destul de însemnate. Profesorii Academiei, în majoritate, erau dela Conservatorul de muzică și artă dramatică. Treptat, treptat, fondurile s'au micșorat, până ce au ajuns la o sumă derizorie. Cu toate acestea entuziasmul corpului profesoral a rezistat, acestei precare situații și n'a slăbit câtuși de puțin.

In decursul existenții noastre am peregrinat prin atâtea locuri în acest București! Ultimul nostru adăpost a fost la biserica Antim, pe care unii o scot mânăstirea Antim, ca să se justifice poate, posesiunea a nu știu câte sute de hectare de pădure bătrână și fixarea în acest loc a unor tineri monahi ce se [illegible]esc cu tupeală pentru ascensiunea în ierarhia pământească. Aci, lângă altarul ridicat de cărturarul Antim din Ivir, am dus o viață foarte grea.

Concepția șubredă a veacului al XX-lea stăpânind peste sufletele grămădite acolo, m'a condus să înțeleg tot adâncul acelui adagiu, pe care-l socoteam o șagă firească a oamenilor deștepți:

„Diabolus dum languebat, monachus esse volebont"...

N'am capitulat însă. Studenții s'au împuținat fiindcă mulți cari veneau să găsească aci, lucruri ușoare, au întâlnit învățătură serioasă. Anul acesta avem 57 de înscriși și ne mai vin încă cereri. Deși această școală prezintă o importanță capitală pentru cultura artistică și liturgică în biserica noastră, totuși ea nu s'a bucurat de nici un sprijin și de nici o atenție din partea chiriarhilor noastre.

Rostul ei n'a fost nici măcar întrezărit. Cele mai multe episcopii n'au ținut măcar un singur ins — călugăr am fi dorit — să la contact cu studiile ce se predau în Academia de muzică religioasă.

Empirism și străinism în muzica religioasă

Cultura muzicală și aprofundarea ei cică au fost întotdeauna supuse de empirism și tradiție neverificată și necontrolată. De aceea atâtea înfățișeri muzicale ale Altarului și bisericii au dăinuit peste vreme, în stranele noastre concomitent alte înfățișeri cu alte culte, s'au aciuiat în policorurilor noastre bisericești. Ne-am găsit deci între aceste două extreme: De o parte o artă cu totul orientală pe care la fel aproape o auzi în Asia mică — Radio Ankara ne-o prezintă adesea — și tot nordul Africei, iar de alta o muzică polifonică, ce nu se deosebește mai deloc în expresie și esență de muzica de operă sau de concert spiritual.

Căci starea de azi a artei muzicale liturgice se datorește rutinei și lipsei de studii. Azi Academia de muzică religioasă caută să înlăture empirismul care a stăpânit și stăpânește încă în învățământul și practica muzicii bisericești. Să-l înlăture și să-l înlocuiască cu învățământ metodic; cercetarea amănunțită și practică competentă științifică a muzicii religioase.

Pentru aceasta Academia se adresează izvoarelor curate, Predaniei ce se găsește însemnată în prețioasele documente muzicale medievale. Acolo își înfige atenția și acolo găsește seva dătătoare de viață. Ea nu schimbă muzica, nici nu o înlocuiește cu cine știe ce producție hibridă, ci cercetează, studiază documentele muzicale liturgice autentice, cari sânt ale noastre, ale neamului nostru ortodox.

Astfel Academia de muzică religioasă este un laborator de aprofundare, documentare și cercetare. Din acest laborator vor ieși datele pentru hotăririle ale forurilor înalte eclesiastice, în ceeace privește uniformizarea și canonul muzical liturgic al bisericii noastre române. Academia nu neglijează nici evoluția muzicii liturgice. După ce alege din documente verosimile pe cele mai bune, cari servesc la baza cântării liturgice, apoi le urmărește în evoluția lor, stabilind influențele felurite ce le-a suferit și pe cât posibil regulile tradiționale ale executării melodiilor și interpretarea lor.

In noul stat legionar, cinstitor și credincios al BISERICII și al Neamului, Academia de muzică religioasă găsește un puternic reazim și va merge pe linia sigură a tradiții consemnată în documente.

CÂNTECUL POPULAR IȘI GASESTE TALMACIREA IN MUZICA RELIGIOASA

Academia de muzică religioasă contribue la limpezirea unor probleme intim legate, organic legate, de ființa noastră sufletească artistică.

Cântecul popular își găsește tălmăcirea și analiza în cântecul bisericesc medieval — consemnat în documente — cântec pe care noi îl studiem în această școală.

Ritmele bogate ale folklorului nostru, cari leagă așa de strâns muzica, poezia și pe cari unii le numesc — compilând pe alții — ritmuri bulgărești, cadențele pe cari unii le numesc sârbești, se pot studia în amănunțime, în cântarea bisericească medievală, documentară latină și bizantină. Asta nu înseamnă că folklorul nostru derivă din cântarea bisericească, ci numai că folklorul nostru se poate studia în cântarea documentară, în versiunile derivate. La baza lor stă cântecul întregului ilir, mult mai vechi decât cântecul bizantin. Deci cântecul autohton al acestor regiuni, cari azi etnicește și politicește poartă alte nume, dar cari organic au for comun de simțire și de civilizație, noi îl reclamăm cu drept cuvânt, înaintea altora, veniți mai târziu și adoptând în totul cultura și civilizația înaintașilor noștri.

Când avem un fond așa de bogat la dispoziție, atunci am fi foarte vinovați dacă nu-l cercetăm și nu-l aprofundăm. Iar când suntem așa de legați de biserică și de predanie, în conducerea și structura nouă a statului român, am fi îndoit vinovați dacă am lăsa să continue empirismul, falsa tradiție și proaspăta predanie de împrumut în arta bisericească în genere, liturgică și muzicală în special.

După discursul d-lui rector, studentul **Codiță Pavel**, a rostit în numele camarazilor următorul cuvânt:

Prea Cucernice Părinte Rector,
Prea Cucernici Părinți,
Domnilor Profesori,
Camarazi!

Incepem noul an școlar în noul stat.

Acest an începe altfel decât anii trecuți. Pe lângă sfeștania obișnuită și prezența înalților demnitari, mai este prezent cineva: mai este prezent elanul pe care ni-l dă prezența Căpitanului printre noi. Cu acest elan tânăr și creator începem și vom munci în statul Național Legionar.

De acum nu ne mai așteaptă gloanțe și închisori, ne așteaptă o Românie cinstită, care se vrea mare... în hotarele ei firești.

In statul Național Legionar pentru Ea să muncim.

Trăiască Legiunea și Căpitanul!

Pomenindu-se toți martirii căzuți Garda Legionară a intonat Imnul legionarilor căzuți.

S'a cântat „Sfântă tinerețe" și „Ștefan Vodă al Moldovei".

Corul bisericei Sf. Visarion a încheiat solemnitatea, executând cântece din veacul al XI-lea și veacul a' XIII-lea.

Se cercetează felul în care s'au acordat bursele

Direcția Invățământului Superior a numit o comisiune de anchetă condusă de d. asistent Gh. Manu pentru cercetarea felului în care s'au acordat bursele și valuta în ultimii 20 ani pentru studii în străinătate.

Informațiile celor interesați trebue adresate direcției respective.

Străinii sunt obligați a achita timbrele de urgență la ministerul de Interne

Ministerul de interne a întocmit un decret lege prin care timbrul mobil de construcțiuni de lei 40 înființat prin legea pentru completarea și modificarea unor dispozițiuni din decretul lege nr. 1.376 din 1938, privitor la crearea ministerului de interne, a unui fond special pentru construiri și achiziționări de localuri, precum și crearea timbrului mobil pentru construcțiuni a rămas obligatoriu numai pentru cererile adresate de străini autorităților polițienești.

Institutul de științe reia numele de Academia de științe

Monitorul Oficial de astăzi publică următorul Decret-Lege referitor la „Academia de Științe din România".

ART. 1. — „Institutul de Științe din România", persoană juridică cu sediul la București, reia denumirea de „*Academia de Științe din România*".

ART. 2. — Orice autor român al unei publicațiuni de specialitate care privesc Academia de Științe, este obligat a depune la biblioteca Academiei de științe un exemplar. Pentru publicațiunile imprimate în țară, această obligativitate privește tipografia la care lucrarea este imprimată.

Dat în București, la 6 Noembrie 1940.

Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri
GENERAL ANTONESCU
Ministrul Justiției
Mihai A. Antonescu

No. 3714.

CUTREMURILE DIN LUNA OCTOMVRIE

BARCELONA, 6 (Rador). — Observatorul depe Ebru a comunicat că în cursul lunii Octombrie a înregistrat 22 sguduiri sismice.

Cele mai violente cutremure s'au produs: în Chili la 4 Octombrie, în California la 11 Octombrie și în România la 22 Octombrie.

Modificarea legii burselor

Prin decret lege art. 66 din legea asupra burselor de comerț s'a modificat după cum urmează:

Art. 66. — In fiecare obor se va înființa cel puțin un oficiu de cântărire, care va funcționa potrivit ficiilor publice de cântărire, și va fi sub administrarea exclusivă a camerelor de comerț și de industrie respective.

Basculele și podurile bascule ale oficiilor de cântărire vor fi prevăzute cu cântărire automată, iar tichetul respectiv va fi dat cântăritorului.

Decretul mai prevede ca veniturile realizate până azi sub orice formă de camerele de comerț și de industrie dela oboare, târguri, rampe, rămân de drept și exclusiv în patrimoniul acestor camere, și vor servi pentru buna organizare și întreținere a centrelor publice de desfacere susmenționate.

In timpul unei ședințe a Comisiei Internaționale a Dunării; dela stânga la dreapta d-nii Movicov, Sabolev, Pela, Maltus, Selinzi, Bauer delegații statelor participante

Regulamentul legii ordinului militar de război „Mihai Viteazul"

D. General Ion Antonescu Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri a semnat eri următorul decret:

Asupra raportului Domnului Subsecretar de Stat al Armatei de Uscat pe lângă Ministerul Apărării Naționale cu Nr. 3405 din 4 Noemvrie 1940;

In baza dispozițiunilor Decretelor Legi Nr. 3052 din 5 Septemvrie și Nr. 3072 din 7 Septemvrie 1940;

Am decretat și decretăm:

Art. 1. — Se aprobă alăturatul regulament al legii Ordinului militar de războiu „Mihai Viteazul".

Art. 2. — Domnul Subsecretar de Stat al Armatei de Uscat pe lângă Ministerul Apărării Naționale, este însărcinat cu executarea acestui Decret.

Dat în București la 6 Noemhrie 1940.

Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri
General (ss) ANTONESCU
Subsecretar de Stat al Armatei de Uscat pe lângă Ministerul Apărării Naționale
General de Divizie
(ss) C. PANTAZI

No. 3709.

Textul regulamentului

Art. 1. — Ordinul militar de războiu „Mihai Viteazul" înființat prin Legea decretată cu Nr. 3249 din 21 Decemvrie 1916 și publicată în Monitorul Oficial Nr. 223 din 25 Decemvrie 1916, este în mod exclusiv rezervat ofițerilor, pentru răsplătirea faptelor excepționale de războiu prin care s'au distins în fața inamicului.

Art. 2. — Prin fapte excepționale de războiu se înțeleg fapte deosebite săvârșite sub focul inamicului de ofițerii comandanți de unități aflate în luptă, fie prin pildă personală de vitejie, fie prin acte de inițiativă sau rezistență înverșunată pe poziție.

Art. 3. — Ofițerii cari aparțin Comandamentelor operative cum și ofițerii din statele majoare ale acelorași comandamente, vor intra în prevederile art. 3 de mai sus, dacă în însărcinările lor pe frontul de luptă s'au distins prin inițiativă, curaj și hotărîre, sau dacă prin actele lor de comandament de ordin tactic sau strategic, au adus o îmbunătățire reală a situației frontului.

Art. 4. — Ordinul militar „Mihai Viteazul" are 3 clase cu denumirea de: Clasa III, Clasa II și Clasa I.

Nimeni nu poate căpăta o clasă superioară dacă nu este decorat cu clasele inferioare.

Art. 5. — Capul ordinului este Majestatea Sa Regele.

Președintele activ al ordinului este ofițerul cel mai mare în grad și clasă, sau care ocupă cea mai înaltă demnitate în Stat.

Art. 6. — Conferirea ordinului se face în temeiul propunerilor bine documentate a Comandamentului direct al ofițerului, susținute de toți șefii ierarhici și înaintate Marelui Cartier General.

In cazuri cu totul excepționale, această conferire se poate face și înainte de a fi primit propunerile, dacă faptele excepționale sunt constatate de însuși Capul ordinului sau de Președintele activ al ordinului.

In orice caz decorarea începe cu clasa III-a a ordinului sau cu o clasă superioară dacă ofițerul este decorat cu acest ordin.

Art. 7. — Cercetarea și aprecierea propunerilor se va face de un comitet compus din 4 membrii sub președinția Șefului Marelui Cartier General.

Membrii în comitet:

— Președintele activ al ordinului.

— Cel mai în vârstă dintre ofițerii activi, rezervă sau retragere, cavaler al ordinului „Mihai Viteazul"

— Un general din cadrele active ale armatei, de preferință cavaler al ordinului „Mihai Viteazul".

Art. 8. — Actele cuprinzând hotărîrile comitetului vor fi supuse Majestății Sale Regelui pentru aprobare.

Art. 9. — Ținuta cavalerilor ordinului Mihai Viteazul, obligatorie la solemnități, este:

Pelerina de postav alb și
Căciula de blană albă.

Art. 10. — Pelerina este largă, căzând liber în falduri, fără buzunare, și lungă ca să acopere genunchii.

Gulerul de același postav, răsfrânt, tăetura dreaptă, fără copci, încheiat printr'o pafta prinsă sub guler.

In colțurile gulerului urmând laturile lui, vor fi cusute petlițe de 8 cm. din panglica îngustă a ordinului „Mihai Viteazul".

Pelerina va fi căptușită dela guler în jos cu o bandă lată de 30 cm. de postav sau mătase culoarea panglicei ordinului.

Pe partea stângă în dreptul inimei se aplică crucea ordinului „Mihai Viteazul" în mărime de 25 cm. din catifea albastră, mărginită cu un șnur subțire de aur vechiu astfel ca ramura cu Coroana și Cifra Regală să cadă vertical.

Paftaua este o împletitură de șireț vișiniu cu altul subțire de aur, încheiată printr'un nasture de lemn îmbrăcat în aceleași culori.

Extremitățile paftalei constituesc două împletituri de 55 mm., una terminată cu un ochiu și alta cu nasturele. Lungimea totală a paftalei 25 cm.

Art. 11. — Căciula de blană albă este înaltă de 35 cm. și căptușită cu mătase albă.

Se poartă cu vârful aplecat spre dreapta și prins cu o agrafă la 6 cm. de marginea de jos a căciulei.

Agrafa este o împletitură de șiret vișiniu cu altul de aur mărime 5 cm. așezată în romb.

In fața căciulei se prinde Cifra Regală de metal galben lucitor, dimensiuni 70 mm. înălțime și 45 mm. lățime.

Art. 12. — Pelerina și căciula se va purta:

— In toate ocaziunile oficiale când pentru ofițeri este prevăzută ținuta de ceremonie.

— La toate serbările naționale patriotice organizate de autoritățile de Stat.

— In ziua de 20 Iulie și 8 Noemvrie.

— Oridecâte ori se va ordona de Majestatea Sa Regele sau de Conducătorul Statului.

Art. 13. — Intre serbări se va considera:

Ziua Invierii.
Serbarea Anului Nou.
10 Mai.
Ziua Eroilor.
20 Iulie și 2 Noemvrie patronul ordinului.
1 Decemvrie.

Deschiderea Corpurilor Legiuitoare când ia parte Majestatea Sa Regele sau numai Conducătorul Statului.

Art. 14. — La aceste serbări ofițerii activi vor purta pelerina la ținuta de ceremonie și coifura armei respective.

Ofițerii de rezervă și retragere, în caz când nu pot îmbrăca uniforma armei lor vor purta căciula la haine negre sau costum național.

Art. 15. — Locul cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul" la serbările prevăzute mai sus e în imediată apropiere a Majestății Sale Regelui ca o gardă de onoare.

In caz când Majestatea Sa Regele lipsește, cavalerii vor sta în jurul ofițerului cel mai înalt în grad și casă sau care ocupă cea mai înaltă demnitate în Stat (art. 6).

La recepțiile Majestății Sale Regelui:

— Mareșalii cavaleri vor lua loc imediat după I.P.S.S. Patriarhul.

— Ofițerii generali cavaleri, imediat după Mitropoliți.

— Ofițerii superiori și inferiori după Comandantul Militar al Capitalei.

Art. 16. — La ceremoniile oficiale cavalerii vor urma dispozițiunile programului stabilit de autoritățile respective.

Pentru ziua de 20 Iulie, programul serbării, este următorul:

— Cavalerii ordinului Mihai Viteazul vor pleca la Curtea de Argeș unde vor face de gardă la mormântul Marelui Rege Intregitor Ferdinand, întemeietorul ordinului.

— La ora 1 va sosi în curtea Catedralei, o companie cu drapel și muzică pentru a da onorurile precum și un detașament de premilitari.

— La ora 1 va începe slujba sfintei liturghii de către soborul preoților.

— La ora 2.15 când slujba liturghiei trebue să fie terminată, muzica va intona ruga, după care se va începe slujba parastasului pentru Regele Ferdinand.

In timpul parastasului trupa va lua „spre rugăciune", va aprinde lumânările, iar ofițerii vor îngenunchia în Catedrală.

După terminarea sfintei slujbe, un ofițer delegat va lămuri trupei însemnătatea solemnității iar prelatul cel mai mare în grad va binecuvânta garda de onoare.

Toate cele necesare acestei sfinte pomeniri — colivă, vin, lumânări — rămân în grija superiorului Catedralei.

Pentru ziua de 8 Noemvrie se va oficia slujba utreniei și sfânta liturghie, la care va lua parte și o delegație a cavalerilor.

La ora 11 se va găsi în curtea bisericei o companie de onoare cu drapel și muzică cum și toți cavalerii ordinului Mihai Viteazul, când se va oficia parastasul pentru ctitorii bisericei militare Mihai Vodă: Mihai Viteazul, Doamna Stânca și urmașii lor.

La ora 12 va avea loc în biserică parastasul pentru pomenirea tuturor cavalerilor ordinului Mihai Viteazul.

Dacă la această pomenire asistă și Majestatea Sa Regele va fi întâmpinat în ușa bisericei de soborul de preoți și de președintele activ al cavalerilor.

Inainte de începutul slujbei, trupa va primi lumânări pe care le va aprinde, iar muzica va intona ruga. Slujba parastasului va fi oficiată de Episcopul Militar înconjurat de un sobor de preoți.

Toate cele necesare acestei sfinte pomeniri, cad în sarcina conducerei bisericei.

După oficierea slujbei. Majestatea Sa Regele, Capul ordinului va trece în revistă compania de onoare.

In lipsa Majestății Sale, Conducătorul Statului, sau cavalerul cel mai mare în grad și clasă va trece în revistă trupa.

După terminarea parastasului o delegație de cavaleri va depune o coroană la Mormântul Soldatului Necunoscut, iar restul cavalerilor vor merge în corpore la Palatul Regal pentru a se înscrie în registre.

Tradiționala masă camaraderească a cavalerilor din ziua de 8 Noemvrie se va continua cu înalt simbol de frăție ostășească și ca o pioasă amintire a Marelui Rege Ferdinand. Masa va avea loc la Palatul Regal.

La ea va lua parte toți cavalerii ordinului și va fi prezidată de Majestatea Sa Regele Mihai I. Capul ordinului.

Când masa camaraderească nu va avea loc la Palat, atunci se va organiza la Cercul Militar prin îngrijirea cavalerilor la care va fi invitat Majestatea Sa Regele.

Rânduiala la masă se va face în ordinea vechimei și a demnității în Stat.

Art. 17. — Onorurile militare funebre ce se cuvin ofițerilor de rezervă și retragere purtători ai ordinului „Mihai Viteazul" vor fi aceleași ca și pentru ofițerii activi. Art. 471, 483 și 411 din Regulamentul asupra Serviciului în Garnizoană din 1935.

Ei vor fi transportați pe un afet de tun.

Pe tot timpul ceremoniei funebre, vor avea garda gradului respectiv.

Toți ofițerii cavaleri ai ordinului Mihai Viteazul aflători în garnizoana în care are loc înmormântarea, vor lua parte obligatoriu la ceremonia religioasă a înmormântării, art. 472 R.S.G.

Ținuta de ceremonie cu pelerină și căciulă.

Decorații: Ordinul „Mihai Viteazul" și „Ferdinand I".

Ținuta ofițerilor de rezervă și retragere cavaleri ai ordinului, cari nu pot îmbrăca haina militară: jachetă, haină închisă sau costum național.

Cavalerilor morți în comunele rurale li se vor da onorurile de toate autoritățile comunale, de militari și de delegații trimiși dela sediul ordinului.

Art. 18. — Indatoririle cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul":

— Comemorarea în fiecare an în ziua de 20 Iulie a Marelui Rege Ferdinand I întemeietorul ordinului.

— Slujirea cu credință și devotament închinată Majestății Sale Regelui Mihai I și a urmașilor Săi.

— A da pildă de virtuți ostășești și a stărui pentru răspândirea lor în armată și în masa națiunei, pentru a ridica și întări cât mai mult sufletul românesc, dragostea și devotamentul pentru Țară, Națiune și Rege.

— Comemorarea în fiecare an în ziua de 8 Noemvrie a tuturor cavalerilor ordinului plecați din viață.

— Comemorarea marilor și glorioaselor noastre fapte de arme.

— A întreține cu toată evlavia amintirea morților noștri din războiu, a vizita câmpurile de luptă și a fi veghetori pentru a risipi știrile false sau tendențioase, cum și campaniile duse contra Țării și Națiunii noastre.

— A păstra și întări cele mai bune legături cu toți camarazii activi, de rezervă și retragere și a stărui ori de câte ori e cazul, la îmbunătățirea situației invalizilor, orfanilor și văduvelor de războiu, dându-le la nevoe tot sprijinul lor.

— A apăra demnitatea ordinului și a lucra pentru întărirea solidarității și camaraderiei dintre cavaleri.

— A menține necontenit aprinsă candela cavalerilor dela Mormântul Regelui Ferdinand.

— A contribui cu toții pentru cele necesare parastaselor dela biserica militară Mihai Vodă și Catedrala dela Curtea de Argeș, cum și pentru reprezentarea la înmormântarea cavalerilor decedați.

Art. 19. — La orice îmbrăcăminte când nu se poartă decorația ordinului „Mihai Viteazul" se va așeza la butonieră panglica îngustă a ordinului în lungime de 6 cm. împreună cu decorația în miniatură.

Art. 20. — Calitatea de membru al ordinului „Mihai Viteazul" pentru ofițerii români se pierde prin condamnări de înaltă trădare împotriva Statului Român, rebeliune contra Statului Român, dezertare la inamic și pentru delicte care atrag pedepse privative de libertate și crime.

Hotărîrea se pronunță de comitetul prevăzut la art. 7 prezidat de Președintele activ al ordinului și se aprobă de Majestatea Sa Regele, Capul ordinului.

Ofițerii străini decorați cu acest ordin, pierd calitatea de membru pentru aceleași greșeli, comise însă față de patriile lor, iar hotărîrile se iau ca și pentru ofițerii români.

Orice cavaler al ordinului are dreptul și datoria de a informa pe președintele activ al ordinului asupra cazurilor în care un cavaler „Mihai Viteazul" s'ar fi făcut vinovat de o faptă infamantă.

Conducătorul Statului Român și Președintele Consiliului de Miniștri
General Antonescu
Subsecretar de Stat al Armatei de uscat pe lângă Ministerul Apărării Naționale
— G-ral de Divizie, C. Pantazi

MIŞCARE IN PERSONALUL PENITENCIARELOR

D. Mihai A. Antonescu, ministrul Justiţiei, a semnat următoarea decizie de mişcare în personalul Penitenciarelor:

Pe ziua de 1 Noembrie 1940, se repartizează şi se deleagă cu conducerea penitenciarelor cu atribuţiile respective:

Gheorghe Hociung, administratorul refugiat dela penitenciarul Ismail, în prezent repartizat la penitenciarul Galaţi, se repartizează în aceiaşi calitate la penitenciarul Abrud;

Todor Frenţiu, contabil refugiat dela Institutul Cluj minori, în prezent repartizat provizoriu ca secretar contabil la penitenciarul Deva se repartizează în aceiaşi calitate la penitenciarul Abrud;

Gheorghe M. Ionescu administrator, refugiat dela penitenciarul Braşov, actualmente suspendat din serviciu, se repartizează în aceiaşi calitate şi în aceiaşi situaţie de suspendat la penitenciarul Brad;

Teodor Sângeorzean secretar contabil refugiat dela penitenciarul Bistriţa, repartizat provizoriu la penitenciarul Tg-Ocna, se repartizează în aceiaşi calitate la penitenciarul Brad;

Notiara Octavian, administrator refugiat dela penitenciarul Caliacra în prezent repartizat provizoriu ca sub-administrator la penitenciarul Focşani, se repartizează ca administrator la penitenciarul Haţeg;

Hristodor Mirică secretar contabil refugiat dela penitenciarul Bolin în prezent repartizat provizoriu la penitenciarul Tecuci se repartizează în aceiaşi calitate la penitenciarul Haţeg;

Ioan Melian, administrator refugiat dela Institutul Corector Gherla în prezent repartizat provizoriu la Institutul Ocniţa, se repartizează în aceiaşi calitate la penitenciarul Beiuş;

Nicolae Covanovici, secretar contabil refugiat dela penitenciarul Sighet, în prezent repartizat provizoriu la penitenciarul Oraviţa, se repartizează în aceiaşi calitate la penitenciarul Beiuş.

Prin decizie ministerială D. Laurenţiu Hidveghi, administratorul penitenciarului Turda, se destitue din serviciu pe data de 1 Noembrie 1940.

CUM A DECURS VIZITA LEGIONARILOR ROMÂNI LA BERLIN

BERLIN, 7 (Rador). — Toate ziarele berlineze publică dări de seamă asupra vizitei în Capitala Reichului a legionarilor români, cari au fost salutaţi la gara de d. Bayer, şeful organizaţiei tineretului din Berlin.

Conducătorii legionari, — precizează ziarele — d-nii Stoicănescu, Pătraşcu, dr. Biriş, Medrea şi Smultea sunt colaboratori intimi ai comandantului Legiunii d. Horia Sima.

După sosire, legionarii români au fost primiţi la hotelul Kaiserhof de către conducătorii tineretului hitlerist, d-nii Bayer şi Lauterbacher. Apoi delegaţia a depus o coroană pe mormintele eroilor mişcării naţional-socialiste, Herbert Norcus şi Horst Wessel.

A urmat apoi o recepţie la conducătorul tineretului german, Axmann.

In numele ministrului de externe, delegaţia a fost primită de d. Ministru plenipotenţiar Luther, cu care s'au discutat diferite probleme care interesează ambele mişcări.

MAGAZINELE EVREEŞTI DIN PARIS OBLIGATE SĂ AFIŞEZE INSCRIPŢIA CU „MAGAZIN EVREESC"

PARIS, 6 (Rador). — După cum s'a anunţat, până la 31 Octombrie toate magazinele evreeşti din Paris au fost obligate să afişeze o pancartă cu inscripţia: „magazin evreesc".

Rezultatul acestei măsuri este surprinzător. Intr'o stradă lungă numai de 200 m. s'a constatat că există 16 prăvălii evreeşti.

Numeroşi evrei a încercat să coleaşcă efectul ordonanţei, lipind sub afişul obligator un al doilea afiş mai mare, în care ei arătau că sunt ascendenţi francezi sau că au fost mobilizaţi în timpul marelui război. Alţii încearcă să profite de numele creştine ai administratorului lor.

Foarte multe magazine evreeşti se găsesc mai ales în cartierele din apropierea Operei, unde negustorii au adoptat de preferinţă nume englezeşti, fără a mai vorbi de cartierele evreeşti, unde nouă din zece prăvălii sunt în mâinile evreeşti.

DISCURSUL D-LUI CHURCHILL — „SUBTERFUGII RETORICE ŞI ILUZIONISTE"

BERLIN, 6 (Rador). — Comentând dicursul de Marţi în Camera Comunelor al d-lui Churchill, ziarele din Berlin vorbesc despre „subterfugii retorice şi iluzioniste".

„Deutsche Allgemeine Zeitung" publică un articol intitulat „Ce nu poate Anglia", în care arată că declaraţiile primului ministru britanic desvălue încăodată tactica sa oratorică. Dându-şi aerul că vorbeşte deschis şi că recunoaşte greutăţile, oratorul a grupat argumentele sale în aşa fel încât a înconjurat faptele penibile de un stoj de iluzii. Lumea îşi dă acum seama că, respingând mâna întinsă de Germania, care i-a oferit pacea, Anglia a pornit pe o cale în care greutăţile sporesc zilnic nu numai în insulă, ci şi în toate punctele vitale ale imperiului. Aceste dificultăţi nu pot fi înlăturate prin discursuri.

„Berliner Boersenzeitung", ocupându-se de evenimentele din Mediterana orientală, arată că d. Churchill s'a folosit de vechea metodă, care constă în a confunda cauzele cu efectele. Londra e foarte puţin preocupată de faptul că grecii aleargă la pieire. Englezii iau cu uşurinţă asupra lor o nouă „retragere victorioasă", ca cele dela capitala Imperiului cade în ruine, iar porturile şi centrele industriei de armament sunt distruse, în timp ce un vapor de comerţ după altul este scufundat, în timp ce greutăţile de aprovizionare sporesc, d. Churchill vorbeşte despre victoria Angliei. El va învinge până va muri, încheie ziarul.

RADIO

Vineri, 8 Noemvrie 1940

RADIO ROMANIA, RADIO BUCUREŞTI şi POSTUL PE UNDA SCURTA, 32,4 m.

8,00: ORA DIMINEŢII.

13,30: Ora; Cota apelor Dunării şi a barei Sulina; Informaţii artistice şi sportive.

13,45: Concert de muzică românească - Orchestra Fraţii Stănescu; voce: Ion Luican.

14,10: Radio-jurnal (II).

14,20: Continuarea concertului Orchestrei Fraţii Stănescu.

15,00: Radio-jurnal (III); Jurnal cultural.

19,00: Ora; „O NUNTA în Jud. SOMEŞ" — Prezentare muzicală de Constantin Brăiloiu.

19,30: Lectură de Al. Constant, Subsecretar de Stat al Propagandei.

20,00: Radio-Jurnal (IV).

20,20: PROGRAM REZERVAT.

22,50: Jurnal pentru străinătate în limbile: germane şi italiană.

23,20: Jurnal pentru străinătate în limba franceză.

POSTURILE STRAINE CARI EMIT RADIO-JURNAL IN LIMBA ROMANA

Ora 18,45: Dunărea 225,4 m.
Ora 18,45: Zeesen 31,38 m.
Ora 19,45: Tirana 49,20 m. (afară de Duminică).
Ora 20,15: Zeesen 31,38 m.
Ora 20,15: Roma, 31,02—25,51 m
Ora 20,15: Bari 283,2 m.
Ora 20,20: Dunărea 225,4 m.
Ora 20,25: Zeesen 31,38 m.
Ora 21,35: Belgrad 49,18 m.
Ora 22,15: Dunărea 225,4 m.
Ora 22,40: Daventry Colonial, 261 m. 29,96 m. — 41,50 m.

PRESA ITALIANĂ DESPRE REALEGEREA D-LUI ROOSEVELT

ROMA, 7 (Rador). — Ziarele italiene apărute Joi dimineaţă consacră puţin spaţiu şi relief ştirii relative la alegerea d-lui Roosevelt ca preşedinte al Statelor Unite.

Arătând că acesta este primul caz în cursul istoriei Statelor-Unite când un preşedinte este reconfirmat pentru a treia oară în acest înalt post, „Popolo di Roma" subliniază că d. Roosevelt a căutat să exploateze în scopurile sale electorale situaţia actuală de război, încercând să treacă drept un campion al democraţiei, contra statelor totalitare.

D. Willkie, continuă ziarul, a făcut dealtfel la fel şi cei doi candidaţi s'au găsit a fi de acord asupra programului lor anti-totalitar şi asupra nevoii de reînarmare şi ajutorare a Angliei. Ambii candidaţi au exclus totdeodată orice participare directă a poporului american la războiul din Europa.

Ziarul afirmă că lupta electorală, care s'a soldat cu victoria candidatului democrat, nu are nicio semnificaţie internaţională, întrucât d. Roosevelt nu s'a bazat în campania sa electorală pe motive de politică externă.

A treia realegere a d-lui Roosevelt nu prezintă importanţă decât din punctul de vedere al politicei interne a Statelor Unite. D. Roosevelt a reuşit să se aleagă graţie profundei ostilităţi a alegătorilor contra politicei de trusturi şi a faptului că masa electorală americană este dornică de o justiţie socială mai bună, fiind totdeodată favorabilă unei politici economice bazată pe intervenţia statului.

„Popolo di Roma" termină astfel: Avem motive serioase să credem că poporul american vrea pacea şi că cel a votat, în ambele tabere ale contracandidaţilor, sub semnul păcii.

„Messaggero" publică un articol intitulat „Poziţiile au rămas neschimbate".

Ziarul afirmă că realegerea d-lui Roosevelt nu modifică deloc poziţia adoptată de opinia publică italiană la începutul campaniei electorale din Statele Unite.

„Messagero" subliniază că în domeniul politicii interne lupta electorală s'a bazat pe contrastul dintre partizanii şi adversarii noului plan economic şi că alegerea d-lui Roosevelt înseamnă că şi în Statele Unite sunt în deplin ideile învechite despre liberalismul economic. Mai înseamnă că şi în America statul trebue să intervină, ca şi în statele totalitare pentru a organiza opera de asistenţă socială, spre a feri ţara de somaj.

In domeniul politicei externe declaraţiile celor doi candidaţi au fost absolut identice, ambii afirmând voinţa lor de a menţine America în afară de conflictul actual. Aceasta dovedeşte că opinia publică americană nu vrea să se arunce în aventuri pline de primejdii şi că ea nu înţelege să urmeze îndemnurile plutocraţiei aservite evreilor şi să dea ajutor Angliei.

Noui comisiuni interimare la Camerele de comerţ

Ministerul economiei naţionale a numit următoarele comisiuni interimare la Camerele de comerţ şi de industrie din:

TIMIŞOARA: Teodorovici Ion, Roxin Bibescu, Iancu Ion, Eugen Augerbauer, Adam Herzog şi Iosif Koch.

TULCEA: Elendor Ştefănescu, farmacist, Nicolau Ioan, comerciant; Pop Ştefan, comerciant; Simion Adamache, comerciant.

R. VĂLCEA: Pascu Anastasiu comerciant, R. Vâlcea; Nae Simian, librar; Dumitru Botocan, comerciant R. Vâlcea şi Ştefănescu Ilie, comerciant R. Vâlcea.

D. Aurel Baba, a fost numit comisar al guvernului pe lângă Camera de comerţ şi industrie din Lugoj.

TRANSFERĂRI IN PERSONALUL MEDICAL REFUGIAT

D. V. Iasinschi, ministru secretar de Stat la departamentul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale, a dat eri următoarea decizie:

In conformitate cu dispoziţiunile legii sanitare şi de ocrotire, precum şi cu avizul Comisiunii Administrative ce funcţionează pe lângă acest minister, dat prin procesul verbal Nr. 34 din şedinţa dela 5 Noembrie 1940, se fac următoarele transferări în personalul medical, pe ziua de 1 Noembrie 1940;

D. dr. Weber Carol, medic şef de ambulator la ambulatorul policlinic Cluj ca medic consultant pentru dermato-venerice la Serviciul sanitar al Capitalei, în postul nou creiat;

D. dr. I. Stefaniu dela circ. Manoleasa, jud. Dorohoi, ca medic şcolar la Municipiul Iaşi;

D. dr. Rarinca Dan dela circ. Câlnic, jud. Alba, la circ. nou creiată Gura Ocniţei, jud. Dâmboviţa, plătit din postul de medic al circ. Geamăna, jud. Tighina;

D-na dr. Aniţescu Maria dela oraşul Strehaia, jud. Mehedinţi la circ. Balta Verde, jud. Dolj;

D. dr. Ceapă Calistrat, medic primar chirurg la spitalul Central Chişinău, la spitalul Piteşti, secţia de chirurgie scindată, având 20 paturi;

D. dr. Popescu Ioan, medic primar la dispensarul O. P. C. F. R. T.-Severin, ca medic primar la T. B. C. la spitalul Grecescu din T. Severin, având concurs în specialitatea T. B. C. medicină internă şi radiologie;

D. dr. Vasile Cristea dela circ. Sepreuş, jud. Arad, la circ. Nochrie, jud. Sibiu;

D. dr. Seteanu Grigore, medic primar, secţia boli interne la spit. Orhei, ca medic primar sec. boli interne la spit. Călăraşi;

D-na dr. Seteanu Laurenţia, medic secundar prin concurs la secţia de chirurgie dela spitalul din Orhei, la spitalul Călăraşi, aceiaşi secţie;

D. dr. Baumgartner Ion dela circ. Guttennbrun, jud. Arad, la circ. nou creiată Denta, jud. Timiş, plătit din postul de medic al circ. Deaghinge, jud. Tighina;

D. dr. Mureşanu Augustin, medic primar secţia interne la spit. Chişinău la spit. Slatina, în aceiaşi calitate;

D-na dr. Nandriş Astra, medic primar al spit. de copii Cernăuţi ca medic primar (copii) la dispensarul Româno-Britanic din Bucureşti;

D. dr. Nandriş Ion, medic primar otorinolaringolog la spit. Central din Cernăuţi, la Serviciul sanitar al Capitalei, în postul nou creiat;

D. dr. Fodor Marin, medic primar chirurg la spitalul Dej, la spitalul Sighişoara în aceiaşi calitate, Serv. de chirurgie scindat având 50 paturi;

D. dr. Varga Vasile, medic primar otorinolaringolog la spit. Tg. Mureş, la spitalul Filantropia din Craiova, serviciul de consultaţie otorinolaringolgie, în postul nou creiat;

D. dr. Ungureanu Valeriu, medic primar chirurg la spit. Satu-Mare, la spit. Gh. Mârzescu, din Braşov, în aceiaşi calitate, serv. de chirurgie scindat, având 30 paturi;

D. dr. Liviu Pompei Dariu, medic primar al spitalului de copii Oradea, ca medic primar pediatru la spit. Caransebeş;

D. dr. Filoti Alexandru, medic primar de consultaţie chirurgicale la spitalul Central din Chişinău, la spitalul Azuga, jud. Prahova, al Casei Centrale a Asig. Sociale, serviciul de chirurgie scindat;

D. dr. Luputiu Ion, medic primar de ochi la spitalul Satu-Mare la spitalul de boli interne din Ploeşti, serviciul nou creiat scindat din serviciul de medicină internă având 8 paturi;

D. dr. Ardeleanu Octavian, medic primar radiolog la spitalul Satu-Mare, la spitalul de boli interne din Ploeşti;

D. dr. Gh. Constantinescu, medic primar la spitalul de boli mintale din Cernăuţi, la spitalul Hanul ţărănesc din Ploeşti, serviciul nou creiat de boli mintale şi nervoase, având 30 paturi;

D. dr. Bejenaru Ion, medic primar al secţiei dermato-venerice, dela spitalul Central din Chişinău, la spitalul Hanul Ţărănesc din Ploeşti, serviciul nou creiat de boli venerice, având 50 paturi;

D. dr. Ştefaniu Alexandru, medic primar otorinolaringolog la spitalul Constantinescu din Ploeşti, la spitalul Predingher din Ploeşti, în aceiaşi calitate, serviciul otorinolaringologic nou creia la consultaţii şi paturi;

D. dr. Dinescu Petre, medic primar puericultor la spitalul Constantinescu din Ploeşti, la spitalul Predingher din Ploeşti, consultaţii de puericultură;

D-na dr. Carmen Anghelide Georgescu, medic primar director al Maternităţii din Cernăuţi, la spitalul de Maternitate Constantinescu din Ploeşti;

D-na dr. Ionescu Sicorschi Olga, medic primar oculist la spitalul Central din Cernăuţi, la spitalul din Brăila, serviciul nou creiat;

D-na dr. Sumea Maria, actual medic primar stomatolog provizoriu ambulatorul policlinic din Sibiu, se numeşte definitiv în postul ce ocupă, având concurs în specialitate;

Medicii transferaţi în posturi nou creiate vor primi salariile vechilor posturi.

D. director al Personalului este însărcinat cu executarea prezentei Deciziuni.

Ministrul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale,
(ss) V. IASINSCHI

FRANŢA SE VA RIDICA DIN NOU DACĂ FIECARE FRANCEZ SE VA STRĂDUI SĂ-ŞI IMPLINEASCĂ DATORIA

Cuvântarea d-lui Peyrouton, ministrul de Interne

TOULOUSE, 6 (Rador). — Mareşalul Petain şi suita sa au părăsit oraşul Toulouse la finele dimineţii, plecând spre Montauban în aclamaţiile călduroase ale mulţimei.

Inaintea plecărei ministrului de interne, d. Peyrouton a ţinut o cuvântare în faţa gazetarilor, mulţumind în numele mareşalului Petain populaţiunei din Toulouse pentru primirea ce a făcut şefului statului şi însoţitorilor lui, spunând între altele:

„O parte a opiniei publice a voit să vadă în prelungirea rămânerei guvernului la Vichy, ca o uitare şi o indiferenţă faţă de Franţa ocupată.

O asemenea interpretare este tot atât de falsă pe cât de nedreaptă. Mai mult decât oricine mareşalul Petain şi guvernul său sufăr de acest dualism, însă în această suferinţă nu ne găsim singuri. Dacă ne gândim că puterea ocupantă îşi exercitează autoritatea sa de la Dunkerque şi până la Biarritz, vom înţelege poate mai bine sensul anumitor atitudini".

D. Peyrouton a reamintit apoi opera săvârşită în timpul a 3 luni de zile de către guvern, subliniind greşelile comise de politicienii fostului regim, cari au împins Franţa într'o aventură şi pe cari istoria îi va vesteji, aşa cum se cuvine.

„Aclamaţiunile cari au salutat ieri pe şeful statului, a continuat ministrul de interne d. Peyrouton, care atingând culmea gloriei şi o vârstă înaintată, a sacrificat totul în voinţa desinteresată de a servi Patria. Ne aflăm toţi strânşi în jurul său, în efortul de reînviere pe care îl face.

Franţa se va ridica din nou, va redeveni mare şi se va afirma din nou într'o epocă de pace fecundă, dacă fiecare francez, repudiind fără şovăire trecutul plin de greşeli ce nu a adus profit decât şefilor de bandă şi complicilor lor, se va strădui să-şi împlinească datoria.

Numai cu preţul acestui efort vom putea renaşte".

MONTAUBAN, 6 (Rador). — Corespondentul Agenţiei „Havas" anunţă:

Cortegiul oficial al şefului statului francez a sosit la Montauban la orele 11.50, venind din Toulouse. Primit de prefectul districtului înconjurat de autorităţi, mareşalul Petain a trecut în revistă detaşamentul de trupe în timp ce mulţimea îl aclamă aplaudând.

Apoi cortegiul s'a îndreptat spre prefectură unde mareşalul a luat dejunul în compania prefectului şi a personalităţilor din anturajul său.

La orele 15,30 mareşalul Petain s'a dus la monumentul morţilor din războiul trecut şi întorcându-se apoi la Prefectură, a primit în audienţă, corpurile constituite.

In cursul serii, mareşalul Petain urmează să se reîntoarcă la Vicy.

*

TOULOUSE, 6 (Rador). — Mareşalul Petain, care a petrecut noaptea la Toulouse, a inspectat Miercuri dimineaţa trupele aliniate în faţa Monumentului morţilor, iar în urmă a plecat la Montauban.

Miercuri seară, şeful statului se înapoiază la Vichy.

Audieri la comisiunea pentru revizuirea proceselor politice

Comisiunea pentru revizuirea proceselor politice şi sancţionarea magistraţilor vinovaţi, a audiat la 6 Noemvrie pe d. sub-inspector de poliţie Mântulescu Dumitru dela ministerul de interne direcţia administraţiei de Stat.

Fiind citat tot atunci d. procuror Pacuraru N. Gh. s'a amânat audierea d-sale din lipsă de timp pentru ziua de 13 Noemvrie a. c.

NUMĂRUL FUNCŢIONARILOR GERMANI IN FRANŢA ŞI BELGIA

VIENA, 6. — Şeful administraţiei militare germane în Belgia, preşedintele Reeber, a acordat unui colaborator al ziarului „Berliner Zeitung" un interview prin care dă la iveală unele amănunte până acum necunoscute. Intre altele, d-sa subliniază că pe întregul teritoriu al Belgiei şi al Franţei de Nord autorităţile germane n'au angajat decât o cifră extraordinar de mică de funcţionari germani, superiori şi mijlocii, care se ridică la abia 500 persoane. Administraţia militară urmăreşte tendinţa de a lăsa autorităţile administrative belgiene să lucreze în modul cel mai independent.

Una din misiunile cele mai urgente, era restabilirea mijloacelor de comunicaţie în primele zile dela pornirea ofensivei germane în Apus. In timpul acestei ofensive au fost aruncate în aer 300 poduri de căi ferate şi 800 poduri de străzi, dintre care o mare parte au fost deja reparate, astfel că sistemul căilor ferate, al străzilor şi al canalurilor a fost restabilit pe toate căile mai importante. Reparaţia sistemului de cabluri şi al telefoanelor distruse va necesita un timp de mai mulţi ani. Actualmente funcţionează [...] telefonică auxiliară [...] provizoriu de trupele speciale [...]mane.

Aprovizionarea populaţiei [...] mai ales cu mijloace de [...] întâmpinat mari dificultăţi [...] mai mult cu cât Belgia este [...] cea mai mare densitate de [...] din lume. Raţionalizarea [...] lor era o problemă grea [...] Belgia nu a dispus în [...] Olanda şi Danemarca de o [...] zaţie pentru controlul [...] că instituţiile şi organizaţiile [...] cesare trebuiau să fie create [...] tă de către autorităţile germane.

Cu toată întoarcerea refugiaţilor din Franţa, cifra şomerilor [...] simţitor în ultimele [...] economia belgiană a dobândit [...] enormă în răsăritul ţării.

Evoluţia în domeniul [...] de fier şi de cărbuni [...] re. Volumul exploatării [...] războiului a fost iarăşi [...] tria metalurgică a atins [...] din capacitatea ei dinainte de [...] boiu. Deasemenea şi producţia [...] riei flamandeze de pânză a fost [...] gurată în măsura cea mai mare.

Noul preţ maximal al cartofilor în jud. Roman

Ministerul coordonării a dat o decizie prin care a stabilit preţul de vânzare maximal pentru cartofi franco staţia producător din judeţul Roman:

Pentru cartofii produsi în acest judeţ, preţul a fost fixat la lei 3.50 pentru cartofii săpunari şi la lei 3.80 pentru ceilalţi cartofi obişnuiţi.

Pe baza acestor preţuri fixate pentru principalul centru de producţie, primarii vor fixa în termen de 3 zile cu începere dela 7 Noemvrie a. c. preţurile maximale de vânzare locale ţinând seama de preţurile cartofilor la locul de producţie, de condiţiunile de transport şi aprovizionare locale şi de câştigul legal prevăzut de decretul lege pentru înfrânarea şi reprimarea speculei ilicite.

Contravenienţii la dispoziţiunile de mai sus vor fi pedepsiţi cu sancţiunile prevăzute de decretul lege pentru înfrânarea şi reprimarea speculei.

Nenorocire în munţii din nordul judeţului Dâmboviţa

TÂRGOVIŞTE, 6. — O impresionantă nenorocire s'a întâmplat în munţii din nordul judeţului nostru.

Tânărul Nicolae Gaciu a plecat însoţit de două femei, peste munţi spre Bran. O furtună puternică i-a surprins însă în munţi.

Cele două femei au putut să ajungă până la un adăpost. Gaciu însă, doborît de frig şi istovit de drum a rămas în viscol.

El a murit îngheţat.

Cadavrul a fost găsit de jandarmii din punctul Bolboci.

ELVEŢIA A DISPUS STINGEREA LUMINILOR IN INTREG TERITORIUL

BERNA, 6 (Rador). — Marele Stat major al armatei comunică:

De acord cu consiliul federal, generalul comandant a ordonat întunecarea generală a întregului teritoriu elveţian, cu începere din seara de 7 Noembrie 1940. Intunecarea, conform prescripţiilor oficiale, se va face dela ora 22 până în zori, dacă nu va fi vreun alt ordin.

Până acum am menţinut luminarea normală, pentruca teritoriul elveţian să poată fi recunoscut noaptea şi respectat de armatele beligerante. Constatându-se că această luminare normală servea în acelaşi timp la orientarea piloţilor ce nu voesc să respecte neutralitatea Elveţiei — cum s'a dovedit prin recentele violări ale cerului nostru — este bine să adoptăm altă metodă.

In consecinţă pare just să se ordone astăzi, până la nou ordin, întunecarea generală. Elveţia îşi asumă această măsură asumându-şi riscurile ce rezultă din ea, fiindcă vrea să împiedece prin ea înlesnirea oricăror acţiuni de război.

ANGLIA CERE IRLANDEI SĂ-ŞI REEXAMINEZE ATITUDINEA IN PRIVINŢA NEUTRALITĂŢII

AMSTERDAM, 6 (Rador). — Corespondentul agenţiei DNB transmite:

Declarţia făcută de d. Churchill în Camera Comunelor că în clipa de faţă războiul submarin este mult mai grav decât atacurile aeriene, pare a fi făcut o adâncă impresie asupra deputaţilor englezi.

Mai mulţi deputaţi, luând cuvântul după primul ministru, au exprimat părerea că situaţia ar fi [...] cu totul alta dacă Irlanda ar fi pus bazele sale navale la dispoziţia Marei Britanii.

D. Tinker, deputat, a făcut un apel la d. De Valera ca guvernul Irlandei să reexamineze atitudinea sa în chestiunea neutralităţii.

Eliminarea evreilor din viaţa publică a Belgiei şi Franţei

Pe data de 6 Noembrie a. c., intră în vigoare ordonanţa comandamentului militar german pentru Belgia şi Franţa de Nord, în care se elimină într'o însemnată măsură influenţa evreilor din viaţa publică a Belgiei.

Această ordonanţă se compune din trei părţi: mai întâi evreii nu pot fi conducători de întreprinderi, avocaţi, profesori la şcolile primare, secundare, universitare şi nici conducători, directori sau redactori la ziare sau posturi de radio.

In a doua parte a ordonanţei se reglementează calificarea evreilor, aceştia fiind obligaţi să se înscrie în registre speciale.

In a treia parte a ordonanţei se arată că, până la 30 Noembrie a. c. toate restaurantele şi toate întreprinderile trebuesc să aibe scris pe firmă, în loc vizibil, în trei limbi, germană, flamandă şi franceză, dacă întreprinderea este evreiască.

Din toată lumea

SITUAȚIA EXTERNĂ

Cum era și firesc, din punct de vedere extern, evenimentul cel mai de seamă al zilei de eri a fost alegerea d-lui Roosevelt pentru a treia oară ca președinte al Statelor Unite.

Această alegere, urmărită cu toată atenția și obiectivitatea de Germania, este privită la Berlin cu un deosebit interes în ceia ce privește modul în care președintele Roosevelt își va respecta promisiunile făcute înainte de alegeri cu privire la atitudinea externă a Statelor Unite.

In celelalte țări ale Europei, realegerea d-lui Roosevelt cu procentul electoral de 58% a fost considerată ca datorită a două elemente de ordin intern american: cetățenii Statelor Unite în vremurile turburi de azi au ținut să încredințeze conducerea țării lor unui om verificat, ale cărui posibilități îi sunt bine cunoscute; d. Roosevelt, în afară de sprijinul partidului democrat a avut în favoarea sa întregul aparat de Stat.

*

Tot în legătură cu alegerile americane, se desminte din Berlin știrea prin care s'ar fi anunțat eventuale propuneri de pace ale Axei făcute prin d. Roosevelt Angliei.

Se pare că această știre a fost lansată de cercurile engleze pentru a căuta să se influențeze în ultimul moment alegerile americane.

*

D. von Papen, ministrul Reichului la Ankara s'a înapoiat la postul său.

Acest eveniment este menit să liniștească anumite foruri externe cari atribuiau călătoriei d-lui von Papen scopuri pe cari în realitate nu le-a avut.

*

O măsură ce tinde să apropie cât mai mult statele învinse din Apusul Europei de popoarele înțelegătoare ale Axei a fost luată în Belgia și Franța de Nord: deparazitarea vieții publice de elementul evreesc.

*

Sărbătorirea României Legionare dela Iași ce se va desfășura la 8 Noembrie este privită în străinătate cu un interes deosebit.

Dovada atențiunii pe care Axa o acordă acestui eveniment legionar — eveniment la care au ținut să participe Regele României, M. S. Regina Mamă Elena și Conducătorul Statului, d. general Antonescu, — o constitue sosirea în Capitală a delegațiilor germane și fasciste.

*

Un fapt ce trebue să fie privit cu toată atențiunea pentru evenimentele ce le-ar putea atrage după sine este declarația pe care a făcut-o Spania cu privire la Tanger — declarație prin care această zonă internațională este socotită deaci înainte ca protectorat spaniol.

Reacțiunea Angliei în fața acestei stări de fapt — dacă va avea loc — ar putea deslănțui anumite evenimente menite să îngreuneze situația Angliei în basinul mediteranean.

DEMOCRAȚII ȘI-AU SPORIT MAJORITĂȚILE DIN CAMERA ȘI SENATUL AMERICAN

NEW-YORK, 6 (Rador). — D. Charles Edison, fost secretar de stat al ministerului marinei și candidat democrat, a fost ales guvernator al statului New Jersey.

Pe de altă parte, adversarii săi republicani admit realegerea în Senat a senatorului democrat Pittman, președintele comisiunii de afaceri străine a Senatului.

Democrații și-au sporit majoritatea în Camera Reprezentanților, pentru ale cărei 435 de locuri s'au făcut alegeri.

La Senat, unde a trebuit să fie reînoită doar o treime din numărul senatorilor, democrații sunt acum siguri de 64 de locuri, adică de două treimi din numărul total al membrilor Maturului Corp.

Până acum au fost aleși 18 guvernatori democrați și opt guvernatori republicani în fruntea diferitelor state federale.

*

NEW YORK, 6 (Rador). — Corespondentul agenției DNB transmite:

Din rezultatele alegerilor efectuate în Statele Unite și cunoscute până acum, reese că democrații dispun de majorități, atât în Congres cât și în Senat.

După calculele oficiale la orele 8.10 (ora locală) democrații au câștigat 222 mandate iar republicanii 16 mandate.

Pentru a avea majoritatea în Congres este suficient numărul de 118 mandate.

După unele indicii este foarte posibil ca democrații să depășească numărul lor actual de mandate din Congres, număr care este de 258 de mandate.

Până acum democrații au câștigat în mod sigur cel puțin 15 locuri din cele 25 de locuri de senatori ce vor fi preschimbate.

D. WILLKIE A FELICITAT NOUL PREȘEDINTE

NEW-YORK, 6 (Rador). — D. Willkie a adresat d-lui Roosevelt următoarea telegramă:

Țin să vă exprim felicitările mele pentru realegerea dvs. la președinția Statelor Unite.

Știu că suntem, atât unul, cât și ceilalți, fericiți pentru faptul că un atât de mare număr de cetățeni americani au participat la vot.

Fac cele mai calde urări pentru fericirea și sănătatea dvs.

Al dvs. cu toată cordialitatea,

Willkie"

REALEGEREA N'A SURPRINS IN ITALIA

ROMA, 6 (Rador). — Realegerea d-lui Roosevelt nu a surprins cercurile romane, care o prevedeau.

Italia — scrie agenția Stefani — păstrează o atitudine de obiectivitate și de neutralitate față de hotărîrea alegătorilor americani. Se observă totuși în cercurile romane că, dacă d. Roosevelt a obținut majoritatea, el a trebuit să declare, că și concurentul său, că America, continuând să ajute Anglia va observa neutralitatea.

Deoarece nevoile propagandei electorale au impus d-lui Roosevelt să facă aceste declarații, este clar că ele desvăluesc adevăratele sentimente ale marilor mulțimi americane.

AMBII CANDIDATI DOREAU MENTINEREA AMERICII IN AFARA DE CONFLICT

BERLIN, 6 (Rador). — Corespondentul agenției STEFANI transmite:

Cercurile berlineze înregistrează cu obiectivitate rezultatul alegerilor prezidențiare din Statele Unite, limitându-se la observațiunea că în cursul ultimei săptămâni cei doi candidați, au reînoit declarațiunile făcute că doresc a ține America în afara conflictului european, știind că acest fapt corespunde dorinței alegătorilor americani.

Alegerile s'au desfășurat cu o perfectă corectitudine

NEW YORK, 6 (Rador). — Corespondentul Agenției D. N. B transmite:

Ziarele apărute la New-York Miercuri dimineața, anunța, în ultimele lor ediții victoria d-lui Roosevelt ca un fapt împlinit.

Unele din ele, deși doriau un alt rezultat al alegerilor, scriu că, din moment ce poporul s'a pronunțat, toți americanii trebue să strângă rândurile în fața primejdiilor ce amenință America din afară.

Alte ziare, mai sceptice, se întreabă cum va primi țara această a treia alegere la președinție, contrară vechii tradiții care nu admitea ca un președinte să poată fi ales pentru a treia oară.

Ici colo se exprimă temeri cu privire la concentrarea unor puteri atât de mari în mâinile unei singure persoane, care nu poate fi înlocuită.

Toate ziarele, inclusiv marile organe republicane, recunosc însă că alegerile s'au desfășurat cu o perfectă corectitudine și că prin urmare rezultatul lor trebue respectat, deoarece el reprezintă voința reală a poporului.

SITUAȚIA GRECIEI ESTE DISPERATĂ

ISTANBUL, 6 (tp). — Specialistul militar cunoscut al Turciei, d. general Erkelit, comentează în ziarul „Sopo Sta" situația militară a Greciei subliniind că nici ajutorul englez nu ar putea împiedica ocuparea Greciei de către trupele italiene

Acest articol este un indiciu că cercurile militare turcești consideră situația militară a Greciei ca disperată chiar dacă înaintarea italiană din cauza timpului nefavorabil și din cauza terenului special, ar fi întrucâtva stânjenită.

Comunicatul italian

ROMA, 6 (Rador).— Agenția „Stefani" transmite următorul comunicat oficial No. 152 al marelui cartier general italian:

In sectorul Epir și pe culmile Pindului, acțiunea este în curs.

Incercările de atacuri inamice, făcute la nord de trecătoarea Kapestica și în centrul ramurilor sudice ale lacului Presba, au fost respinse cu concursul aviației, care în cursul unor acțiuni violente a bombardat drumurile și coloanele inamice. Un pod a fost tăiat; camioane inamice au fost atacate cu mitralierele și distruse; coloane de trupe au fost lovite în plin și împrăștiate.

Formațiile noastre aeriene au mai bombardat nodurile de șosele din zonele Ianina și Metsovo, gara de cale ferată dela Florina, bazele navale dela Navarin, Pireu și Argostol și obiectivele militare din Corfu.

Un submarin inamic a încercat să atace un convoi italian în Mediterana centrală. El a fost însă atacat și scufundat de un torpilor din escorta convoiului.

IN AFRICA

In Africa de nord, coloanele rapide au urmărit pe inamic până la mai bine de 50 de km. spre sud-est de Sidi El Barrani.

Avioanele inamice au aruncat bombe asupra redutei Maddalena, dar fără nici un efect, cum și asupra localității Garn Ul Grein, unde trei persoane au fost rănite.

In Africa orientală, camioane inamice înarmate s'au izbit de forțele noastre în zona Sciuscieib și s'au retras, lăsând pe teren un ofițer mort, iar în mâinile noastre câțiva prizonieri.

Un avion de vânătoare de tipul „Gloster" a fost doborât de aviația noastră de vânătoare la Metemma.

Unul din avioanele noastre a bombardat trei vapoare escortate în Marea Roșie.

Atacurile aeriene inamice, date la Keren, au provocat moartea unei persoane și rănirea altor două. La Kisimaio și la Gherille nici o victimă și nici o pagubă materială.

Noaptea trecută, avioane inamice au încercat să ajungă la Napoli, dar au fost respinse imediat de reacțiunea artileriei antiaeriene.

Câteva bombe au căzut la Surbo în provincia Lecce, distrugând două case, omorînd șase persoane și rănind alte patru. Alte bombe au mai omorât opt persoane și au rănit șase la San Vito Dei Normanni.

ALGESIRAS, 6 (Rador). — Cu un vapor englez au sosit la Gibraltar 28 supraviețuitori de pe vasul de patrulă englez „Kingston-Shopoiru" torpilat și scufundat în apropiere de Huelva.

Lipsesc trei oameni din echipaj.

Aviația engleză a bombardat orașul sârb Monastir

ROMA, 6 (Rador). — Agenția Stefani publică următoarea notă:

La Belgrad a fost publicat un comunicat despre bombardarea orașului Monastir din Iugoslavia de sud, depe urma căreia au fost morți și răniți în rândurile populației.

Din elemente sigure, aflate în posesia noastră, rezultă că avioanele adversare erau aparate engleze de tipul „Blenheim".

Din partea englezilor nu a lipsit tentativa de propagandă de a atribui Italiei acest bombardament încalificabil. Dar tentativa aceasta a fost foarte neîndemânatecă, deoarece propaganda engleză s'a întemeiat numai pe mărturia unui ziarist american, tot atât de puțin calificat, care ar fi recunoscut că avioanele erau de tipul „Fiat Br. 20". Or, este un lucru știut de toată lumea că avioanele Fiat Br. 20 sunt avioane cu două carlinge, pe câtă vreme aparatele care au bombardat Monastirul, după afirmația persoanelor care au asistat la bombardament, aveau o singură carlinga.

In acea zi italienii au efectuat un singur bombardament în zonele apropiate, și anume la Florina. Autoritățile italiene posedă fotografiile luate de aviatori, care dovedesc fără putință de îndoială că ținta lovită era Florina, oraș dealtfel ușor de recunoscut prin poziția sa în apropierea lacurilor și prin alte puncte caracteristice.

Mai este de adăugat că bombardarea Florinei de către italieni s'a produs la ora 16.30, pe când știrile dela Monastir arată că bombardarea acestui oraș din Iugoslavia a avut loc la ora 13.

Ziarele turcești continuă să publice informațiuni de origină engleză asupra conflictului italo-grec, dar reproduc și comentariul iugoslav al ziarului „Vreme" asupra atitudinii guvernului din Belgrad, care confirmă adeziunea sa la politica axei.

Se subliniază deasemeni o telegramă a agenției oficioase engleze, mărturisind că de două zile, Londra a rămas fără informații oficiale asupra conflictului. Aceasta face ca ziarele turcești să presupună că italienii își continuă înaintarea.

„Aksam" insistă asupra atitudinii de nebeligerantă a Turciei și afirmă că Turcia va păstra această atitudine atât timp cât nu i se va cere să se dea de partea uneia sau alteia din puterile în conflict.

Ziarul se preocupă de consecințele conflictului asupra traficului italo-turc și socotește ilegală confiscarea de mărfuri italiene destinate Turciei, mărfuri care se aflau în Grecia.

O DESMINTIRE ITALIANĂ

ROMA, 6 (Rador). — Se desminte din izvor italian competent știrea răspândită de englezi, că un submarin italian ar fi fost scufundat în strâmtoarea Gibraltar și că un vapor italian ar fi fost distrus în apropiere de Corfu.

DIPLOMATII ITALIENI IN DRUM SPRE PATRIE

BELGRAD, 6 (Rador). — Trenul care transportă pe ministrul Granzi și pe personalul diplomatic italian, a sosit în după amiaza zilei de Miercuri la Belgrad fiind primit de autoritățile italiene diplomatice din Iugoslavia.

TRUPELE ITALIENE AU LUAT O IMPORTANTA PRADA DE RAZBOIU

BERLIN, 6 (Rador). — Cetățeanul american Reynald Packard, care se află într'o localitate din apropierea zonei de operații italo-grecești, scrie în „Deutsche Allgemeine Zeitung" că italienii au știut să se folosească de încetarea timpului rău pentru a deslănțui o mare ofensivă pe pământ și în aer, înaintând cu mult dincolo de pozițiile ocupate cu prilejul primelor atacuri.

El își exprimă admirația pentru felul cum italienii organizează transporturile și aprovizionarea și subliniază importanța prăzii de război luate dela greci.

IN CE CONSTA AJUTORUL ANGLIEI

LONDRA, 6 (Rador). — Foreign Office a anunțat Miercuri seară că, răspunzând cererii guvernului grec de ajutor financiar, guvernul britanic a pus imediat o sumă de 5 milioane lire sterline la dispoziția guvernului grec cu titlul de avans în acest scop.

Comunicatul comandamentului forțelor armate grecești

ATENA 6 (Rador). — Agenția telegrafică elenă transmite următorul comunicat oficial din 5 Noembrie, al comandamentului forțelor armatei grecești:

Pe frontul Macedoniei occidentale, în urma unui atac victorios și al unor lupte grele „trupele noastre au ocupat în teritoriul albanez o nouă serie de înălțimi" întărite cu fortificații semi-permanente. Am capturat două tunuri „mortiere", un mare număr de mitraliere, material și am luat prizonieri.

In retragerea lor secțiunile inamice au fost atacate de propriile lor care

Pe restul frontului, în unele locuri viu bombardament de artilerie.

Aviația noastră a bombardat cu succes aerodromurile dela Gorița și Argyrocastro, distrugând pe pământ un număr considerabil de avioane inamice. Au mai fost distruse hangare și diferite adăposturi depe cele două aerodromuri. Toate avioanele, care au participat la aceste bombardamente, s'au înapoiat neatinse.

Aviația inamică a bombardat diferite puncte ale frontului, orașele Pireu și Ianina, cum și alte orașe și sate din interiorul țării.

Sunt morți și răniți, în rândurile populației civile, și neînsemnate pagube materiale. Instalațiile militare nu au suferit stricăciuni.

In luptele aeriene de astăzi, au fost doborîte două avioane de bombardament inamice. Noi nu am pierdut nici un avion.

Agențiile engleze de presă primesc știri false din Ankara

ROMA, 6. (Rador). — Agenția „Stefani" transmite:

O agenție engleză primește din Ankara știrea că experții militari turci „sunt foarte satisfăcuți de informațiile după cari italienii bat în retragere într'un sector al frontului". Aceiași agenție adaugă că ofițeri italieni, intrați în Iugoslavia, ar fi declarat că ei nu doresc să se continue războiul contra Greciei.

Se crede că experții militari turci ar fi și mai satisfăcuți dacă informațiile acestei agenții engleze, care sunt singura sursă a ziarelor din Istanbul și Ankara, ar corespunde adevărului.

Precedentele din Polonia, Norvegia, Franța și Somalia nu sunt în favoarea exactității și onestității informațiilor de război din sursă engleză și sunt motive de a se teme că satisfacția atribuită experților militari turci îi va urma o desamăgire completă imediat ce, după focul de baraj al informațiilor engleze, faptele incontestabile își vor fi făcut un loc larg.

In ce privește ofițerii italieni, cari ar fi dezertat în Iugoslavia, corespondentul nostru din Belgrad ne semnalează că știrea lansată de agenția engleză de mai sus a fost citită cu un interes cu atât mai mare cu cât ea este autentică, afară doar de un mic amănunt și a[illegible]nume că ofițerii dezertori sunt greci, iar nu italieni.

PRIMUL OBIECTIV AL ITALIENILOR ESTE IANINA

ISTANBUL, 6 (Rador). — Corespondentul agenției „Stefani" transmite următoarele:

Contrariu afirmațiunilor unei agenți engleze, experții militari turci caută să discearnă adevărul, din noianul de informații inexacte lansate de propaganda britanică și de comentariile gazetarilor politici cari au uitat că au fost nevoiți să protesteze, după ce evenimentele din Polonia și Norvegia au dovedit falsitatea știrilor răspândite de englezi.

Colaboratorul militar al publicațiunei „Son Posta", generalul Erkilet scrie: „Este evident că italienii cu tot atacul din Epir, preferă să rămână în alte sectoare în defensivă. Primul obiectiv al italienilor, scrie acest general, este Ianina de unde vor putea să înainteze chiar până la Prevezza.

Inaintarea grosului armatei italiene în Epir, dovedește tocmai punerea în aplicare a acestui plan.

LONDRA A RAMAS FARA INFORMATII OFICIALE ASUPRA CONFLICTULUI

ISTANBUL, 6 (Rador). — Corespondentul agenției Stefani transmite:

ZIARELE ELVEȚIENE AU FOST INTERZISE IN ITALIA

ROMA, 6 (Rador). — Afară de câteva excepții, vânzarea ziarelor elvețiene în Italia a fost interzisă până la noui dispozițiuni.

Fac excepție ziarele „Zuricher Zeitung", „Basler Nachrichten" și ziarele din regiunea Tessin.

PÂNĂ ACUM FLOTA BRITANICĂ A PIERDUT PESTE 7 MILIOANE TONE VASE

Miercuri s'a continuat cu minarea apelor engleze

BERLIN, 6 (Rador). — Inaltul comandament al forțelor armate germane comunică:

In ziua de 5 și în noaptea de 5 spre 6 Noembrie, formațiunile noastre aeriene de luptă și-au continuat atacurile de represalii contra Londrei, pricinuind noui explozii și incendii în numeroase locuri. Alte multe atacuri aeriene au fost îndreptate contra instalațiilor de porturi, de industrii și de cale ferată din Anglia sudică și occidentală, provocând, cu deosebire la Greatyarmouth, violente explozii.

Peste zi s'au dat mai multe lupte aeriene, terminate cu succes pentru aviatorii germani. Numai în largul Portlandului, avioanele de vânătoare germane au doborît nouă avioane inamice, fără a suferi pierderi.

In cursul atacurilor nocturne, date contra instalațiilor de porturi și contra așezămintelor industriale din Scoția, au putut fi observate incendii foarte violente cu deosebire la Dundee.

In apropiere de golful Pentland, două vase de patrulă inamice au fost atât de rău lovite, încât pot fi considerate pierdute.

S'a continuat cu așezarea minelor în porturile britanice.

Peste noapte, avioane britanice au făcut sboruri pe deasupra Olandei și Germaniei, aruncând bombe în diferite locuri. Ele au izbutit numai într'un singur punct să lovească o așezare industrială, incendiind o dependință a unei filaturi. Incendiul a fost însă repede stins, celelalte bombe aruncate au căzut fie pe câmp, fie în cartiere locuite, unde au vătămat câteva case, au omorît doi civili și au rănit alți câțiva.

Pierderile inamicului pe ziua de eri au fost de 23 avioane, dintre care 21 doborîte în lupte aeriene, unul de artileria antiaeriană și unul de artileria marinei.

In cursul operațiunilor de minare a porturilor britanice, escadrila de luptă „General Wever" s'a distins cu deosebire, făcând sboruri de noapte neîntrerupte chiar pe timpul cel mai neprielnic.

In războiul său contra Angliei, marina de război germană a înregistrat în ultimele două luni succese crescânde.

In acelaș interval de două luni, forțele aeriene au atacat și ele un mare număr de vapoare și convoiuri, fără a neglija misiunea lor principală, care constă în atacurile contra insulei britanice.

Pentru lunile Septembrie și Octombrie, pierderile de tonaj comercial inamic sau folosit de inamic se ridică la 1.308.600 tone, dintre care 946.000 tone scufundate numai de arma submarină. Acest rezultat urcă la 7.162.200 tone tonajul de comerț inamic sau folosit de inamic, distrus dela începutul războiului și până în prezent.

La aceste rezultate au contribuit: forțele de suprafață ale marinei de război cu 1.810.000 tone; submarinele cu 3.714.000 tone, iar formațiunile aeriene cu 1.838.200 tone. In aceste cifre nu intră pierderile de vapoare de război și de vase ce servesc la război inamice sau neutre și nici pierderile de tonaj comercial inamic și neutru utilizat de Anglia, datorită minelor, operațiunilor marinei de război sau aviației, sau bombardamentelor efectuate de bateriile de coastă.

Prin urmare pierderile totale ale inamicului, dela începutul războiului, sunt mult mai importante decât cele arătate în cifre, cu atât mai mult cu cât vapoarele grav avariate (numai aviația singură a lovit grav, dela începutul războiului, vase comerciale cu un tonaj total de peste trei milioane tone) nu sunt cuprinse în cifrele de mai sus. Dealtfel pare sigur că o parte din aceste vapoare avariate nu au mai putut ajunge în porturile lor de origină, iar din cele ce au ajuns multe nu au mai putut fi reparate.

Atac german de o extraordinară temeritate

BERLIN, 6 (Rador). — Marți după amiază, avioane germane de luptă au atacat cu succes — după cum arată și comunicatul oficial — două vase de patrulă engleze la Pentland Firth pe litoralul nordic al Scoției.

Acest atac de o temeritate extraordinară, merită o mențiune specială mai întâi prin faptul că aviatorii germani au trebuit să străbată o distanță enormă. Apoi el este cu atât mai remarcabil, cu cât unul din avioanele noastre a izbutit, dintr'un singur atac să plaseze o bombă drept în centrul vaporului care a trebuit să se oprească imediat.

Aviatorii germani din serviciul de recunoaștere, cari au sburat a doua zi dimineață pe deasupra locului unde s'a dat atacul, s'au putut convinge că vasul lovit s'a scufundat.

PUTERILE AXEI NU AȘTEAPTĂ DECÂT PRILEJUL PENTRU A DA LOVITURA DECISIVĂ ANGLIEI

Diplomatische Politische Korrespondenz scrie că nu trece o zi fără ca vreun ministru englez să nu ia cuvântul spre a înfățișa strălucita situație a apărării britanice și a anunța o apropiată ofensivă.

Nu este deci surprinzător că d. Churchill a înfățișat ocuparea Cretei, pregătită de mult, ca o pagină deosebit de glorioasă [illegible] treaza spiritul de întreprindere ce însuflețește pe englezi în Mediterana.

In acelaș timp, în Anglia pare a se [illegible] o mare valoare afirmației că Germania ar sonda din nou posibilitățile unei păci. Se crede acolo că legendele asemănătoare de acum câteva luni au fost uitate și că ele pot fi deci prezentate din nou. Judecând după insistența cu care sunt puse în circulație asemenea povești, pare că în lipsă de alte argumente se înfățișează populației asemenea posibilități spre a-i ridica moralul. In realitate, se vorbește de slăbiciunea adversarului, ale cărui forțe concentrate nu așteaptă decât prilejul spre a se arunca asupra inamicului britanic.

COMUNICATELE OPERAȚIILOR MILITARE BRITANICE

LONDRA 6 (Rador). — Un comunicat oficial anunță:

Intr'un oraș din estul Scoției a fost dărâmată de avioane inamice o tavernă, iar mai multe persoane ce se adăposteau în ea au fost omorîte.

Puțin înainte de revărsatul zorilor, un oraș de pe litoralul Țării Galilor a fost atacat. Câteva construcții au fost dărâmate, dar numărul victimelor este mic.

La Londra, cu toate că stricăciunile produse la locuințe sunt mai numeroase decât se crezuse la început, pagubele făcute în capitală în cursul nopții nu sunt mari, iar numărul victimelor este redus.

PE FRONTUL AFRICAN

CAIRO, 6 (Rador). — Comunicatul marelui cartier general britanic declară:

In Egipt, în ziua de 5 Noembrie patrulele inamice dela sud de Sidi El Barrani au fost atacate cu succes de artileria noastră și silite să se retragă.

In Sudan, patrulele noastre motorizate au fost din nou active în sectorul Kassala unde au pricinuit pierderi unui detașament inamic, care s'a retras în grabă fără a riposta la focul nostru.

In Kenya și Palestina, nimic important de semnalat.

*

LONDRA, 6. (Rador).— Amiralitatea anunță oficial Miercuri că submarinul britanic „Taku" comunică că a scufundat un mare vas-cisternă inamic în ziua de 2 Noembrie, care se îndrepta spre un port francez ocupat de inamic.

Vasul-cisternă s'a scufundat în opt minute.

Cuvântul

ULTIMA ORA

Sâmbătă 9 Noembrie

ZIUA REGELUI TINERETULUI ROMÂNESC

Mişcarea Legionară sărbătoreşte ziua Căpitanului. Ziua aceluia care, sacrificând cu bucurie şi seninătate totul, a ştiut să vadă la capătul acelui nesfârşit lanţ de suferinţe, biruinţa.

Dar nu această biruinţă este sărbătorită azi, ci mai ales, clopotele bisericilor leşeşti vor suna pentru pomenirea şi odihna acelor sacrificaţi, acelor martiri cari pătrunşi de chemarea Căpitanului L-au urmat întru toate.

Ca o divină şi semnificativă coincidenţă în aceeaş zi, Regele Mihai I, Regele tineretului românesc îşi sărbătoreşte ziua numelui.

Mişcarea Legionară îşi îndeplinea menirea. Dar simbolic, în fruntea acestei mişcări pornită numai pentru salvarea Patriei, Regele Mihai se ridică asemeni Voevozilor din trecutul istoriei noastre şi El este chezăşia tuturor izbânzilor viitoare.

Tineretul legionar, tineretul acestei Ţări care a pornit pe drumul adevăratelor ei meniri, îşi sărbătoreşte martirii cari L-au dat ţăria să biruie şi Regele care va duce mai departe această biruinţa.

M. S. REGELE

Regele Mihai I este începutul adevăratei istorii româneşti a cărei primă filă poartă înscrise adânc semnele jertfirilor fără număr a celor dornici de dreptate. Inceputul de dreptate l-au făcut legionarii, Regele Mihai va împărţi această dreptate.

De ziua Regelui, cămăşile verzi vor alinia batalioanele tinereţii, pe drumul larg de veac, batalioanele cari, aşteaptă semnul Primului Tânăr al Ţării, pentru marşul biruinţei româneşti.

Ziua Regelui, ziua Căpitanului. Mişcarea Legionară nu şi-a dorit nimic alt, decât, la umbra martirilor săi — înscrişi, nu pe pietre de marmoră, ci dârz în inima fiecărui legionar — să sacrifice mai departe totul pentru Regele cel adevărat, Regele României Legionare.

In dreapta credinţă străbună, clopotele leşeşti vor suna pentru cea mai mare sărbătoare a ţării. Să fim pregătiţi sufleteşte şi să ne pregătim pentru viitor. E ziua Regelui şi ziua Căpitanului.

D-nii Victor Slăvescu, pr. N. Popescu şi I. Brătescu-Voineşti, audiaţi de comisiunea pentru verificarea gestiunei Soc. de Radio

Comisiunea pentru verificarea gestiunii şi administrării Societăţii Române de Radiodifuziune a audiat în ziua de 5 Noembrie ca martori, pe d-nii Ion Brătescu-Voineşti, Victor Slăvescu şi pr. Popescu M. Nicolae.

Comisiunea a audiat tot ca martori pe d-nii: Emil Petraşcu şi Gh. Ciolac.

St.-Unite au comandat noui motoare de aviaţie

WASHINGTON, 7 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

Ministerul de război a comandat la uzinele Ford motoare de avioane pentru suma de 122,3 milioane dolari.

DEMISIA MINISTRULUI DE RĂZBOI AL JUGOSLAVIEI

BELGRAD, 6 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Generalul Nedici, ministrul de război al Iugoslaviei, a demisionat.

In locul său a fost numit generalul Petar Pesici, care a depus jurământul la ora 18.

AVIAŢIA ENGLEZĂ A VIOLAT DIN NOU TERITORIUL ELVEŢIAN

BERNA, 6 (Rador). — Legaţia elveţiană la Londra a fost din nou însărcinată să protesteze energic împotriva violării teritoriului elveţian prin sborul de avioane britanice, care s'a produs în noaptea de 5 spre 6 Noembrie, în ciuda promisiunii Angliei de a respecta neutralitatea Elveţiei.

AVIOANE NEIDENTIFICATE DEASUPRA GIBRALTARULUI

TANGER, 6 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Stefani" transmite:

Se află din Algesiras că două avioane de naţionalitate necunoscută au sburat deasupra Gibraltarului, provocând o violentă şi inutilă reacţiune a artileriei antiaeriene.

D. Francois Pietri a sosit la Madrid

MADRID, 7 (Rador). — D. Francois Pietri, noul ambasador al Franţei în Spania, a sosit Miercuri al ora 11 la Madrid, împreună cu d-na Pietri.

La gară d. Pietri a fost primit de baronul de las Torres, şeful protocolului, care i-a urat bun sosit, în numele ministrului de externe al Spaniei.

CONDUCĂTORII DELEGAŢIEI TINERETULUI GERMAN PRIMIŢI DE D-NII GENERAL ANTONESCU ŞI HORIA SIMA

Cuvântările rostite.-Vizita la legaţia germană

D. General ION ANTONESCU

Conducătorii tineretului german veniţi eri în Capitală pentru a participa la serbările legionare dela Iaşi dela 8 Noembrie a. c., au fost primiţi, Miercuri, la orele 19 jum. în noul local al Preşedinţiei Consiliului de miniştri dela Şosea, de către d. Horia Sima, comandantul „Mişcării Legionare" şi vice preşedintele Consiliului de miniştri.

Cu acest prilej, d. Horia Sima urându-le bun sosit, a spus:

„Mă bucur că a venit delegaţia tineretului german în România. Eu vă spun bun sosit, în patria noastră".

In numele delegaţiei germane a răspuns comandantul regional, Blomguist, spunând următoarele:

Domnule Comandant,

Noi, toţi, ştim de lupta mişcării dvs. Am urmărit din presă şi am fost mereu cu sufletul alăturea de dv. Cunoaştem jertfele voastre de sânge. Prin ele aţi arătat voinţa voastră legionară de a birui.

Aţi ştiut, prin prudenţă, luptă şi înţelegerea datoriei, prin sacrificii mai ales, să stabiliţi legătura cu marea idee a naţionalismului nouei Europe. Am venit să punem temelie acestei camaraderii şi sutem convinşi că în mijlocul vostru ne vom găsi gata pentru viitoarele bătălii".

După aceea, delegaţia a trecut în sala festivă, unde a fost primită de d. general Ion Antonescu, Conducătorul Statului.

Cu acest prilej, d. general Antonescu a făcut următoarea declaraţie:

„Sunt fericit să vă salut în numele Guvernului Naţional Legionar. Dela mine, până la ultimul legionar, sunteţi primiţi cu toată camaraderia şi frăţia.

Sper că veţi rămâne din România cu amintiri frumoase şi cu bune impresii.

Mulţumindu-vă, doresc să ne revedem la Iaşi.

Trăiască partidul naţional-socialist german".

Răspunzând d-lui general Ion Antonescu, şeful delegaţiei, în numele tineretului german, spune că se bucură de prilejul că participă în ziua de 8 Noembrie la serbările dela Iaşi şi salută cămăşile verzi cu toată camaraderia şi toată prietenia.

Dela Preşedinţie, delegaţia însoţită de d-nii: Vasile Iasinschi, ministrul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale; Victor Medrea, directorul presei; dr. Victor Biriş, secretarul general al ministerului de Interne; C. Stoicănescu, Fănică Anastasescu, prof. N. Petraşcu, secretarul general al „Mişcării Legionare"; Ilie Smultea, şeful F. D. C.; George Macrin, Lae Lupu, camarazii Traian Iorga, Teodor Schweninger, I. Ulrich, Montferata, I. Alexiu, etc., a mers la legaţia germană unde a fost primită de personalul legaţiei în frunte cu d. Fabricius, ministrul Germaniei la Bucureşti.

D. HORIA SIMA

După o prietenească întreţinere delegaţia germană s'a retras la hotelul Excelsior, unde este găzduită.

ANGLIA CERE NOUI DISTRUGĂTOARE AMERICII

NEW-YORK, 7 (Rador). — Corespondentul agenţiei D.N.B. anunţă:

Ziarul New-York Sun" interpretează discursul pronunţat în faţa Camerei Comunelor de d. Churchill ca un îndemn către Statele Unite de a ceda alte distrugătoare Angliei, pentru ca ea să poată face faţă pericolului grav ce ameninţă transportul de produse alimentare în Anglia.

Ziarul emite părerea că situaţia aprovizionării Angliei este foarte puţin satisfăcătoare şi declară că amiralitatea britanică ar trebui să mărturisească faptul că a pierdut un număr mult mai mare de tone, dacă ea vrea să se apropie de adevăr.

Rezultatul final al alegerilor

NEW-YORK, 6 (Rador). — Corespondentul agenţiei „Reuter" anunţă:

După ultimele informaţiuni rezultatele alegerilor sunt următoarele:

Sunt aleşi în Camera reprezentanţilor 254 democraţi, 14 republicani.

Democraţii au câştigat 22 mandate.

In Senat au fost aleşi 21 democraţi, 10 republicani şi 1 progresist.

Sunt aleşi guvernatori de state: 16 democraţi şi 10 republicani. Democraţii au câştigat două locuri.

Votul popular pentru alegerea preşedintelui a dat următorul rezultat:

D. Roosevelt, 24.363.798 voturi
d. Willkie, 20.282.094 voturi.

Noul guvernator al Statului Illinois

CHICAGO, 7 (Rador). — Corespondentul agenţiei D. N. B. transmite:

D. Green, fruntaş republican, a fost ales guvernator al statului Ilinois.

O CENTURIE A TINERETULUI ITALIAN A SOSIT ERI NOAPTE IN CAPITALĂ

PENTRU A PARTICIPA LA SERBĂRILE LEGIONARE

Sosirea delegaţiei italiene la serbările legionare, în gara de Nord

Eri noaptea la orele 0.20, după o întârziere de 2 ore, a sosit cu simplonul delegaţia italiană care va participa la sărbătoarea legionară ce se va desfăşura la Iaşi în ziua de 8 Noemvrie.

Delegaţia este formată dintr'o centurie din „Gioventu Italiana del Littorio" sub comanda d-lui maior Natoli şi alţi şapte ofiţeri.

In vederea acestei sosiri, peronul Gării de Nord a fost frumos pavoazat cu drapele: germane, italiene, spaniole, japoneze, intercalate printre pânzurile tricolorului nostru naţional. Ghirlande din cetină de brad împodobeau stâlpii de pe peron.

La capătul peronului spre eşire a fost înălţat un măreţ panou verde în mijlocul căruia se reliefa chipul dârz al Căpitanului.

ASISTENŢA

In aşteptarea oaspeţilor erau de faţă d-nii: Papanace, comandant legionar şi subsecretar de stat la finanţe; Al. Constant, ministrul propagandei; I. Vojen, ministrul României la Roma; Fănică Anastasescu, E. Bulbuc, secretar general al ministerului propagandei; Pellegrino Ghigi, ministrul Italiei la Bucureşti; Carbonelli, consulul italian; Lanzi, ataşat comercial; Squarlini şi Giovanni Costa, ataşaţi de presă; general Diamanti, preşedintele Fasciei şi coloniei italiene din România; Tozzi, secretar al Fasciei; Bruno Manzone, directorul Institutului de Cultură Italo-Română din Bucureşti; comandantul legionar Silaghi, directorul general al Casei Asigurărilor Sociale; avocat Vasile Mailat, primarul sectorului 2 albastru; Al. Sdrula, director de cabinet la ministerul economiei naţionale.

O gardă legionară sub comanda camaradului ing. Nicolau, formată din câteva mii, din Corpul Răzleţi, Corpul Muncitoresc şi Corpul Studenţilor, înşiruiţi dealungul peronului, în continuare pe b-dul Dinicu Golescu, au dat onorurile. Au mai fost de faţă: o delegaţie formată din reprezentanţii tuturor organizaţiilor fasciste din Bucureşti; o delegaţie a tineretului din grupul organizaţiei Hitlerjugend din Reich; o companie de onoare cu muzică şi drapel din regimentul jandarmilor pedeştri sub comanda d-lui locot. Dumitrescu.

La coborîrea din tren, d. Al. Constant, ministrul propagandei, le-a urat, în numele guvernului şi Mişcării Legionare, bun sosit, în timp ce muzica intona „Giovinezza".

La urările de bun sosit a răspuns d. maior Natoli, care a mulţumit pentru călduroasa primire ce li s'a făcut încă dela intrarea pe pământul ţării noastre.

BERLINUL ŞI REALEGEREA PREŞEDINTELUI ROOSEVELT

(Prin telefon dela corespondentul nostru)

BERLIN, 6. — In legătură cu realegerea d-lui Roosevelt ca preşedinte al Statelor Unite în cercurile oficiale se declară că Germania a urmărit cu obiectivitate lupta finală dintre cei doi candidaţi. Niciodată Germania nu s'a gândit să influenţeze forma de guvernământ a vreunui stat şi, deci aici a Statelor Unite. Alegerea este privită, aici, ca o chestiune internă a Statelor Unite.

Germania însă priveşte cu un deosebit interes modul cum va înţelege preşedintele Roosevelt să-şi îndeplinească promisiunile făcute.

Deşi 58 la sută din voturile americane au fost pentru d. Roosevelt, totuşi, victoria sa cu toate că era aşteptată e considerată ca slabă. D. Roosevelt a avut de partea sa nu numai partidul democrat, ci şi aparatul de Stat. Deasemenea nu e lipsit de interes pentru cercurile politice germane că participarea într'un număr atât de mare a populaţiei americane trebue considerată ca o manifestaţie a voinţei sale de a nu se amesteca în actualul războiu.

D. VON PAPEN S'A INAPOIAT LA ANKARA

D. von Pappen, ambasadorul Germaniei la Ankara care s'a aflat câteva zile la Berlin, s'a întors la postul său.

OFERTELE DE PACE ALE AXEI...

Ştirile răspândite de oficiile de propagandă engleză privitoare la pretinse oferte de pace făcute de puterile Axei Angliei prin intermediul d-lui Roosevelt sunt considerate ca încercări de ultima oră ale Angliei de a influenţa alegerile din Statele Unite.

Bombardamentul de eri noapte deasupra Londrei a fost cel mai lung bombardament dela începutul războiului. Bombardamentul a început la orele 17 şi a durat până la orele 7 dimineaţa.

SOSIREA MINISTRULUI ROMANIEI

Astă seară la orele 19, a sosit la Berlin d. ing. Greceanu, noul ministru al României la Berlin. D-sa a fost primit la aeroport de membrii legaţiei române din capitala Reichului.

PRIMIREA OASPEŢILOR GERMANI IN CAPITALA

D. ministru V. Iasinschi întâmpinând în Gara de Nord delegaţia organizată „Hitlerjugend" condusă de Gebietsführer Blomquist, Gebietsführer Hulsgen şi Oberbahnführer Kurt Büchau, sosiţi în ţară pentru a participa la serbările legionare dela Iaşi

(Reportaj în corpul ziarului)

IMPRIMERIILE „CUVANTUL" S. A. R., Bucureşti, Str. Sărindar 5-7-9